

Ézsaiás 1-5.

Ézsaiás könyve a leghosszabb prófétai könyv a Bibliában. Úgy tűnik, hogy az ószövetségi próféták közül Isten Ézsaiásnak adta a legtisztább meglátást Jézus Krisztus megváltó munkájával kapcsolatban. Ő sokat írt az eljövendő Messiásról.

A könyvét a történelmi idő tisztázásával kezdi, amely Uzijjá király uralkodásával kezdődik, kb. Kr.e. 760-ban. Ézsaiás még három másik király uralkodása alatt is élt: Jótám, Áház és Ezékiás, és egyes következtetésekből gondoljuk, hogy még Ezékiás fia, Manassé idejében is élhetett. Manassé nagyon gonosz volt, és vannak olyan történetek, amelyek szerint Manassé parancsára Ézsaiást kettéfűrészelték.

A Zsidó levél 11.-ik fejezetében az ószövetségi idők nagy hittel megáldott embereinek szenvedéseiről ír. Leírja, hogy őket börtönbe vetették, megkövezték, és kettéfűrészelték. Ez utóbbit sokan Ézsaiásra értik, aki Manassé alatt szenvedte el ezt a hitéért.

A 2Kronikák 26-32.-ik fejezetek között találjuk Ézsaiás prófeciáinak történelmi hátterét, ezért érdemes ezt a részt elolvasni ahhoz, hogy ezeket a prófeciákat a lehető legjobban megértsük.

Ézsaiás első 5 fejezete Uzijjá uralkodása alatt zajlik, majd a hatodik fejezetben Ézsaiás lejegyzí e népszerű király halálát, és azt, hogy ennek milyen hatása volt az ő saját életére.

Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzzijjá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai.

Úgy tűnik, hogy Izrael már nem hallgatja meg a próféta szavait, ezért ő az eget és a földet szólítja meg. Megtörtént már veletek, hogy egy megbeszélés alatt mondatok valamit, és senki sem figyelt rátok? Velem is megtörtént sokszor, hogy az emberek egymással beszélgetnek, amikor én valamit mondtam nekik.

Ézsaiás esetében is így volt, az emberek már nem hallgattak Isten szavára, így a földet és az eget szólítja meg:

Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld

Isten a továbbiakban elmondja azt, hogy mi a panasza Júda ellen. Ha mindehez hozzáolvassuk a történelmi hátteret, akkor megtudjuk, hogy Uzijjá egy igen jó király volt, és úgy tűnik, hogy uralkodása alatt az emberek között egy felszínes ébredési hullám indult el. Templomba jártak, betartották a szombat törvényét és az ünnepeket is megtartották.

Annak ellenére, hogy vallási külsőségekben nem volt hiány, mégis az Úr ezt mondta:

Fiaimat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem!

Isten apaként mutatja be önmagát, aki a nemzet apja volt akkor, akárcsak most is apa, és ezúttal a mi apukánk is.

Az ökör ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem.

Másszóval, még a buta állatban is van annyi ösztön, hogy ismerje gazdáját. Néhány évvel ezelőtt Jeruzsálemben egy bűntényt követtek el, és az elkövető a szamarát ott hagyta a tett színhelyén. A vizsgálatot vezető nyomozó, bizonyára ismerte az Írásokat, mert elengedte a szamarat, és követte azt. A szamár pedig a gazdája házához vezette a nyomozót.

*Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az URat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle!
Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek!*

A nemzet már ekkor is szenvedett, az ellenségek sok kincsüket elhurcolták már, sok városukat elfoglalták, és a hanyatlás ideje elkövetkezett.

*Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív.
Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyították.*

Az egész nemzet össze van verve, és vérzik a sebeiből, mert Istennek hátat fordítottak, és ezért Ő megengedte, hogy a sok nyomorúság rájuk zúduljon, de ők még mindig nem tanulták meg a leckét. Az egészen az a lényege, hogy forduljanak már Isten felé!

Többször említettem, hogy az ember megkönnyítheti vagy megnehezítheti a saját dolgát. Egyesek nagyon megnehezítik saját dolgukat. Néhány fejezettel később olvashatjuk, hogy „jaj annak, aki perbe száll alkotójával”. Amikor Istennel szálunk perbe, akkor mindig vesztésként kerülünk ki a harcból.

Miután Isten az emberek bűneinek káros hatásairól szólt, most a föld pusztulásáról szól:

*Országokat pusztaság, városaitokat fölperzseltek, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak.
Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csőszház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város.*

*Ha a Seregek URa nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennénk, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk.
Halljátok az ÚR igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljete Istenünk tanítására, Gomora népe!*

Jeruzsálemet Sodomához és Gomorához hasonlítja Isten, amelyekre ítélettel súlytott le.

Később János is ezt a hasonlatot használja: Jeruzsálemet lelki Sodomához hasonlítja.

Mit kezdjek a sok véresáldozattal? - mondja az ÚR.

Most pedig a nép életének vallásossága ellen fordul, és rámutat arra, hogy a vallásos külsőségeknek semmi értéke sincs. Istent nem érdekli a sok vallási megnyilvánulásunk, hanem számára a szívünk hozzáállása számít, és ez sokkal fontosabb minden tettünkénél.

Sokan megteszik a megfelelő lépéseket, de ők rossz motivációtól vezéreltek. Jézus a Hegyi beszédben hangsúlyozta a szív hozzáállásának fontosságát.

Elegem van az égőáldozati kosokból, a hizott marhák kövérjéből! A bikák, bárányok és bakok vérében nem telik kedvem.

Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjetek előttem, és tapossátok udvaromat?

Az áldozatok rituáléját gyakorolták, megtartották a szombatot, az újholdat, az ünnepeket, de Isten azt mondta, hogy elege van az áldozatokból. Dávid azt mondta, hogy

Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.

Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!

Mindezt a Betsabéval elkövetett bűne után írta, abban a zsoltárban (51.), amelyben Isten bocsánatát kéri a bűne miatt.

Az egyháztörténelem során az egyház gonosz módon azt sugallta, hogy az ember megvásárolhatja bűneinek bocsánatát. Minden rendben van, ha megfelelő összegű adományt dobtok be..., a hátadra pecsételik majd, hogy „jó fickó” vagy, és ülj ide az első sorba. Az egyház átka, hogy elhitette az emberekkel, hogy ha sokat adakoznak, akkor Isten elfogadja őket, de Isten itt azt kérdezi:

Ki kívánja tőletek, hogy eljőjjetek, hogy megjelenjetek előttem, és tapossátok udvaromat?

Ne hozzátok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és ünneplést!

Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni.

Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom szemem előleket; bármennyit is imádkoztok, én nem hallgatom meg: vér tapad a kezetekhez!

Isten meghallgatja az imákat, de vannak olyan imák, amelyeket nem hallgat meg. Dávid ezt mondta:

Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.

Ézsaiás 59.-ben azt írja:

Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől.

Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat!

Tanuljatok jót tenni, törekedjétek igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjétek meg az árvák jogát és az özvegyek peres ügyét!

Isten azt kérte, hogy igazságra törekedjenek, ne nyomják el a árvákat és az özvegyeket.

Miután Isten kifejezi megvetését a vallásos külsőségeik miatt, a társadalmuk bűnös volta miatt, felszólítja őket, hogy térjenek meg bűneikből.

Érdekes, hogy Istennek nem kellett az áldozat, a felajánlás, hanem csak azt akarta, hogy jó útra térjenek.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR.

Isten sosem szólít fel senkit a vak hitre. A vak hit nem található meg a Bibliában, és Isten sohasem kért ilyet senkitől. Ez a mai filozófiai áramlatok része, amely szerint egyetemes igazság, jóság és gonoszság nincs, mindez csak az emberek személyes megtapasztalása alapján létezik. Mivel mindnyájan különbözünk egymástól, ezért mindenki saját maga kell megtapasztalja azt, hogy mi a jó számára. Ha a valóságban kezdünk élni, akkor rájövünk, hogy a valóság reménytelen és kétségbeejtő. Ennek a filozófiai okoskodásnak a végkövetkeztetése pedig az, hogy mivel mi, az emberek nem tudunk reménytelenségben és kétségbeesésben élni, ezért egy hitlépést kell tegyünk a semmibe, abban reménykedve, hogy találunk majd valamit, ami fenntarthat minket, amikor megérkezünk a végső megtapasztalásunkhoz. Talán sikerül...

Németországban az egyik professzor több diákja is öngyilkosságot követett el, mert a professzor gyakran közbeszúrta azt a kijelentést, hogy „nem tudhatjuk, hogy nem-e az öngyilkosság a megtapasztalások csúcса. Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem...”

Huxley azt gondolta, hogy a csúcs-megtapasztalás az, ha valaki LSD-vel belőve csúcsérzésben hal meg. Így is halt meg, és valószínű, hogy számára ez volt élete csúcса...

A reménytelenség és kétségbeesés eljuttatja az embereket a vak hitbe történő ugráshoz. Azért annyira népszerűek a keleti és okkult vallások manapság, mert amint az emberek transzcendentális meditációba merülnek, egy olyan megtapasztalásba lesz részük, amelyet nem tudnak megmagyarázni, de jól érzik magukat abban. Nincs magyarázatuk rá, csak egyszerűen azt állítják, hogy érzik, hogy eggyé válnak az univerzum hatalmas teremtő erejével.

Egy megmagyarázhatatlan vallásos megtapasztalásba kell ugrani... De Isten nem mondja azt, hogy ugorjunk a vak hitbe, hanem ezt mondja:

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR. Isten meg fogja magyarázni, hogy honnan ered a béke a szívetekbe, hogy miért vagytok bosszúsak, hogy mi az oka a szívetek ürességének, és elmondja azt is, hogy mi okból higgyünk neki.

Ézsaiás 41.-ben Isten kihívta a hamis isteneket arra, hogy megmondják, hogy mi fog történni, hogy aztán ha majd megtörténik, akkor tényleg tudjuk, hogy istenek mondták azt. Bizonyítsák be, hogy valóban istenek, és ne követeljék azt, hogy vakon kövessék őket.

Jézus azt mondta a tanítványoknak, hogy „azért mondtam el mindezeket mielőtt megtörténtek, hogy amikor majd megtörténnek, akkor higgyetek”. Ezzel adott alapot a hitüknek, nem kért vak hitet tőlük.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR.

Ezután Isten egy kihívást intéz ezen állati mélységbe csúszott emberekhez, akiknek a keze vértől szennyes.

Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehéreké lehettek, mint a gyapjú.

Egyesek olyan mélyre süllyedtek a bűnbe, hogy a bűn átjárta minden porcikájukat, és már életelemüké vált, gondolkodás nélkül követik el a bűnöket. Ennek ellenére Isten felajánlja, hogy megtisztítja őket a bűneiktől.

Milyen bámulatos kegyelmi ajánlat ez! Mindez a megtisztulás lehetetlen áldozatokon, adományokon keresztül, mert Istennek elege van ezekből. Csak Isten kegyelmének elfogadásán keresztül vezet az út a megtisztuláshoz.

Ha készségesen hallgattok rám

Ez a kulcs! Az ember szabad akaratából kell mellette döntsön, Isten nem fogja senkire ráerőltetni saját akaratát. Az embert szabad akarattal teremtette, és a szabad akaratnak semmi értelme sem lenne akkor, ha Ő nem tartaná tiszteletben az emberek választását.

Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival.

De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. Az ÚR szája szolt.

Választhatok: Ha hallgattok rám, és engedelmesek vagytok, akkor a legjobbat kaphatjátok, ha továbbra is lázzadoztok, akkor el fogtok pusztulni. Érdemes lenne elfogadni Isten kegyelmi ajánlatát és megbocsájtását, és értelmetlen lenne folytatni a lázzadást, amelynek úgymint pusztulás lesz a vége.

Milyen paráznává lett a hűséges város!

Isten a föld összes városai közül Jeruzsálemet választotta ki, hogy az emberek ott imádják Őt, és mégis az ottani emberek idegen istenek imádatát terjesztették el benne.

Nemrég tárták fel az ókori Jeruzsálem házait, amelyeket még Nebukonozzor idejében pusztítottak el, és ezekben a házakban nagyon érdekes dolgokat találtak: egy csomó kis bálványt, istenek szobrait. Ezek a leletek alátámasztják azt, amit a próféták írtak: a város elfordult Istentől úgy, ahogy Jeremiás is megírta:

Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a folyóvíz forrását, elhagytak, hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat, amelyek nem tartják a vizet.

Lelki paráznákká váltak az emberek.

Milyen paráznává lett a hűséges város! Jogossággal volt tele, igazság lakott benne, most pedig gyilkosok!

Ezüstöd salakká lett, tiszta borod vízzel keveredett.

Vezéridek megátalkodottak, tolvajok barátai. Mindegyik szereti a megvesztegetést, ajándékot hajhász. Az árvák igazát nem védik, az özvegy peres ügye nem kerül eléjük.

Azért így szól az Úr, a Seregek URa, Izráel erős Istene: Majd elégtételt veszek ellenfeleimen, bosszút állok ellenségeimen!

Ellened fordítom kezemet, kiolvasztom salakodat, mint a lúg, eltávolítok belőled minden ónt.

Megint olyan bírákat adok, mint régen, és olyan tanácsadókat, mint kezdetben. Akkor majd így neveznek: Igaz város, hűséges város!

Isten a lehető legsötétebb hátteret festi itt le nekünk Júdáról és Jeruzsálemről. És ebben a sötétségben Isten elhozza a remény sugarát.

Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által.

De összetörnek a hűtlenek a vétkesekkel együtt, és akik elhagyják az URat, megsemmisülnek.

Megszégyenültök a cserfák miatt, amelyekben gyönyörködtetek, pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltetek.

Ezeket a fákat idegen istenek imádatának rituáléihoz használták.

Hasonlók lesztek a cserfához, amelynek elhervadt a lombja, és a kerthez, amelynek nincs vize.

Mert kenderkóccá lesz a hatalmas, és munkája szikrává: mindketten együtt égnek el, és nem oltja el senki.

A 2.-ik fejezetben:

*Ezt az igét kapta látomásban Ézsaiás, Ámóc fia Júdáról és Jeruzsálemről:
Az utolsó napokban szilárdan fog állni az ÚR házának hegye a hegyek tetején.
Kimagaslik a halmok közül, és özönlik hozzá valamennyi nép.*

Ézsaiás a sötét történelemből előre ugrik a nép jövőjébe, amikor majd Jézus Krisztus eljön, és megalapítja a Királyságot, és a zsidók látni fogják azt, akit keresztülszúrtak. Felismerik Őt és sírni fognak miatta, és a saját nemzeti vakságuk miatt, hiszen nem ismerték fel, hogy Ő volt a Messiásuk. Ő pedig Jeruzsálem hegye fölött fogja megalapítani Királyságát, és Sion hegyén lesz a trónja az Ezeréves Királyságban.

Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket utaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

A Biblia azt írja, hogy a föld királyai fognak eljönni Jeruzsálembe, hogy elhozzák ajándékaikat, és hogy együtt ünnepelhessenek ott. Kik a föld királyai?

A Jelenések könyvében ezt olvassuk, hogy Jézus Krisztus királyokká és papokká tett minket, és vele együtt fogunk uralkodni a földön. Az egyháznak ezt mondta:
Aki győz, annak megadom, hogy velem együtt üljön az én trónusomon; mint ahogy én is győztem, és Atyámmal együtt ülök az ő trónusán.

A Jelenések 5.-ik fejezetében pedig, amikor a Bárány a trónuson ülve feltöri a tekercsen levő pecsétet, elhangzanak a szentek imái Isten trónusa előtt, és egy új éneket énekelnek:

*„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;
és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”*

Mindezek a sorok a hívőkről, rólunk szólnak. Milyen jó lesz elmenni Jeruzsálembe, ahol majd Jézus fog minket tanítani az Úr kegyelméről és jóságáról.

Ítéletet tart a nemzetek fölött, megfenyíti a sok népet. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

Jákób háza, jöjjetek, járjunk az ÚR világosságában!

Milyen jó lesz az, amikor a hadseregek pénzeszközeit mezőgazdasági fejlesztésekre fogják fordítani, és a kardokból kapák, lándzsákból metszőkések lesznek.

A világ népei 1980-ban egy billiárd (azaz 1000 milliárd) dollárt költöttek hadi kiadásokra. De el fog jönni az a nap, amikor többet már nem kell féljünk a háborúk kirobbanásáról. Azonban mindezek előtt még nehézségek jönnek:

Eltaszítottad népedet, Jákób házáat, mert tele vannak keleti szokásokkal, jelmagyarázókkal, mint a filiszteusok, és idegenekkel barátkoznak.

Tele van az ország ezüsstel, arannyal, kincseinek se szeri, se száma. Tele van az ország lovakkal, harci kocsijainak se szeri, se száma.

Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmánya előtt borulnak le, amit ujjaikkal csináltak.

A humanizmus tökéletes leírása: az emberek a teremtést és nem a Teremtőt imádják. A ami világban az emberek a kezük csinálmányaira, a materializmusra fektetik a hangsúlyt, az Úr helyett.

Ezért meg kell hajolnia az embernek, meg kell alázkodnia a halandónak, és te nem bocsátasz meg nekik.

Menj a sziklák közé, rejtőzz a porba az ÚR félelmes fensége és méltósága elől! Megalázza a kevély tekintetű embert, a halandók nagyságát porba hajtja. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd megalázott lesz;

Ez a rész az egyház elragadtatása utáni időkről is szólhat, amely után egy rövid ideig nagy jólétben fog élni a világ. A bűn emberének uralkodása elején az emberek azt fogják énekelni, hogy „visszatértek a boldog idők”, mert ez az ember a békét és jólétet fog elhozni. Az egyház javait is fel fogják osztani, a mi épületeinket, az én házamat, az én autóm, és így a gazdaság fel fog lendülni. Sok üres ház lesz, amelyekbe az emberek beköltözhetnek majd, lesz második autójuk, és az anyagi jólét még nagyobb lesz.

De ezek után három és fél évvel Isten megalázza a büszkéket, lecsap a földre:

Mert jön a Seregek URának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd megalázott lesz;

a Libánon minden cédrusa ellen, amelyek magasra emelkednek, Básán minden tölgyfája ellen;

minden magas hegy ellen és minden kiemelkedő halom ellen,

minden büszke torony ellen és minden erős vár ellen,

minden Tarsis-hajó ellen és minden gyönyörű gálya ellen.

Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Csak az ÚR magasztaltatik föl azon a napon.

A bálványok pedig semmivé lesznek egészen.

Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az ÚR félelmes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet.

A Jelenések 6-ban olvashatjuk, hogy

A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek szikláiban, és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”

Isten azt mondta, hogy még egyszer megrendítem ezt a földet, hogy csak az maradjon meg ami megrendíthetetlen. Az emberi kéz grandiózus munkái mind a porba fognak hullni.

Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és denevéreknek ezüst és arany bálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük. Bebújnak a sziklák szakadékaiba és a kőszálak hasadékaiba az ÚR félelmes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet. Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?

Egyedül Istenbe bízzatok!

Az Úr, a Seregek URa eltávolít Jeruzsálemből és Júdából mindenféle támaszt: minden támaszt, amit a kenyér, minden támaszt, amit a víz nyújt, a hőst és a katonát, a bírót és a prófétát, a varázslót és a véneket, a hadnagyot és a főrendűt, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt. Ifjakat teszek vezéreiké, és sihederek uralkodnak rajtuk.

Ezúttal a prófécia a helyi rövidtávú eseményekre vonatkozik, ellentétben a második fejezettel.

Sanyargatja a nép között ember az embertársát, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre. Ha valaki így unszolja rokonsága egyik tagját: Neked még van ruhád, légy te a vezetőnk, légy úrrá ezen a felforduláson! - akkor az így fog válaszolni: Nem akarok sebkötöző lenni! Nincs a házamban se kenyér, se ruha, ne tegyetek engem a nép vezetőjévé! Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Júda, - mert nyelvükkel és tetteikkel az ÚR ellen fordulnak, és dicsőségével szemben engedetlenek. Személyválogatásuk ellenük szól, vétkeiket Sodoma módjára hirdetik, nem titkolják. Jaj, nekik, mert maguknak okoznak bajt!

Mindezen pusztulás közepette Isten megvigasztalja az igazakat, titeket:

*Mondjátok az igazaknak, hogy jó dolguk lesz, mert tetteiknek gyümölcsét eszik.
Jaj a gonosznak! Rossz dolga lesz, mert keze munkája szerint bánnak vele.
Ó népem! Gyermekek sanyargatnak, asszonyok uralkodnak rajtad! Ó népem!
Vezetőid félrevezetnek, tévútra visznek téged!
Előlép perelni az ÚR, készen áll, hogy ítélkezzék népe fölött.
Törvényt tart az ÚR népe vénei és vezérei fölött: Letaroltátok a szőlőt,
szegényektől rabolt holmi van a házatokban!
Hogy meritek összezúzni népemet, összetörni a nyomorultakat?! - Az ÚRnak, a
Seregek URának szava ez.
Ezt mondta az ÚR: Mivel Sion leányai büszkélkednek, fejüket fenn hordva,
szemükkel kacsingatva járnak, kényeskedve lépegetnek, és lábpereceikkel
csilingelnek,
ezért kopasszá teszi az Úr Sion leányainak a fejét, és fölnyíratja halántékukat az
ÚR.
Azon a napon eltávolítja ékszereiket az Úr: a lábpereceket, a napocskákat és
holdacskákat,
a függőket, karpereceket és fátylakat,
a fejdíszeket, lábláncokat, díszes öveget, az illatszeres szelencéket és a
talizmánokat,
a gyűrűket és orrpereceket,
a díszruhákat, köpenyeket, sálakat és tarsolyokat,
a tükröket, az alsóruhákat, a turbánokat és vállkendőket.
Akkor a balzsamillat helyén bűz lesz, az öv helyén kötél, a fodorított haj helyén
kopaszság, a díszköpeny helyén daróc, a szépség helyén szégyenbélyeg.
Embereid fegyvertől hullnak el, vitézeid a harcban.
Szomorkodnak és gyászolnak a kapukban, és kifosztva ülnek a földön.*

Isten a Júdára és Jeruzsálemre eljövő ítéletről szól, amely azért jön el, mert nem vették figyelembe Istent életük során. És milyen szörnyű pusztulás várt rájuk, amikor eljöttek a babilóniak!

A jövőre való kitekintés következik:

Hét asszony ragad majd meg egy férfit azon a napon, és ezt mondják: A magunk kenyerét esszük, a magunk ruhájába öltözünk, csak viselhessük nevedet. Vedd le rólunk a gyalázatot!

Abban az időben gyalázat volt egy asszony számára, ha nem született gyermeke.

Azon a napon ékes és dicső sarjat ád az ÚR

Ez Dávid sarja, Jehova „szolgája”, Jézus Krisztus.

Azon a napon ékes és dicső sarjat ad az ÚR, a föld gyümölcse pedig pompás és díszes lesz azoknak, akik Izráelből megmaradnak.

Akkor szentnek mondják majd azt, aki megmarad a Sionon, és életben marad Jeruzsálemben, aki csak föl van írva az élők közé a jeruzsálemiek közül.

Ha lemossa az Úr Sion leányainak a szeny . nyét, és leöblíti Jeruzsálem vérét ítélő lelkével, megtisztító lelkével,

akkor terem az ÚR a Sion-hegy egész területe és a gyülekezet fölött nappal felhőt és ködöt, éjjel pedig lángoló tűz fényét. Mindezek fölött az ÚR dicsősége lesz az oltalom.

Sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedék és rejtekhely a zivatar és az eső ellen.

A közelgő ítélet utáni hosszú időszakra tekint itt Ézsaiás, az Úr napjára, amikor a népek ideje jön el, és Izrael és Jeruzsálem áldott lesz, és amikor az Úr uralkodik majd a földön.

Az 5.-ik fejezetben az Úr Júdát egy szőlőskerthez hasonlítja.

Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről! Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon.

Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot épített, sajtót is vágatott benne.

A nyári időszak idejére az emberek kiköltöznek a városokból ezekbe a tornyokba, ahol lakásokat alakítottak ki, és innen figyelhetik a földjüket, hogy mások ne lohassák el annak gyümölcsseit.

Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, de vadszőlőt termett!

Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és szőlőm közt!

Mit kellett volna még tennem szőlőmmel, amit meg nem tettem?

Isten azt kérdezi, hogy mi mást tehettem volna még a népemmel? Elhoztam őket az ígéret földjéig, bevitettem oda őket, felépítették a városokat. Én mindent megtettem.

Vártam, hogy jó szőlőt teremjen, miért termett vadszőlőt?

Most én megmondom nektek, mit teszek szőlőmmel: lerombolom a kerítését, hogy leleljenek, kidöntöm a kőfalát, hogy összetiporják!

Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt!

A Seregek URának szőlője: Izraelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gázság!

Isten gyümölcsöt szeretett volna a szőlőskertjéből.

Jézus azt mondta, hogy:

*„Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda.
Azt a szőlővesszőt, amely nem terem gyümölcsöt énbennem, lemetszi; és amely
gyümölcsöt terem, azt megtisztítja, hogy még több gyümölcsöt teremjen.*

Eskol környékén, Izraelben a világ legfinomabb szőlőt termesztek. A nagy szőlőtőkék és a szőlőfürtök is a földön fekvő nőnek. Fejlődésük közben a gazdák lemossák a szőlőfürtöket, és kövekre állítják, hogy még finomabb szőlő legyen belőlük. Erre utal Jézus is, majd így folytatja:

Ti már tiszták vagytok az ige által, amelyet szóltam nektek.

Mi tehát az Ige célja az életemben? Hogy még több gyümölcsöt teremjek Isten számára. Izrael esetében is gyümölcsöt akart látni Isten. Miért tett annyit értük? Hogy teremjenek gyümölcsöket. Miért tesz értünk olyan sokmindent? Hogy mi is gyümölcsöket teremjünk számára. *Az lesz az én Atyám dicsősége, hogy sok gyümölcsöt teremtek.*

Érdekes, hogy ugyanebben a szövegekörnyezetben Jézus a szeretetről kezd beszélni:

Ha parancsolataimat megtartjátok, megmaradtok a szeretetemben, ahogyan én mindig megtartottam az én Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében.

Összekapcsolja tehát a szeretetet és a gyümölcstermést.

Pál a Galatákban írja, hogy a Lélek gyümölcse a szeretet. Ezt várja Isten a mi életünktől, mert a szeretetből igaz ítélet következik. Ha igazán szeretsz valakit, akkor nem nyomod el őket. Az Ószövetség mindig arra int, hogy ne nyomjátok el a szegényeket, árvákat, az Újszövetségben pedig mindezt pozitív oldalról mutatja: „Úgy szeressük egymást, mint önmagunkat.” Mert akkor nem fogjuk egymást kihasználni, elnyomni, hanem egymást fel fogjuk emelni, segíteni fogjuk az elnyomottakat.

Ezt a gyümölcsöt várja Isten a mi életünktől és az egyháztól – igaz szeretetet egymás iránt. Azt várja, hogy amikor valaki szükségben szenved, akkor mindnyájan segítsük azt, és egymást terhét hordozva teljesítjük Jézus Krisztus parancsolatait. Ennek az ellenkezője az önzőség – az egyik legnagyobb problémánk. Akkor adakozunk, ha ez nem okoz nekünk problémát.

Isten el fog jönni a szőlőskertbe a gyümölcsökért, és ha csak vadszőlőt talál, akkor megtagadja azt a kertet.

Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak, és mezőt mező mellé szereznek, míg hely sem marad másnak, és csak ti laktok ebben az országban!

Ezt hallottam a Seregek URától: Az a sok ház romba dől majd, a nagyok és szépek lakatlanná lesznek.

Tíz hold szőlő csak egy bat bort terem, tíz véka vetőmag csak egy vékát terem!

Jaj azoknak, akik korán reggel ital után járnak! Estig elmulatnak, bor hevíti őket.

Aki már reggel korán inni kezd, az igen súlyos alkoholista.

Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az ÚR tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg.

Ezért megy fogságba népem, bár még nem tudja. Éhen halnak előkelői, a tömeg szomjan eped el.

Ezért tátja ki torkát a sír, fölnyitja száját mérhetetlenül. Odakerül az előkelő és a tömeg, a zajongók és a vigadozók.

Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, meg kell alázkodniuk a kevély tekintetűeknek.

De magasztos lesz a Seregek URa, mikor ítéletet tart, és a szent Isten szentnek bizonyul, mikor igazságot tesz.

Bárányok legelnek ott a legelőkön, és a gazdagok romjain jövevények élőködnek.

Jaj azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétket kötélén, mint a kocsit,

akik ezt mondják: Siessen, cselekedjék hamar, hadd lássuk már! Teljesedjék be mielőbb Izráel Szentjének terve, hadd ismerjük meg!

Kihívják Istent, megkérdőjelezzik ítéleteit.

Jaj azoknak, akik azt mondják, hogy a rossz jó, és a jó rossz, és akik azt állítják, hogy a sötétség világosság, és a világosság sötétség; azt állítják, hogy a keserű édes, és az édes keserű!

Egy olyan korban élünk, ahol a jót rossznak, a rosszat jónak hívják. Ha egyesek a jó mellett állnak ki, akkor a média bolondnak tünteti fel őket. Ha erkölcsös emberek összegyűlnek, és próbálnak valamit tenni a gyermekpornográfia ellen, akkor félnótásoknak és eszetleneknek tüntetik fel őket.

De ha a homoszexuálisok tüntetnek, és pénzt akarnak gyűjteni a törvénybe iktatásukért, azt a haladás lépcsőjeként tüntetik fel a lapokban és a TV-ben.

Jaj azoknak, akik bölcseknek képzelik magukat, és magukat tartják okosnak.

Jaj azoknak, akik hősök a borivásban és vitézek az italok keverésében, akik megvesztegetésért igaznak mondják a bűnöst, de az igazak igazát elvitatják.

Isten a törvényhozókról és a bírókról beszél. A legnagyobb egy főre jutó alkoholfogyasztás az USA-ban Washington-ban van. Ők hozzák ennek az országnak a törvényeit, döntéseit. Nem vádolom őket, mert nehéz lehet Isten nélkül tenni azt, amit ők tesznek.

Ezért ahogyan a tarlót megemésztik a lángnyelvek, és a széna összeroskad a tűzben, úgy korhad el gyökerük. Viráguk elszáll, mint a por, mert megvetik a Seregek URának tanítását, és utálják Izráel Szentjének beszédét.

hegyek, és annyi lesz a hulla, mint a szemét az utcán. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

Jelt ad egy távoli népnek, magához szólítja a föld végéről, s az sietve, gyorsan ott terem.

Nem lesz közte fáradt és botladozó, nem szunnyad egy sem és nem alszik, nem oldódik meg derekán az öv, és nem szakad el saruszíja.

Nyilai élesek, minden íja felvonva. Lovainak patája, mintha kova volna, kerekei, mint a forgószél.

Ordítása, mint az oroszláné, ordít, mint az oroszlánkölyök, morog és zsákmányt ragad, elviszi menthetetlenül.

Rámordul azon a napon, mint a morajló tenger. Ha rátekint valaki az országra, sötétséget és nyomort lát, a világosság sötétséggé lesz a viharfelhőktől.

Babilón fogságba fogja hurcolni Júdát és Jeruzsálemet.

Ez Ézsaiás könyvének eleje, amelyben Isten kimondja az ítéleteket, ugyanakkor a sötét alagút végén megmutatja a világosságot is. Amikor Isten bevégezte az ítéletet, akkor el fog jönni az Ő dicsőséges Királysága.

A mai tanulmányunknak két eredménye lehet: áldás az igazaknak, jaj a gonoszoknak! De mekkora áldott remény vár ránk, amikor a mi megmentőnk, Jézus Krisztus meg fog jelenni, és elváltoztatja a mi testünket az Ő dicsőségéhez hasonlóan. El fog minket ragadni innen, majd a haragját kiönti a földre. És azután jön az Ő hatalmas dicsősége.

Jöjjetek, szálljunk vitába! - mondja az ÚR. Mi kell ahhoz, hogy felébredjete? Mi kell ahhoz, hogy megforduljatok, és Isten felé induljatok? Az Ő szeretete megadja az esélyt, hisz: *Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok.* Isten meg akar titeket tisztítani ma minden egyes bűnötöktől. De nem elég az, hogy csak Ő akarja ezt, ti is kell akarjátok. Kérjétek Isten megbocsájtását, és meg fogja adni nektek.

Ézsaiás 6-10.

Ézsaiás 6.-ik fejezetében olvashatjuk Ézsaiás Isten általi elhívását a szolgálatra. Az első fejezetben Ézsaiás elmondta, hogy próféciáinak ideje Uzzijja, Jotám, Áház és Ezékiás királyok alatt történt, és valószínűleg Ezékiás gonosz fia, Manassé ölette meg őt.

Uzzijja király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot.

Uzzijja nagyon népszerű király volt, 52 éven keresztül uralkodott Júdában 16 éves korától kezdve. Ezalatt az idő alatt Júdában nagy fejlődésnek indult a hadsereg és az egész ország gazdasági jólétben élt. Kifejlesztettek egy hatalmas vízvezeték rendszert, megnövelték a mezőgazdasági területeiket, megnövelték az ország területét, mivel elfogalták a filiszteusok területeit. Ledöntötték Gát és Estát filiszteus városok falait, új településeket alapítottak a filiszteus területeken, és 310.000 főből álló erős hadseregük volt.

A tudósaik új haditechnikákat fejlesztettek ki, hatalmas parittyákkal nagy köveket tudtak eldobni, és nyíllakat kilőni. A király megerősítette a nemzetet, az emberek biztonságban és kényelemben érezték magukat. Uzzijját mindenki ismerte a határokon túl is, és mindenki róla beszélt. Azt olvashatjuk róla, hogy „ameddig az Urat kereste, az Úr sikereket adott neki.”

Az emberek talán túlságosan is kezdtek hinni és bízni a királyban, és ez gyakran előfordul. Amikor egy jó és népszerű vezető jelenik meg, az emberek túlságosan is arra az emberre vetik szemeiket, és leveszik az Úrról a szemeiket. Ezért aztán ahhoz, hogy ismét visszafordítsák szemeiket az Úrra, az Úr el kellett távolítsa az embert. Gyakran ezt meg is teszi az Úr, azért, hogy az emberek szemei ismét rá tekintsenek.

Ezért lényeges ez az első mondat: *Uzzijja király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve.* Mert ezelőtt Ézsaiás szeme is Uzzijján volt, hisz ő hozta el a bőséget az országban. És az ember nem sokat gondol az Úrra, amikor bőségben él, hanem inkább akkor jut Ő eszünkbe, amikor a nehézségek jönnek el.

A trón megüresedett, Uzzijja fia pedig nem olyan, mint az apja. Az Északi királyság a végét járja, hatalmas anarchia uralkodik, egyik királyt a másik után ölik meg.

De Ézsaiás egy látomást látott, amelynek segítségével rájött, hogy a trón nem üres:

Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, magasra emelt trónon ülve. Palástja betöltötte a templomot.

Ézsaiás látja, hogy Isten maga ül a trónon. És mennyire fontos számunkra az, hogy meglássuk, hogy Isten ül a trónon a mi életünkben, és a világ egésze fölött is.

Gyakran megremegünk, amikor azt látjuk, hogy mik történnek meg a világban, de ha mindezek fölé tekintünk, láthatjuk, hogy Isten uralkodik és kézben tartja a dolgokat.

Mivel Ő az Úr mindenek felett, ezért tudhatom, hogy bármi is keresztezi utamat életem során, minden Isten engedelmével történik, hisz Ő az Úr.

Ézsaiás leírja a trónust, amit lát:

Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel arcát takarta el, kettővel lábát fedte be, kettővel pedig repült.

Tudjuk, hogy kerúbok is vannak Isten trónja körül, amelyek angyali lények, és valószínű, hogy nagyon hasonlóak a szeráfokhoz. Ezékiel is látomást látott Isten trónusáról az első és a tizedik fejezetekben, és ő pedig a kerúbokat írta le.

Jánosnál a Jelenésekben is olvashatunk Isten trónusának leírásáról, ahol élő lényekként írja le az Isten trónusa körül levő angyali lényeket, akik az Isten dicsőítésének vezetői.

Ezek a szeráfok nem állatok vagy madarak, mert hatalmas intelligenciával vannak felruházva:

Így kiáltott egyik a másiknak: Szent, szent, szent a Seregek URa, dicsősége betölti az egész földet!

A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel.

Érdemes elolvasni tehát Ezékiás első és tizedik fejezetét, valamint a Jelenések negyedik és ötödik fejezeteit, mert ezekben olyan leírásokat olvashatunk, amelyeket mi magunk is nemsokára látni fogunk. Ha nem olvasunk ezekről, akkor a mennybe érkezésünkkor úgy fogunk csodálkozni, mint valami tudatlanok, nyitott szájjal, és mindenki tudni fogja, hogy nem végeztük el a házi feladatunkat, és nem olvastuk el ezeket a részeket.

Ézsaiás látta Isten trónusát, és így kiáltott fel:

Ekkor megszólaltam: Jaj nekem!

Teljesen új fényben látja önmagát. Mindeddig az őt körülvevő világ gyér fényében látta önmagát, és amikor ebben a gyér fényben vizsgáljuk önmagunkat,

akkor nem is látszunk annyira rossznak, sőt egész jól nézünk ki. De figyelmeztettek, hogy óvatosan nézzetek tükörbe, amikor a nap hét ágra süt, mert akkor semmit sem lehet elrejteni.

Isten fényében látni mindent, az egy teljesen más történet. Nem ismerek egyetlen embert sem, akinek valódi látomása volt Istenről, és utána nem érezte magát Ézsaiáshoz hasonlóan. Amikor Péter meglátta az Urat azt mondta: „Távozz tőlem, Uram, bűnös ember vagyok.” Amikor Dániel leírja Isten látomását, azt olvashatjuk, hogy „a szépségem csúnyasággá változott.” Ha Istent látjuk, akkor önmagunkat is a megfelelő fényben láthatjuk meg, és nem lehetünk büszkéek arra, amit látunk.

A büszke ember nem látta még Istent.

Jézus a Hegyi beszédben ezt mondja:

„Boldogok a lelki szegények, mert övék a mennyek országa.” Ez a keresztény ember leírásának első jellemzője. És honnan jön a lelki szegénységünk? Az Isten megpillantása nyomán meglátom magam az Ő fényében, és azt mondom, hogy „Jaj nekem, én senki vagyok!”

A következő jellemvonás:

„Boldogok, akik sírnak, mert ők megvigasztaltatnak.” Sírok a saját állapotom látványától: „Hogyan tehettem meg azokat a dolgokat?” Isten fényében látom magam.

Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek URát látták szemeim!

És hozzám repült az egyik szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról.

A Szent Sátor tanulmányozása nagyon érdekes, mivel az a mennyei szín kicsinyített mása. Ha tehát szeretnénk tudni, hogy milyen lehet a menny Isten trónusa körül, akkor a Szent Sátorat kell tanulmányozzunk. Isten azt mondta Mózesnek, hogy „pontosan úgy készítsétek el, ahogy én ezt meghagytam.” Miért? Mert a mennyei szín jelképe.

A Sátorban is ott volt az oltár, ezen pedig az izzó parázs, akárcsak a mennyben. Ezzel a parázzsal érintette meg a szeráf Ézsaiás ajkát:

Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétked meg van bocsátva.

Vegyük észre, hogy ez nem Ézsaiás munkája, hanem Isten munkája volt. Ézsaiás csak felismerte saját állapotát, de Isten tisztította meg őt a bűneitől, miután beismerte saját bűnös voltát. Isten csak annyit kér, hogy ismerjük be

helyzetünket, még azt sem kéri, hogy megreformáljuk a dolgainkat: ez majd azután jön.

Annyit kér, hogy megvalljuk: *Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól.*

Milyen dicsőséges, hogy a megvallás után azonnal jön a megbocsátás. Dávid a 32.-ik zsoltárban írja:

*Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.
Boldog az az ember, akinek az ÚR nem rója fel bűnét, és nincs lelkeben álnokság.
Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett.
Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben.
(Szela.)
Megvallottam neked vétkeimet, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az ÚRnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem*

Isten alig várja, hogy megbocsájthassa a bűneinket, csak ki kell mondjuk azokat a szívünkbe, és máris bocsánatot nyerünk.

Isten kegyelmi munkája nagyon szép, de ezzel még nincs vége. Isten munkálkodni akar az életedben, ha lehetőséget adsz erre neki, de nem áll meg itt. Isten az életeden keresztül szeretne dolgozni, és a szükségben szenvedő világot szeretné elérni, hisz tisztátalan ajkú nép között élünk, és tudnunk kell, hogy Isten őket is meg akarja tisztítani.

Majd az Úr szavát hallottam, aki ezt mondta: Kit küldjek el, ki megy el követségünkben? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!

Ezt már egy olyan ember mondta, akinek életét Isten tüze megérintette. Amikor Isten megérintette a mi életünket, akkor Ő az életünket arra akarja használni, hogy másokat érintsünk meg vele. Isten egy munkát akar elvégezni, és a kérdés mindig az, hogy kit küldjön el.

Jézus azt mondta, hogy a mezők megértek az aratásra, de a munkás kevés. Az az ember, akinke Isten megérinti az életét, kész arra, hogy elküldjék.

Ő válaszolt: Menj, és mondd meg e népnek

Ebben az időben Júda a lefelé vezető úton haladt. Megtagadták Istent, bevezették a bálványimádást. A lelki reformok csak felszínesek voltak, nem érintették meg a nemzet szívét, Isten mégsem engedte meg, hogy elpusztuljanak anélkül, hogy egy újabb figyelmeztetést ne adott volna számukra. Tudta, hogy nem fognak hallgatni erre a bizonyágtételre, de ennek ellenére Ő hűséges volt, és elküldte a követét hozzájuk.

Ez nagyon érdekes Istennel kapcsolatban: annak ellenére, hogy valaki nem fog válaszolni, mégis Isten mindig esélyt ad nekik, nem szűnik meg figyelmeztetni őt:

Ő válaszolt: Menj, és mondd meg e népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete!

Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon.

Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak, és lakatlanok nem lesznek a városok, a házakban nem lesz ember, a föld pedig pusztává nem válik.

Isten egészen addig folytatta a figyelmeztetést és a prédikációt ennek a népnek, ameddig az egész föld pusztasággá vált, amíg még az utolsó ember ott élt. És a mai világban is ugyanezt teszi: elküldi a bizonyságait, de a mai világ nem hallgat rá, kigúnyolja Isten figyelmeztetéseit, de ennek ellenére bizonyóságot kell tegyünk, mert Isten nem hagyja önmagát bizonyosság nélkül, még akkor sem, ha az emberek fülei süketek, a szemük vak és a szívük nem ért semmit.

A mai világ bizonyóságtétele az egyház lesz, de ezt nemsokára Isten elragadja a földről. Ez azonban nem fogja azt jelenteni, hogy Isten bizonyosság nélkül hagyja a földet, hanem majd két újabb hatalmas bizonyóságtévőt fog elküldeni Jeruzsálembe, és ezeken kívül 144.000 zsidót fog elpecsélni arra, hogy ezekben az elkövetkezendő sötét órákban az Ő tanui legyenek. Ezek után Isten még angyalokat is fog elküldeni, akik az égen repkednek, körbeutazva a földet, és ezek fogják hirdetni az örökkévaló evangéliumot, figyelmeztetve az embereket arra, hogy ne vegyék magukra a vadállat jelét.

Még a legvégső időkben is folytatja Isten a bizonyóságtételeket egészen addig, amíg az egész föld pusztává válik, egyetlen lakos nélkül. Isten bizonyóságtétele hűség.

Abban az időben is addig folytatták a próféták a bizonyóságok hirdetését, amíg Nebukanozzor rabságba hurcolta őket.

Eltávolítja az ÚR az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország.

Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri. De úgy, ahogyan a csernek vagy a tölgynek kivágás után is megmarad a gyökere. Ez a gyökér lesz a szent mag!

Másszóval a tölgy ismét kisarjad, miután kivágják. Izraelről is azt fogják hinni, hogy halott, de én vissza fogom hozni őket, mondja Isten.

Áháznak, Jótám fiának, Uzzijá unokájának, Júda királyának az idejében történt, hogy háborút indított Recín, Arám királya és Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen; de nem tudták legyőzni.

Az északi királyság tehát Szíriával kötött szövetséget arra, hogy legyőzzék Júdát, a déli királyságot, de nem tudtak győzni ellene.

Amikor hírül vitték Dávid házának, hogy összefogott Arám Efraimmal, reszketni kezdett a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái reszketnek a szélben. Akkor így szólt az ÚR Ézsaiáshoz: Menj ki Seárájásúb fiaddal együtt Áházhoz

Seárájásúb azt jelenti, hogy a „maradék visszatér”.

Menj ki Seárájásúb fiaddal együtt Áházhoz a Felső-tó vízvezetékének a végéhez, a Ruhafestők mezejéhez vezető útra, és mondd meg neki: Légy óvatos, maradj nyugton! Ne félj, ne lágyuljon meg a szíved e két füstölgő, üszkös fadarab miatt, az arámi Recínnek és Remaljá fiának a haragja miatt! Mivel azt a gonosz tervet szötte ellened az arámi Recín az efraimi Remaljá fiával együtt, hogy vonuljunk föl Júda ellen, törjünk rá, kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királyává Tábal fiát, azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Nem sikerül, nem úgy lesz, még ha Arámnak Damaszkusz is a fővárosa, és Damaszkusznak Recín is a vezetője! Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép;

Izrael északi királysága, amelyben Efraim volt a legnagyobb törzs, hatvanöt éven belül meg fog szűnni. És így is történt: hatvanöt év múlva az asszíriaiak elpusztították őket.

Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép; még ha Efraimnak Samária is a fővárosa, és ha Samáriának Remaljá fia is a vezetője! De ha nem hisztek, nem maradtok meg! Ezután így szólt az ÚR Áházhoz: Kérj jelt Istenedtől, az ÚRtól, akár letről a mélyből, akár fentről a magasból! De Áház így válaszolt: Nem kérek, nem kísértem az URat! Akkor ezt mondta Ézsaiás: Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok? Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy szűz teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el. Tejszint és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani. Mert mielőtt ez a gyermek meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani, elhagyott lesz az a föld, amelynek két királyától rettegsz.

Ebben a részben a próféta úgy írt, ahogy a Szentlélek megihlette őt, de nem értette azt, amit ír. Nem értette, hogy egy helyi eseményről ír ugyan, de ebben egy jövővel kapcsolatos prófécia is található. A legtöbb prófécianak két jeletése van: egy közeli és egy távoli jelentése.

A közeli prófécia szerint egy gyerek születése után 12, 13 évvel, amikor már meg tudja különböztetni a jót és a rosszat, mindkét király el fog tűnni, nem fog többé uralkodni.

De, a prófécia hosszú távon Jézus Krisztus születését jelzi előre:

Ezért maga az ÚR fog nektek jelt adni: Íme egy szűz teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezik el.

Tudjuk, hogy ez Jézus Krisztusra vonatkozik, mert ezt maga a Szentlélek értelmezi próféciaaként a Máté 1.-ben:

Amikor azonban ezt végiggondolta magában, íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van.

Fiút fog szülni, akit nevez el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.”

Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által:

„Íme, a szűz fogan méhében, fiút szül, akit Immánuelnek neveznek”

Az egyik elismert héber bibliatudós azt mondja, hogy héber szót, amelyet itt szűznek fordítottak Ézsaiásban, azt „fiatal nőnek” kellene fordítani. Tudjátok miért mondta ezt? Mert azt állítja, hogy ő nem hisz a csodákban, és persze csodának kellene megtörténnie ahhoz, hogy egy szűznek gyereke szülessen. Ezért ezt a kifejezést fiatal nőnek fordítja, és sok más fordítás is e hitetlenséget folytatva fiatal nőnek fordítja ezt a szót.

De ha egy fiatal nő gyermeke lesz Ő, akkor ez miféle jel lehetett volna? Ilyen minden nap történik. Ezzel az egész Irásnak az erejét elveszi. A görög fordításban, a Septuagintában olyan szót választottak a fordításkor, amely kizárólag szűzet jelenthet, és az teljesen egyértelmű, hogy Isten is szűzként értette ezt a szót, hisz Mária története ezt alátámasztja.

Hoz majd az ÚR rád, népedre és atyád házára olyan napokat, amilyenek még nem voltak, mióta Efraim elvált Júdától: elhozza Asszíria királyát.

Azon a napon idehívja az ÚR a legyeket Egyiptom folyói mellől, és a méheket Asszíria földjéről.

Mind eljönnek, és letelepszene a mély medrekben és a sziklahasadékokban, minden tövisbokron és minden itatóhelyen.

Azon a napon megborotválja az Úr a Folyamon túl bérelt késsel, az asszír királlyal a fejét és a szőrös lábat, a szakállt is levágja.

Isten azt jövendőli, hogy Asszíria lesz az ő eszköze arra, hogy Szíriát legyőzze. Asszíria Szíriától észak-keletre terült el.

*Azon a napon mindenki csak egy üszőt és két juhot tart.
De annyi tejet adnak majd, hogy tejszínt esznek. Tejszínt és mézet eszik
mindenki, aki megmarad az országban.
És azon a napon minden helyen, ahol ezer ezüstöt érő ezer szőlőtöke van,
csupa tövis és gaz lesz.
Nyíllal és íjjal járnak majd ott, mert tövis és gaz lesz az egész ország.
Nem mennek föl a hegyekre sem, amelyeket meg szoktak kapálni, mert félnek a
tövistől és a gasztól. Csak barmok járnak ott, és juhok legelésznek.*

A 8.-ik fejezetben

*Ezt mondta nekem az ÚR: Fogj egy nagy írótablát és írd rá közönséges írással:
Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!
Megbízható tanúkul magam mellé vettem Úrijjá papot és Zekarjáhút, Jeberekjáhú
fiát.
Miután a prófétaasszonynál voltam, teherbe esett, és fiút szült.*

A prófétaasszony a felesége volt.

*Akkor ezt mondta nekem az ÚR: Legyen a neve: Hamar a zsákmányra! Gyorsan
a prédára!
Mert mielőtt a gyermek ki tudja mondani: apám és anyám, elviszik Damaszkusz
gazdagságát és Samária zsákmányát Asszíria királyának.*

Két-három év múlva Asszíria le fogja győzni Szíriát és Samáriát.

*Mivel megvetette ez a nép a Silóah csendesen folydogáló vizét, és Recínnek,
meg Remaljáhú fiának örül,
azért rájuk zúdítja az ÚR az Eufrátesz hatalmas és nagy vizét, Asszíria királyát
teljes hatalmával. Mindenütt kilép medréből, és hömpölyög partjai fölött.
Betör Júdába, végigzúdul rajta, és nyakig ér. De ha kiterjesztett szárnyaival
széltében ellepi az országot, velünk lesz az Isten!
Tomboljatok csak népek, majd meg fogtok rettenni! Figyeljetek mind, ti messze
országok! Fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni, fegyverkezzetek
csak, majd meg fogtok rettenni!
Szőjetek csak terveket, majd megghiúsulnak, tárgyaljatok csak, úgysem sikerül,
mert velünk az Isten!
Így szólt hozzám az ÚR, amikor keze megragadott, és arra intett, hogy ne járjak
ennek a népnek az útján:
Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond,
amitől fél, attól ne féljetek, és ne rettegjetek!*

Az a szó önmagában, hogy összeesküvés nagyon megrettentette a júdaiakat, de az Úr azt mondja, hogy feljtsétek el mindezt.

A Seregek URát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegjétek, akkor ő is megszentel.

Ne féljétek attól, amit az emberek csinálhatnak, inkább csak attól, amit Isten tehet veletek.

Jézus azt mondta, hogy ne féljétek azoktól, akik megölhetik a testeteket, de azután nincs hatalmuk, féljétek attól, aki a test halála után a lelketeket is a pokolba vetheti.

A Seregek URát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegjétek, akkor ő is megszentel. De Izráel két háza számára olyan kő lesz, amelybe beleütköznek, olyan szikla, amelybe belebotlanak, Jeruzsálem lakóinak pedig kelepcé és csapda.

Ez egy újabb prófécia, amely csak egy villanás a Messsiással kapcsolatban, hiszen Jézus is egy kő volt, amelybe a zsidók beleütköztek. Pál apostol is erre utal:

mi a megfeszített Krisztust hirdetjük, aki a zsidóknak ugyan megütközés, a pogányoknak pedig bolondság, de maguknak az elhívottaknak, zsidóknak és görögöknek egyaránt, az Isten ereje és az Isten bölcsessége.

Sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetörnek, megfogja őket a csapda. Lezárom ezt az intelmet, lepecsételem ezt a tanítást tanítványaim számára. És várom az URat, aki Jákób háza elől elrejtette orcáját, és benne reménykedem.

Én pedig és e gyermekek, akiket az ÚR adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Sion-hegyen lakó Seregek URának akaratából.

Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és jövendőmondókhöz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett?

A törvényre és intelemre figyeljétek! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője.

Akkoriban a halottakkal akartak kommunikálni, hogy útmutatást kapjanak tőlük, és Isten ez ellen szól itt. Ehelyett nem az élő Istennel kéne beszélni?

Elképesztő, hogy ma is milyen sokan bonyolódnak bele a spiritualizmusba! Halottak lelkeivel beszélgetnek, és vannak olyan írók, akik leírják, hogy egyes halott lelkek hogyan vezetik őket az ilyen megtapasztalásokban. Nem az Élő Istent és törvényeit kellene keresni?

Először megalázta Zebulon és Naftáli földjét, de végül megdicsőíti a tenger felé vivő utat, a Jordánon túli részt, a pogányok területét.

A nehézségek északon kezdődtek, Naftali és Zebulon törzsek területein. Amikor elkezdődött az invázió, azt gondolnánk, hogy az emberek megtértek bűneikből, és Isten oltalmát keresték, de ez nem így történt.

A 9.-ik fejezet a jövő prófécijával kezdődik, és rólunk szól:

A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.

Te megszorítod a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, mint aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadnak, ha zsákmányt osztanak.

Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján.

Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz.

Most pedig Jézus Krisztus születésének és szolgálatának előrejelzése következik:

Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké. A Seregek URának féltő szeretete viszi véghez ezt!

Egy gyönyörű prófétikus villanás, és látható hogy már nem a jelenlegi összeesküvés elleni készülődésről szól: a jövő reménye nem egy emberben van, hanem egy gyermek fogja elhozni, aki szűztől születik.

Az ember szemszögéből egy gyermek születik, Isteni szemszögéből pedig, egy Fiú adatik.

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

„Az uralom az Ő vállán lesz” – a prófécia ezen része még nem teljesedett be. Ezért meg kell értsük, hogy a tanítványok teljesen össze voltak zavarodva Jézussal kapcsolatban. Keresték a Messiásukat, ismerték ezeket a prófécákat, de amikor Jézus a haláláról kezdett el beszélni nekik, az nem tetszett nekik, mert nem a haláláról akartak beszélni, hanem arról, hogy Ő Dávid trónján fog uralkodni.

Amikor tehát Jézus felhozta a keresztre feszítésének témáját, Péter azt mondta: „Ó, Uram, távol legyen tőled!” Nem értették, és mindig azt kérdezték, hogy „Uram, mikor indítod el az uralkodásodat?” Jézus pedig azt válaszolta, hogy addig még sok munkánk van.

A Királyság el fog jönni, és ez a rész ezután fog beteljesedni. Amikor Jézus visszajön, akkor az uralkodás az Ő vállain lesz, és Csodálatosnak, Tanácsosnak, erős Istennek, örökkévaló Atyának, és a békesség Fejedelmének fogják Őt nevezni.

Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége a Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké.

Emlékezzünk csak Mikeás próféciájára:

Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.

Előretekinthetünk arra a napra, amikor Jézus el fog jönni ezúttal nem gyermekként, nem szolgaként, hogy meghaljon, hanem uralkodni fog mindörökké.

Ismét a közvetlen prófécia következik:

Egy ígét küldött az ÚR Jákóbnak, eljutott Izráelhez, hogy megtudja az egész nép: Efraim és Samária lakossága, mely gögösen és dölyfös szívvel mondja:

Téglák omlottak le, de mi faragott kőből építünk! Vadfügefákat vágunk ki, de mi cédrusokkal pótoljuk!

Fölbújítja ellene az ÚR Recín vezéreit, és rájuk uszítja ellenségeit: az arámokat előlről, a filiszteusokat hátulról, és falják Izráelt tele szájjal. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva.

De ez a nép nem tért meg ostorozójához, és nem kereste a Seregek URát.

Isten gyakran azért hoz ítéletet a bűnösök életébe, hogy megfordítsa őket, de ha nem fordulnak feléje, akkor még rosszabb lesz nekik, és végül elpusztulnak.

Ezért kiirtotta az ÚR Izráelből a fejet és a farkat, a pálmát és a kákát egyszerre. A vén és a főrendű a fej, a hazugságot tanító próféta pedig a fark.

Nagy tragédia az, amikor a vezetők, még hozzá a lelki vezetők vezetik a népet a bűnbe. Jézus azt mondta, hogy ha a vak vezet a világtalant, akkor mindketten a verembe esnek. Ha az emberek vak vezetőket és hamis prófétákat követnek, akkor mindnyájan beleesnek a gödörbe.

A mai egyházi világba nagyon sok olyan ember van, akik világi eszközöket használnak azért, hogy növeljék a szolgálatukat. Olyan leveleket küldözgetnek, amelyekben pénzért könyörögnek, és közben ők tanítják az embereket, hogy bízzanak Istenben. Ahelyett, hogy ők maguk bíznának Istenbe, inkább az emberek adományaiban bíznak. A vak vezet a világtalant!

Nem látom sehol a bibliában, hogy Jézus vagy Pál ilyen könyörgő leveleket küldözgetett volna az emberekhez, hogy anyagilag segítsenek nekik, inkább az Úrban bíztak.

Néhány napja vendégként tanítottam egy gyülekezetben, és nagyon jó volt elmondani, hogy nem azért vagyok ott, mert nincs mit csináljak, nem azért vagyok ott, mert adományra van szükségem, mert egyetlen pennyt sem fogok kapni a ma esti adományokból, hanem saját magam tudtam fedezni az ideutazásom költségeit, mert van egy nagyon gazdag Apukám, aki minden költségemet fedezi, bárhová is megyek. Dicsőséges dolog, hogy az ember ezt elmondhassa, és szabadon hirdethesse az evangéliumot, mert a pénzkéregetés számomra mindig megkérdőjelezi az üzenetet.

Mert tévútra vezették ezt a népet vezetői, és megzavarodtak, akiket vezettek. Ezért nem örül ifjainak az Úr, nem könyörül árváin és özvegyein, mert mindenki elvetemült gonosztevő, és minden száj bolondot beszél. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva. Mert föllángol a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gazt. Meggyújtja az erdő bozótját, gomolyogva száll föl a füstje. A Seregek URa haragja miatt borul lángba az ország, a nép pedig tűz martaléka lesz. Senki sem könyörül embertársán. Jobbjába is beleharap, mert olyan éhes, balját is megenné, mert nem tud jóllakni, mindenki megenné karja húsát is. Manassé Efraimra, Efraim Manasséra, mindketten Júdára támadnak. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva. Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleteket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki. Mert elnyújtják a nincstelenek perét, megfosztják jogaiktól népem nyomorultjait. Az özvegyeket kizsákmányolják, és az árvákat kifosztják.

A leginkább az bősztít fel, hogy ezek a hamis prédikátorok leginkább az özvegyek és a szegények pénzét tudják elszedni, és közben Cadillac-et vezetnek!

A 2Péter második fejezetében olvashatjuk:

De voltak a nép körében hamis próféták is, mint ahogyan közöttetek is lesznek hamis tanítók, akik veszedelmes eretnkségeket fognak közétek becsempészni. Ezekkel megtagadják az Urat, aki őket megváltotta, így gyors pusztulást hoznak magukra. Sokan fogják követni kicsapongásaikat, akik miatt káromolni fogják az igazság útját, benneteket pedig szép szavakkal fognak kifosztani kapzsiságukban.

Minden esetben, amikor egy ember szép szavakkal, hazugságokkal próbál pénzt kicsikarni – az az ember egy hamis próféta. Az igazi pásztort a nyáj jóléte és nem a meglopása érdekli.

*De mit tesztek majd a megtorlás napján, amikor megjön messziről az ítéletidő?
Kihez futtok majd segítségért, hol hagyjátok kincseiteket?
Aki nem térdel a foglyok közé, a megöltek között esik el. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.
Jaj Asszíriának, haragom botjának, melynek kezében van dühömnek vesszeje!
Elvetemült nemzet ellen küldöm, az ellen a nép ellen rendelem, amelyre haragszom, hogy zsákmányt zsákmányoljon, prédát prédáljon, és eltapossa, mint az utca sarát.
De ő nem így képzelem, szíve nem így gondolja, mert szíve szerint pusztítani akar, számos nemzetet akar kiirtani.
Mert ezt mondja: Vezéreim nem mind királyok-e?
Nem az történt-e Kalnóval, ami Karkemissel? Nem úgy járt-e Hamát, mint Arpad? Nem úgy járt-e Samária, mint Damaszkusz?*

Másszóval elpusztítottam ezeket a fővárosokat, nemzeteket, a többit is így fogom elpusztítani.
Érdekes dolog, hogy annak ellenére, hogy Isten használja Asszíriát az ő ítélő botjaként, mégis, mivel Asszíria Isten népét pusztítja, ezért Isten el fogja pusztítani Asszíriát is. Ők nem vették észre, hogy Isten eszközei voltak, és elkezdtek büszkévé válni.

A Krónikákban olvashatjuk, hogy a mikor Szenecharib megtámadta Jeruzsálemet, a falakon álló embereknek azt kiabálta, hogy „Ne higgyetek Ezékiás királynak, aki azt mondja majd nektek, hogy Isten gondoskodni fog mindenről. Mert hol vannak a Szíriaiak és a többi nemzetek istenei, akiket mi leigáztunk? Az ő isteneik sem tudták megvédeni őket.és így a ti Istenetek sem képes erre.”

Amit Ézsaiás itt megpróbált, pont azokat a szavakat kiáltották az asszíriaiak a júdaiaknak. Ezért Isten azt mondta, hogy csak figyeljétek, mit fogok tenni velük: és egyetlen éjszaka alatt az Úr angyala 185.000 asszír katonát ölt meg. Ha egy angyal ezt meg tudja tenni...

Emlékszem, amikor Péter kihúzta a kardját, hogy megvédje az Urat, akkor Jézus azt mondta neki: „Tedd el a kardodat, Péter. Ha akarnám, tízezer angyalt is hívhatnék, hogy megvédjen. De, ki kell igyam az Atya poharát.”
Ha egy angyal ennyi sok katonát tudott megölni, akkor tízezer angyal biztosan ki tudta volna őt szabadítani azon az éjszakán. De Ő kiitta a poharat értünk! Alárendelte magát az Atya akaratának és megfizette azt az árat, amely álta megbocsájtattak a mi bűneink, és ezáltal bekerülhettünk az Ő örökkévaló Királyságába.

Ekkora árat fizetett érte, hát nem nevetséges, hogy ezek után az emberek visszautasítják az Ő ajánlatát?

Az asszírok tehát elbázzák magukat, mert Samária az ő kezük által fog elesni, és azt hiszik majd, hogy ők a maguk erejéből, és a saját bálvány isteneiknek köszönhetően lettek ilyen sikeresek.

Ahogy elérte kezem a bálványok országait, bár több bálványszobruk volt, mint Jeruzsálemnek és Samáriának, ahogyan elbántam Samáriával és bálványaival, úgy fogok elbánni Jeruzsálemmel és bálványaival.

De ha befejezi az Úr minden tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti az asszír király dölyfös szíve gyümölcsét és nagyralátó szeme dicsekvését.

Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket.

Elérte kezem a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogyan megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna.

Az asszírok önteltségükben feldicsérték magukat: én, én, én, mondták, én tettem mindent, és nem vették észre, hogy csak eszközök Isten kezében.

Dicsekedhetik-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Fontosabb-e a fűrész, annál, aki húzza? Mintha a bot suhogtatná azt, aki fölvette, és a vessző venné föl azt, aki nem fából van!

Egy fejsze az emberi kéz nélkül semmire nem jó, csak fekszik a földön, semmit sem tud tenni önmagában. Az eszköz sohasem büszkélkedhet önmagával, a dicsőség mindig a használóé, mert az eszköz tehetetlen önmagában.

Milyen fontos lecke ez számunkra, azok számára, akik eszközök szeretnének lenni Isten kezében! Semmi más nem lehetek Isten kezében, csak egy eszköz! Bármilyen érték is jön létre az életemen keresztül az nem az én érdemem. Csak azért történik bármi, mert Isten engem használ, és amit nélküle teszek, az mind értéktelen és haszontalan dolog lesz. Isten keze nélkül csak ott fekszem a földön és semmit sem tudok tenni! Ezért aztán ostoba és elhibázott dolog lenne, ha bármiért, amit Isten tett, én akarnám learatni a dicsőséget. Mert a legtöbb ami lehetek: egy eszköz Isten kezében. A dicsőség mindig mindenért Istené és nem az eszközé!

A ti életetek is egy eszköz lehet Isten kezében. És ha Isten használ titeket, dicsőség neki, de sohase vegyétek magatokra a dicsőséget. Sose gondoljátok, hogy ezért használ titeket, mert valami nagy tehetségek vagytok. Valami módon mindig magunknak akarjuk a glóriát, de ez nem helyes. Legyetek csak egyszerű eszközök, és adjatok neki dicsőséget mindenért, amit Ő tesz.

Ezért az Úr, a Seregek URa sorvadást bocsát AsszírIA kövéreire, és dicsősége alatt tűz lobban, lobogó tűz.

*Izráel Világossága lesz a tűz, és Szentje a láng, amely elégeti és megemészt
benne egyetlen napon a tövist és a gázt.*

*Pompás erdejét és kertjét mindenestül megsemmisíti, mintha sorvadás
sorvasztaná.*

Oly kevés fa marad erdejében, hogy egy gyermek is össze tudja írni.

Most ismét egy jövőbe történő kitekintés következik. Amikor a Nagy Megpróbáltatás időszaka eljön, akkor Isten a maradék népét a Petra-i sziklavárban fogja megőrizni. Erről a 16.-ik és a 26.-ik fejezetekből sokkal többet fogunk majd megtudni.

Azon a napon nem támaszkodik többé ostorozójára Izráel maradéka, és Jákób házának megmenekült része, hanem az ÚRra, Izráel Szentjére támaszkodik hűségesen.

A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.

Mert ha annyi volna is néped, Izráel, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg. El van rendelve pusztulásod, igazságos ítélet árad rád.

Az Antikrisztus meg fogja tévesztetni őket, aki majd szövetséget fog kötni Izrael nemzetével, és segíteni fogja őket, hogy újjáépíthessék a templomukat. Ezért aztán ők kikiáltják őt a messiásuknak.

Ma Izraelben majdnem mindenki tagadja, hogy Jézus Krisztus a Messiás, és az ortodox zsidók azt mondják, hogy bármelyik pillanatban megérkezhet a Messiás. Miről fogják felismerni? A válaszuk: segíteni fog, hogy felépíthessük a Templomunkat.

Jézus azt mondta, hogy „én az Atyám nevében jöttem, és nem fogadtatok be, de eljön majd valaki a saját nevében, és őt befogadjátok majd.” Nem az Istentől érkező Szabadítót várják, hanem egy embert, aki Mózeshez hasonló.

Ez a király azt tesz, amit csak akar. Fölmagasztalja és nagyobbnak tartja magát minden istennél, és szörnyűségeket mond még az istenek Istene ellen is.

Jézus pedig ezt mondta:

„Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen - aki olvassa, értse meg! -, akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit, és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját.

A maradék, amely Jeruzsálemből menekül többé nem fog hinni az Antikrisztusban, hanem az Úr fele fognak fordulni, és azután benne fognak bízni.

Mert elhatározta az Úr, a Seregek URa, hogy elpusztítja az egész országot.

Ezért így szólt az Úr, a Seregek URa: Ne félj népem, Sion lakója, Asszíriától, ha megver bittel, és rád emeli vesszejét, mint Egyiptom tette.

Mert rövid idő múlva véget ér kárhóztató haragom, amely pusztította őket.

Ostorral csapkodja a Seregek URa, ahogyan megverte Midjánt az Óréb-sziklánál. Vesszejével rácsap a tengerre, mint Egyiptomban tette. Azon a napon lekerül terhe válladról, igája nyakadról, a kövérség miatt leszakad róla az iga.

Közeledünk az Armagedóni végső ütközethez:

*Ajba érkezik, átvonul Migrónon, Mikmászba rendeli fölszerelését.
Átvonulnak a hágón, Gebában térnek éjjeli szállásra. Megretten Ráma, Saul Gibeája menekül.
Sikolts hangosan, Gallim leánya, figyelj rá, Lais, felelj rá, Anátót!
Madméná elmenekült, Gébim lakói elrejtöztek.
Még ma odaér Nóbba, öklével fenyegeti Sion leányának hegyét, Jeruzsálem dombját.
De az Úr, a Seregek URa kegyetlenül levagdálja az ágakat, a sudár termetűeket kivágja, és elterülnek a magasra törők.
Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!*

Előrejelzés a végső ütközetre, ahol a népek fognak összecsapni egy hatalmas háborúban.

A következő fejezet Jézus Krisztus visszatéréséről fog szólni, a dicsőséges Királyság kezdete, amely az ítélet napjának eljövetele után kezdődik majd.

Isten legyen veletek, és legyen az életetek eszköz Isten kezében. Legyen mérhetetlen az örömötök, amikor észreveszitek, hogy Isten keze az életeteken van. Isten segítsen, hogy az Ő szeretetét tudjátok megosztani azokkal, akik még mindig sötétségben vannak, és tapasztaljátok meg Isten kenetét az életeteken, és különleges módon éreztétek meg az Ő Lelkének jelenlétét.

Ézsaiás 11-15.

A fejezet és vers –elválasztásokat utólag tették a Bibliába, hogy megtalálhassuk a pontos helyeket. Emiatt sokszor egy gondolatot a közepén vágtak el, és mi gyakran egy-egy fejezetet olvasunk el úgy, hogy előtte nem nézzük meg, hogy miről szólt az előző fejezet.

Ézsaiás 10.-ik fejezetének vége arról szól, hogy Isten az ítélete során elpusztítja a nemzetet, úgy, mint ahogy Libanon fáit kivágják, és csak fatönkék maradnak. És innen folytatódik a 11.-ik fejezet:

Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről.

A letarolt erdőben a levágott törzsek mellől egy hajtás fog kihajtani Isai gyökeréből. Ez az utalás Jézus Krisztusra és az Armageddoni csata utáni pusztulás nyomán felemelkedő Ezeréves Királyságra vonatkozik. A romokból egy új élet fog kihajtani.

Isten megerősíti a Dávidnak tett ígértét, hogy Ő fog neki házat építeni, az Ő vérvonalából jön majd el a Messiás.

Az ÚR lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és hőstettek lelke, az ÚR ismeretének és félelmének lelke.

A megfelelő fordítás szerint nemcsak tudja majd, hogy mit kell tenni, de hatalma és ereje is lesz ahhoz, hogy mindent véghezvigyen.

Az ÚR félelme lesz a gyönyörűsége. Nem a látszat után ítél, és nem hallomás után dönt, hanem igazságosan ítél a nincstelenek ügyében, és méltányosan dönt az ország szegényeinek dolgában. Megveri a földet szájának botjával, ajka leheletével megöli a bűnöst.

Ez Jézus Krisztus második eljövételére történő utalás volt.

A Jelenések Könyvében olvashatunk az Isten trónusa körül levő hét lélekről. Ezt nehéz értelmezni, mivel mi tudjuk, hogy egyetlen Szentlélek van, akkor vajon mit jelent ez a hét lélek itt Isten trónusa előtt?

Sokat találgattak a megfelelő értelmezés keresése közben. Egyesek hét főangyalra gondolnak, vagyis az arkangyalokra. Mások szerint ezek a Szentlélek hétféle munkájára utalnak Jézus Krisztusban, amint erről itt is olvashatunk Ézsaiás 11.-ik fejezetében: a bölcsesség, az értelem, a tanács, a hőstettek, a tudás, Isten félelme és a gyors megértés lelke.

Hogy melyik a megfelelő értelmezés? Azt ajánlom, hogy tanulmányozzátok, imádkozzátok ezzel kapcsolatban, és találjátok meg a nektek megfelelő értelmezést. Nem lehet kizárni egyiket sem, de lehet, hogy egy harmadik értelmezés a jó, amelyet majd a mennybe érve fel fogunk fedezni. Sok ehhez hasonló kérdést raktároztam el, amelyeknek a közös címe: További információkat várok...

Amire a Biblia nem ad egyértelmű választ, azzal kapcsolatban én is rugalmas vagyok, mert értelmetlenség lenne ragaszkodni valamihez, amiben nem vagyok biztos.

Krisztus azért jön el, hogy megítélje a földet, és amikor megjön, akkor a szájából előretörő karddal fogja elpusztítani az Antikrisztust. Az Úr Igéje egy kétélű kard, és olyan hatalom van benne, hogy amikor Isten azt mondta, hogy „legyen világosság”, akkor világosság lett. Ez Istennek az a képessége, hogy a szavaival megteremtessen valamit, akármit.

Az Antikrisztus nagy hatalommal jön el, és az egész világ őt követi, mert csodák és jelek fogják követni a lépéseit. Hatalmas hadierőt fog létrehozni, és mindenki azt kérdezi, hogy „ki lesz képes megállni előtte?” Elindul Afrika ellen, Egyiptomot is elfoglalja, Líbia és Etiópia határaihoz ér majd, amikor hírért veszi, hogy Kína támadja meg keletről. Visszatér a csapataival, hogy ellenük forduljon, és a Megiddói völgyben fognak találkozni egy szörnyű csatában. Ennek az ütközetnek az ideje alatt eljön ismét Jézus. Az ember, az Antikrisztus elkápráztatta és becsapta a világot, az egész világ úgy tekintett rá, hogy ő a valaha élt leghatalmasabb ember, mert a Sátán átruházta rá az Ő teljes hatalmát és erejét.

Amikor a Sátán felvitte Jézust egy magas hegyre és azt mondta neki, hogy mindezt neked adom, csak borulj le előttem, akkor Jézus visszautasította, de ez az ember elfogadja majd, és a Sátán neki adja a trónját és a hatalmát, és ezzel a hatalommal fog uralkodni a világ felett. Az Isten által felkent két tanút is el fogja pusztítani, és azt gondolja, hogy Istennél is erősebb lett. Ekkor jön el Jézus és egyetlen szavával intézi el őt. Nem fog nagy konfliktusba keveredni vele, nem fog harcolni vele, csak egy szót szól, és vége.

Amikor Jézus visszajön, akkor összegyűjti a népeket az ítéletre, a Máté 24 szerint. Az ítélethez nem lesz szüksége tanukra. Amikor Jézus először itt volt János azt írta róla:

nem volt szüksége arra, hogy bárki tanúskodjék az emberről, mert ő maga is tudta, hogy mi lakik az emberben.

Ez egy igen félelmetes dolog, ha a rossz oldalon állsz. A szamaritánus asszony, akivel Jézus a kútnál találkozott, azt mondta: „*Jöjjetek, lássátok azt az embert, aki megmondott nekem mindent, amit tettem:*

Ez vonzotta Jézushoz Nátánáelt is,

Amikor Jézus látta, hogy Nátánáel közeledik feléje, azt mondta róla: „Íme, egy igazi izráelita, akiben nincsen álnokság.”

*Nátánáel megkérdezte tőle: „Honnan ismersz engem?” Jézus így válaszolt neki: „Mielőtt Fülöp idehívott, láttam, hogy a fügefa alatt voltál.”
Nátánáel így szólt hozzá: „Mester, te vagy az Isten Fia, te vagy Izráel királya!”
Jézus így válaszolt neki: „Mivel azt mondtam neked, hogy láttalak a fügefa alatt, hiszel? Ennél nagyobb dolgokat fogsz látni.”*

Nátánáel rájött, hogy Krisztus mindent lát, ami az emberben van, és ezt a képességét fogja használni az ítéletkor is. A Biblia szerint *Nincsen olyan teremtmény, amely rejtve volna előtte, sőt mindenki mezítelen és fedetlen az ő szeme előtt.*

Minden emberen át tud látni, és én hálás vagyok, hogy Jézus Krisztus vére az én pajzsom, és hálás vagyok a megbocsájtásért és a megtisztulásért, amely az Ő véréből ered. Amikor rám néz, akkor ezért lát engem tisztának, igaznak és szentnek. Ez az egyetlen hely, ahol lenni szeretnék, Krisztusban, mert nem akarok előtt úgy állni a mennyben, hogy Ő keresztülnézzen rajtam, és lássa az én bűneimet. „Nincs ítélet azoknak, akik Jézus Krisztusban vannak.”

Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség.

Itt következik az Ezeréves Királyságban uralkodó állapotok leírása:

Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroszlán és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisleány terelgeti őket.

Mi nem azt a világot látjuk, amelyet Isten teremtett, hanem azt, amelyik az ember bűne miatti átokban szenved. Ez az átok átterjedt az állatvilágra, a teljes földre. A természet hirdetheti Isten dicsőségét és hatalmát, de nem mutatja be Isten szeretetét, mert a föld is lázadásban áll Istennel. De amikor Jézus megalapítja az Ő Királyságát, akkor még az állatok is békében fognak élni egymással. Láthatjuk majd, hogy egy kisleány a fülénél fogva fogja rángatni az oroszlánt – milyen nagyszerű lesz!

A tehén a medvével legel, fiaik együtt heverésznek, az oroszlán pedig szalmát eszik, mint a marha.

A kisdéd a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek a mérgeskígyó fajzata felé nyújtja kezét.

Nem árt, és nem pusztít szent hegyemen senki, mert tele lesz a föld az ÚR ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.

Ezért imádkozunk, amikor azt imádkozzuk, hogy „Jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod mint a mennyben, úgy a földön is.” Mivel a föld ma nem olyan, amilyennek Isten teremtette, ezért helytelen minden szenvedésért, gonoszért és fájdalomért Istent okolni. Amikor Jézus eljön és uralkodni fog, akkor ez meg fog változni.

Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert zászlóként magaslik ki a népek közül, és székhelye dicsőséges lesz.

Ezt várták a tanítványok Jézustól, és ezért voltak kiakadva, amikor Ő elkezdett beszélni nekik a keresztről és a haláláról. „Uram, mikor fogod felállítani a királyságodat, mikor fognak a népek Jeruzsálembe zárandokolni, hogy részesüljenek a Te dicsőségében?”
Ez még ezután, a második eljövételkor történik meg.

Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy megvegye népe maradékát, mely megmarad Asszíriában és Egyiptomban, Patrósztban, Kúsban és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tenger szigetein.

Isten összegyűjtötte a zsidókat Izraelbe, de nem mind mentek vissza, és sokan el is mennek onnan, mert nehéz ott élni. Isten másodszor is össze fogja gyűjteni őket amikor Jézus Krisztus ismét eljön.

Jelt ad a nemzeteknek, és összegyűjti Izrael szétszórt fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről.

Máté 24.-ik fejezetével kapcsolatban egyesek azt állítják, hogy a Nagy Nyomorúság időszakában az egyház is részt fog venni, és bizonyoságként használják a következő verseket:

„Közvetlenül ama napok nyomorúsága után pedig a nap elsötétedik, a hold nem fénylik, a csillagok lehullanak az égről, és az egek tartóerői megrendülnek. És akkor feltűnik az Emberfiának jele az égen, akkor jajgat a föld minden népe, és meglátják az Emberfiát eljönni az ég felhőin nagy hatalommal és dicsőséggel. És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Azt állítják, hogy az elragadtatás akkor fog megtörténni, amikor az Úr összegyűjti választottait a föld négy sarkából, mert azt állítják, hogy a választottai az egyházat jelenti. Azért magyarázzák ezt így, mert nem ismerik megfelelően az Ószövetséget, és azt, hogy Istennek mi a terve Izraellel. Ézsaiás ugyanarról beszél, amiről Jézus, de itt meg is nevezi, hogy a választottak Júda és Izrael szétszórt fia, és nem az egyház.

Ézsaiás ezt még megerősíti a 27.-ik fejezetben:

Azon a napon elcsépeleli az ÚR a kalászokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izrael fiai, egyenként fognak összeszedni!

Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

A trombitaszóra történő utalás a Máté 24:31-ben is megtalálható:

És elküldi angyalait nagy harsonaszóval, és összegyűjtik az ő választottait a négy égtáj felől, az ég egyik sarkától a másik sarkáig.”

Ez tehát a zsidókra vonatkozik a második eljövétel alatt.

Nem tudom, hogy egyesek miért tartanak ki abban a tanításukban, hogy az egyháznak végig kell szenvednie a Nagy Nyomorúságot itt a földön.

Megszűnik Efraim irigysége, Júda ellenségeskedése kivész. Efraim nem irigykedik Júdára, Júda sem lesz Efraim ellensége.

Efraim az északi királyságot jelképezi, Júda a délit, és ezek gyakran harcban álltak egymással. De ez a háborúskodás meg fog szűnni, és Ezékielnél azt olvashatjuk, hogy amikor Isten ismét összegyűjti a népét a földjükre, akkor már többé nem két nemzet lesz, hanem egy, megszűnik az elválasztás közöttük.

Repülnek a tenger felé a filiszteusok lejtőjén, együtt ejtik prédául a keleti népet. Rátészik kezüket Edómra és Móábra, és Ammón fiai nekik engedelmeskednek. Az ÚR pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét. Öklével megfenyegeti az Eufráteszt, forró szelével hét ágra vágja, és saruval is járhatóvá teszi. Olyan útja lesz népe maradékának, az Asszíriában megmaradtaknak, amilyen Izraelnek volt, amikor kijött Egyiptomból. Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, URam, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál.

Ezt az izraeli nemzet mondja, mert ekkor fogják felismerni mind, hogy Jézus az igazi Messiás, és áldani fogják az Urat.

Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és énekem az ÚR, megszabadított engem.

A Jézus szó jelenti azt, hogy az Úr a szabadító.

Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából.

Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! De nem jöttek, hanem visszautasították Őt. A Jelenések Könyvének utolsó fejezetében: „Jöjj!” Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen!

Azon a napon ezt mondjátok majd: Adjatok hálát az ÚRnak, hirdessétek nevét!

Az emberek fellelkesülnek, mert felfedezték, hogy Jézus a Messiás!

Adjatok tudtára a népeknek nagy tetteit! Emlékeztessétek őket, hogy neve magasztos!

Énekeljétek, hogy milyen fenséges tetteket vitt véghez az ÚR, tudja meg ezt az egész föld!

Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izrael Szentje!

Végre az Úr fog uralkodni a földön is! Milyen jó lesz meglátni úgy a földet, ahogy Isten teremtette, amikor békében, szeretetben és teljességben fogunk együttélni mindenkivel.

A 13.-ik fejezetben Babilón fenyegetéséről szól Ézsaiás. Említettük már hogy sok próféciának van kettős beteljesedési ideje: egy közeli és egy távoli. A Jelenések Könyvének 17.-ik és 18.-ik fejezetében olvashatunk a vallási és a kereskedelmi Babilón elpusztításáról. Itt Ézsaiásnál is hasonló fenyegetésről olvashatunk az utolsó idők vallási és kereskedelmi Babilónja ellen.

Fenyegető kijelentés Babilónia ellen, amelyet látomásban kapott Ézsaiás, Ámócfia:

Adjatok jelt a kopár hegyről, hangosan kiáltatok nekik! Integessetek, hogy vonuljanak be a nemesek kapuin!

Én már parancsot adtam megszentelt harcosaimnak és elhívtam vitézeimet, akik végrehajtják haragomat, és vigadoznak fenségemnek.

Zúgás hallik a hegyeken, nagy nép zúgásához hasonló, országok morajlása hallik, összegyűlt nemzetek morajlása. A Seregek ÚRa megszempléli a harcra kész sereget.

Ezek a népek és országok egymás ellen harcolnak majd, és Jézus második lejövetelének egyik jele lesz az, hogy a világ minden népe harcolni fog.

A 2.-ik zsoltárban is olvashatunk erről:

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek?

Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az ÚR ellen és felkentje ellen:

Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket!

A mennyben lakozó kineveti, az ÚR kigúnyolja őket.

Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket:

Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!

Ez a Nagy nyomorúság időszakának végső szakasza, amikor a nemzetek összegyűlnek, hogy megakadályozzák az Úr Királyságának létrehozását.

JAVITVA 43.14

Jönnek messze földről, az ég széléről: az ÚR, és bosszús haragjának eszközei, hogy elpusztítsák az egész földet.

Jajgassatok, mert közeledik az ÚR napja, a Mindenható pusztításaként jön el.

Ezért lehanyatlik minden kéz, megdermed minden ember szíve.

Megriadnak, kínos fájdalmak fogják el őket, gyötrődnek, mint a szülő nő. Riadtan néznek egymásra, és arcuk lángban ég.

Jön már az ÚR napja kegyetlenül, féktelen, izzó haraggal. Pusztává teszi a földet, kipusztítja róla a vétkeket.

Az ég csillagai és csillagzatai nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa.

Kétségtelenül a Nagy Nyomorúság időszakát írja le itt. De ez miért jönne az egyházra, azokra, akik hűségesek voltak hozzá? Pál azt mondja, hogy nem a haragra lettünk kiválasztva.

Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét.

Ez a világ gonoszságáért kiosztott büntetés lesz, a mi bűnünket Jézus Krisztus miatt megbocsájtotta Isten, hisz Krisztus meghalt a mi bűneinkert, ezért nem kell szembenézzünk Istennek a világra kiöntött haragjával. A harag a Krisztust tagadó világra öntetik majd ki, de én nem utasítottam el Krisztust. Jézus azt mondja nekünk ezekről a dolgokról a Lukács 21-ben, hogy *Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.*"

Amikor ezek a dolgok elkezdődnek akkor engem ne itt lenn keressetek, hanem az Isten trónja körül, mert ott fogom énekelni, hogy „méltó a Bárány...”

Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét. Véget vetek a kevélyek gögjének, az erőszakosok gögösségét megalázom.

Ritkábbá teszem a halandót a színanaranyál, és az embert Ofir aranyánál.

Ezért megrendítem az eget, és megindul helyéből a föld a Seregek URának féktelen haragja miatt, izzó haragja napján.

Érdekes hogy a föld megindulását, remegését többször is említi az Ige. Úgy tűnik, hogy a föld a múltban is változásokon ment keresztül. Volt egy idő, amikor a föld pályája a nap körül 360 napot tett ki a mostani 365 és $\frac{1}{4}$ helyett. Úgy tűnik, hogy volt idő, amikor a föld tengelye nem volt elferdülve 23 fokkal, mert tudjuk, hogy egy időben az Északi sark körül is trópusi dzsungel volt, és nagy erdőségek a Déli-sarok körül.

A föld tehát eddig is hatalmas változásokon ment keresztül, és az is valószínű, hogy a sarkok felcserélődtek egymással, és megváltozott a föld forgási iránya is. Az érdekes az, hogy a Királyságban Isten vissza fogja állítani a földre azokat a paradicsomi állapotokat, amelyek Ádám és Éva idejében uralkodtak. A sivatagok eltűnnek, gyönyörű zöld területek foglalják majd el a helyüket és az egész föld ismét egy hatalmas édenkert lesz.

Lehetséges, hogy az ebben a versben említett „megidul a föld helyéből” arra utal, hogy a sarkok visszacserélődnek, és a 23 fokos ferdeülés kiegyenesedik, és többé nem lesznek évszakok. A jégablak a sarkokon felolvadnának, és ott is gyönyörű növényzet fejlődhet ki. A megnövekedett vízmennyiséget a nap nagyobb párolgásra készítetné, és lehet, hogy a földet ismét egy vízburok kezdené védeni. Így a hőmérsékletkülönbségek kiegyenlítődnének, nem lenne

többé forró és hideg terület, így a szelek kialakulása is megszűnne, amelynek hatására a viharok sem tudnának kialakulni többé, hanem nyugodt szellők fújdogálnának mindenütt. Az egész föld Isten dicsőségével telne meg!

A fizikusok azt állítják, hogy mielőtt a sarkok felcserélődése bekövetkezik a föld egy rezgő, remegő mozgásban lesz, és utána cserélődnek fel a sarkok. Ézsaiás azt írja, hogy

Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó! Lehet, hogy ez pont az iménti változásra történő utalás.

Érdekes találgatások ezek, de pontosan nem tudhatjuk ezeket, csak azt tudjuk, hogy ezek az utalások Isten ítéletének napjára vonatkoznak.

A Jelenések 6.-ik fejezetében azt olvassuk, hogy *A föld királyai, a fejedelmek és a vezérek, a gazdagok és a hatalmasok, a szolgák és a szabadok mind elrejtöztek a barlangokban és a hegyek szikláiban, és így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca elől, és a Bárány haragja elől, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”*

Mi értelme lenne, hogy Isten mindennek a közepébe helyezze az Ő egyházát, amikor kijelentette, hogy nem a haragra jelölt ki minket? Miféle gondolkodás az, amely azt akarja mindenkivel elhitetni, hogy készüljetez erre, mert mind itt fogunk lenni a Nagy Nyomorúságban is?

Akkor majd, mint az űzött gazellák, mint juhok, amelyeket nem lehet összeterelni, mindenki a maga népe felé indul, mindenki a maga országába fut. Akit csak elérnek, leszúrják, akit csak megfoghatnak, karddal ejtik el. Csecsemőiket szemük előtt zúzzák szét, házaikat kifosztják, asszonyaikat meggyalázzák.

Említettem, hogy Ézsaiás próféciai a közeliről a távolira, majd ismét a közelire váltanak át. Ez egy közeli referenciának tűnik, és a babilóniai invázióra utalhat. A 137.-ik zsoltárban ezt olvashatjuk:

Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.

Az ott levő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat.

Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: Énekeljetez nekünk a Sion-énekekből!

....

Babilon pusztulásra méltó népe! Boldog lesz, aki megfizet neked azért, amit velünk elkövettél.

Boldog lesz, aki megragadja, és a sziklához csapja csecsemőidet!

Ez tehát a babilóniai jeruzsálemi pusztítására utal. De aztán Babilón is megfizet ezért:

Íme, ellenük indítom a médeket, akik ezüsttel nem törődnek, és aranyban nem gyönyörködnek.

Íjokkal szétzúzzák a gyermekeket, nem irgalmaznak az újszülöttek sem, a fiaikat nem szánják meg.

Úgy jár majd Babilon, az országok ékessége, a káldeusok fenséges dísze, ahogyan földülta Isten Sodomát és Gomorát.

Ézsaiás megprófétálja, hogy a médek fogják elpusztítani a babilóniai királyságot, de ekkor még a viláгурalkodó az asszír birodalom volt, és még Babilón sem győzte le őket, míg a médek csak egy kis jelentéktelen törzs voltak ekkor. Mindezt egyedül csak Isten tudhatta előre, és ezzel is bizonyította azt, hogy Ő az Isten, Aki elejétől fogva ismeri a dolgok végét.

A babilóni pusztulásról pedig ezt írja:

Nem telepszik le ott többé senki, nem lakik ott senki a jövő nemzedékek során. Nem sátoroz ott az arab, nem delectetnek ott pásztorok, hanem pusztai vadak tanyáznak ott, és baglyokkal telnek meg házaik. Struccok laknak majd ott, és démonok szökdelnek ott. Hiénák üvöltöznek kastélyaikban, gyönyörű palotáikban sakálok, mert hamar eljön az ideje, nem késnek napjai.

Ismét az Ezeréves Királyságról ír, amikor Izraelt dicsőítik a föld népei:

Bizony, megkönyörül az ÚR Jákóbon, és továbbra is Izraelt választja. Nyugalmat ad nekik földjükön, jövevények társulnak hozzájuk, és Jákób házához csatlakoznak.

Fölkarolják és hazaviszik őket a népek, Izrael pedig tulajdonává teszi azokat az ÚR földjén mint szolgákat és szolgálókat. Fogságba vivőiket foglyul ejtik, és uralkodnak volt sanyargatóikon.

Amikor majd nyugalomra fordítja az ÚR fájdalmaidat, nyugtalanságodat és azt a kemény szolgálatot, amelyet végezned kellett, ezt a gúnydalt fogod énekelni a babiloni királyról: Vége van a sanyargatónak, vége van az erőszaknak!

Összetörte az ÚR a gonoszság vesszejét, a zsarnokság botját.

Emlékeztek, hogy a Jelenések 14.-ik fejezetében az angyal végigrepül az égen és azt kiáltja, hogy „Babilón elesett..”, amellyel a babilóni rendszer végét jeleti be.

Aki népeket vert dühében szüntelen veréssel, aki nemzeteket taposott haragjában, most azt üldözik kíméletlenül.

Megnyugodott, csendes az egész föld, ujjongásba törtek ki az emberek.

Még a ciprusok is így örülnek, meg a Libánon cédrusai: Mióta elterültél, nem jön favágó ellenünk!

Most a vadállat, a bűn embere következik, akit a Sátán felkent a saját hatalmával.

Megrendült ott lent a holtak hazája, látva jöttödet. Felkölti miattad az árnyakat, a föld összes hatalmasait, fölkelte trónjukról a nemzetek királyait. Rákezdik mindnyájan, és ezt mondják neked: Te is erőtlenné lettél, mint mi, hozzánk hasonlóvá lettél! Sírba omlott gögöd, lantjaid zengése! Férges a derékaljad, pondrós a takaród!

Érdekes lesz ennek az embernek a pokolbeli fogadása – Te is fiam, Brutusz?

Most pedig a prófécia a vadállattól a mögötte levő hatalom felé fordul, a Sátán felé.

Leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője! Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon. Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felsőgeshez!

Ez volt a bűn kezdete a világmindenségben, az első lázzadás Isten vezetése és királysága ellen: a Sátán szembeszegült Isten akaratával.

Ezékielnél ezt olvashatjuk a Sátánról, hogy egy időben felkent angyal volt, egy kerúb, aki Isten szentségét védte. Úgy tűnik, hogy ő volt a főkerúb:

Emberfia! Kezdd siratóéneket Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletesen szép.

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerúbót adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

És a továbbiakban Ezékiel leírja a Sátán elbukását.

Ézsaiás potosan megfogalmazza a Sátán álnokságát: a saját akaratát Isten akarata elé helyezte. És amikor mi a saját akaratunkat Isten akarata elé helyezzük az bűn és lázzadás Isten ellen. A bűn az, amikor nem Isten akaratának rendeljük alá magunkat, és a gondolataink az „én azt akarom...” körül járnak.

Shakespeare egyik színjátékában található ez a felkiáltás: „Cromwell, menekülj a nagyravágyástól, mert az angyalok is emiatt vették le.”

Amikor a Sátán az Édenkertben Évát el akarta csábítani azt mondta, hogy Isten azért nem akarja, hogy egyél abból a gyümölcsből, mert tudja, hogy ha abból eszel, akkor olyan leszel, mint Ő. Akarsz-e olyan lenni, mint Isten? Egyél ebből. Ez a nagyravágyás buktatta el a Sátánt, és ugyanezzel buktatta el ő is Évát.

Vigyázzatok minden vallással, amely titeket Istenhez hasonlónak akar tenni, Isten kategóriájába akar helyezni, mert ez volt az a csali, amivel Évát is elbuktatta a Sátán. „Ismerd fel a benned lakozó istent”. Jöjjél rá, hogy te magad vagy Isten. Ugye milyen nagyszerű? De a valóságban tragikus! Mégis nagyon sokakat vonz az a vágy, hogy Istennek lehessenek.

Az érdekes az, hogy Isten a saját képmásához hasonlónak fog tenni minket. Amikor Ő először megteremtette az embert, akkor a saját képmására és a saját hasonlatosságára teremtette őt, de az ember az engedetlenség következtében távol került ettől a hasonlatosságtól.

Ahogy tehát egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áttért a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett.

Ha azt szeretném megtudni, hogy mi volt Isten szándéka, amikor megteremtette az embert, akkor nem láthatom ezt a mai világban, mert csak elbukott, kapzsi, haragos, vágyak által vezérelt embereket láthatunk. Nem ezt szánta Isten az embernek, így az embert csak elbukott állapotában láthatjuk.

De Isten lenyúlt és megérintette az embert, és pontosan azért dolgozik Isten a mi életünkben ma is, hogy visszaállítsa azt, amit elvesztettünk a bukás miatt.

Mi pedig, miközben fedetlen arccal, mint egy tükörben szemléljük az Úr dicsőségét mindnyájan, ugyanarra a képre formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre.

Ez nem azt jelenti, hogy Isten vagyok, én mindig csak én magam maradok, hanem azt, hogy a Lélek által Jézus Krisztus hasonlatosságára fogok átalakulni, és ismét a szeretet és nem a kapzsiság és az önzőség fog bennem uralkodni.

De a sírba kell leszállnod, a gödör mélyébe.

Akik csak meglátnak, bámulnak, elgondolkoznak rajtad: Ettől az embertől reszketett a föld, ettől remegtek az országok?

Ez az, aki pusztává tette a világot, lerombolta a városokat, és nem engedte haza a foglyokat?

A nemzetek királyai mind tisztességben nyugszanak sírboltjukban.

Téged azonban temetetlenül dobnak el, mint valami hitvány gázt, mint eltaposott hullát; elborítanak a meggyilkoltak, akiket karddal öltek meg, és kőhalom alatt lesz a sírjuk.

Nem temetnek el úgy, mint a királyokat, mert pusztítottad országodat, gyilkoltad népedet. Nem emlegetik soha többé a gonosztevők ivadékát.

Állítsatok vágóhidat fiainak őseik bűne miatt, hogy talpra állva el ne foglalják az országot, s be ne töltsék városokkal a világot!

Rájuk támadok - így szól a Seregek ÚRa -, és kiirtom Babilónia nevét és maradványát, még az írmagját is - így szól az ÚR.

Találkoztatok-e mostanában babilóniaiakkal? Isten kiirtotta őket, nem léteznek többé.

Bölömbikák tanyájává teszem, vadvizes mocsárrá, és elsöpöröm pusztító seprűvel - így szól a Seregek URa.

Megesküdtött a Seregek URa: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam.

Isten Igéje biztosan végbe fog menni. Dánielnek azt mondta, amikor leírta az Ő próféciáit, hogy „a prófécia biztos, be fog következni”. Isten kijelenti, hogy az Ő szándékai szerint fog történni minden. Az Ő szándékai megmászhatatlanok, az Ő terve be fog teljesülni.

Országomban töröm össze Asszíriát, hegyeimben taposom el. Lekerül rólok igája, lekerül vállukról a teher.

Ezt a tervet határoztam el az egész föld ellen, így nyújtom ki kezemet minden nép ellen.

Ha így határoz a Seregek URa, ki hiúsíthatja meg? Ha kinyújtja kezét, ki fordíthatja vissza?

Isten szuverenitása, önrendelkezése korlátlanul hatalmas.

Áház király halála esztendejében hangzott el ez a fenyegető jövendölés:

Ne örüljetek annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz.

A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradékodat meggyilkolom.

Jajgass, kapu, kiálts, város, rettegjete, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki sem téveszti el kijelölt helyét.

Mit szólnak majd ehhez a népek követői? Azt, hogy az ÚR vetette meg Sion alapját, oda menekülnek népe szegényei!

A 15.-ik fejezetben Moáb elleni jövendölést találunk. Moáb a Jordántól és Holt-tengertől keletre található. A moábi városok pusztulását sorolja fel a továbbiakban:

Fenyegető jövendölés Móáb ellen: Éjnek idején elpusztul, elnémul Ár-Móáb! Éjnek idején elpusztul, elnémul Kír-Móáb!

Fölmennek a templomba, zokog Díbón a magaslatokon, Nébó és Médeba miatt jajgat Móáb. Minden fejet megnyírtak, minden szakállt levágtak.

Amikor nagy szomorúságuk volt, vagy a halottaikat sírárták, akkor zsákruhát öltöttek, levágták hajukat és szakállukat.

Az utcákon zsákruhában járnak, a háztetőkön és a tereken mindenki jajgat, könnyeit hullatva.

Segítségért kiált Hesbón és Elalé, hangjuk Jahacig hallik. Ezért riadoznak Móáb fegyveresei, riadozik lelke.

Szívből kiáltok Móáb miatt. Cóarig, Eglat-Selisijjáig jutottak menekültjei. Sírva mennek föl a Lúhit-hágón, Hórónaim útján összetörve jajveszékelnek.

Pusztasággá válnak Nimrim vizei, elszárad a fű, kipusztul a pázsit, nem marad növényzet.

Ezért amijük megmarad, amit meg tudnak őrizni, átviszik a puszták patakján.

Körös-körül jajveszékelnek Móáb határain, Eglaimig hangzik a jajgatás, Beér-Élimig hangzik a jajgatás.

Bizony, megtelnek vérrel Dímón vizei! Más veszedelmet is hozok Dimónra: oroszlánokat Móáb menekülteire és a föld maradékára.

Ez volt tehát Isten ítélete Moáb és lakói ellen.

Annak ellenére, hogy itt le van írva ez az ítélet, Moáb még szerepelni fog a továbbiakban. A 16.-ik fejezetben a mai Jordánia, azaz Moáb helyét is megtaláljuk majd a Nagy Nyomorúság ideje alatt. Itt van a Petra-i sziklaváros, ahová Izrael gyermekei menekülni fognak az ítéletidő előtt, amikor majd az Antikrisztus Jeruzsálembe jön és a templomban állítja fel majd trónusát. A 16.-ik fejezetben a Szelának nevezik a Petra-i sziklavárost.

Minden prófécia Jézus Krisztus köré összpontosul, Jézus Krisztus bizonyágtétele a prófécia lelke. Azok a nemzetek szerepelnek csak a próféciaokban, amelyeknek valamilyen közük van a Messiáshoz való hozzáálláshoz. A prófécianak nem az a célja, hogy az egész világról és minden népről szóljon, hanem az, hogy Jézus Krisztus első és második eljövételét élénk vetítse.

Azok a nemzetek szerepelnek benne, amelyek megpróbálták elpusztítani Izraelt, mielőtt a Messiás eljött volna, és Isten ezeknek meg fog fizetni. A központ mindig a Messiás.

Jöhet bármi, mert a mi életünk Őbenne van biztosan megalapozva. És az a fontos, hogy amikor eljön, akkor Őbenne legyetek, és nem a saját igazságotokat felöltve, hanem az Ő igazságában találtassatok, amelyet Isten a hitetek által Jézus Krisztusban adott nektek.

Isten legyen veletek és az Ő Igéje tartson meg. Kezdjen Isten egy erőteljes munkát az életetekben, és az Ő Lelke legyen mindig veletek. Adjon nektek lehetőséget arra, hogy az Ő szeretetét osszátok meg az emberekkel, és tegyen hatékonyá benneteket bizonyágtételeitek során. Legyen az életetek egy sötétben is fénylő világosság, hogy másokat is ez a fény vonzzon, és megtalálják a fény forrását, Jézus Krisztust. Isten áldjon mindnyájatokat.

Ézsaiás 16-20.

A következő néhány fejezetben a színfalak mögött Asszíria erőteljes katonai nagyhatalommá fejlődik. Asszíria fővárosa Ninivé volt, és hatalmas hadsereget gyűjt össze, amely hamarosan az egész világot igába hajtja.

Ézsaiás a környéki országokhoz szól, Moábhhoz, Szíriához, Efraimhoz, Egyiptomhoz és Etiópiához, mivel ezek a népek harcba kell szálljanak az asszírokkal.

Először Moábhhoz szól, amely a mai Jordániának felel meg, amely a Jordán keleti partján fekszik.

Küldjetez bárányokat az ország uralkodójának Szelából a pusztaságon át Sion leányának hegyére!

Szelá másik neve Petra, a sziklaváros.

Bujdosó madárhoz, földült fészekhez hasonlítanak Móáb leányai az Arnón gázlóinál.

Tartsatok tanácsot, hozzatok döntést! Tedd árnyékosat fényes délben olyanná, mint az éjszaka! Rejtsd el az elűzötteket, ne jelentsd föl a bujdosókat!

Hadd lakjanak nálad az elűzött móábiak! Légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító! Mert vége lesz az erőszaknak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az ország eltiprói.

Kegyelem által készül egy trón. Meginyithatatlannul ül azon Dávid sátorában a bíró, aki törődik a joggal, és szorgalmazza az igazságot.

A próféciáknak gyakran kettős teljesedési idejük van: közeli és távoli. Számos bibliatudós szerint ennek a próféciának a távoli beteljesedése akkor fog elkezdődni, amikor az Antikrisztus veszi át a világ uralmának vezetését.

Dániel 9.-ben olvashatjuk, hogy

Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. Akkor véget ér a hitszegés, és megszűnik a vétek, engesztelést nyer a bűn, és eljön hozzánk az örökké tartó igazság. Beteljesül a próféta látomás, és felkenik a szentek szentjét. Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben.

A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz. Egy eljövendő fejedelem népe pedig elpusztítja a várost és a szentélyt. Elvégzett dolog, hogy pusztán álljanak a háború végéig. De a fejedelemnek is vége lesz, ha jön az áradat.

Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre, de a hét közepén véget vet a véres- és az ételáldozatnak. A templom szegélyére odakerül az iszonyatos bálvány, míg csak rá nem szakad a pusztítóra a végleges megsemmisülés.

A tanítványok egyszer azt kérdezték, hogy mi lesz annak a jele, amikor el fog jönni az idők végezetére. Jézus pedig el kezdte sorolni azokat a jeleket, amelyek erre figyelmezteti majd őket, és többek között ezt mondja nekik, zsidóknak:

„Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen - aki olvassa, értse meg! -, akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit, és aki a mezőn van, ne térjen vissza, hogy elhozza felsőruháját.

...

Mert olyan nagy nyomorúság lesz akkor, amilyen nem volt a világ kezdete óta mostanáig, és nem is lesz soha.

A Jelenések könyvének 12.-ik fejezetében János a következő szimbólikus alakokat látta: egy asszonyt, amely 12 csillagban van felöltözve, és éppen vajúdik gerekszülés közben; aztán látott egy vadállatot, amely el szét akarta tépni a születendő gyereket. Aztán olvashatjuk, hogy amikor az asszony megszülte a gyereket, akkor azt a menny befogadta. Ezután a vadállat harcolni akart az asszony többi magjával, de Isten sasszárnyakat adott neki, hogy eljusson egy vadonbeli helyre, ahol három és fél évig táplálják őket.

Prófétikus szempontból ez azt jelenti ki, hogy Isten még egy hétéves időszakot kell beteljesítsen Izrael nemzetének életében. Az első 69 hét éves periódus beteljesült attól az időtől, amikor Artaxerxész kiadta Jeruzsálem újjáépítésére vonatkozó parancsot, egészen Jézus Krisztus eljöveteleig. Ez napra pontosan következett be, mert Kr.e. 445 március 14.-én adta ki a király a rendeletet Nehémiásnak, hogy újjáépíthesse Jeruzsálemet, és 173.880 nap múlva, amely a babilóniai 360 napos naptáron számolva 483 évnek felel meg, Kr.sz. 32 április 6.-ikán Jézus bevonult Jeruzsálembe.

Az angyal viszont azt mondta Dánielnek, hogy összesen 70 hét éves időszak lesz. Jézust megölték, és ezáltal Ő véget vetett a bűneinknek, vissza állított minket az Istennel való kapcsolatunkban, de nem állította fel az örökkévaló Királyságot, és a szent helyet sem kenték fel. Így a prófécia egy része még beteljesedésre vár, és ez a 70.-ik hétéves periódusnak a végén fog megtörténni. Van tehát egy hiányzó hétéves periódus, amelyről Jézus jövőidőben beszélt a tanítványoknak.

Amikor az egyházat elviszik a földről, akkor nagyjából azonos időben felemelkedik az Antikrisztus, mert *Mert az Úr napját megelőzi a hittől való elszakadás, amikor megjelenik a törvénytíró, a kárhozat fia.*

A Jelenések könyvének 4.-ik fejezetében

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

Azonnal elragadtattam lélekben, és íme, egy trónus állt a mennyben, és a trónuson ült valaki.

Aki ott ült, hasonlónak látszott a jáspishoz és a karneolhoz; és a trónus körül szivárvány volt, amely pedig a smaragdhoz látszott hasonlónak.

A trónus körül láttam huszonnégy trónt, és a trónusokon huszonnégy vént, amint ott ültek fehér ruhába öltözve, és a fejükön aranykorona.

...

És amikor az élőlények dicsőséget, tisztességet és hálát adnak a trónuson ülőknek, aki örökkön-örökké él,

leborul a huszonnégy vén a trónuson ülő előtt, és imádja az örökkön-örökké élőt; koronájukat is leteszik a trónus elé, és ezt mondják:

„Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy tied legyen a dicsőség, a tisztesség és a hatalom, mert te teremtettél mindent, és minden a te akaratodból lett és teremtett”

Majd az 5.-ik fejezetben

És láttam a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet, belül és kívül teleírva, hét pecséttel lepecsételve;

és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

Ki méltó arra, hogy a föld tulajdonlevelét felbontsa? Ki követelheti a maga számára a földet a megváltás napján?

És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre.

A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből;

és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek -,

és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből;

és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Ez a megváltott egyház éneke a mennyben – egyedül csak a megváltott egyház énekelheti ezt az éneket. Ez nem Izrael éneke, mert minden nemzetből és

népből valók azok, akik énekelik. Nem is az angyalok éneke: *mert megölettéél és véreddel vásároltad meg őket.*

Az angyalok nem énekelhetik ezt, de csatlakozhatnak a kórushoz, és több millióan fogják énekelni, hogy

„Méltó a megöletett Bárány, hogy övé legyen az erő és a gazdagság, a bölcsesség és a hatalom, a tisztesség, a dicsőség és az áldás!”

De az első sort mi fogjuk énekelni.

A 6.-ik fejezetben:

*És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!”
És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.*

Ez az Antikrisztus felfedése, amely a rögtön a Krisztusnak történt dicsőséges kijelentés után következik.

Az Antikrisztus első dolga az lesz, hogy szövetséget köt Izrael népével. A Biblia nem írja azt, hogy ez a szövetség a templom felépítését is magába foglalja, ezt én magam teszem hozzá, mert erről határozottan meg vagyok győződve.

Amikor majd megépítik a templomot, akkor nem a jelenlegi Omar mecset helyén fogják megépíteni, hanem szerintem a mecset északi falához fogják hozzáépíteni. Sokan azt gondolják erről a helyről, hogy valamikor itt állt Salamon temploma.

Ezékielben olvashatunk egy olyan verset is, amely egy elválasztó falat említ, amely majd az új templomot elválasztja a mecsettől.

A Jelenések 11.-ik fejezetében pedig azt olvassuk, hogy

Ekkor bírói pálcához hasonló, mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: „Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat;

de a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert megadatott a pogányoknak, hogy a szent várost tapodják negyvenkét hónapig.

Ha Salamon temploma ott állt a hegy északi oldalán, akkor a mecset pontosan a templom külső udvarán foglalna helyet.

Az Antikrisztus tehát szövetséget köt Izraellel, és a hétéves időszak közepén eljön Jeruzsálembe, és a Pál 2Thesszalóniakai levele, és Jézusnak a Máté 24-ben elhangzott szavai szerint, ott fog állni az újjáépített templomban és istennek kiáltja ki magát. Azt fogja követelni mindenkitől, hogy istenként imádják őt.

Jézus szerint ez az a jel, amelyre a zsidók el kell meneküljenek Jeruzsálemből, mert az Antikrisztust ugyan előtte Messiásként tisztelték, de ekkor rá fognak jönni arra, hogy becsapták őket. A Jelenések szerint ekkor fog Isten sasszárnyakat adni nekik, hogy a vadonba menekülhessenek, és ott táplálni fogják őket 3 és fél

évig. Az Antikrisztus hadsereget küld utánuk, de a föld meg fog nyílani, és elnyeli a hadseregét.

Hová mennek a vadonba? Hová fognak menekülni?

Itt kezd értelmet nyerni Ézsaiás ezen próféciaja:

Küldjétek bárányokat az ország uralkodójának Szelából a pusztaságon át Sion leányának hegyére!

Bujdosó madárhoz, földült fészekhez hasonlítanak Móáb leányai az Arnón gázlóinál.

Tartsatok tanácsot, hozzátok döntést! Tedd árnyékosat fényes délben olyanná, mint az éjszaka! Rejtsd el az elűzötteket, ne jelentsd föl a bujdosókat!

Hadd lakjanak nálad az elűzöttjeim, Móáb! Légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító! Mert vége lesz az erőszaknak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az ország eltiprói.

Kegyelem által készül egy trón. Megingathatatlanul ül azon Dávid sátorában a bíró, aki törődik a joggal, és szorgalmazza az igazságot.

Az Antikrisztus eljövételének napjától, amikor majd istenként fogja magát kikiáltatni a templomban, 1290 nap fog eltelni addig, amíg Jézus visszatér a földre az egyházával együtt, hogy megalapítsa a földi Királyságát.

Most pedig az azonnali időszakról szól Ézsaiás:

Hallottunk Móáb gögjéről, hogy milyen gögös, fennhéjázó, dölyfös és öntelt, üres hencegő.

Ezért jajgatni fog egyik móábi a másikért, mindenki jajgatni fog. Nyögni fogtok összetörten Kír-Hareszet aszú szőlőjéért, mert elhervadtak Hesbón szőlőhegyei, Szibmá szőlőtőkéi. A nép urai lemetszették vesszőit, pedig Jazérig értek, befutották a pusztaságot. Hajtásai szétágaztak, a tengeren túlra nyúltak.

Ezért elsíratom Szibmá szőlőtökéit, ahogyan sirattam Jazért. Elárasztlak könnyeimmel, Hesbón és Elálé, mert szüretedről és aratásodról elmaradt a kurjantás.

Odalett az öröm és vigadozás a szőlőskertben, nem ujjonganak a szőlőkben, nem kiáltoznak. Nem tapos bort sajtókban a taposó, a kurjantást megszüntetem.

Ezért, mint a cítera, zeng a bensőm Móábért, a keblem Kír-Hereszért.

És ha megjelenik Móáb az áldozóhalmon, bárhogy fáradozik, még ha szentélyébe megy is imádkozni, nem érhet el semmit.

Ezt az ígét mondta az ÚR Móábról már régen.

De most így szól az ÚR: Három esztendőn belül, a bérlők éveikhez hasonlóan, megalázzák Móáb előkelőit és egész nagy tömegét, még a maradéka is kevés, kicsiny és erőtlen lesz.

És három éven belül Assíria elfoglalta Moábot.

Ezután a prófécia Damaszkusz ellen fordul, amely Szíria fővárosa volt. Szíria és Izrael északi királysága szövetséget kötöttek Asszíria ellen, és abban reménykedtek, hogy ezáltal meg tudják állítani az asszírok invázióját. Ezért a prófécia elsősorban Damaszkusz ellen szól, de Ézsaiás beleszövi Efraimot és Manassét is, kijelentve, hogy a megkötött szövetségükkel sem tudnak megállni az asszír támadás ellen, és mindnyájan el fognak esni.

Fenyegető jövődölés Damaszkusz ellen: Damaszkusz nem lesz többé város, rom és omladék lesz.

Aróér városai elhagyottá válnak, nyájak lesznek ott, heverésznek háborítatlanul. Nem lesz erőd Efraimban, sem királyság Damaszkuszban: egy sorsra jut Arám maradványa és Izrael fiainak dicsősége, - így szól a Seregek ÚRa.

Azon a napon lehanyatlak Jákób dicsősége, kövér teste lesoványodik.

Úgy lesz, mint amikor gabonát markol az arató, és karjával levágja a kalászatokat. Olyan lesz, mint amikor valaki kalászt szedeget a Refáim völgyében.

Csak böngészni való marad benne, mint mikor az olajbogyót verik: két-három bogyó marad a fa koronája tetején, négy vagy öt a gyümölcsfa ágain - így szól az ÚR, Izrael Istene.

Isten kijelenti, hogy a lakosokat úgy kipusztítják, hogy csak alig marad belőlük valami. Az asszírok nagyon kegyetlenek voltak. A történelmi feljegyzések szerint, amikor körbevették a városokat és nem volt menekvés lehetőség, akkor sok esetben a városi emberek tömegesen követtek el öngyilkosságot, ahelyett, hogy az asszírok kezébe kerültek volna. Az asszírok kitépték a nyelveiket, kiszúrták szemeiket, és mindenféle szörnyűséget követtek el a rabokkal, ezért azok inkább önmagukat ölték meg.

Jónás azért nem akart Ninivébe menni, és nem akarta Isten ítéletét elmondani nekik, mert attól félt, hogy a niniveiek megtérnek, és Isten nem fogja őket elpusztítani. Jónás igazi hazafi volt, és az ellenkező irányba indult, mert tudta, hogy ha megtérnek a bűnökből, akkor Isten hatalmas kegyelméből megbocsájt nekik, és azt akarta, hogy Isten elpusztítsa az asszírokat, a niniveieket.

Ez is történt, és Jónás ott forrongott az események után, mire Isten azt mondta neki, hogy azért nem pusztította el őket, mert 120.000 kisgyermek van abban a városban, akik olyan kicsik, hogy nem tudják megkülönböztetni a jobb kezüket a baltól.

Isten nagyon kegyelmes a gyerekekkel.

Vissza Ézsaiáshoz:

Azon a napon Alkotójára tekint majd az ember, és meglátja szemével Izrael Szentjét.

Akik megmaradnak, azok Istenhez fognak fordulni.

Nem tekint az oltárokra, keze alkotásaira, meg sem látja, amit ujjával csinált, a szent fákat és a tömjénező oltárokat.

Azon a napon olyanok lesznek erős városai, mint az elhagyott erdő, és mint a hegycsúcs, amelyet elhagytak az Izráel fiai elől menekülők: pusztasággá lesz.

Mert elfeledkeztél szabadító Istenedről, erős Kősziklára nem gondoltál, azért ültetsz gyönyörű ültetvényt, és teletűzdeled idegen vesszőkkel.

Az ültetés után be is keríted, és reggelre kisarjasztatod a magvakat. De oda lesz az aratás a hervadás idején, és gyógyíthatatlan lesz a fájdalom.

JAVITVA 32:29

Azért engedte meg Isten ezt az ítéletet, mert ők megtagadták Istent, és Isten Asszíriát használta az ítélet, a pusztítás eszközéül. Ennek ellenére Isten AsszírIA ellen fog fordulni:

Jaj, zúg a sok nép! Zúgásuk olyan, mint a tengerek zúgása. Morajlanak a nemzetek! Morajlásuk olyan, mint a hatalmas víz morajlása.

Morajlanak a nemzetek, ahogyan morajlik a nagy víz; de ha megdorgálja az ÚR, elfut messzire. Mint a polyvát kergeti a szél a hegyek között, és mint az ördögszekeret a szélvihar.

Ha leszáll az est, rémületbe esnek, mire megvirrad, sehol sem lesznek.

Ezáltal sejthetjük, hogy hogyan fogja Isten elpusztítani az asszírokat. Mert az asszírok valóban eljöttek, elfoglalták az Északi királyságot, Moábot, Egyiptomot és Etiópiát is, de nem győzték le Júdát.

Amikor az asszírok felvonultak Jeruzsálem ellen Ézsaiás azt mondta Ezékiás királynak, hogy ne aggódjon, mert nem fogják elfoglalni Jeruzsálemet, mert Isten meg fogja védeni őket.

Ezékiás egy vízvezeték alagútát épített, hogy a siló-i forrás vizét bevezethesse a városba, hogy legyen vizük, amikor az asszírok ostrom alá fogják a várost. Az asszírok felvonultak Jeruzsálem ellen, és a falakon levő katonákat megfélemlítendő felkiabáltak, hogy ne higgyenek Ezékiásnak, mert egyik ellenségüket sem tudta megvédeni istenük az asszírok ellen. Ezékiás az ellenség által írt levelet kiterítette az Úr előtt, és hozzá imádkozva panaszkolt el, hogy mivel fenyegetőznek az asszírok.

Ézsaiás mindig arra bízta a királyt, hogy bízzon az Úrban. És egy éjjelen az Úr angyala végigsöpört az asszír táboron, és 185.000 katonát pusztított el. Amikor másnap reggel az izraeliek az asszír táborra tekintettek, semmi mást sem láttak, csak holttesteket mindenfelé.

Ha leszáll az est, rémületbe esnek, mire megvirrad, sehol sem lesznek. Ez lesz a jutalma fosztogatóinknak, ez lesz a sorsa prédálóinknak.

A 18.-ik fejezetben egyesek az Egyesült Államokra vonatkozó próféciát látnak, de sajnálom, az én agyam nem annyira tudja ezt befogadni. Nem látom az USÁ-t sehol ebben a fejezetben.

*Jaj a szárnyasuhogás országának Etiópia folyóin túl!
Követeket küld a tengeren, papíruszhajókon a víz színén.*

Ez az etiópokról szól, akik követeket küldtek Jeruzsálembe, hogy szövetséget kössenek velük Asszíria ellen. Ézsaiás viszont az tanácsolta, hogy ne kössenek velük szövetséget, mert Isten fog róluk gondoskodni, nem a szövetség.

Induljatok gyorsan, követek, a szálás és sima arcú néphez, a közelben és távolban rettegett néphez, az elsöprő erejű néphez, melynek hazáját folyók szelik át.

Ti, a világ összes lakói, e föld lakosai! Ha jelt adnak a hegyeken, lássátok meg, ha megfűjják a kürtöt, halljátok meg!

Mert ezt mondta nekem az ÚR: Nyugodtan nézem hajlékomból, mint izzó hőség fényes nappal, mint harmatozó felhő aratási hőségben.

Mert még szüret előtt, virágzás után, ha fűrtté érnek a szőlőszemek, akkor levágja a vesszőket metszőkéssel, lemetszi róla a vadhajításokat is.

Ott marad mindenestül a hegyek ragadozó madarainak és a föld állatainak. Ott nyaral a ragadozó madár, és ott telel a föld minden állata.

Ézsaiás szerint Isten fogja elpusztítani Asszíriát, és a ragadozók ugyan esznek a holttestekből nyáron, de annyian hálnak meg, hogy még télire is marad belőlük.

Abban az időben ajándékot visz a Seregek URának a szálás és sima arcú nép, a közelben és távolban rettegett nép, az elsöprő erejű nép, amelynek hazáját folyók szelik át, a Seregek URa nevének helyére, a Sion hegyére.

Most pedig Egyiptom felé fordul:

Fenyegető jövendölés Egyiptom ellen: Száguld az ÚR gyors felhőn: Egyiptomba megy. Meginognak előtte Egyiptom bálványai, Egyiptom szíve megdermed keblében.

Egyiptomit egyiptomira uszítok, hogy testvér testvér ellen, ember embertársa ellen, város város ellen, tartomány tartomány ellen harcoljon.

Oda lesz Egyiptom bátorsága, tanácstalanná teszem. Kérdezgetik majd a bálványokat és a szellemeket, a halottidézőket és a jövendőmondókat.

De én kiszolgáltatom az egyiptomiakat egy keménykezű úrnak, egy erőskezű király uralkodik majd rajtuk! - így szól az Úr, a Seregek URa.

Polgárháború lesz Egyiptomban, és egymás ellen fognak harcolni ott az emberek.

Érdekes előrejelzés következik:

*Kiapad a tenger vize, kiszárad, kiszikkad a folyam.
Bűzössé válnak a folyók. Egyiptomban a Nílus ágai lepadnak, kiszáradnak.
Elfonnyad a nád és a sás.
A Nílus menti tisztások a Nílus torkolatánál és minden vetés a Nílus mellett
elszárad, eltűnik, semmivé lesz.
Szomorúak a halászok, gyászolnak mind, akik a Nílusban horgásznak, elalélnak,
akik hálót vetnek a víz színére.
Szégyent vallanak a len megmunkálói, a gerebenezők és vászonszövők.
Leverték lesznek a kötélverők, bánkódnak mind a napszámosok.
Milyen ostobák Cóan vezérei, a fáraó legbölcsebb tanácsosai! Esztelen tanácsot
adnak. Hogy meritek mondani a fáraónak, hogy bölcsek vagytok, régi királyok
sarjai?!*

Ez egy érdekes prófécia az Asszuáni gátról. Már 1970-ben kezdték észrevenni azokat az ökológiai problémákat, amelyeket az asszuáni gát építése okozott. Az gát lelassította a folyót, és a homokszigetek nem épültek tovább a deltában, így a Földközi-tenger elárasztotta a deltát, és egymillió hektárnyi termékeny terület tűnt el a sós tengervízben. A Nílus többé már ne hordja ki a tengerig a tápanyagokat, a halak eltűntek, és a halászok munka nélkül maradtak, és beköltöztek Kairó és Alexandria nyomornegyedeibe.

A gátat azért építették meg, hogy az öntözőcsatornába folyó vizet szabályozhassák, és hogy több ezer hektárnyi új mezőgazdasági terület nyissanak meg az öntözés segítségével. Ugyanakkor a sós víz beáramlása által a legtermékenyebb területekből kétszer annyit vesztek el, mint amennyit nyertek.

Ugyanakkor minden sás és nád kihalt, mert egy olyan csigaféle szaporodott el, amely ezeknek a gyökerét elpusztítja. Korábban a folyóáradás mindig megakadályozta az elszaporodásukat, de most semmi sem pusztítja őket. Mára már nem létezik semmiféle halászat, a hatalmas halipar teljesen eltűnt Egyiptom partjairól, mert a tápanyag hordalék is eltűnt.

2700 évvel ezelőtt Isten arra inspirálta Ézsaiást, hogy nemcsak az asszuáni gát megépítését jövendölje meg, hanem annak az ökológiai hatásait is. Már azt is javasolták az egyiptomiak, hogy robbantsák fel az asszuáni gátat, hogy visszaállítsák az eredeti ökológiai egyensúlyt.

Érdekes, hogy a prófécia végén Ézsaiás a tanácsadók és mérnökök ellen fordul, akik a gát építését szorgalmazták:

*Hol vannak bölcseid? Mondják meg neked, ha tudják, mit határozott a Seregek URa Egyiptom felől!
Bolondok lettek Cóan vezérei, Nóf vezérei becsapódtak. Tévútra vezették Egyiptomot a tartományok vezetői.*

Mert beléjük öntötte az ÚR az ámitás lelkét, hogy tévútra vezessék Egyiptomot minden vállalkozásában, ahogyan a részeg beletéved okádékába.

Nem sikerül Egyiptomnak semmiféle vállalkozása, bármire vállalkozik a fő vagy a farok, a pálmaág vagy a káka.

Azon a napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok: borzadni és rettegni fog a Seregek URa fölemelt kezétől, mert fölemeli ellene.

Egyiptom rettegni fog Júdától: ha csak említik is előtte, már retteg a Seregek URának végzésétől, amelyet ellene hozott.

Érdekes, hogy a mai állapotok mennyire igazolják Isten ezen szavait: Júda földje ismét rettegést kelt Egyiptomban.

Azon a napon öt olyan város lesz Egyiptomban, amely kánaáni nyelven beszél, és a Seregek URára esküszik. Az egyiket Nap-városnak nevezik.

Azon a napon oltára lesz az ÚRnak Egyiptomban, a határán pedig az ÚRnak szentelt oszlop.

A Seregek URáról tanúskodó jel lesz ez Egyiptomban. Ha segítségért kiáltanak az ÚRhoz sanyargatóik miatt, küld szabadításukra olyan vezetőt, aki megmenti őket.

Ez már az Úr Jézus Krisztus eljövételéről szól, amikor Egyiptom az Úr imádatának egyik központja lesz. Jelenleg Egyiptom erősen muzulmán ország, de azon a napon...

Akkor megismerteti magát az ÚR Egyiptommal, és Egyiptom megismeri az URat. Tisztelni fogják az URat véresáldozattal és ételáldozattal. Fogadalmat is tesznek az ÚRnak, és teljesítik.

Ha csapással sújtja is az ÚR Egyiptomot, de meg is gyógyítja. Megtérnek az ÚRhoz, ő pedig meghallgatja és meggyógyítja őket.

Egyiptomot az Antikrisztus fogja sújtani amikor a hadseregével elindul, hogy elfoglalja Afrikát. Egyiptomon keresztül megy, és Etiópia határához fog érni, amikor híreket kap északról és keletről, mert a kínaiak nyugat felé indulnak, és ezért az Antikrisztus ellenük fordul haragjában, és a végső halálos harcban Megiddónál fognak megütközni.

Az Úr napján:

Akkor majd országút vezet Egyiptomból Asszíriába, úgyhogy az asszírok Egyiptomba, az egyiptomiak pedig Asszíriába mehetnek, és Egyiptom Asszíriával együtt tiszteli az URat.

Azon a napon Egyiptom és Asszíria mellett Izráel, mint harmadik ország, áldás lesz a földön.

A Seregek URa pedig ezt az áldást mondja: Áldott Egyiptom, az én népem, és Asszíria, kezem alkotása, meg Izráel, az én tulajdonom!

AsszírIA a modernkori Iraknak felel meg.

A 20.-ik fejezetben Ézsaiás előrejelzi, hogy AsszírIA le fogja győzni Egyiptomot és Etiópiát is.

Abban az évben, amikor Asdód alá érkezett az a hadvezér, aki Szargón asszír király parancsára megostromolta és elfoglalta Asdódot, abban az időben így szólt az ÚR Ézsaiáshoz, Ámóc fiához: Vedd le a zsákruhát a derekadról, és húzd le a sarut a lábadról! Ő így is tett, és mezítelenül, saru nélkül járt.

Akkor ezt mondta az ÚR: Ahogyan szolgám, Ézsaiás mezítelenül és saru nélkül jár három esztendeig, intő jelül Egyiptom és Etiópia számára, úgy hajtja el az asszír király Egyiptom rabjait és Etiópia foglyait, ifjakat és véneket, mezítelenül és saru nélkül, csupasz fenékkal, Egyiptom szégyenére. Akkor majd reszketni és szégyenkezni fognak, akik Etiópiában bíztak, és Egyiptommal dicsekedtek.

Akkor ezt mondják e partvidék lakói: Hogyan tudnánk mi megmenekülni, ha az is így járt, akiben bíztunk, és akihez segítségért folyamodtunk, hogy mentsen meg bennünket az asszír királytól?!

A hódító csapatok megbecstelenítették a leigázott népeket úgy, hogy meztelenül hajtották el őket. Ézsaiás is ezért kell meztelenül járjon három évig, hogy figyelmeztesse őket, hogy az asszírok meg fogják szégyeníteni Egyiptomot és Etiópiát is, és legyőzésük után meztelenül fogságba hajtják majd őket.

Ezért mondja Ézsaiás Júdának, hogy ne kössenek velük szövetséget, hanem inkább az Úrban bízzanak. Ha emberek erejében bíznak, azok amúgyis el fognak esni.

Isten minket is arra biztat, hogy rá tekintsünk, ha segítségre és védelemre van szükségünk, és ne az emberekben bízzunk, mert az emberek elbukhatnak, de az Úr nem fog elbukni.

Ha az Úrban bízunk, akkor biztosak lehetünk abban, hogy az Úr gondoskodni fog rólunk.

Atyánk, köszönjük a Te biztos szavaidat, hogy amit Te kimondtál, az meg is fog történni. A történelem beigazolta a prófétákat, és köszönjük Urunk ezeket a bizonyítékokat, amelyek megmutatják a Te isteni képességeidet, és isteni mivoltodat. Köszönjük, hogy onnan az örökkévalóságból előre elmondod azokat a dolgokat, amelyek meg fognak történni. Hálásak vagyunk ezekért és az ígéreteidért, amelyek ránk, a Te gyermekeidre várnak: eljön majd a Te dicsőséges földi Királyságod, amikor abban a kiváltságban részesülhetünk, hogy veled együtt lehetünk és veled együtt uralkodhatunk mindörökké.

Rejtsd el szavaidat a szívünkbe, és segíts, hogy növekedjünk a Tebenned való bizalmunkban és hitünkben.

Ézsaiás 21-25.

A 21.-ik fejezet Babilón elleni próféciával kezdődik

Fenyegető jövendölés Babilónia ellen: Ahogyan a szélviharok törnek elő dél felől, úgy közeledik a síkság felől, a félelmetes földről.

Szörnyű látomásban ez jutott tudtomra: Csal a csaló, pusztít a pusztító! Vonulj ellene, Élám, ostromold, Média! Minden sóhajtozásnak véget vetek.

Az események megtörténte előtt 200 évvel, amikor Média még csak egy kis törzs volt, és Perzsia neve Elám volt, és még mielőtt Babilón a világ első birodalmává vált volna, amikor még Szíria volt a meghatározó erő, Ézsaiás megprófétálta Babilónnak a médek és perzsák általi elpusztítását.

Lehetetlen lett volna bárkinek is előrelátni azt abban az időben, hogy a két kis törzs, Média és Elám olyan hatalmassá válik, hogy elpusztítja a rettenetesen nagy babilóni birodalmat. Ez egy újabb bizonyítéka az Isten általi ihletésnek.

Érdekes, hogy ez a látomás milyen hatással volt Ézsaiásra. Gyakran, amikor egy próféta látomást lát, akkor annak fizikai hatása is van rá: elgyengül attól, hogy Istennel ilyen közvetlen kapcsolatba került. Dániel is arról beszélt, hogy miután az Úr egy sor látomást adott neki, az ágyán ülve forogni kezdett vele a világ, érzete, hogy a „szépsége csúnyasággá vált.”

Ézsaiás pedig ezt írja:

Ezért görcsös fájdalom fogja el derekamat, olyan kínok gyötörnek, mint a szülő nő kínjai. Megzavarodtam, nem hallok, megriadtam, nem látok. Háborog a szívem, reszketés fogott el.

A továbbiakban Babilón legyőzetésének körülményeiről ír, majd később, a 44.-ik és 45.-ik fejezetekben ezt még tovább részletezi, és ott 150 évvel megszületése előtt megnevezi azt a hadvezért, aki vezetni fogja a győztes seregeket. Azt is elmondja majd, hogy a várost úgy foglalják el, hogy az Eufrátesz folyását eltérítik, és a száraz folyómederben fognak bevonulni a város alá, és a nyitott városkapukon fognak beözönlenni a városba. A 45.-ik fejezetnél ezt majd részletesen is megnézzük.

Babilón egyetlen éjjel alatt esett el, amikor a király és vezérei Babilón legyőzhetetlenségét ünnepelték, annak ellenére, hogy a várost az ellenséges hadseregek körülvették. A falak 100 méter magasak és 24 méter szélesek voltak, ők azt gondolták, hogy lehetetlen Babilónt bevenni, és ezt ünnepelték. Miközben ettek és ittak, Belsaccár elrendelte, hogy a nagyapja, Nebukanozzor által a

jeruzsálemi templomból elrabolt arany és ezüstkelyheket hozzák elő, és abból ittak, dicsérve az arany és az ezüst isteneit.

Erről az éjszakáról ír Ézsaiás:

*Az eddig áhított alkonyat rettenetes lett.
Terítik az asztalt, rendezik a szőnyeget, esznek-isznak. Rajta, vezérek,
kenjétek a pajzsot!*

Azért kenték a pajzsokat, mert a zsíros pajzson elcsúszott a kard.

*Mert ezt mondta nekem az ÚR: Menj, állíts őrszemet, és amit lát, jelentse!
Lovasokat látott, lovasokat kettesével, meg szamarakon és tevéken nyargalókat.
Erősen és feszülten figyelt,
majd felordított: Egy oroszlán, Uram! őrhelyemen állok mindennap, őrségen állok
minden éjjel!*

Érdekes, hogy Dániel látomásban vadállatokként látta a világ uralkodó birodalmait, és az oroszlán Babilónt jelképezte.

*Jönnek már a lovasok, lovasok kettesével! Akkor megszólalt, és ezt mondta:
Elesett, elesett Babilon! Minden istenszobra a földön hever összetörve!
Ó, agyoncsépett és megtiport népem! Amit a Seregek URától, Izrael Istenétől
hallottam, azt jelentettem nektek.*

Ez a Jelenések Könyvére emlékeztet minket, ahol a lelki és kereskedelmi Babilón pusztulása következik be:

*Egy második angyal követte őt, aki így szólt: „Elesett, elesett a nagy Babilon,
amely féktelen paráznasága borával itatott meg minden népet”.*

Tehát ennek a próféciónak kettős bekövetkezése van: egy a médek és perzsák ellen, a másik pedig a jövőben a Jelenések könyve szerint.

A 11.-ik és 12.-ik versekben levő látomást nem értem. Ez a látomás Dúma, azaz Edóm ellen szól:

*Fenyegető jövendölés Dúma ellen: Kiáltást hallok Széirből: Őrálló, meddig tart még az éjszaka, őrálló, meddig tart még az éjjel?
Közeleg a reggel, de még éjjel van - felelt az őrálló. Kérdezhettek, de inkább akkor, ha majd visszajöttek.*

A következő rész Arábia ellen szól:

*Fenyegető jövendölés Arábia ellen: Arábia bozótjaiban töltsétek az éjszakát,
Dedán karavánjai!*

A mai Szaúd-Arábiát két nagy törzs alkotta: A sébaiak és a dédániak. Ezékiel próféciájában olvashatunk arról, hogy az oroszok megtámadják Izraelt. Fontos megjegyezni, hogy Irán ugyan az oroszok mellett fog állni, de Szaúd-Arábia nem. Ha a mai politikai színteret a Biblia fényében kísérrük figyelemmel, az hatalmas segítségünkre lehet. Sok amerikai tiszt is egyre többet forgatja a Bibliát, és vannak olyanok, akik az én kazettáimat is hallgatják.

Ha az izraeliek olvasnák a Bibliát, akkor tudhatnák, hogy nem kell tartsanak Szaúd-Arábiától, mert az orosz invázió alatt az izraeli oldalon fognak állni.

Hozzatok vizet a szomjazónak, Téma földjének lakói, és adjatok kenyeret a menekülőknek!

Mert fegyver elől menekültek el, kivont kard elől, kifeszített íj elől és súlyos harcból.

Mert ezt mondta nekem az Úr: Egy év múlva, amilyen a bérlőnek az éve, vége lesz Kédár minden dicsőségének.

Kevés marad meg a kédári hősök ijaiból, Izráel Istene, az ÚR mondja ezt.

Ez a prófécia egy év múlva be is teljesedett: Sargon, Kr.e. 716-ban elfoglalta Szaúd-Arábiát.

A 22.-ik fejezetben Jeruzsálem felé fordul, amelyet költői nyelven a látomás völgyének nevez:

Fenyegető jövendölés a látomás völgye ellen: Mi történt veled, hogy mindenki a háztetőkre ment?

Csupa lárma, zajongás a város, vigadozik a vár! Sebesültjeidet nem kard sebezte meg, halottaid nem harcban estek el.

Vezetőid mind egy szálíg elmenekültek, nyíllövés nélkül kerültek fogságba. Mind fogságra jutottak, akiket csak megtaláltak, bármily messze futottak.

Azért ezt mondom: Ne nézzetek rám, keservesen sírok! Ne zaklassatok vigasztalásokkal, hiszen népem pusztulóban van!

Mert zűrzavar, eltírás és kavarodás napja jön az Úrtól, a Seregek URától a látomás völgyére. Aláássák a falat, és kiáltás hangzik a hegy felé.

Élám fölveszi tegzét, jön harci kocsikkal, emberekkel, lovasokkal, Kír is pajzsot ragad.

Gyönyörű völgyeid megtelnek harci kocsikkal, a lovasok felsorakoznak a kapu előtt.

Leleplezték Júda védelmét: megszemlélték azon a napon az Erdő-házának fegyvertárát,

meglátjátok, mily sok rés van a Dávid városán, és összegyűjtitek az Alsó-tó vizét.

Összeírtátok Jeruzsálem házait, egyes házakat leromboltok a várfal megerősítésére.

Ézsaiás az asszír fenyegetés elleni felkészülésről ír, amely már elpusztította az északi királyságot, és most jön, hogy elpusztítsa Jeruzsálemet is. Ezékiás király vezetésével előkészületeket tettek: 500 méter hosszú alagútakat vájtak a

vízvezetéknek a Gihón forrástól a silói medencéig a városfal alatt. A Gihón forrásvíze volt Jeruzsálem egyik fontos ivóvízforrása, de a falakon kívül helyezkedett el. Ezért ásták az alagútát, majd befedték a forrást, hogy az asszírok ne tudják meg, hogy hol van az ivóvízforrásuk.

Utána pedig házakat bontottak le, hogy a várfalakon levő réseket megjavítsák még mielőtt az asszírok megostromolnák a várost.

Medencét csináltok a két várfal között a Régi-tó vizének. De aki ezt cselekszi, azzal nem törődtek, és nem látjátok meg azt, aki régóta készíti!

Saját eszetek és leleményességetek felé fordultatok Isten helyett. Ezt a hibát gyakran elkövetjük: mindent természetes dolgot megteszünk, de nem teszünk semmit a természetfeletttel, nem fordulunk Isten ereje, tanácsa, útmutatása felé.

Az Úr, a Seregek URa azon a napon sírásra és gyászolásra hív, kopaszra nyírásra és zsákba öltözésre.

A kopaszra nyírás az Úrnak való elkötelezettséget jelentette: az Úr elkötelezettséget kért tőlük. Azt mondta az Úr:
de megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből

De ahelyett hogy megalázták volna magukat, és imádkoztak volna, minden természetes elővigyázatossági lépést megtettek, de nem vették figyelembe Istent.

Isten elvárja tőlünk, hogy használjuk az eszünket és elővigyázatosak legyünk, de ugyanakkor azt is akarja, hogy feléje forduljunk és benne bízunk.

Van amikor Isten elhív arra, hogy imádkozzunk, böjtöljünk és várjuk az Ő szavát, és akkor helytelen dolog a saját bölcsességünkre és erőforrásainkra támaszkodni.

De csak vigasság és öröm van, marhákat vágnak, juhokat ölnek, húst esznek, és bort isznak: Együnk-igyunk, hisz holnap meghalunk!

A mai világra emlékeztet ez, amikor egyre több pénzt fordítanak a hadikiadásokra, a hadseregek felkészítésére, míg az emberek ahelyett, hogy imádkoznának és Istent keresnék, inkább az élvezeteket hajhásszák, kihagyják Istent az életükből, és ez a vezérelvük: Együnk-igyunk, hisz holnap meghalunk!

Kijelentette nekem a Seregek URa, hogy nem engesztelődik meg irántatok emiatt a bűn miatt halálotokig sem! - mondja az Úr, a Seregek URa.

A kocka el van vetve, nincs visszaút, mondja Isten.

Így szól az Úr, a Seregek URa: Menj el Sebna udvarmesterhez, a királyi palota gondnokához, és mondd:

Honnan vetted a jogot, vagy ki engedte meg neked, hogy itt készíts magadnak sírboltot? Magas helyen készítetted sírodat, sziklában jelöltél ki magadnak hajlékot!

A kincstárnok, Sebna eközben egy gyönyörű sírboltot csináltatott magának. Izraelben ma is a Kidrón völgyben sok ilyen sziklából kifaragott sírboltot lehet találni.

Pedig keményen megfog téged az ÚR, és erős hajítással messzire elhajít. Egy csomóba göngyölítve becsomagol, és labdaként hajít egy igen tágas földre. Ott halsz meg, ott lesznek ragyogó szekereid, te, urad házának gyalázata! Kivetlek tisztaságból, megfosztalak állásodtól. Azután Eljákimot, Hilkiájá fiát nevezem ki szolgálommá, palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és Júda házának.

Sebna a kincstárnok, Eliákim pedig Ezékiás király tanácsosa volt. Mindketten államférfiak voltak, és később, amikor Szenecharib király hadvezére, Rabeksek megadásra szólította fel Ezékiást, akkor kiderült, hogy Eliákim Isten választása volt, míg Sebna egy olyan külföldi származású volt, aki saját magát akarta felemeltetni.

E két emberre vonatkozó próféciaának ismét kettős beteljesedési ideje van. Az akkori időkre vonatkozóan Sebna el is vesztette a pozícióját, és Eliákim, Isten választása került a helyére.

Ugyanakkor Sebna az Antikrisztust is jelképezi, míg Eliákim Jézus Krisztust. Ahogy az Antikrisztus jön és saját magát emlegeti fel Izraelben, később elpusztul, és az igazi Messiás, Jézus Krisztus fogja elfoglalni a trónt.

A 22.-ik versztől tehát Jézus kezd beszélni a filadelfiai gyülekezetnek, akárcsak a Jelenések könyvének 3.-ik fejezetében:

„A filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki:

Jézus tehát saját magára alkalmazta az Ézsaiás 22:22-t:

Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki.

Szilárd helyre erősítem, mint valami szöveget. Ott lesz a díszhely atyja házában.

Egy kis jövőbelátás, és ismét visszatér a jelen korhoz:

Őrá aggatják atyja házának minden díszét, sarjadékait és ivadékait, minden apró edényt, tálakat és mindenféle korsót.

De így szól a Seregek ÚRa: Egyszer majd kilazul a szilárd helyre erősített szög, letörik és leesik. Összetörik a teher, amely rajta volt. Megmondta az ÚR.

A 23.-ik fejezet Tirusz ellen szól, amely akkor egy tengerparti kikötőváros volt, és a föníciaiak lakták. Nekik hatalmas hajóflottáik voltak, hajóik nemcsak a Földközi-tengert, de még Afrika déli csücskét is elérték, és árukkal megrakodva tértek vissza. Ők voltak a tengerek urai, és főleg kereskedelemre használták hajóikat, tehát Tirusz abban az időben a világ kereskedelmi fővárosa volt.

JAVITVA 39:59

Az Ezékiel 26.-ik fejezetében Ezékiel megjövendöli Tirusz pusztulását is. Ez a leírás sokkal részletesebb, mint Ézsaiás leírása, Ezékiel azt is elmondja, hogy két ellenség fogja megtámadni Tiruszt. Az első ledönti majd a falakat és elpusztítja a várost, a második a romokat és a földet a tengerbe dobja majd.

A világi történelemből tudjuk, hogy Nebukonozzor 13 évnyi ostrom után bevette Tiruszt, de ahogy az Írás megírta, nem zsákmányolt semmit, mert amíg ostromolta a várost a szárazföldön, a föníciaiak a hajóikon átköltöztek egy közeli szigetre, és egy új várost építettek ott. Mire Nebukonozzor bevette a várost, nem maradt semmi és senki benne.

De Ezékiel aztán azt írja, hogy jönnek mások, akik a fákat, a köveket a tengerbe dobálják, és a város porát is felássák és azt is a tengerbe dobálják. Ez egy nagyon furcsa jövendölés egy prófétától, de amikor Nagy Sándor több száz évvel Nebukonozzor után érkezett Tiruszhoz felszólította a várost, hogy adja meg magát. Azok meg nevettek rajta, mert tudták, hogy biztonságban vannak a szigeten.

Nagy Sándor megpróbálta szidóni hajókkal bevenni a várost, de ez nem sikerült neki. Ekkor fogta a régi Tirusz romjait, és ezek segítségével elkezdett egy utat építeni a tengerben, és ezáltal beteljesítette Ezékiel furcsa próféciját, teljesen porig rombolta a szigeten levő várost, és az Írások szerint „a hely a halászok hálóinak kivető helye lesz.” Éveken keresztül azt hitték az emberek, hogy ez egy félsziget, de amikor jobban megvizsgálták, rájöttek, hogy pontosan úgy, ahogy a történészek megírták, ez egy megépített út egy szigetre.

Úgy tűnik, mintha Nagy Sándor elolvasta volna a Bibliát, és pontról pontra követte volna ezt a prófécíát. És az az érdekes, hogy amikor az ókori Tirusz romjait felfedezték, akkor pontosan azt látták, hogy a halászok ott ültek, és halásztak a sziklák között.

Majd Ezékiel 28.-ik fejezetében Tirusz királya ellen szól, és aztán a király mögötti erő ellen, a Sátán ellen fakad ki:

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerubot adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

Tirusz akkoriban a kereskedelem központja volt. Úgy tűnik, hogy Isten nem kedveli az ember kereskedelmi vállalkozásait. Nem szereti, ha emberek más embereket saját nyereségvágyuk miatt kihasználják, és Tirusz ellen is keményen lépett fel a kereskedelem központúsága miatt.

A Jelenések Könyvének 18.-ik fejezetében olvashatunk az utolsó hatalmas kereskedelmi rendszer elpusztításáról:

Jaj, jaj a nagy városnak, ahol az ő jólétéből meggazdagodott mindenki, akinek hajói voltak a tengeren: egyetlen óra alatt elpusztult!

Örülj neki, te menny, és örüljete ti szentek, apostolok és próféták, mert Isten végrehajtotta rajta ítéletet”.

Az Ezeréves Királyságban nem fogunk kereskedelmet találni, senki sem fog másokat a saját nyereségére kizsákmányolni. Istennek elege van abból, hogy az emberek egymást kizsákmányolják a pénzhétségük miatt.

Fenyegető jövendölés Tirusz ellen: Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult Tirusz! Nincs egy ház sem, nincs hova menni! Ciprus földjéről jövet mondták meg nekik.

Némuljatok el, ti tengerparton lakók, szidóni kereskedők, kiknek követei átszelik a tengert,

a nagy vizeket! Sihór gabonája, a Nílus aratása volt a jövedelme, s a népek vásárhelye volt.

Szégyenkezz, Szidón, mert így szól a tenger, a tengeri erődítmény: Olyan lettem, mint aki nem vajúdott, nem szült, nem nevelt ifjakat, nem dédelgetett leányokat!

Úgy gyötrődnek, akik Tirusz hírért hallják, mint amikor Egyiptomról hallottak.

Keljetek át Tarsísba, jajgassatok, ti tengerparton lakók!

Hát ez a ti vigadozó városotok, mely ősidők óta fennáll, amely messzire elment, hogy ott is megtelepedjék?

Kicsoda végzett így a koronás Tirusz felől, melynek kereskedői vezérek, és kalmárait tisztelik a földön?

A Seregek URa végzett így, hogy meggyalázza a kevélységet, és megalázza minden pompát, mindenkit, akit tisztelnek a földön.

Hagyjátok el az országot, mint a Nílus, ti Tarsís-hajók, nincs többé kikötő!

Kinyújtotta kezét a tengerre az ÚR, megrendítette a királyságokat; azt parancsolta Kánaánról, hogy pusztítsák el erődítményeit.

Ezt mondta: Nem fogsz vigadni többé, Szidón leánya, te meggyalázott szűz! Rajta, kelj át Ciprusba, de ott sem lesz nyugtod!

Íme, a káldeusok országa! Még nem is volt ez a nép, amikor Asszíria kiépítette Tíruszt hajói számára. De ostromműveket állított ellene, palotáit lerombolta, rommá tette!

Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult erődtményetek!

Akkor majd elfelejtik Tíruszt hetven évig, ameddig egy király él. Hetven év múlva úgy jár Tírusz, ahogy a szajhanóta mondja:

Fogd a citerát, járd be a várost, elfelejtett szajha! Szépen pengesd, dalolj sokat, hogy emlékezzenek rád!

Hetven év múlva az ÚR meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén.

De keresete és bére egyszer még az ÚR szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizték, hanem az ÚR színe előtt lakóké lesz ez a kereset, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözzenek.

A zsoltárokban szó van Tiruszról az Ezeréves Királyságban, amikor majd ők az Úrnak visznek ajándékokat.

A 24.-ik fejezetben olyan dolgokat olvashatunk, amelyek a Nagy Nyomorúság idején fognak bekövetkezni, amikor az Úr előkészíti a földet Jézus Krisztus visszajövetelére.

Az ÚR elpusztítja, felforgatja a földet, feldúlja felszínét, szétszórja lakóit.

Ez a már említett sarki cserélődésről szól. Egyes tudósok szerint a sarkok valamikor másképp álltak, az Északi sark a Déli sark helyén volt. Emanuel Wilakowski a Világok összeütközésben c. könyvében azt feltételezi, hogy a Vénusz bolygó egy üstökös volt, és az egyiptomi csapások idején került a mi naprendszerünkbe. Ő a tűzoszlopot is a Vénusznak tulajdonítja.

Szerinte a Vénusz akkor elhagyta a naprendszert, majd ismét visszatért, amikor Józsué idejében a „Nap megállt az égen”. A föld forgása a Vénusz közelsége miatt állt meg akkor, mivel a Vénusz olyan közel jött a földhöz, hogy egy hatalmas elektromos szikra került a két bolygó közé, amely megállította a föld forgását, és amikor ismét megindult, akkor ellenkező irányba kezdett forogni. Babilóni asztrológusok feljegyzéseivel is alátámasztja mindezt a feltételezését, mert az ő feljegyzéseiken nem szerepel a Vénusz, habár az az egyik legfényesebb csillag most az égen. Nagyon érdekes könyv ez, és sokan kezdik elfogadni az ő elképzeléseit, és mindenkinek ajánlom, hogy olvassa el, ha szereti az érdekes könyveket.

Azért szeretem a könyvet, mert azt is be tudja bizonyítani, hogy Józsué idejében létezett a hosszú nap, és ezt inka, indián, és kínai feljegyzésekkel támasztja alá, hogy az a nap akkor hosszabb volt más népek, más földrészek leírása szerint is. A föld többi része nem értette, hogy a „nap miért állt meg”, csak Józsué és csapata. Sok eredeti gondolat van a könyvben, és én szeretem az eredeti gondolatokat.

Olyan lesz a köznép, mint a pap; a szolga, mint ura; a szolgáló, mint úrnője; az eladó, mint a vásárló; a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő, és a hitelező, mint az adós.

Teljesen elpusztul a föld, teljesen kifosztják. Az ÚR jelentette ki ezt az ígét.

Mindez a Nagy Nyomorúság ideje alatt fog megtörténni, amikor nemcsak háborúk során pusztulnak el az emberek, hanem természeti katasztrófák is bekövetkeznek Isten által, és ezek elpusztítják a földet.

Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt. Gyalázatossá tették a földet lakói, mert megszegték a törvényeket, megmásították a rendelkezéseket, megszegték az örök szövetséget. Ezért átok emésztí a földet, megbűnhődnek lakói. Ezért elfogynak a föld lakói, csak kevés ember marad meg.

Nagyon kevés ember fogja túlélni ezt az időszakot.

Gyászol a must, búsul a szőlő, és sóhajtoznak mind, akik jókedvűek voltak. Abbamaradt a vidám dobolás, megszűnt a zajos vigadozás, abbamaradt a vidám cíteraszó.

Nem borozgatnak nótaszó mellett, keserű az ital annak, aki issza.

Romba dőlt, pusztá a város, zárva van minden ház, nem lehet bemenni.

Borért kiáltoznak az utcákon, bealkonyult minden örömnök, száműzve van a földről a vidámság.

Pusztán maradt a város, romhalmaz van a kapu helyén.

Mert olyasmi történik a földön, a népek között, mint amikor szüret után olajbogyót vernek, vagy szőlőt böngésznek.

Azok hangos szóval ujjonganak az ÚR fenségének, kiáltoznak a tenger felől.

Világosság támadt, ezért dicsérjétek az URat, az ÚRnak, Izráel Istenének nevét a tenger szigetein!

A föld széléről énekszót hallunk: Dicsőség az igaznak! De én ezt mondom: Végem van, végem van, jaj nekem! Csálnak a csalók, csalárdul csálnak a csalók! Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!

Az Antikrisztus a veremből fog előjönni, és Jézus a Nagy Nyomorúság időszakát kelepccének nevezte.

Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki kijön a veremből, kelepccébe kerül. Megnyílnak a magas ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.

Noé idejében már egyszer megrendültek a föld alapjai, és részben annak következménye volt az akkori pusztulás.

Recseg, ropog a föld, darabokra török a föld, inogva reng a föld!

Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó! Ránehezedik vétke, és elesik, nem is kel föl többé.

Azok a tudósok, akik a föld sarkainak megcserélődéséről beszélnek, azt mondják, hogy mielőtt ez megtörténik, a föld egy remegő, rezgő mozgásba megát, mert lelassul a föld forgása és utána megfordul. A föld rezgését mérni szokták, és ez állandóan növekszik. Ézsaiásnak erről fogalma sem volt, mert ő egy részeg emberhez hasonlította a földet.

Azon a napon megbünteti az ÚR a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön.

Kiről van itt szó? Isten a gonosz angyali sereget meg fogja büntetni. Amikor Jézus eljön, akkor az Antikrisztus és a hamis próféta a gyehennába vettetik, a Sátánt megkötozik, és őt is levetik a föld gyomrába. Isten tehát megítéli a lelki hatalmasságokat.

Pál az efezusi levélben írta, hogy

Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.

Isten tehát őket és a gonosz vezetőket is meg fogja ítélni akkor, az ítélet napján.

Egy csomóba gyűjtik őket, mint foglyokat a verembe.

Emlékszünk, amikor a démonok azért könyörögtek, hogy Jézus ne dobja őket a verembe, mielőtt elérkezik az ő idejük. Tudták, hogy jönni fog az ítélet napjuk.

Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.

Ezer év múlva a Sátánt kiengedik egy rövid ideig, és utána őt és a követőit a gyehennába vetik, a külső sötétségre, amely a legtávolabbi galaxison túl van, ahol nincs világosság.

Elpirul a sápadt hold, szégyenkezik az izzó nap, mert a Seregek URa lesz a király a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt ragyog dicsősége.

URam, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot.

Istenem, Te ezeket már rég eldöntötted, és én imádni és dicsőíteni foglak ezért, mert ezek igazak. Jézus azt mondta magáról, hogy „én hűséges és igaz bizonyosság vagyok.” Jézus megerősítette, hogy ezek a dolgok be fognak következni.

Isten azt mondta Dánielnek, hogy „pecsételd el a próféciát, mert ez bizonyos”.

Mert kőhalommá titted a várost, a megerősített várat rommá, a bitorlók kastélya nem lesz város, soha többé föl nem épül!

*Ezért tisztel téged az erős nép, téged fél a hatalmas nemzetek városa.
Mert erőssége vagy a nincstelennek, erőssége a szegénynek a nyomorúságban,
oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben, mert a hatalmaskodók dühe olyan,
mint a kőfalra zúduló zivatar.*

Isten mindig a szegények erősítője volt, a nincstelének segítője.

*Mint hőség a szikkadt földet, megalázod a zajongó bitorlókat, mint a felhő
árnyéka a hőséget, elnyomod a hatalmaskodók énekét.
Készít majd a Seregek ÚRa ezen a hegyen minden népnek lakomát zsíros
falatokból, lakomát újborokból, zsíros, velős falatokból, letisztult újborokból.
Ezen a hegyen leveszi a leplet, amely ráborult minden népre, és a takarót, amely
betakart minden nemzetet.
Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról.
Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!*

Ha ezt a rész elolvassuk, vajon emlékszünk-e, hogy ezt még hol olvashattuk?
Pál a korintusiaknak írta:

Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?"

Jézus legyőzte a halált, és ez Jézus Krisztus feltámadásáról szól, amely a mi
feltámadásunk ígérete is. Pál azt írta:

*De megkérdézhethé valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben
jelennek meg?*

*Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,
és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán
búzáét vagy valami másét.*

*De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes
magnak a neki megfelelő testet.*

*Nem minden test egyforma, hanem más az embereké, más az állatoké, más a
madaraké, és más a halaké.*

*Vannak mennyei testek, és vannak földi testek, de más a mennyeiek
fényessége, és más a földieké.*

*Más a nap fényessége, más a hold fényessége, és más a csillagok fényessége:
mert egyik csillag fényességben különbözik a másik csillagtól.*

*Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik
romolhatatlanságban;*

*elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben,
feltámasztatik erőben.*

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is.

*Így is van megírva: „Az első ember, Ádám, élőlényé lett, az utolsó Ádám pedig
megelevenítő Lélekké.”*

De nem a lelki az első, hanem a földi, azután a lelki.

Az első ember földből, porból való, a második ember mennyből való.

*Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok
a mennyeiek is.*

És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeinek a képét is. Azt pedig állítom, testvéreim, hogy test és vér nem örökölheti Isten országát, a romlandóság nem öröklö a romolhatatlanságot.

Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.

Hirtelen egy szempillantás alatt, az utolsó harsonaszóra; mert meg fog szólalni a harsona, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, mi pedig elváltozunk.

Mert e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.

Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és) ez a halandó halhatatlanságba öltözik, akkor teljesül be, ami meg van írva: „Teljes a diadal a halál fölött!

Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod?”

A halál fullánkja a bűn, a bűn ereje pedig a törvény.

De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által!

Minden Jézus Krisztus feltámadásán múlt, Aki a halált győzelemmel nyelte el.

A Jelenések 7.-ik fejezetében olvassuk, hogy Isten minden könnyet letöröl, és a 12.-ik fejezetben ismét ugyanaz olvasható.

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

Mert az ÚR keze nyugszik ezen a hegyen. Móábot pedig eltámasszák lakóhelyén, ahogyan a szalmát trágyalébe támasszák.

Széttárja benne kezeit, ahogyan széttárja az úszó, ha úszik. De az ÚR megalázza gögjét, hiába erőlködik kezével.

Kőfalakkal megerősített fellegrádat ledönti, lerombolja, ízzé-porrá zúzza.

A 22.-ik fejezet tehát Nagy Nyomorúság pusztítása, majd a 25.-ik az Ezeréves Királyság dicsőséges győzelme, és a következő fejezetben pedig Isten visszaállítja Izraelt. Isten hűségesen megtartja ígéreteit, ahogy minden próféta ezt előre megmondta.

Nagyon szeretem a Bibliát, mert tudhatjuk, hogy amit Isten megmondott, azt megtette, és amit megígért, azt meg is fogja tenni, ezért aztán nagy bizalommal olvashatjuk.

Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Isten Igéje bombabiztos, és erre alapozhatjuk az egész életünket.

Legyen az Úr veletek, és legyen veletek az Úr Igéje, égesse azt a ti szívetekbe, tisztuljon meg az életetek az Igén keresztül, hogy járhattok az Úrral nagyszerű közösségben, és adjon Isten nektek minél több lehetőséget, hogy róla tehesetek bizonyosságot.

Ézsaiás 26-30.

A 26.-ik fejezet a 25.-ik közvetlen folytatása, mert így kezdődik:

Azon a napon

Melyik napon? Azon, amelyről az előző fejezetben szó volt. Miről írt az előző fejezetben? Megtudhatjuk a 25:8-ból:

Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az ÚR letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön. - Ezt ígérte az ÚR!

Ezt mondják azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, hogy megszabadít minket. Itt van az ÚR, benne reménykedtünk, vigadjunk és örüljünk szabadításának!

Az a nap, amikor Isten megalapítja földi Királyságát, az a nap, amelyért oly sokat imádkoztuk, hogy „Jöjjön el a Te országod”.

Azon a napon ezt az éneket éneklék Júda országában: Erős városunk van: az ÚR kőfalát és bástyát állított védelmére.

Nyissátok ki a kapukat, hadd jöjjön be az igaz nép, mely hűséges maradt!

Aki rajtad elmélkedett, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízunk.

Bízzatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kösziklánk mindörökre!

Gyönyörű sorok ezek, nagyon szeretem ezeket a sorokat: Aki rajtad elmélkedett, azt megőrzöd teljes békében.

Az Újtestamentumban Péter arról a békéről ír, amely minden emberi értelmet felülmúl. A világ nem érti azt a békét, amelyet mi Jézus Krisztusban megtapasztalunk. Jézus azt mondta, hogy

Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, ne is csüggedjen.

A Biblia szerint az igaz ember békében él. Mindnyájunkban, minden keresztényben ez egy fő jellemvonás kell legyen: Isten békéje a szívünkben és az életünkben.

Ahhoz, hogy Isten békéje a miénk legyen, először is békében kell legyünk Istennel, és ez csak Jézus Krisztus áldozatán keresztül lehetséges, mert az Írás szerint „Ő békét hozott a vérén keresztül”.

Ő lehetővé tette, hogy a kiontott vérén keresztül megbocsájtassanak a mi bűneink. Alapvető tehát, hogy először Istennel békében legyél, és tovább már ne lázzadj Isten törvényei ellen, hanem most már keressed az engedelmesség útjait. Többé nem futsz Isten elől, hanem Vele együtt akarsz élni, elfogadva Jézus Krisztust megváltódnak.

Ugyanakkor sajnos sok olyan keresztény van, akik békében élnek Istennel, mert befogadták Jézus Krisztust, de sohasem tapasztalták meg Isten békességét az életükben, a szívükben és elméjükben.

Hogyan ismerhetem meg Isten békességét a szívemben, amikor a világ körülöttem káoszban él? „Aki rajtad elmélkedett, azt megőrzöd teljes békében.” Nem igazán lehet megtapasztalni Isten békességét akkor, ha állandóan a világ dolgain tartod a szemedet. El kell fordítsd tekintetedet a nehézségektől, a világ örültségeitől, és szilárdan és folyamatosan Őreá kell vessed a szemedet.

Hányszor és hányszor kell az Úr visszafordítsa a gondolataimat! Ha a világra tekintek, akkor túlságosan felizgatom magam a rövidtávú dolgok miatt, de az Úr emlékeztet arra, hogy ki irányítja az egészet. Meg kell tanuljuk a gondolatainkat alárendelni Jézus Krisztusnak, és akkor megtapasztalhatjuk azt a dicsőséget, amellyel Ő betölti az életünket.

Olyan gyakran emlékeztet az Úr arra, hogy ez az Ő gyülekezete. Jönnek a problémák, és én rögtön azon kezdek agyalni, hogy most aztán mit tegyek, lehet, hogy ezt, lehet, hogy azt. Aztán megszólal az Úr és azt kérdezi:

- Kinek a gyülekezete ez?
- A Tied, Uram.
- Akkor pedig ne aggódj, mert én gondoskodni fogok róla.

Olyan könnyen gondolhatja a pásztor, hogy ez az ő gyülekezete. De amikor aztán jönnek a bajok, akkor megvadul, mert így lehetetlen békében élni. De ha azt tartom szem előtt, hogy ez az Ő gyülekezete, akkor minden rendben van. Amikor ezt elfelejtem, akkor bajba kerülök.

„Tökéletes békében tartod azt, akinek a gondolatai feléd fordulnak.” Ez az Ő gyülekezete, az Ő munkája.

*Bízzatok az ÚRban mindenkor, mert az ÚR a mi kösziklánk mindörökké!
Ő letaszítja a magasból az ott lakókat, lerombolja a megerősített várost, földig lerombolja, porrá zúzza.*

Lábbal tapossák majd: a nyomorultak lábai, a nincstelenek léptei.

Az igaz ember ösvénye egyenes, te egyengeted az igaz ember útját.

Ítéleted idején is benned reménykedtünk, URam, neved dicséretére vágyott a lelkünk.

Lelkem hozzád vágyódik éjjel, teljes szívvel kereslek téged. Mert ha ítéletet tartasz a földön, igazságot tanulnak a világ lakói.

Isten ítéleteiről kezd beszélni. Várjuk mindnyájan Isten országa eljövételének napját, de azelőtt még eljön Isten ítéletének napja erre a földre, amikor igazságot fognak tanulni tőle a föld lakóit.

Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot.

Úgy tűnik, hogy az emberek nem növekednek annyira a jó idők alatt, mint akkor, amikor nehéz idők jönnek. Amikor az emberek és a nemzet áldásban él, akkor elfelejti Istent, nem fordul hozzá többet. A nehézségek idején azonban Hozzá fordulnak.

Nagyon könnyű az anyagi jólétben bízni, könnyű azt mondani, hogy lám-lám mennyire nagy fejlődést hozott a szabad vállalkozás lehetősége az Egyesült Államoknak. Így aztán az emberek Isten áldásait a nemzet vívmányának kezdik tulajdonítani.

De az Egyesült Államok azért erős és hatalmas, mert Isten tette azzá, nem pedig azért, mert a legjobb gazdasági rendszerünk van a világon. Ez nem a demokrácia győzelme.

A jólét idején a bűnösök nem fordulnak Isten felé, de amikor nehézségek jönnek, akkor igen:

Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az ÚR fenségét.

URam, fölemelted kezedet, de nem látják. Majd meglátják, hogy féltőn szereted népedet, és megszegyenülnek: tűz emészti meg ellenségeidet.

URam, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt.

URunk, Istenünk, más urak voltak gazdáink, nem te, de csak a te nevedet dicsérik.

Itt Izrael beszél az Úrral arról, hogy Ő tanította meg az embereket igazságra, és jólétük idején pedig megfélemlítettek Istenről, és az ellenségeik széttépték őket, más népek kezdtek uralkodni felettük. De ezek a népek már mind meghaltak, elpusztultak.

A halottak nem élnek, az árnyak nem támadnak föl, ezért büntetted meg és irtottad ki őket, még az emlékezetüket is eltörölted.

Egyesek e vers alapján azt tanítják, hogy Isten el fogja törölni a bűnösöket. De vannak olyan versek, főleg az evangéliumokban, amelyek ennek ellenkezőjét tanítják, amelyekben Jézus a gyehennáról beszélt.

Megszaporítottad e népet, URam, megszáporítottad e népet, megdicsőítetted magad, mindenfelé kiterjesztetted az ország határait.

URam, a nyomorúságban téged kerestek, és halkan fohászkodtak, amikor fenyítetted őket.

Olyanok voltunk előtted, URam, mint a terhes asszony, amikor szülni kezd: míg vajúdik, kiált fájdalmában.

Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk: nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra.

Isten válaszol nekik:

Életre kelnek hallottaid, föltámadnak a holttestek! Ébredjetek, és ujjongjatok, kik a porban laktok! Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

Amikor Jézus meghalt a kereszten, akkor Ő lement a pokolba az ApCsel 2 szerint:
mert nem hagyod lelkemet a halottak birodalmában, azt sem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.

Amikor Jézustól jelt kívántak Ő ezt válaszolta:
*E gonosz és parázna nemzedék jelt követel, de nem adatik neki más jel, csak a Jónás próféta jele.
Mert ahogyan Jónás három nap és három éjjel volt a hal gyomrában, úgy lesz az Emberfia is a föld belsejében három nap és három éjjel.*

Pál apostol az efezusi levél 4.-ik fejezetében azt írja:
*„Felment a magasságba, foglyokat vitt magával, ajándékot adott az embereknek.”
Az pedig, hogy „felment”, mi mást jelent, mint azt, hogy le is szállt a föld gyomrába.*

Jézus Krisztus feltámadása előtt, egész addig, amíg az emberek bűneinek ára kifizettetett, az Ótestamentumi igaz emberek nem tudtak belépni a mennyországba, amikor meghaltak, hanem a föld gyomrában várakoztak. Ennek a legjobb leírása Lukács 16-ban van, ahol Jézus mesél el egy történetet:
„Volt egy gazdag ember, aki bíborba és patyolatba öltözött, és nap mint nap fényes lakomát rendezett.

Volt egy Lázár nevű koldus is, aki ott feküdt a gazdag előtt, fekélyekkel tele, és azt kívánta, hogy bárcsak jóllakhatna a gazdag asztaláról lehulló morzsákkal; de csak a kutyák jöttek hozzá, és nyaldosták a sebeit.

Történt pedig, hogy meghalt a koldus, és felvitték az angyalok Ábrahám kebelére. Meghalt a gazdag is, és eltemették.

Amint ez a pokolban kínok között gyötrődve felemelte a tekintetét, látta távolról Ábrahámot és kebelén Lázárt.

Ekkor felkiáltott: Atyám, Ábrahám, könyörülj rajtam, és küldd el Lázárt, hogy ujjá hegyét mártsa vízbe, és hűsítse meg a nyelvemet, mert igen gyötrődöm e lángban.

De Ábrahám így válaszolt: Fiam, jusson eszedbe, hogy te megkaptad javaidat életedben, éppen úgy, mint Lázár a rosszat. Ő most itt vigasztalódik, te pedig gyötrödsz.

Ezen felül még közöttünk és közöttetek nagy szakadék is tátong, hogy akik innen át akarnak menni hozzátok, ne mehessenek, se onnan ide át ne jöhessen senki.

Ez teljesen világosan elosztatja azok reményeit, akik még a halál utáni megtérés lehetőségében reménykednek. Jézus azt mondta, hogy lehetetlen átmenni egyik helyről a másikra, ha meghaltunk.

Ő pedig így szólt: Akkor arra kérek, atyám, hogy küldd el őt apám házához; mert van őt testvérem, beszéljen a lelkükre, nehogy ők is ide kerüljenek, a gyötrelém helyére.

Ábrahám így válaszolt: Van Mózesük, és vannak prófétáik, hallgassanak azokra! De az erre ezt mondta: Nem úgy, atyám, Ábrahám, hanem ha a halottak közül megy valaki hozzájuk, akkor megtérnek.

Ábrahám ezt felelte: Ha Mózesre és a prófétákra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki feltámad a halottak közül.”

Jézus leírta tehát, hogy milyen lesz a pokolban. Amikor Jézus meghalt, akkor leszállt ide a föld gyomrába és prédikált azoknak a lelkeknek, amelyek ott fogságban voltak.

Ézsaiás 61.-ben olvashatuk egy Jézus Krisztusról szóló próféciát:

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötözsem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

A sírban levő fogvatartottaknak szabadulást hirdetett, és kivezette őket fogságukból.

Azt is tudjuk, hogy az ótestamentumi hívők mind hitben haltak meg, de nem kapták meg a feltámadás ígérését. Isten számunkra egy jobb dolgot tartott fent. Tehát Ábrahám és a többi hívő hitben halt meg, de mivel bűneiket nem vették el, ezért nem léphettek be a mennyei királyságba.

Jézus Krisztus áldozatára volt szükség, hogy a bűnt elvegye. A bikák és kosok vére csak időlegesen elfedte a bűnt, de ez mind Isten későbbi munkájára mutatott előre, mert egyedül Jézus Krisztus vére tudta teljesen elvenni a bűneiket. Amikor Jézus vére kiontatott, akkor minden ember számára lehetővé tette, hogy Istenhez jöjjenek, és legelőször azokat vitte magával, akik abban a hitben haltak meg, hogy Isten majd el fogja küldeni a szabadító Messiást.

A Máté 27.-ben pedig ezt olvashatjuk:

A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.

Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

Úgy gondolom, hogy ez a prófécia Ézsaiásnál erre az eseményre utal: a feltámadás kezdetére, amikor Jézus feltámadásakor kivezette a foglyokat:
Életre kelnek hallottaid, föltámadnak a holttestek! Ébredjetek, és ujjongjatok, kik a porban laktok! Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat.

Jézus azt mondta, hogy „aki él és hisz énbenem, az sohasem fog meghalni.”
Pál pedig azt írta:

Íme, titkot mondok nektek: nem fogunk ugyan mindnyájan elhunyni, de mindnyájan el fogunk változni.

Hirtelen egy szempillantás alatt,

...

Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Most ebben az öreg, elhasznált sátorban élek, és már elegendő van belőle, de nem baj, mert egy napon ki fogok költözni belőle, és beköltözök majd egy gyönyörű palotába. Jézus azt mondta:

Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra?

Pál folytatja:

Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felöltöni rá mennyből való hajlékunkat

A Biblia azt tanítja, hogy a valódi énünk a lélek, a testünk csak egy sátor, egy olyan közeg, amely által a lélek ki tudja magát fejezni.

Mert mi is, akik e sátorban vagyunk, megterhelten sóhajtozunk, minthogy nem szeretnénk ezt levetni, hanem felöltöni rá amazt, hogy a halandót elnyelje az élet.

Isten pedig, aki minket erre felkészített, zálogul adta nekünk a Lelket.

Tehát mindenkor bizakodunk, és tudjuk, hogy amíg a testben lakunk, távol lakunk az Úrtól;

mert hitben járunk, nem látásban.

De bizakodunk, és inkább szeretnénk kiköltözni a testből, és hazaköltözni az Úrhoz.

Nagyon várom már azt a dicső napot, amikor a sátramból abba a házba költözök, amelyet Isten épít, amelyben nem tapasztalhatok fájdalmat, gyengeséget, nem kell aludjak, és még sok más jó dolog is jön azzal, amelyet olyan izgalmas dolog várni.

Pál azt mondta:

De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,

és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán búzáét vagy valami másét.

De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes magnak a neki megfelelő testet.

Az új test tehát nem az a test, amely elvettetett.

*Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;
elvetetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben,
feltámasztatik erőben.*

Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test.

Nagyon izgalmas számomra az a várakozás, amely egy olyan új testet fog majd adni, amely lehetővé teszi, hogy ott legyek én is, ahol Ő van. Mert ebben a testben nem lehetnék ott, de nem is akarnék ebben ott lenni, mert nem szeretem a szemüveget. Ennek ellenére értékelem, hogy Isten erős és egészséges testet adott nekem, de mégis látom, hogy egyre csak romlik az állapota, mert az erőm és erőnlétem már nem a régi. Nem az vagyok, aki voltam, de Istennek hála, nem is az vagyok, aki leszek.

Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megbüntesse bűneikért a föld lakóit. A föld föltárja majd a kiontott vért, nem takarja be többé a meggyilkoltakat.

Ez a Nagy Nyomorúság időszakára, az utolsó három és fél évre utal, mielőtt Jézus Krisztus visszatérne. Ez idő alatt a föld az Antikrisztus hatalma alatt lesz, és Isten haragja kiömlik a földre a bűnei miatt.

Mit mond Isten az Ő népének erre az időszakra vonatkozóan?

Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az ÚR haragja.

Mert jön már lakóhelyéről az ÚR, hogy megbüntesse bűneikért a föld lakóit.

Ebben az időben az Úr haragja lesz a büntetés a bűnökért, és ez teljesen kizárja azt, hogy az egyház ennek részese lehessen, mert azt tudjuk, hogy „Isten nem a haragra választott ki minket”. Amikor tehát Ő eljön, hogy megbüntesse a földet bűneiért, akkor azt mondja a népének, hogy zárkózzon be a szobáiba, amíg a haragnak vége van.

Ennek két lehetséges értelmezése van. Lehet, hogy Isten Izrael hűséges maradékához szól, akiket a vadonba menekít majd, ahol három és fél éven keresztül táplálja őket, amíg véget nem ér a Nagy Nyomorúság.

Lehet azonban, hogy ez az egyházra vonatkozik, de nincs egyértelmű bizonyíték arra, hogy erre vagy arra vonatkozhat, csak akkor, ha előre eldöntötted, hogy az egyház a Nagy Nyomorúság idejében a földön lesz, és akkor azt mondhatod, hogy ez nem az egyházra vonatkozik, hanem Izraelre.

Mivel azonban az én előfeltételezésem az, hogy az Úr nem fogja az egyházát a Nagy Nyomorúságban a földön hagyni, ezért ezt én az egyházra vonatkoztatom:
Eredj, népem, menj be szobádba, és zárd magadra az ajtót!

Ezt támasztja alá a Jelenések könyvének 4.-ik fejezete:

Ezek után láttam, hogy íme, nyitva van egy ajtó a mennyben, és az előbbi hang, amelyet olyannak hallottam, mint egy trombitáét, beszél velem, és így szól: „Jöjj fel ide, és megmutatom neked azokat, amiknek meg kell történniük.”

Az egyház tehát ott lesz az Úrral a mennyben, amíg Isten haragja kiöntetik a földre. Ezt nem lehet kétségbe vonni.

Igy aztán ez az Ézsaiás 26:20-21 vonatkozhat akár Izraelre, akár az egyházra is. Mindenképpen egy hihetetlenül érdekes rész, amelyből kiderül, hogy a Nagy Nyomorúság az Isten büntetése a bűnök miatt. Isten viszont már megítélte az én bűneimet, tehát nem lenne következetes tőle, ha engem büntetne a bűneimért, mivel már megbüntette a Fiát az én bűneimért.

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

Krisztus már megbűnhődött az én bűneimért, és ezért következetlen lenne, hogy Isten engem is megbüntessen ugyanazért. Erről szól az evangélium, a megtérés – nem kell Isten büntetését magunkra vegyük a bűneinkért, mert Jézus már megtette azt helyettünk.

A 27.-ik fejezet:

Azon a napon

A Nagy Nyomorúság eljövételének napján...

Azon a napon megbünteti az ÚR kemény, nagy, erős kardjával Leviátánt, a gyors kígyót, Leviátánt, a tekerő kígyót, és megöli a tengerben lakó szörnyeteget.

A Sátánról és az Antikrisztusról szól ez.

Majd ismét Izraelhez fordul:

Azon a napon énekeljétek a színbort adó szőlőről!

Én, az ÚR vagyok az őrizője, minduntalan öntözgetem. Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki ne bánthassa.

Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül eléem, küzdeni fogok ellene, és elégetem!

*De aki az én oltalmamra bízta magát, béküljön meg velem, béküljön meg velem!
A jövőben gyökeret ver Jákób, virágozni, virulni fog Izrael, termésével elárasztja a világot.*

Egy gyönyörű kis prófécia ismét Izraelről, amelyet ismét vissza fog állítani, és virágzásnak indít. Nagy ellentétben áll mindez az 5.-ik fejezettel, ahol Isten arról szól, hogy hogyan gondozta a szőlőjét, de az nem hozott gyümölcsöt, csak vadszőlőt, és azért levette a kezét róla.

Itt azonban azt mondja, hogy eljön az a nap, amikor ismét művelni, óvni, öntözni fogja, és *gyökeret ver Jákób, virágzani, virulni fog Izrael, termésével elárasztja a világot.*

Már most is beteljesedett ez a prófécia, mert Izrael kivirult, és elárasztja termésével a világot. Izrael a világ 4.-ik legnagyobb gyümölcsexportőre (volt 1980-ban).

Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták?

Elűzted, elvetted, úgy pereltél vele. Erős széllel sodortad el, amikor feltámadt a keleti szél.

Ez által nyer engesztelést Jákób bűne, és ez lesz vétke eltávolításának a gyümölcse: Olyanná teszi az oltár minden követ, mint az összetört mészkövek: nem lesznek többé szent fák, sem tömjénező oltárok!

Milyen árván maradt a megerősített város! Elhagyott, lakatlan hely lesz, mint a puszta. Borjak legelnek és heverésznek ott, lerágják a bokrokat.

Ha leszáradnak az ágak, letördelik az arra járó asszonyok, és eltüzelik. Mert értelmetlen nép ez; azért nem irgalmaz neki Alkotója, nem kegyelmez neki Formálója.

Azon a napon elcsépeleli az ÚR a kalászokat az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izrael fiai, egyenként fognak összeszedni!

Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az ÚR előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben.

A 28.-ik fejezetben a közeli, helyi ügyekről beszél a próféta. Izraelt Efraimnak nevezi a legnagyobb törzse miatt:

Jaj a büszke koszorúnak, melyet Efraim részegei viselnek, és a hervadó virágnak, amely ékesen díszíti őket, akik bortól mámorosak a termékeny völgyre néző hegycsúcson!

Küldi már az Úr az erőset, a hatalmasat. Olyan, mint a jégverés, a tomboló orkán, mint a roppant, elsőprő vizek áradata: hatalma földre terít.

Lábbal tiporják majd Efraim részegeinek büszke koszorúját

Ézsaiás az északi kiáltság asszírok általi elpusztítását jövendöli, mert az északi királyság tele volt büszkeséggel, jólét volt mindenfelé, és az embereket nem érdekelte Isten, csak a részegség és az élvezetek. Ott álltak egy nagyon kritikus történelmi pillanatban, mert az ellenségeik jöttek, hogy szétszaggassák őket, a végük következik, és mégsem fordulnak megbánással Isten felé, hanem csak élvezeteket hajhásznak, ezekbe menekülnek Isten kemény ítélete elől.

Úgy tűnik, hogy az emberek nagy többsége tudatlanságban él, annak ellenére, hogy az ítélet ott függ a fejük fölött. Így lesz ez Jézus eljövetele idején is, Aki azt mondta:

Ahogy Nóé napjaiban történt, úgy lesz az Emberfia eljövetele is.

Mert amiképpen azokban a napokban, az özönvíz előtt, ettek, ittak, házasodtak és férjhez mentek egészen addig a napig, amelyen Nóé bement a bárkába, és semmit sem sejtettek, míg el nem jött az özönvíz, és mindnyájukat el nem sodorta, úgy lesz az Emberfiának eljövetele is.

Efraim is ugyanezt teszi, miközben közeledik az ítélet. Amikor aztán Senecharib megérkezik az asszír csapatokkal, akkor már túl késő.

JAVITVA 40:54

Ha manapság a világra tekintünk, látjuk, hogy az emberek mennyira tudatlanok Isten elközeli ítéletével kapcsolatban, amely már itt fenyeget a közelben. Látjuk a gonosz minden formáját, és azt is, hogy az emberek milyen erővel hirdetik gonosz dolgaikat. Régen még szégyelték ezeket a dolgokat, de most már nyíltan hirdetik az utcákon, reklámozzák bűneiket. Nagyon megértünk már az ítéletre, és Isten súlyos keze ott áll fölöttünk. Az embereket nem érdekli az elközeli ítélet, csak élvezeteikkel és büszkeségükkel törődnek.

Ézsaiás is ez ellen szólt, hisz az emberek ugyanígy viselkedtek Efraimban, és három éven belül lábbal tiporták azt a nagy és erős nemzetet, amelyet Isten szeretett és megáldott. Ugyanezt érzem a mai Egyesült Államokkal kapcsolatban is: egy hatalmas és erős nemzet lettünk, Isten megáldott, de egy sötét felhő ott áll fölöttünk azért amiket megengedtünk és reklámoztunk ezen a földön.

és úgy jár majd hervadó virága, mely ékesen díszíti a termékeny völgyre néző hegycsúcson, mint a korai füge gyümölcserés előtt: ha meglátja valaki, alig veszi kezébe, máris lenyeli.

Azon a napon a Seregek URa lesz népe maradékának díszes koszorúja, ékes koronája.

Ő lesz az igazság lelke azokban, akik igazságot szolgáltatnak, és a hősi erő azokban, akik visszaverik a városkapu ellen támadókat.

De ezek is tántorognak a bortól, támolyognak az italtól. Papok és próféták tántorognak az italtól, megzavarodtak a bortól! Támolyognak az ital miatt, tántorognak, amikor látomásuk van, ingadoznak, amikor döntést hoznak.

Úgy tűnik, hogy az ivás mindig elhomályosítja az emberek döntési képességét, és látását. Az emberek olyan ostoba dolgokat tesznek részegségükben, amit sohasem tettek volna meg józanon. Ezért hozták azt a törvényt, hogy ne igyál alkohol, amikor vezetni akarsz, mert ez összakuszálja az elmédet és a látásodat.

Mégis itt az emberek pontosan ezt tették: összekuszálták életüket, értelmüket, és pont akkor, amikor szükség lenne józan döntésekre, amikor Isten ítélete közeleg, akkor nem látnak semmit, így nem is tudnak józanul gondolkodni és cselekedni.

Minden asztal tele van undok hányással, nincs sehol tiszta hely!

Ennek ellenére csúfolódnak a prófétával:

Kit akar ez a tudományára tanítani? Kivel akarja a kijelentést megértetni? Akiket most választottak el az anyatejtől? Akiket most vettek le az anyamellről?

Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi!

Isten kijelentése következik:

Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az, aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a fáradtaknak! Itt van a felüdülés! De nem akartak rá hallgatni.

Ezek nagyon érdekes versek. De miről is szólnak ezek a közbeékelte versek itt? Jön az ítélet, az emberek teljesen eltorzítják saját ítélőképességüket a részegség miatt, csúfolódnak a prófétával, és aztán jön ez a két vers.

Pál apostol a korintusiaknak írt levelében beszél a nyelveken való szólással történő visszaélésekről, és ezt a verset idézi:

Ezért dadogó ajakkal és idegen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az, aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a fáradtaknak!

Pál tehát ezt úgy értelmezi, hogy ez Isten prófécija a nyelveken való szólásról, amelyet Isten az egyháznak adott. És ezzel azt is mondja, hogy a nyelveken való szólás nyugalmat ad azoknak, akik szólnak nyelveken.

Én is megtapasztaltam a saját imaéletemben, hogy amikor van egy olyan problémám, amellyel kapcsolatban nem tudom, hogy miként kell imádkozzak, vagy Istent akarom dicsőíteni, de az angol nyelv mindezt képtelen kifejezni, akkor elkezdek imádkozni Lélekben, és ez teljesen megnyugtat, békét ad számomra.

Ézsaiás visszatér az eredeti gondolatokhoz:

Azért nekik ez lesz az ÚR igéje: Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi! Jártukban hadd essenek hanyatt, törjék össze magukat, essenek csapdába!

Másszóval mindez annyira egyszerű volt, de mégsem halották meg.

Ezért halljátok az ÚR igéjét, ti csúfolódó emberek, akik uralkodtok ezen a népen Jeruzsálemben!

Ti ezt mondtátok: Szövetséget kötöttünk a halállal, és egyezsége léptünk a holtak hazájával. Ha jön az elsőprő áradat, nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk.

Ezért így szól az én Uram, az ÚR: A Sionra egy követ tesztek le alapul, szilárd követ, drága sarokkövet alapul. Aki hisz, az nem menekül el!

A törvényt zsinórmértékké teszem, és az igazságot mércévé. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet.

Felbomlik a halállal kötött szövetségetek, és nem marad meg egyezségeitek a holtak hazájával. Ha megjön az ostorozó áradat, elborít benneteket!

Hiába mondjátok, hogy a halállal kötöttetek szövetséget, és nem fog elérni Isten ítélete, mert Isten félresöpri minden szövetségeteket és meg fog ítélni. De mindezek közepette eljön a Szabadító, a drága sarokkő, amelyet az építők megvetettek, maga Jézus Krisztus, akit az Úr maga tett a legfőbb sarokkővé.

Valahányszor megjön, elragad benneteket. Mert megjön minden reggel, sőt nappal is, éjjel is. Akkor a folytonos rettegés majd megérteti veletek a kijelentést! Mert rövid lesz az ágy, nem tudtok kinyújtózni, kicsi lesz a takaró, nem tudtok beburkolózni.

Vannak, akik szeretik csúfolni Istent, és gúnyolódnak Isten figyelmeztetéseivel kapcsolatban. Vannak akik a filozófiában, a vallásokban szeretnék megtalálni nyugalmaikat, mások meg az alkoholban, az élvezetekben, vagy a gazdagságban. De be kell lássuk, hogy mindezen esetekben az ágy túl rövid, és a takaró igen szűk; nem lehet nyugalmaikat találni ezekben.

A gazdagság sohasem ad beteljesülést, az élvezetek hajhászása sosem fog megnyugtatni. Egyetlen helyen van békesség és nyugalom: az Isten által felállított alapokon nyugvó drága sarokkőben, Jézus Krisztusban, és az Ő elvégzett munkájában.

A vallás sem fog megnyugvást adni. Itt a próféta a papi rend részegeskedéseiről szól. Szerintem ezen emberek italozása Isten megcsúfolása. Pál azt írta Timóteusnak, hogy az egyházban dolgozó elöljáró ne adja magát részegsége, és ez szerintem minden Isten szolgájára érvényes.

Isten azt mondta Mózesnek, hogy győződj meg arról, hogy Áron és fiai józanok legyenek akkor, mikor az oltár elé járulnak, mert aki az Úr edényeit tartja az tiszta kell legyen. Ebből arra következtethetünk, hogy az Áron két fiát megölő tűz azért csapott ki az oltárból, mert alkohol hatása alatt rohantak oda és a saját füstölőikkel idegen tűzzel akartak áldozni az Úrnak. Ezután olvashatjuk, hogy az Úr azt mondta Mózesen keresztül Áronnak, hogy sem ő, sem a fiai ne igyanak semmit, amikor a szolgálatukat végzik. Isten nem akarja, hogy hamis hatások alatt szolgáljanak neki.

Az emberek ma a vallásokban is keresik a békességet, és tragikus, hogy egyes gyülekezetek, felekezetek azt hirdetik, hogy ha csecsemőként megkereszteltek, akkor az bőven elég, nem kell felnőttként megváltással. De az ágy túl rövid, ebben nem lehet megnyugodni. Több kell annál, minthogy csecsemőként vizet csepegtettek a fejedre, és szavakat mormoltak közben. Aktív hittel teli elkötelezettség szükséges ahhoz, hogy higgyél Jézus Krisztusban, ahhoz, hogy megváltassál.

Van aki arról beszél, hogy elég az, ha 25 évvel ezelőtt meghoztál egy érzelmekkel átítatott döntést, amikor sírtál, és elfogadtad szavaiddal Jézust. De engem nem érdekel, hogy akkor mit csináltál, hanem csak az érdekel, hogy milyen a jelenlegi kapcsolatod Jézus Krisztussal. **Nem lehetsz múltbeli megtapasztalások által megváltva, mert a megváltás egy jelenben is folyamatosan létező kapcsolat Jézussal.** A múlt megtapasztalásai semmi mást nem jelentenek, csak múltbeli dolgot, hacsak nem alakulnak át egy jelenben is létező kapcsolattá.

Pál apostol így szól a damaszkuszi úton történt megtapasztalásával kapcsolatban:

Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért.

Mindezt 30 évvel a megváltása után írta a filippieknek.

Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őerte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

Sokan 25 évvel ezelőtt kárnak ítélték régi életüket, amikor megismerték Krisztust, de aztán ismét visszatértek régi életükhöz, nem szolgálják Istent, nem Jézussal járnak, nem élnek Lélekben. Ha a megváltásukról kérdezed őket, akkor áradoznak a 25 évvel ezelőtti történeteikről, amikor nagy melegség töltötte be őket, és sírtak az Úr előtt. De mi történt azóta? „Hát nem voltam templomban évek óta, de nem is fontos, mert milyen dicső megtapasztalásom volt akkor!”

Nem lehet a múltbeli tapasztalatokon nyugodni, hanem ma is szükséged van egy étellel teli kapcsolatra Jézussal.

Jézus azt mondta:

Maradjatok énbennem, és én tibennetek...

Ha valaki nem marad énbennem, kivetik, mint a lemetszett vesszőt, és megszárad, összegyűjtik valamennyit, tűzre vetik és elégetik.

Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

Ézsaiás folytatja:

Mert fölindul majd az ÚR, mint a Perácim-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját.

Most azért ne csúfolódjatok, mert még szorosabbak lesznek bilincseitek! Hallottam, hogy az Úr, a Seregek URa elhatározta az egész ország pusztulását. FigyeljeteK, halljátok meg szavamat, ügyeljeteK, halljátok meg beszédemet! Mindig csak szánt a szántóvető, ha vetni akar? Csak barázdálja és boronálja földjét?

Másszóval, vajon Isten nem azért készítette elő mindezt, hogy utána beteljesítse az ítéletet. És az egész azt támasztja alá, hogy igenis, az Úr mindent véghez fog vinni.

A 29.-ik fejezetben Ariel azt jelenti, hogy az Úr oroszlánja, és Jeruzsálem egyik neve:

Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid táborozott! Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást, azután ostromot indítok Ariél ellen. Akkor lesz sírás-rívás, mert égő oltárrá teszem.

Táborral veszek körül, sáncot vonok köréd, felállítom az ostromműveket. Megalázottan fogsz beszélni a földből, és megtörten hangzik szavad a porból. Olyan lesz a hangod, mint a föld alatti kísérteté, és szavad a porból suttog. De ízzé-porrá törík ellenségeid serege, a szálló polyvához hasonló lesz az erőszakosok hada. Egy szempillantás alatt következík be!

Mert a Seregek URa meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tüzes lángok közepette.

Olyan lesz, mint az álom, mint egy éjszakai látomás valamennyi nép serege, amely Ariél ellen hadakozott, és ostromot indított egész hadereje és sziklavára ellen.

Mint az éhező, aki azt álmodja, hogy eszik, de ha fölébred, üres a gyomra, vagy mint a szomjazó, aki azt álmodja, hogy iszik, de ha fölébred, eltikkadt és szomjas, úgy jár a népek egész serege, amely Sion hegye ellen hadakozott.

Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok meg! Legyetek részegek, de ne bortól, tántorogjatok, de ne az italtól!

Mert rátok árasztotta az ÚR a kábultság lelkét. Bezárta szemeiteket: a prófétákat, befödte fejeiteket: a látnokokat.

A letargia, a lelki vakság kerítette hatalmába az embereket, még akkor is, amikor már a közelgő ítélet árnyékában élnek. Ez a helyzet ma is a világgal.

Így szól az Úr: Mivel ez a nép csak szájával közeledík hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat,

azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozík fog, igen csodálkozík: vége lesz a bölcsek bölcsességének, az értelmesek értelme homályos marad.

Jaj azoknak, akik el akarják titkolní tervüket az ÚR elől! Sötétben hajtják végre tettüket, mert azt gondolják: Ki lát minket, ki ismer bennünket?

Micsoda fonás! Egyenlőnek tartható-e az agyag a fazekassal? Mondhatja-e az alkotás alkotójának: Nem ő alkotott engem?! Mondhatja-e a fazék a fazekasnak: Nem ért a dolgához?!

Ézsaiás megmutatja, hogy mennyire nevetséges, amikor az ember, az agyag azt mondja a fazekasnak, hogy nem ő alkotott engem, hanem csak úgy kialakultam. Nevetséges azt mondani Istennek, hogy nem ő alkotott minket. Hogyan tudja valaki a testet megvizsgálva azt állítani, hogy Istennek nincs értelme.

A test egy olyan elképesztően pontosan megalkotott rendszer, hogy képtelenség azt állítani, hogy Istennek nincs értelme. Az idegrendszer, az agy, a kódolt üzenetek milliói, a véredények és a többiek – hogyan lehet Isten létezését, alkotását megkérdőjelezni? És mégis ez a sok intellektuális agyag felfuvalkodott a Teremtő ellen, miközben saját tudásukat és saját magukat feldícsérik az égitestek ostobán nevetségesek mind.

A fejezet végén arról beszél, hogy Isten megrepeszi a cserépedényeket:

Már csak kevés idő van hátra, és a Libanon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.

Majd a nagyszerű elkövetkező idő:

Azon a napon a süketek is meghallják az írás beszédét, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és a sötétség után.

Újra örömet lelnek az alázatosak az ÚRban, vigadnak a szegény emberek Izráel Szentje előtt,

mert vége lesz a zsarnoknak, és elpusztul a csúfolódó! Kiirtják mindazokat, akiknek gonoszságon jár az eszük,

akik vétkeiket nyilvánítják az embert a peres ügyekben, és törbe ejtik, aki feddeni meri őket a kapuban, semmit érő ürüggyel fosztják meg jogától az igazat.

Ezért így szól Jákób házához az ÚR, aki megváltotta Ábrahámot: Nem szegényül meg többé Jákób, nem sápad el többé az arca,

mert ha gyermekei meglátják kezem munkáját, szentnek vallják nevemet. Szentnek vallják Jákób Szentjét, és rettegnek Izráel Istenétől.

A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot.

Jaj a pártütő fiaknak - így szól az ÚR -, akik tervet szönek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétkeiket vétkekre halmozva!

Ezek az emberek tudták, hogy jön az ítélet, Asszíria közeleg, de ahelyett, hogy az Úrhoz fordultak volna tanácsért és segítségért, inkább elküldték a követeket Egyiptomba, hogy szövetséget kössenek velük, és hogy így az egyiptomiak védjék meg őket. De a próféta figyelmeztette őket, hogy értelmetlen Egyiptommal szövetséget kötni, mert Asszíria le fogja győzni őket.

Az ő erejük abban állt volna, hogy semmit sem tesznek, csak az Úrban bíznak.

Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára

Az emberek manapság tanácsokat keresnek, de nem Istenhez fordulnak, hanem hitetlen pszichológusokat bérelnek fel, akik tele vannak humanista és Freud-i elképzelésekkel, és szemetet adnak el nekik jó pénzért. Nevetséges!

Jaj a pártütő fiaknak - így szól az ÚR -, akik tervet szönek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva!

Folyton Egyiptomba járnak, de engem nem kérdeznek meg. A fáraónál keresnek oltalmat, és menedéket Egyiptom árnyékában.

Egyiptomnak nincs már ereje, hanyatlófélben van.

De majd szégyent vallotok a fáraó oltalmával, és pironkodni fogtok amiatt, hogy Egyiptom árnyékába menekültök!

Vezetői voltak már Cóbanban, követei eljutottak Hánészig.

Ezek nagy Egyiptomi városok voltak akkoriban.

Mind szégyent vallanak azzal a haszontalan néppel. Nem segít és nem használ, sőt szégyent és gyalázatot hoz.

Fenyegető jövődőlés Dél Behemótja ellen: A nyomorúság és elnyomás országába, ahol a nőstény és a hím oroszlán, a vipera és a repülő sárkány él, oda viszik szamarak hátán vagyonukat, tevék púpján kincseiket a haszontalan népnek,

Egyiptomnak, melynek segítsége üres hiábavalóság. Ezért maradjatok veszteg.

Az erejük abban van, hogy az Úrra várnak. Nem kellene aggódjanak az asszírok inváziója miatt, mert Isten gondoskodni fog róluk, nem kell megvívják a harcot, mert Isten fogja megvívni azt. És azt mondja, hogy az rejük Isten bizalmában van.

Most pedig menj, és írd föl jelenlétükben egy táblára, jegyezd föl egy könyvbe, hogy megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként!

Írjátok le, hogy aztán később elővegyétek, és lássátok, hogy amit mondtam, beteljesedett.

Bizony engedetlen nép ez, hazug fiak, fiak, de nem akarnak hallgatni az ÚR tanítására.

Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! - a látnokoknak pedig: Ne a valóságot lássátok! Mondjatok inkább hízelgő dolgokat, lássatok kedvüNKre valókat!

Hagyjátok abba ezt a módszert, változtassatok ezen az eljáráson! Hagyjátok békét nekünk Izráel Szentjével!

Ezért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetitek ezt az ígét, zsarolásban és csalásban bíztok, ezekre támaszkodtok,

*azért úgy jártok bűnötökkel, mint a magas kőfal, ha megreped, és megdőlve leomlással fenyeget: bármely pillanatban összedőlhet.
Darabokra törik, mint a fazekas korsója, melyet kíméletlenül összetörtek*

A Jelenések könyvében olvashatjuk, ahol Jézus Krisztus uralkodásáról szól, és azt írja, hogy vasmarkával darabokra fogja morzsolni a cserépedényeket, azokat akik önmagukat dicsőítették.

nem lehet találni törmelékei között akkora cserepet sem, amivel parazsat lehet venni a tűzhelyről, vagy vizet meríteni a tócsából.

Mert így szól az én Uram, az ÚR, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadtság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok, inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágatunk! Hát majd vágatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek! Egy ember fenyegetésére ezrével elfuttok, öt ember fenyegetésére úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.

De még vár az ÚR, hogy megkegyelmezessen, még hallgat, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az ÚR, boldogok mindazok, akik benne reménykednek.

A gazdagok közül néhányan elmenekültek Egyiptom felé, de Egyiptom elesett Asszíriával szemben, míg Jeruzsálemet nem vették be. Azok, akik nyugalomban és bizalomban ott maradtak tanúi lehetnek, hogy az Úr elpusztította az ellenük indult asszír csapatokat.

Ne sírj többé, Sion népe, amely Jeruzsálemben laksz! Bizonyosan megkegyelmez az ÚR, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked.

És bár szűkösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az Úr, nem állítják többé félre tanítódat, hanem saját szemeddel láthatod tanítódat.

Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra ne térjete le!

Mi ez az út? Az, hogy az Úrra várunk és benne bízunk.

Tisztátalannak fogjátok tartani az ezüsttel bevont bálványszobrokat és az arannyal borított istenszobrokat. Kiszórod azokat, mint valami undokságot, és ezt mondod: Ki veletek!

Ő pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földet, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad tágas legelőn legel azon a napon.

Az ökrök és a szamarak, amelyek a szántóföldön dolgoznak, szózott abrakot esznek, amelyet lapáttal és villával raknak eléjük.

Minden magas hegyen és kiemelkedő halmon pedig csatornák lesznek, vízvezető árkok, a nagy öldöklés napján, amikor leomlanak a vártornyok.

Olyan lesz a sápadt hold fénye, mint az izzó nap fénye, az izzó nap fénye pedig hétszeres lesz, a nappali fény hétszerese, azon a napon, amikor az ÚR bekötözi népe sérülését, és meggyógyítja a rajta ejtett sebet.

Maga az ÚR jön a távolból, haragja lángol, méltóságteljesen emelkedik. Ajkán bösz harag, nyelve, mint a perzselő tűz.

Ismét az ítéletnapról olvashatunk ezekben a sorokban. A Jelenések könyvének 16.-ik versében erről ezt olvashatjuk:

A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben

A Nap hétszeres erővel süt, és a Hold olyan erővel fogja visszaverni a Nap sugarait, hogy éjjel is nappali fény lesz a földön. Ez lehet, hogy azt jelenti, hogy a Nap szupernovává válik, és ennek pusztító hatásai lesznek a földre nézve. Az csillagászok szerint a csillagok haláluk előtt alakulnak szupernóvákka, és ezt meg is figyelhetjük a csillaghullások alkalmával, amikor hatalmas fény kíséretében „hullanak le”.

Lehelete olyan, mint az áradó patak, amely nyakig ér, szakadozott rostában rostálja a népeket, és tévútra vezető zablát vet a népek szájába.

Úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, szívetek pedig úgy örül, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett megy az ÚR hegyére, Izráel Kősziklájához.

Fölmorajlik az ÚR fenséges szava, láthatóvá lesz sújtó karja, felbőszült haragjában, perzselő tűz lángjában, orkánban, zivatarban és jégverésben.

Megretten Asszíria az ÚR szavától. Bottal veri meg.

Ismét visszatérünk az akkori helyzethez, habár itt Asszíria az Antikrisztust is jelképezheti, akit Jézus Krisztus visszatérésekor a szájából előretörő karddal pusztít el.

Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az ÚR, dob és citera szól, míg ő harcra emelt kézzel küzd ellene.

Mert régóta készen van a vesztőhely, készen áll a királynak is, mélyre és szélesre készítve, bőven van tűz is, fa is. Az ÚR lehelete úgy lobbantja lángra, mint egy kénköves patakot.

A vesztőhely eredeti olvasatban „Tophet”, azaz az Újtestamentum gyehennája. A Hádész a pokolt jelenti, így a gyehenna egy másik hely kell legyen.

Jézus azt mondta, hogy a Tophet a Sátán és angyalai számára van előkészítve – ez szó szerint az „égő tűz helyét” jelenti. Az Újtestamentumban a tűz tava.

Dávid azt írta:

Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak?

Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is ott vagy.

Ézsaiás nagyon gazdag képekkel írja le a gyehennát, amely a gonoszok végső helye lesz. A pokol, a Hádész nem az örökkévaló büntetés helye.

A halál és a pokol ki fogják adni a bennük levő halottakat. A Jelenések könyvének 20.-ik fejezetében:

A tenger kiadta a benne levő halottakat, a Halál és a Pokol is kiadták a náluk levő halottakat, és megítéltetett mindenki cselekedetei szerint.

És a Halál és a Pokol belevettetett a tűz tavába: ez a második halál, a tűz tava.

A pokol tehát be fog egyszer zárulni, amikor kiadja a halottait Isten elé az ítéletre, és akkor ezeket a gyehennába vetik.

Az Írások azt írják a gyehennáról, hogy a *gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké*

Jézus azt mondta a gyehennáról, hogy *még a gyehennára, az olthatatlan tűzre, ahol a féreg nem pusztul el és a tűz nem alszik el.*

Ebbe sokmindent lehet belemagyarázni, de én ezt nem teszem, mert nem szeretnék ott lenni. Ha a féreg nem pusztul el, és a füstjük örökkön-örökké fog szállni, akkor számomra ez erősen azt jelzi, hogy állandóan el lesznek választva Istentől, de nem akarok azzal foglalkozni, hogy ez most tudatos, vagy tudattalan állapot. Úgyis mindez Isten kezében van, és Isten azt fogja tenni, ami helyes és igazságos.

Engem az az új épület, az új testem érdekel, amelyet Ő számomra elkészített a mennyországban. Az én örökkévalóságom érdekel, amelyet az Úrral fogok eltölteni, ez a lényeg, ez az ami engem nagy izgalomba tud hozni.

Isten legyen veletek és óvjon titeket, hogy az Ő akaratában járhattok Lélekben nap mint nap. Ő erősítsen meg és vigyen magával abba a teljességbe, amit már előkészített számotokra. Járjatok az Úrral, szeressétek az Urat, hallgassatok az Úrra, legyetek figyelmesek a szavaira ezekben az utolsó napokban, amikor a világ körülöttetek részegen jár a saját feje után. Legyetek érzékenyek Istenre, és a Lélek dolgaira Jézus nevében.

Ézsaiás 31-35.

Ézsaiás 35.-ik fejezetének háttérében az asszírok közelgő inváziója áll. Assíria ebben az időben a világ uralkodó nagyhatalma volt, elpusztította az Északi királyságot, Szíriát, legyőzte Babilónt, és most megindította támadását a Déli királyság, Júda ellen, és el is foglalt már néhány júdai várost.

Ezékiás király tanácsadói körében sokan Egyiptommal akarnak szövetséget kötni az asszír invázió ellen. Ézsaiás viszont azt mondja, hogy az erősségek abban van, ha megálltok és nem tesztek semmit; ne bízzatok az emberek erejében, mert Isten fog megmenteni titeket, az Úrban bízzatok.

Jaj azoknak, akik Egyiptomba mennek segítségért! Lovakban reménykednek, a harci kocsik tömegében bíznak, és a lovasok nagy erejében; de nem tekintenek Izráel Szentjére, nem folyamodnak az Úrhoz.

Valami furcsa okból mi mindig csak az utolsó pillanatban fordulunk Istenhez. Úgy tűnik, hogy sokkal természetesebb, ha egy krízishelyzetben az emberek segítsége felé fordulunk, az Úr segítségének keresése helyett. Ézsaiás azt mondja, hogy jaj azoknak, akik nem az Úr felé fordulnak ebben a helyzetben és ehelyett az egyiptomi harckocsikban vetik reményeiket.

Legyen ez tanulság számunkra is, hadd tanuljuk meg az Úrba vetni bizodalunkat, mert jobb benne bízni, mint az emberekben és az emberek erejében.

*De ő is bölcs, és veszedelmet hoz, nem másítja meg szavait, hanem rátámad a gonoszok házára és a segítséget ígérő gonosztevőkre.
Hiszen Egyiptom csak ember, nem Isten! Lova is csak test, nem lélek! Ha kinyújtja kezét az ÚR, elbukik a segítő, elesik, akinek segített: együtt pusztulnak el mindnyájan.*

Ők is csak emberek, ők is el fognak bukni. Az Úr Lelke az igazi segítség, mert Isten képes megvédeni, amikor Ő kinyújtja a védelmező karját.

Mert ezt mondta nekem az ÚR: Ahogyan morog az oroslán vagy kölyke a zsákmány fölött, amikor összegyűl ellene valamennyi pásztor, és nem retten meg kiáltásuktól, nem hunyászkodik meg zajuktól: úgy száll le a Seregek URa, hogy harcoljon Sion hegyéért és dombjáért.

Amikor egy oroslán elragadta a bárányt a nyájából, akkor ott morgott a prédája fölött, és a pásztorok mind odarohantak, és kiáltottak, ordítottak, hatalmas zajt csaptak, hogy elijessék az oroslánt. De Ézsaiás azt mondja, hogy az Úr nem retten meg az ő kiáltásuktól, és meg fogja védeni az embereit.

Az ötödik vers nagyon érdekes, mert ismét a prófécia kettős beteljesedési idejével állunk szemben, pontosabban miután egy ideig a jelen helyzetről szól a próféta, hirtelen a jövőbe ugrik, és egy távoli jövőre vonatkozó eseményt ír le. Ez azért van így nagyon sok Ószövetségi prófeciával kapcsolatban, mert ezek az emberek olyan dolgokat írtak le, amelyeket gyakran ők maguk sem értettek.

Az Újtestamentumban azt olvashatjuk, hogy ezek a próféták őszintén keresték ezen dolgok értelmét, de az rejtve maradt a szemük előtt. Sok mindent nem értettek, mert Isten ihletése alatt írták e sorokat.

Az Újtestamentum gyakran megmagyarázza a korábbi Ótestamentumi prófeciákat. Például egyik zsoltárba azt olvashatjuk, hogy „el fog esni, és más veszi át a helyét.” Péter pedig azt írja, hogy ez vers Júdás Iskariótesre vonatkozott, mert bűne miatt elesett, és valaki más kell átvegye a helyét, és ekkor választottak egy másik apostolt helyette.

De ha csak a zsoltárt olvassuk, akkor nem érthetjük meg, hogy ez kire utalhat.

Egy másik esetben azt olvashatjuk az Ótestamentumban, hogy „kihozza őket Egyiptomból”, és ezt Máté magyarázata alapján Józsefre és Máriára kell érteni. Csak az Ószövetséget olvasva nagyon nehéz erre rájönni, de a Szentlélek ihletése alatt írt Újszövetségi kommentárok segítenek nekünk a megértésben. .

Az 5.-ik vers is egy ilyen prófécia lehet, mivel 1917-ben, amikor a törökök megszállva tartották Jeruzsálemet, Alanby ezredes a brit csapatok élén ágyukkal vette körbe a várost, és azt tervezte, hogy a tüzérség segítségével legyegyengíti az ellenállásukat, mielőtt megostromolná Jeruzsálemet.

De mivel sok szenthely volt Jeruzsálemben, ezért Alanby ezredes azt szerette volna, hogy a tüzérséget csak a török állások ellen irányítsa, nem akarta az óváros pusztulását okozni. Ezért elrendelte, hogy néhány repülő felderítő repüljön a város fölé, és adja tudtára, hogy hol vannak a törökök állásai, hogy aztán arra irányíthassa a tüzérséget.

Amikor ezek a repülők elindultak a város felé, a török seregek parancsnoka azonnal elrendelte, hogy a törökök hagyják el Jeruzsálemet, mert azt hitte, hogy a repülők bombázni fogják az ő állásaikat. Így Jeruzsálemet kiürítették, és Alanby egyetlen lövés nélkül el tudta foglalni a várost a berepülő felderítő gépek miatt.

Ha ezt a történelmi hátteret ismerve olvassuk az Ézsaiás 31:5-t, akkor nagyon érdekesen hangzik:

Mint repdeső madársereg, úgy oltalmazza a Seregek URa Jeruzsálemet: oltalmazza és megmenti, megvédi és megtartja.

Jeruzsálem városát 1917-ben megvédte a brit tüzérségi bombázásoktól, mert ezek a repülők félelmet keltettek a török sereg soraiban.

Nagyon érdekes, hogy az asszírokkal kapcsolatos prófécia közepette egy ilyen érdekes utalást olvashatunk egy 1917-ben bekövetkezett eseményre – függetlenül attól, hogy ez valóban egy erre vonatkozó prófécia akart lenni, vagy sem.

*Térjetez meg ahhoz, akitől oly messze eltávolodtatok, Izráel fiai!
Azon a napon mindenki megveti ezüstbálványait és aranybálványait, amelyeket
bűnös kézzel készített.*

Saját kis isteneket készítettek maguknak, a bálványimádás felé fordultak, és Isten által megtiltott élvezeteket hajhásztak.

*Elbukik Asszíria, de nem férfiak kardjától, nem emberek kardja pusztítja el.
Menekülnie kell a kard elől, ifjai robotosokká lesznek.
Kőszála ijedten menekül, vezérei megrémülve hagyják el a zászlót. Így szól az
ÚR, kinek tüze a Sionon, kemencéje Jeruzsálemben van.*

Ézsaiás itt előrejelzi, hogy Isten fogja elpusztítani az asszírokat, és ezért nincs szükség az egyiptomi segítségre.

Ézsaiás próféciaival kapcsolatban nagyon fontos a történelmi háttér megértése, ezért a Királyok második könyvéből a 17.-ik fejezetet ismét érdemes elolvasni, amely az északi királyság asszírok általi elpusztításával kezdődik, majd a 18.-ik fejezetet, amely Ezékiás uralkodásával kezdődik, majd utána Szanhérib fenyegetései következnek. A 19.-ik fejezet 35.-ik versében pedig ezt olvashatjuk:
*Azon az éjszakán eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban
száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé csupa holttest
volt.*

*Ekkor Szanhérib, Asszíria királya fölkerelkedett, visszavonult Ninivébe, és ott is
maradt.*

*Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fiai,
Adrammelek és Szárecer levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Arárát
földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.*

Ézsaiásnál tehát olvashatjuk mindezen eseménye megjövendölését, majd a Királyok második könyvében a prófécia beteljesedésének körülményeit: az Úr angyala egy éjszaka alatt 185.000 embert pusztított el az asszír seregek közül.

Az angyalokat Isten az emberek előtt teremtette, ők különleges teremtmények. Lelki lények, akik fizikai testben is megjelenhetnek, és az Ótestamentumban ez gyakran meg is történt. Olvashatunk arról, hogy az Úr angyal megjelent Ábrahámnak, Gedeonnak, Sámson anyjának.

Az Újtestamentumban, amikor Péter börtönben volt, éjfél körül az Úr angyala felköltötte és azt mondta, hogy kövesse őt. Péter felvette a szandálját, és követte az angyalt, miközben a börtön ajatajai maguktól megnyíltak, és az Úr angyala kivezette Pétert a börtönből, majd eltűnt.

Pál apostol azt mondta az embereknek a hajón, hogy „az éjjel az Úr angyala mellém állt és azt mondta, hogy a hajó el fog süllyedni, de nem fog meghalni senki”.

Az Ószövetségben olvashatjuk:

Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

Isten tehát valamiféleképpen az angyalokat örökké állítja, hogy vigyázzanak az Ő gyermekeire.

A Zsidó levélben olvashatjuk az angyalokkal kapcsolatban:

Vajon ezek nem szolgáló lelkek-e mind, akik azokért küldettek szolgálatra, akik örökölni fogják az üdvösséget?

Egykoron a Sátán is az Úr angyala volt, de fellázadt Isten uralma ellen. Utalásokat olvashatunk arra vonatkozóan, hogy a Sátán lázadásával egyidőben az angyalok egyharmada vele együtt lázadt. A Jelenések könyvének 12.-ik fejezetében olvassuk:

Feltűnt egy másik jel is az égen: íme, egy hatalmas tűzvörös sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém; farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre.

Az ég csillagai gyakran angyalokat jelent a Bibliában.

Az angyalok lelki teremtmények, és sokmindent nem tudunk még felfogni velük kapcsolatban, de igen sok megmagyarázhatatlan dolog magyarázatra lelhet, ha az ő erejüket és jelenlétüket figyelembe vesszük. A pszichés esetek nagy része is megmagyarázható a bukott angyalok jelenlétével.

Mivel az angyalok egy része elbukott, Isten elkészített számukra egy helyet, ahol majd végső helyükre kerülnek. De van egy időleges fogvatartási helyük is, a feneketlen mélység, a végső helyük pedig a gyehenna lesz, amely Jézus szerint a külső sötétség, valószínűleg az űr legtávolabbi galaxisán túli hely, ahová semmilyen fény nem ér el.

Amikor Jézus vissza fog jönni az ítélet napjára, azt fogja mondani azoknak, akik a vadállat jelét magukra vették, akik a hamis messiást imádták, hogy:

Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Annak ellenére, hogy Isten a gyehennát a Sátánnak és angyalainak készítette elől, azok, akik őt követik szintén oda fognak kerülni.

Az Úr angyala megvédi az igazat, de mi nem imádkozhatunk angyalokhoz, és ne is hagyjátok magatokat megtéveszteni az olyan hamis alázatoskodóktól, akik angyalokhoz imádkoznak. Nem imádhatjuk az angyalokat.

Amikor János az angyal elé akart leborulni, aki a kijelentéseket adta neki, az angyal azt mondta, hogy „állj fel, mert én is hozzád hasonló vagyok, Isten szolgája. Ne engem imádj, hanem Istent.”

Az angyalok megjelenése alkalmával, az emberek legtöbbször megijedtek, és az angyalok mindig azt mondták, hogy „Ne féljetek”. A különleges angyalok közül Gábrielt és Mihályt ismerjük. Mihály az erős herceg nevet viseli, míg úgy tűnik, hogy Gábiel a Krisztus születése körüli dolgokkal volt megbízva.

Gábiel megjelent Keresztelő János apjának, Zakariásnak is, valamint Máriának is megjelent, és elmondta neki, hogy Ő lesz Krisztus anyja. 600 évvel korábban Dánielnek is megjelent, és átadta neki azt a próféciát, amelyben napra pontosan meg volt határozva a Messiás eljövételének napja.

Az angyalok tehát nagyon érdekes lények, és az egyik osztályuk, a kerubok Isten trónját veszik körül, és nem szűnnek meg dicsőíteni az Urat. Nagyon érdekes és izgalmas lesz majd számunkra ezen angyalok tulajdonságait felfedezni a mennyországban, hisz most még oly keveset tudunk róluk.

A Biblia arra is figyelmeztet, hogy ha idegeneket látunk vendégül, megtörténhet, hogy angyalokat fogadunk anélkül, hogy ezt tudhatnánk.

Az asszírokat egyetlen angyal pusztította el, tehát az emberhez képest egy angyal hatalmas erővel bírhat. Amikor Jézust a Gecsemáné kertben letartóztatták, és Péter kihúzta a kardját, és elkezdett kaszabolni vele, miközben a főpap szolgájának a fülét is levágta, Jézus azt mondta Péternek:

„Tedd vissza kardodat a helyére, mert akik kardot fognak, kard által vesznek el. Vagy azt gondolod, hogy nem kérhetném meg Atyámat, hogy adjon mellém most tizenkét sereg angyalnál is többet?”

Nincs szükségem a segítségedre Péter. Pedig mi is gyakran azt gondoljuk, hogy Istennek a mi segítségünkre van szüksége.

Ha egyetlen angyal egy éjszaka 185.000 asszíriait pusztított el, el tudjátok-e képzelni, hogy egy légió, azaz tízezer angyal mit tud tenni? Ezért nem kell aggódjunk Izraellel kapcsolatban sem, mert Isten az Ő seregével fogja megvédeni az Ő népét.

A 32.-ik fejezetben Ézsaiás néhány ezer évvel előre ugrik. Még a 31.-ik fejezet 4.-ik versében olvashattuk, hogy az Urat fiatal ordító oroszlánhoz hasonlítja Ézsaiás, aki a ordít a prédája felett. A Jelenések könyvében ha elolvassuk a Jézus Krisztus visszatérésére vonatkozó részt, akkor a 10:3-ban ezt olvashatjuk:

és felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroszlán ordít; és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján.

Amikor visszatér Krisztus, akkor egy hatalmas kiáltást fog hallatni: ezt olvashatjuk az Ézsaiás 31:4, a Jeremiás 25:30-ban, valamint Joelnél, és az Ótestamentum sok más helyén is.

Igazságosan fog uralkodni a király és törvényesen fognak vezetni a vezérek. Mindegyik olyan lesz, mint rejtekhely a szél ellen, és fedett hely zivatar idején, mint patak a száraz tájon, mint hatalmas köszál árnyéka a kiszikkadt földön. Nem lesznek homályosak a szemek, ha látni kell, figyelmesek lesznek a fülek, ha hallani kell.

A meggondolatlanok értelmesen gondolkoznak, a dadogó nyelvűek folyékonyan, világosan beszélnek.

Nem nevezik többé a bolondot nemesnek, és a gazembert sem mondják tisztességesnek.

Ez szerintem egy nagyon érdekes vers, mert sok olyan ember van manapság, aki igen vad módszerekkel harcol, de mégis liberálisnak nevezi magát.

Mert a bolond csak bolondot beszél, szívében álnokságot forral, elvetemülten jár el. Tévelygést hirdet az ÚRról, éhezni hagyja az éhes embert, megfosztja italától a szomjazót.

Pontos leírása ez a liberálisoknak. A liberális teológusok újra és újra módosítják a szavaik jelentést, hogy ne tudja senki, hogy miről beszélnek. De ha megkérdezed tőlük, hogy mit értenek az alatt, hogy „újjászületett”, vagy „Krisztus”, akkor kiderül, hogy használják ugyan ezeket a kifejezéseket, de egyáltalán nem az igazi értelmükben. A képmutatás a szavaik mögött hatalmas méreteket öltött.

A liberális egyház nem fogja soha betölteni az emberek lelkének éhségét. Egész életedbe járhatsz ezekben a liberális gyülekezetekbe, de sohasem leszel beteljesedve Isten igazságával, mert ők nem az Istennel való igaz kapcsolatot ajánlják az embereknek. Ugyanakkor nagyon okosan érvelnek, de a végső céljuk az, hogy politikai téren lépjenek előre, ezért egy szociális hálószerű evangéliumot hirdetnek. Ha hallgatod őket, nagyon igaznak tűnnek, de Ézsaiás azt mondja, hogy az Úr eljövételének napján ezeket a liberálisokat nevükön fogják nevezni.

A gazembernek gonoszak az eszközei, és galádságot tervez: hazug beszéddel megrontja az alázatosokat, még ha a szegénynek igaza van is.

De a nemes lelkű nemesen gondolkodik, és kitart a nemes dolgok mellett.

A 9.-ik verstől kezdve az akkori jeruzsálemi asszonyok felé fordítja a figyelmét. El kell mondjam, hogy a nők egy nemzet igazi lelki barométereit. Ők azok, akik a

lelki alapelveket felállítják, és amikor az ő erkölceik is megromlanak, akkor már semmi más nincs hátra. A próféta ezt mondja a jeruzsálemi asszonyoknak:

Ti könnyelmű asszonyok, halljátok meg szavam! Ti elbizakodott leányok, figyeljétek beszédemre!

Alig egy év múlva reszkettek, ti elbizakodottak, mert nem lesz többé szüret, nem lesz gyümölcszedés!

Borzadjatok, ti könnyelműek, reszketek, ti elbizakodottak! Vetkőzzetek meztelenre, csak agyékkötőt öltsetek!

Mással itt az idő, hogy ne az élvezeteket keressék, hanem Isten felé forduljanak. A zsákruha a gyász ruhája volt. Ézsaiás üzenete a mai nők számára is igen időszerű és fontos, mert a romlott nőiség romlott nemzetet eredményez.

Mellet verve gyászoljátok a gyönyörű mezőket

Ez felidézi azt, amiről Jézus beszélt a Nagy Nyomorúsággal kapcsolatban, amikor az idő eljön, hogy a jeruzsálemiek a vadonba meneküljenek: „Jaj azoknak, akik gyerekkel vannak, vagy szoptatnak, mert nehéz lesz elmenekülniük az antikrisztus elől.”

népem termőföldjét, melyet tövis és gaz ver föl, és a vigadozó város sok vidám házát!

Mert elhagyott lesz a kastély, elnémul a város lármája, a várhegy és a bástya barlang lesz mindörökre, ahol zebrák viháncolnak és nyájak legelésznek.

Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a puszta kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.

Isten el fogja kezdeni az újjáépítést. Érdekes, hogy Izrael földje évszázadokig pusztaság volt, lakatlan és vad föld. Az új cionista mozgalomnak köszönhetően ez a vadon egy gyümölcsöző kertté vált, a völgyeket, mocsarakat lecsapolták és hatalmas mezőgazdasági területek vették át helyüket.

Végül kiárad ránk a lélek a magasból.

Joelnél olvashatjuk, hogy „az utolsó napokban minden emberre kiöntöm a Lelkemet”, és Isten erre készül.

A pusztában is jog lakik, a kertben igazság honol.

Az igazság békét teremt, és az igazság a békét és a biztonságot szolgálja örökké.

Milyen gyönyörű ez a vers!

JAVITVA 40:45

Az igazság békét teremt, az igaz élet eredménye a nyugalom és az örökkévaló biztonság.

Békés hajlékban lakik majd népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban.

De jégeső hull, és ledől az erdő, a város pedig elsüllyed a mélyben.

Boldogok vagytok, akik mindenütt víz mellett vethettek, és szabadjára engedhetitek az ökröt és a szamarat.

A 33.-ik fejezet az asszíroknak címzett fenyegetéssel kezdődik:

Jaj neked, pusztító, akit még nem ért pusztulás, te rabló, akit még nem raboltak ki! Ha befejezted a pusztítást, el fogsz pusztulni, ha bevégezted a rablást, téged fognak kirabolni!

Az asszírok nagyon kegyetlen emberek voltak, gyakran megcsonkították a hadifoglyaikat, kitépték nyelvüket, kiszúrták szemeiket. A történelem tanúsága szerint, amikor a sergek körülvettek egy várost, akkor a lakók gyakran inkább öngyilkosságot követtek el, minthogy fogságukba essenek.

URam, kegyelmezz nekünk, benned reménykedünk! Légy segítségünk reggelenként, szabadítónk a nyomorúság idején!

Dörgő hangodtól elfutnak a népek, ha felemelkedsz, szétszóródnak a nemzetek.

Összeszedik a zsákmányt, ahogyan a sáskák szedik, úgy ugranak rá, ahogy a szöcskék ugranak.

Fenséges az ÚR, magasságban lakik. Betölti a Siont törvénnyel és igazsággal.

Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és tudomány teszi szabaddá és gazdaggá; az ÚR félelme lesz a kincse.

A küldöttek ott kint kiáltoznak, a békekövetek keservesen sírnak.

Puszták az országutak, nem járnak az ösvényeken. A pusztító megszegte a szövetséget, megvetette a városokat, semmibe vette az embereket.

Gyászol, elalél a föld, hervadozik, megsárgul a Libanon, olyan lett a Sárón, mint a pusztaság, lehull a Básán és a Karmel lombja.

De most fölkelek, mondja az ÚR, most fölmagasodom és fölemelkedem!

Szalmával vagytok terhesek, polyvát szültök, lihegésetek tűz, megemészti benneteket!

A népek égetett mésszé lesznek, és mint a kivágott gaz, tűzben égnek el.

Halljátok meg, távol lakók, hogy mit cselekedtem, és ti közel lévők, ismerjétek meg hatalmammat!

Igy pusztítja majd el az Úr az asszírokat, és ennek a hatása a jeruzsálemiekre a következőkben olvasható:

Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: Ki tartózkodhat közülünk perzselő tűz mellett, ki tartózkodhat közülünk örökös izzás mellett?

Ha Isten tüze így elpusztította a rettegett asszír seregeket, akkor ki állhat meg közülünk előtte? A bűnösök megijednek Isten tüzének az asszírokra gyakorolt hatásán.

A Zsidó levélben olvashatjuk, hogy „a mi Istenünk pusztító tűz.”
Mert ha szándékosan vétkezünk az igazság teljes megismerése után, nincs többé bűneinkért való áldozat, hanem az ítéletnek valami félelmes várása, amikor tűz lángja fogja megemészteni az ellenszegülőket.

Isten tüze, számunkra, Isten gyermekei számára nem olyasvalami, amitől félnünk kellene.

Szeretteim! A szenvedés tüze miatt, amely megpróbáltatásul támadt közöttetek, ne háborogjatok úgy, mintha valami meglepő dolog érne titeket.
Isten keresztülvezet minket a tűzön, de ez egy tisztító tűz, amely segítségével Isten megtisztítja a mi életünket a szeméttől, hogy tisztákká váljunk.

Amikor Jézus Krisztushoz térünk, akkor mindannyiunknak megvannak a magunk hibái, tisztátalanságai, és ezért tisztít Isten próbatételeken, tüzeiken keresztül, hogy olyan tisztává változtasson, mint amilyen Ő maga. Mindenki Isten tüzében van: a bűnös és a keresztény is; ha bűnös vagy, akkor Isten tüze pusztító hatással van rád, és végül el is fog pusztítani, de ha Isten gyermeke vagy, akkor ugyanez a tűz tisztítja meg az életedet.

Ki tartózkodhat közülünk perzselő tűz mellett, ki tartózkodhat közülünk örökös izzás mellett?

Aki igazságosan él, és őszintén beszél, megveti a zsarolt nyereséget, nem fogad el megvesztegetést, hanem elhárítja a kezével, bedugja a fülét, hallani sem akar vérontásról, befogja a szemét, látni sem akar gonoszságot.

Az ilyen ember magas helyen lakik, sziklaerőd a fellegvára. Kenyerét megkapja, vize állandóan van.

Saját szemeddel nézheted a király szépségét, láthatod tágas országodat.

Ó, mennyire vágyom arra, hogy lássam már a Királyt az Ő teljes szépségében és dicsőségében!

Jézus azt imádkozta, hogy

„Atyám, azt akarom, hogy akiket nekem adtál, azok is ott legyenek velem, ahol én vagyok, hogy lássák az én dicsőségemet, amelyet nekem adtál, mert szerettél engem már a világ kezdete előtt.

Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem.

És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is öbennük.”

Az Úr az szeretné, ha megláthatnád a Királyt az Ő dicsőségében és szépségében! Hisz láttuk már Őt megaláztatásában, visszautasításában, de Ő azt szeretné, hogy abban a dicsőségben is meglássuk Őt, amelyben része volt az Atyánál akkor, amikor még a világ nem is létezett.

Eszedbe jutnak a rémségek: hol van már az összeíró, hol az adószedő, hol a tornyok összeírója?

Nem látod többé a galád népet, a homályos, érthetetlen beszédű népet, amelynek dadogó nyelvét nem lehet érteni.

Nézd a Siont, ünnepeink városát! Szemeid meglátják Jeruzsálemet, a nyugalom hajlékát, olyan sátrat, amelyet nem bontanak le, cövekeit nem húzzák ki soha, egy kötele sem szakad el.

Mert dicsőséges lesz ott az ÚR, folyók lesznek azon a helyen, messze elágazó folyamok, amelyeken nem járnak gályák, és nem kelnek át büszke hajók.

Mindez Jézus visszatérésének fennsleges napjáról szól, amikor visszaállítja Isten Királyságát a földön és a Sion hegyén fog uralkodni. Amikor Jézus visszatér, akkor egy hatalmas földrengés ketté fogja választani az Olajfák hegyét, és egy földalatt folyó fog elindulni Jézus Krisztus trónja alól. Ez a folyó kétfelé fog ágazni, az egyik a Földközi tenger felé, a másik pedig a Holt-tenger felé fog folyni. Amikor a víz belefolyik a Holt-tengerbe, akkor ennek vize meggyógyul, és többé már nem lesz holt ez a tenger, hanem a halászat központjává fog válni. Ezékiel prófeciája ez.

Mert az ÚR a mi bíránk, az ÚR a törvényadónk, az ÚR a királyunk, ő segít meg bennünket.

Meglazulnak a kötelek, nem tartják az árbocrudat, nem feszítik a vitorlát. Tömérdek zsákmányon osztoznak majd, még a sánták is bőséges zsákmányhoz jutnak.

Nem mondja többé Sion lakója, hogy beteg, az ott lakó nép bűnbocsánatot nyer.

Milyen boldog az az ember, akinek a bűni megbocsájtattak.

De még mielőtt eljön az Úr napja, még mielőtt felállítja az Ő királyságát Jeruzsálemben, a föld népei a valaha volt legnagyobb vérfürdőnek részesei lesznek. A 34.-ik fejezet erről szól:

Jöjjetek ide, népek, halljátok, figyeljete, nemzetek! Hallja meg a föld és ami rajta él, a világ és minden szülötte!

Megharagudott az ÚR minden népre, haragra gerjedt egész seregükre, kiirtja, vágóhídra viszi őket.

Az elesettek szétszórva hevernek, bűzt árasztanak a hullák, hegyek olvadnak meg a vértől.

A Jezriel völgyében a vér a lovak szügyéig fog érni, az Armageddóni ütközetben.

Széthull az ég minden serege, összezsavarodik az ég, mint egy tekercs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, ahogy lehull a fügefáról.

Ezt a szimbólumot Joel használta, és Jézus is megismételte a Máté 24-ben. Ez egy hatalmas meteorit esőről szól.

Winslow város mellett, az arizónai sivatagban található egy hatalmas meteorit kráter. A legtöbb meteorit a levegőben elég, és nem ütközik össze a Földdel, de amikor egy ilyen találkozik a Földdel, akkor bolygónkon hatalmas bemélyedés keletkezik. Ez az arizónai kráter másfél kilométer széles és néhány száz méter mély.

1906-ban egy meteorit Szibériában landolt, és a fenyőket óriási területen úgy ledöntötte a földre, mintha fogsízkálók lettek volna. A pusztítása akkor volt, hogy egyes tudósok szerint antianyagot tartalmazhatott. Az antianyag egy olyan molekuláris rendszer, amely pontosan ellentétes az általunk ismert rendszerhez képes. Az általunk ismert rendszer a sejtmagból áll, amely a proton, és negatív töltésű elektronok keringenek körülötte, míg az antianyag sejtmagja az elektron és a protonok, a pozitív töltésű részecskék keringenek körülötte.

Az a feltételezés, hogy amikor az anyag az antianyaggal találkozik, akkor hatalmas dupla robbanás következik be.

Képzeljétek csak el, hogy mekkora pusztítást okozhat a földön az a meteorit eső, amelyről itt olvashatunk!

A Jelenések könyvében is olvashatunk erről:

A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával; és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben,

Széthull az ég minden serege, összezsavarodik az ég, mint egy tekercs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, ahogy lehull a fügefáról.

Vért akar inni mennyei kardom, ezért lesújt Edómra, a népre, amelyet kiirtásra ítélttem.

Az ÚR kardja csupa vér, csepeg róla a zsír, bárányok és bakok vére, kosok veséjének kövérje, mert áldozatot tart az ÚR Bocrában, nagy mézszárlást Edóm országában.

Bivalyok hullanak el, és bikák tulkokkal együtt. Vértől részegedik meg a föld, kövérjétől lesz zsíros a por.

Mert az ÚR bosszúállásának napja ez, a megtorlás éve Sion perében.

Edóm a mai Szaúd-Arábia, amely ország az arab országok Izrael elleni fegyverkezésének fő pénzügyi forrása.

Patakjai szurokká változnak, pora kénkövé lesz, földje pedig égő szurokká. Nem alszik el sem éjjel, sem nappal, folyton gomolyog a füstje.

Mivel Szaud-Arábiában az olaj nagyon közel van a felszínhez, és olyan hatalmas a mennyisége, bizonyára igen nagy pusztítást okozhat egy atombomba azon a földön.

Pelikán és bölömbika veszi birtokba, fülesbagoly és holló tanyázik benne. Kietlenséget mér ott a mérő, pusztaságot a mérőn. Nemesei senkit sem kiáltanak ki királlyá, vezetői mind semmivé lesznek.

Szaud-Arábiát 4000 herceg vezeti, és ők az olajból befolyó pénz birtokosai, nem a nagyközönség.

Palotáit gaz veri föl, erődeit csalán és túskebozót. Sakálok hajléka lesz, struccmadarak tanyája.

Ott találkozik a vadmacska a hiénával, egyik pusztai démon a másikkal. Ott pihen meg a boszorkány, ott talál magának nyugvóhelyet.

Ott fészkel a bagoly, tojásait kikölti, és gondozza az árnyékban. Ott gyülekeznek a kányák: az anyamadár és a párja.

Keressétek majd meg az ÚR könyvében, és olvassátok! Egy sem fog hiányozni ezek közül, sem az egyik, sem a másik nem marad el, mert az ÚR parancsa ez, az ő lelke gyűjti össze őket.

Amikor mindez megtörténik, vegyétek elő ezt a könyvet és olvassátok el, mert minden meg fog történni a leírtakból, egyetlen Isten által megígért dolog sem fog elmaradni.

Ő sorsolta ki ezt nekik, az ő keze mérte ki részüket. Birtokba veszik azt örökre, nemzedékről nemzedékre benne tanyáznak.

A 35.-ik fejezet a sötétségből a világosságba, a Nagy Nyomorúságból az Isten Királyságba vezet minket az Úr dicsőséges napján keresztül.

Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság, és kivirágzik rajta a nárcisz.

Virágba borul és vigad, vígan örvendezik. Része lesz a Libánon pompájában, a Karmel és Sárón díszében. Meglátják az ÚR dicsőségét, Istenünk méltóságát.

A földön ismét paradicsomi állapotok fognak uralkodni, nem lesz többé pusztaság.

*Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a roskadozó térdeket!
Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket!
Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei.
Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve.*

Most nem azt a világot látjuk, amelyet Isten szándékozott teremteni, hanem azt, amely a bűn következményeit szenvedti. Az embert sem a úgy látjuk, ahogyan Isten megteremtette, mert beteg a teste, süket, vak és fogyatékos emberek vannak, de Istennek nem állt szándékában ilyeneket teremteni. Nem is lesz egy sem ilyen az Ő Királyságának eljövetelekor.

Hogyan lehet, hogy a szeretet Istene megengedi, hogy egy gyermek vakon, süketen szülessen? Álljunk csak meg! Ez a világ Isten elleni lázzadásban él. Jézus azért jött, hogy megváltsa a világot Isten számára, és eljön az a nap, amikor birtokba fogja venni az Ő megvásárolt birtokát, és akkor fogjuk olyannak látni a világot, amilyenek Isten teremtette. Abban a világban nem lesz szenvedés és fájdalom, nem lesz betegség és nyomorúság, mert

*akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei.
Szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve.
Mert víz fakad a pusztaságban, és patakok erednek a pusztában.
Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomjú földön. Ahol azelőtt sakálok tanyáztak, nád és káka terem.
Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az ÚR népe járhat rajta, bolondok nem tévednek rá.
Nem lesz ott oroszlán, nem megy rá ragadozó vad, ilyen nem lesz található, hanem a megváltottak járnak rajta.*

Az emberek biztonságban fognak élni, és többé már nem lesznek vad állatok, hanem az oroszlán és a bárány egymás mellett fog feküdni, és a kisgyermek fogja vezetni őket, és az oroszlán is füvet fog enni, mint az ökör.

Amikor visszatérnek, akiket az ÚR kiváltott, ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Ó, mennyire vágyunk már az Úr dicsőséges napjának eljövetelére, és az az imádságunk, hogy „jőjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod itt a földön, ahogy a mennyben is” „Jőjj el hamar, Úr Jézus!”

Mennyire szeretem Ézsaiásnak ezt a 35.-ik fejezetét! Az Úr ezt a fejezetet adta vigasztalásul amikor az életemben nagy szükségem volt erre. Anyukám haldoklott, és egy nap, amikor ott ültem a szobában az ágya mellett azt mondtam az Úrnak, hogy már nem bírom tovább. Néztem azokat a gyönyörű kezeit, amelyek oly sokat szolgáltak felém, és emlékeztem, hogy amikor lázas voltm, akkor ezek a kezek hűsítették le a homlokomat, izzadságcseppeimet törölgetve. Aztán emlékeztem azokra a finom sütikre, ételekre, amelyeket ezek a kezek készítettek, és a szívem teljesen elgyengült, és ekkor mondtam Istennek, hogy nem bírom már tovább. Nem tudom elviselni, hogy az anyukámat ilyen szenvedések közepette lássam. Istenem segítségére van szükségem most azonnal.

Megfogtam a Bibliát, kinyitottam, és Ézsaiás 35-nél nyílt ki. Elolvastam, hogy eljön az Úr dicsőséges napja, amikor a vakok látni fognak, a sánták ugrálnak, mint az őzek, és a némák énekelni fognak, és eljön az Úr öröme napja a Sionra. Isten olyan nagyszerű módon nyugtatott meg, olyan gyönyörűen szolgált felém.

Egy héttel később elvittük anyukámat a kórházba, és ott feküdt kómában a kórházi ágyon, én pedig ismét elteltem szomorúsággal, és bánattal, mert rájöttem, hogy el fogom veszíteni azt az asszonyt, aki annyira drága volt számomra. Hiányozni fognak azok az imádságok, amelyek erősítették és segítettek az életemet, és ismét az Úrhoz kiáltottam, hogy „nem bírom tovább, Uram, segíts”. Megfogtam a kórházban levő Bibliát, és ismét kinyitottam, és ismét Ézsaiás 35-höz nyílt ki ismét megnyugtatóan a szívemet.

Amikor felravatalozták a Santa Ana-i halottasházban, bementünk oda, és rádöbentem, hogy vége. Édesanyám meghalt. A többiek kimenetek, és én csak ott álltam, és az emlékek cikáztak az agyamban, ismét teljesen elgyengültem, és újra Isten segítségét és erősítését kértem. Megragadtam azt a Bibliát, amelyet a halottasházban tartottak, és amikor kinyitottam Ézsaiás 35-nél felkiáltottam: „Köszönöm az üzenetet, Uram, megértettem!” Ezért aztán az Ézsaiás 35 egy különleges fejezet számomra. Isten nagyon sokat szolgált felém ezen a fejezeten keresztül.

Ez a szívem vágya számotokra is a mai napon, hogy meglássátok a Isten Királyságának eljövetelét, amikor véget érnek a próbatételek, nehézségek és szenvedések, a bűn többé nem létezik, és az igaz Király eljön, és uralkodni fog az újjászületett Földön. Istenem, hozd már el azt a napot, mert nagyon várjuk már!

Isten áldjon meg benneteket, és óvjon az Ő szeretete és Jézus Krisztus kegyelme által, miközben várjuk Isten dicsőséges napjának eljövetelét, amikor az Ő örökkévaló királyságában vele leszünk a végtelen életben.

Ézsaiás 36-40.

A 36.-ik fejezettől a 39.-ikig Ézsaiás történelmi feljegyzései következnek, és látható, hogy ez a rész nagyjából megegyezik a 2 Királyok egy részével a 17.-ik, 18.-ik fejezettől kezdődően. Ézsaiás 37.-ik fejezete pedig teljesen megegyezik a 2 Királyok 19.-ik fejezetével, tehát ő lemásolta a történelmi feljegyzéseket, hogy bemutassa számunkra próféciáinak történelmi háttérét, hogy megláthassuk, hogy Isten szava igaz, és amit megígért, az be is teljesedett.

Ezékiás király uralkodásának tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.

Azután az asszír király elküldte kincstárnokát Lákisból Jeruzsálembe Ezékiás király ellen erős hadsereggel. Az megállt a Felső-tó vízvezetékénél, amely a Ruhafestők-mezejének útjánál van.

Kiment hozzá Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíria királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol?

Üres beszéd az, amit gondolsz, hogy csak ész és erő kell a hadakozáshoz! Kiben bíztál, hogy fellázdadtál ellenem?

Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bíztál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak.

Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le!

A asszír kincstárnok igen nagy tévedésben van Izrael Istenének imádatával kapcsolatban. Ezékiás valóban leromboltatta az oltárokat és az áldozóhalmokat, de ezeken a helyeken az izraeliek a kánaániak isteneit imádták: Molokot, Baált és Mammont. Ezékiásnak ez a cselekedete a javára írandó volt, de akik mindezt kívülről figyelték, azt gondolták, hogy mindent értenek azzal kapcsolatban, amit tanítanak és mondanak, de valójában fogalmuk sincs az igazságról.

A kincstárnok hatalmas tévedésben volt, mert azt gondolta, hogy Ezékiás az igaz Istennek, Jehovának az oltárait romboltatta le, de tudjuk, hogy Jehova volt az, Aki ezen oltárok és áldozóhalmok építését megtiltotta. Az emberek egyetlen helyre mehettek, ahol Jehovát imádhatták és áldozatot mutathattak be neki, és ez a hely Jeruzsálemben a Templom volt.

A kincstárnok azt feltételezi, hogy a júdaiak az egyiptomiaktól kértek segítséget, de Ézsaiás azt tanácsolta Ezékiás királynak, hogy ne menjen Egyiptomba segítségért. Ebben a helyzetben a bölcs és természetes megoldás az lett volna, ha elmennek és kérik Egyiptomot, hogy segítsen, hisz őket is fenyegették az

asszírok. De ami gyakran természeti bölcsesség számunkra, az nem mindig okos dolog lelki szempontból. Ezért Isten azt üzentek nekik, hogy „Bennem bízzatok, ne pedig Egyiptom erejében, ami az emberek ereje.”

A kincstárnok tehát tévedett azzal kapcsolatban is, hogy kiből bíznak a júdaiak: nem Egyiptomban, hanem az Úrban bíztak Ézsaiás tanácsának megfelelően.

Fogadj hát az én urammal, Asszíria királyával! Kétezer lovat adok neked, ha tudsz hozzájuk adni ugyanannyi lovast!

Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgálói közül? Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovasaiban bízol?

Talán az ÚR tudta nélkül vonultam föl ez ellen az ország ellen, hogy elpusztítsam? Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak föl ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!

Most már Istent káromolja, hisz azt állítja, hogy Isten neki azt mondta, hogy foglalja el Jeruzsálemet.

Akkor Eljákim, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgálóiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára!

Az izraeliek mind ott ülnek a falak mentén, és hallják a beszédét, Ezékiás követői pedig rájöttek, hogy ez a beszéd megrettentheti az embereket. Ezért kérik, hogy olyan nyelven beszéljenek, amit a falakon levők nem értenek. De a kincstárnok még inkább az ott levő embereknek kiabál.

De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon uradhoz és tehozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniük saját vizeletüket!

Azzal odaállt a kincstárnok, nagy hangosan kiáltva beszélni kezdett júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíria királyának az üzenetét!

Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket!

És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az Úrral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának kezébe!

Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőtökéről és fügefájáról ehetik, és mindenki a maga kútjának a vizét ihatja,

amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre.

Szenhérib, az asszír király áttelepítette az embereket a földjeikről egy távoli helyre, egy új kultúrába, hogy ne tudjanak fellázadni ellene. Ezért ajánlja fel ezt a kancellár.

Mert félrevezet benneteket Ezékiás, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket! Vajon más népek istenei meg tudták-e menteni országukat Asszíria királyának a kezéből?

Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefarvaim istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből?

Ezeknek az országoknak valamennyi istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet?

De azok némák maradtak, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki.

Ezután Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó elment Ezékiáshoz megszaggatott ruhában, és jelentették neki a kincstárnok beszédét.

Az volt a szokás, hogy amikor valamiért nagyon bosszankodtak, vagy szomorúak voltak, akkor megszaggaták a ruháikat.

Amikor Ezékiás király meghallotta ezeket, megszaggatta ruháját, zsákruhát öltött, majd bement az ÚR házába.

A zsákruhát azért vették fel, hogy önmagukat sanyargassák, mert gyászoltak vagy bánatuk volt.

Azután elküldte Eljákimot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához.

Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint amikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő a szüléshez!

Az asszír ostromzár miatt egyre fogyott a táplálék, és az anyáknak nem volt erejük a szüléshez az éhség miatt.

Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok szavait, akit ide küldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott! Imádkozz a még meglevő maradékért!

Amikor Ezékiás király szolgái megérkeztek Ézsaiáshoz,

így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel káromoltak engem az asszír király szolgái!

Íme, én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva, visszatérjen országába. Saját országában pedig kard által ejtem el.

Isten válaszolt a fenyegetésekre.

A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libna ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból.

Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tiháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Amikor ezt meghallotta, követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel: Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízol, azt gondolva, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe!

Hiszen te is hallottad, hogy mit vittek véghez Asszíria királyai minden országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz?

Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak?

Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvaim városának a királya, meg Héna és Ivvá?

Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből, és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt,

Ez nagyon tetszik nekem: kap egy fenyegető levelet, és elmegy az Úr házába, kiteríti az Úr előtt és elmondja neki, hogy oldja meg a helyzetet.

Bárcsak mi is megtanulnánk, hogy az Úr el vinnénk a problémáinkat. Milyen bölcs dolog ez!

és így imádkozott Ezékiás az ÚRhoz:

Seregek URa, Izráel Istene, aki a kerúbokon ülsz! Egyedül Te vagy a föld minden országának Istene! Te alkottad az eget és a földet.

Sok isten van, de a mi Istenünk mindegyik felett van. Az Isten valójában az emberek életének legnagyobb szenvedélye. A Biblia azt mondja, hogy a pogányok istenei gyengék, csak egy igaz Élő Isten van. Francis Shaffer szerint már nem lehet keresztényeknek csak egyszerűen „Istenről” beszélni, mert ez a szó sok embernek sokmindent jelenthet. Keresztényként úgy kell beszéljünk Istenről, hogy az élő, örökkévaló Isten, Aki teremtette a mennyet és a földet, és akkor már tudjuk, hogy melyik Istenről beszélünk. Mert csak egyetlen élő, örökkévaló Isten létezik, Aki megteremtette a mennyet és a földet.

URam, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! URam, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib minden beszédét, aki azért küldte ide ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent!

Ezékiás elismeri, hogy az asszírok levelében van igazság:

Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országukat.

Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket.

De most te, URunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy egyedül az ÚR!

Ez egy bámulatos imádság!

Ebben az imádságban Ezékiás felismeri Isten nagyságát, felsorolja az általa ismert tényeket, és végül Isten segítségét kéri a helyzet megoldására.

Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izrael Istene: Mivel imádkoztál hozzám Szanhéríb asszír király miatt, ezt az ígét jelenti ki róla az ÚR: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya.

Kit gyaláztál s káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gőgös szemmel? Izrael Szentjére!

Szolgáiddal gyaláztattad az URat, és ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit, eljutottam legtávolabbi csúcsára, legsűrűbb erdejébe is.

Kutat ástam, és ittam vizet; lépteimmel kiszáritom Egyiptomban a Nílus minden ágát.

Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erős városok.

Lakosaiknak ereje elfogyott, megrémültek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint mezőn a növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű: elszáradt, mielőtt szárba szökkent.

Én tudom, ha leülsz, ha kimégy, vagy bejössz, és hogyan tombolsz velem szemben.

Mivel tombolsz velem szemben és elbizakodott beszéded fülembé jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél!

Majd Ezékiásékhöz fordul:

Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben azonban vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek a gyümölcsét!

Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.

Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete műveli ezt.

Azért ezt mondta az ÚR AsszírIA királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá; nem fordít feléje pajzsot, töltést sem emel ellene.

Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be - így szól az ÚR.

Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom, önmagamért, meg szolgámért, Dávidért.

Eddig tartott az Úr által Ézsaiás szájába adott prófécia. Ha te lettél volna a király, és Isten prófétája ezt az üzenetet küldte volna neked, mit szoltál volna hozzá? A világ legerősebb hadseregével nézel szembe, mindenki tudja, hogy gyenge vagy, hisz a kincstárnok azt mondta, hogy adnak kétezer lovat, de nincs annyi lovasuk, hogy ezeket megüljék. Az ellenség már olyan földeken pusztított, ahol sokkal erősebb népek laktak, mint az izraeliek, és erre Ézsaiás azt mondja, hogy nem fognak bejutni a városba, de még egy nyilat sem fognak kilőni rá, és úgy fognak visszatérni, ahogy idejöttek.

Mit lehet tenni egyébként is? Hisz amúgy is védtelen vagy, hát inkább csak reménykedhetsz, hogy a próféta igazat beszél. És ebben az esetben a prófétának valóban igaza volt, mert ezt olvassuk:

Akkor eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggelre fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt.

Ekkor Szanhérib, Asszír királya fölkerekedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt.

Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fiai, Adrammelek és Szárecer, levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Arárát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Isten szava beteljesedett.

Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradhatsz életben!

Nagyon kemény szavak ezek egy ember számára.

Vannak fontos dolgok, amiket el kell rendeznünk a halálunk előtt. A legfontosabb az Istennel való kapcsolatunk, és erre utalt a próféta is.

Ekkor Ezékiás arcát a fal felé fordítva imádkozott az ÚRhoz, és ezt mondta: Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.

Azután így szólt az ÚR igéje Ézsaiáshoz:

Menj, és mondd meg Ezékiásnak: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvel.

Asszír királyának a kezéből pedig kiszabadítlak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak.

Ez lesz annak a jele, hogy teljesíti az ÚR azt az ígét, amelyet kijelentett:

Visszatéritek az árnyékot tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. És visszatért a napórán az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.

Csak azért, hogy bebizonyítsa Isten, hogy megadja a tizenöt évet Ezékiásnak, visszatéríti az árnyékot a napórán, ami azt jelentette, hogy az a nap 45 perccel meghosszabbodott. Hogyan tette ezt meg? Nem tudom. Vannak olyanok, akik kigúnyolják a Bibliában található csodákat, és megpróbálják tagadni, vagy racionalizálni azokat.

Volt Józsué idejében is egy eset, amikor a Nap majdnem egy egész napon keresztül megállt az égen, hogy Józsué és csapata teljesen le tudja győzni az ellenségeit. De ha a Nap megállt a fölött a hely fölött, ahol ők harcoltak, akkor ez azt jelenti, hogy a föld másik oldalán egy hosszú éjszaka volt, amelyet az azték és inka feljegyzések be is igazolnak. Wilakowski az egyik könyvében ezt ki is nyomozza, és bebizonyítja, hogy ez megtörtént.

Persze a gúnyolódók azt mondják, hogy a Nap amúgy sem forog a Föld körül, hisz ezt csak azért látjuk így, mert a Föld a saját tengelye körül forog. Ahelyett hogy a Nap állt volna meg, inkább a Föld forgása kellett megálljon, de a Föld ezer mérföldes sebességgel forog óránként. Ha tehát a Föld hirtelen megállna, akkor mindenki lerepülne róla. Megpróbálják ezzel a magyarázattal kétségbevonni ezt a csodát.

De vajon ki állította azt, hogy Isten olyan keményen „fékezett”? Lehet, hogy Isten 15 perc alatt állította meg a Föld forgását, és ez nagyon is lehetséges, mert ennyi idő alatt észre sem lehetne venni. Ha 5 perc alatt fékezte volna le, az olyan, mintha 90 km/h sebességről 700 méter alatt kellene megálljal. Alig észrevehető sebességcsökkenés, nem nagy ügy. Számomra az a csoda, hogy vajon hogyan indította el ismét.

Itt Ézsaiásnál csak 10 fokkal térítette vissza az árnyékot, mielőtt ismét elindította a Földet. Az emberek csak azért akadnak fenn ezeken a csodákon, mert nagyon korlátozott Isten képük van. Ez pedig azért van, mert saját maguk alakították ki elképzeléseiket Istenről. Ha a Bibliában bemutatott Istenben hiszünk, akkor ezek a dolgok semmiféle akadályt nem jelentenek számunkra.

„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet” – igen hatalmas az Isten. És ha ezeket megteremtette, akkor semmiféle gondot nem jelenthet neki a Föld forgásának irányítása, megállítása vagy újraindítása. Wilakowski azt állítja a könyvében, hogy Isten ellenkező irányba indította útnak a Föld forgását a megállás után.

Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése, amikor beteg volt, de fölgógyult betegségéből:

Már azt gondoltam, hogy életem delén kell elmennem a holtak hazájának kapuiba, megfosztva többi évenőtől.

Azt gondoltam, hogy nem látom többé az URat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között.

Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. Összetekeri életemet, mint takács a vásznat, elvágja életem fonalát. Reggeltől estig végez velem!

Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az oroszlán. Reggeltől estig végez velem!

Ez aztán egy negatív megnyilatkozás! Ha az történne velünk, amit kimondunk a szánkon, akkor Ezékiás biztosan meghalt volna. De a szavai ellenére Isten meghallgatta az imáját és újabb tizenöt évet adott neki. Felmerül viszont egy probléma.

Úgy tűnik, hogy Isten elsődleges akarata az volt Ezékiás számára, hogy akkor meghaljon. Hatalmas teológiai viták vannak azzal kapcsolatban, hogy vajon az ima megváltoztatja-e a dolgokat. Vajon én megváltoztathatom-e Isten akaratát az imádságon keresztül? Isten kijelenti, hogy „Én vagyok az Isten, én nem változom.” Vajon az imádságon keresztül meg kellene változtassam Isten szándékát? Mi lenne ennek a célja? Csak azt látom ebben, hogy okosabbnak gondolom magam Istennél.

Érdekes, hogy sok imádságunk valóban erről szól: meg akarjuk változtatni Isten szándékát a mi szájunk íze szerint. Valóban ez lenne az imádság értelme? Vajon megváltoztatja-e egyáltalán?

Úgy tűnik, hogy Istennek van egy közvetlen és van egy megengedő akarata az életünkre. Gyakran Isten közvetlen akaratát jelenti ki először: ez az, ami a legjobb számomra. De én aztán jövök, erőlködöm, imádkozok, és végül Isten azt mondja: „Rendben, ha ezt akard, itt van, megkaphatod.”

Úgy tűnik, hogy ez történt akkor is, amikor Bárák király Bálámeért küldetett, hogy arra kérje, átkozza meg a földet. Bálám imádkozott Istenhez, és Isten azt válaszolta, hogy „ne menj el a királyhoz, ne átkozd meg ezeket az embereket, mert ezek az én embereim.” Bálám visszaüzente a királynak, hogy „sajnálom, de nem jöhetek, és nem átkozhatom meg ezeket az embereket, mert az Úr nem engedi meg.”

Bárák újabb követeket küldött, ezúttal gazdag ajándékokkal ellátva, és csak arra kérte, hogy jöjjön, és adjon neki tanácsot ezekkel az emberekkel kapcsolatban. Bálám nagyon kapzsi ember volt, és amikor meglátta a sok kincset, nagyon megkívánta. Ismét imádkozni kezdett annak ellenére, hogy Isten már egyszer megmondta neki, hogy ne menjen. De Bálám biztosan nagyon kérlelni kezdte az Urat, mindent megígért neki, csak hogy mehessen. Végül Isten azt mondta neki: „menj, de vigyázz, hogy ne mondj többet annál, mint amit neked meghagytam.”

De az Úr haragja felgerjedt Bálám ellen. Annak ellenére, hogy Isten engedett kéréseinek, mégsem ez volt az Ő elsődleges akarata számára, mert az Úr angyala kivont karddal állta el Bálám útját, és a bölcs kis számár meglátta az

angyalt, de Bálám nem látta. Ezért addig ütötte a szamarat, amíg ismét elindult az ösvényen. De az Úr angyala ismét eléjük állt, és nem tudtak elmenni már mellette, így a szamár leült. Bálám ráütött ismét, mire a szamár megfordult, és azt kérdezte tőle, hogy „Miért versz engem? Nem voltam hűséges szamarad mióta csak a gazdám vagy? Tettem valami ehhez hasonlót ezelőtt?” Bálám annyira dühös volt, hogy válaszolt a szamárnak: „Még szép hogy ütlek, ha egy bot volna a kezemben agyon is vernélek.”

Nyilván Bálám kitartott amellett, hogy mehessen, és Isten megengedte neki, de nem ez volt az Ő elsődleges szándéka. Mi magunk is mehetünk erőszakkal a saját fejünk után, és végül Isten azt fogja mondani, hogy ha ezt akarod, ám legyen. De ez nem lesz kedves az Ő szemében. Amikor erőszakkal megyünk a magunk feje után, akkor a következmények mindig katasztrófálisak.

Véleményem szerint Ezékiás halálának ideje eljött, és sokkal jobban járt volna ő is és Izrael népe is, ha Ezékiás akkor meghalt volna. Az Isten által megengedett újabb tizenöt év katasztrófális volt: két év múlva született egy fia, Manassé, aki Ezékiás halála után Júda királya lett. Manassé lett Júda valaha élt leggonoszabb, és legromlottabb királya, és végül az ő istentelen uralkodásának következtében indult el Júda azon a lejtőn lefelé, amelyről többé nem volt visszaút.

Ha Ezékiás akkor halt volna meg, amikor ezt Isten akarta, akkor Manassé nem is született volna meg, és a nép történelme teljesen más lett volna. Amikor a saját akaratunkat erőltetjük Istenre, akkor nem a legjobbat kapjuk. Isten útja akkor is a legjobb út, ha azt abban a pillanatban nem tudjuk megérteni, hogy miért.

Lehetséges tehát, hogy a csökönyös butaságunknak köszönhetően megkaphatjuk Isten beleegyezését valamihez, amit mi nagyon akarunk, de ennek eredménye mindig negatív lesz. Mennyivel jobb azt mondani, hogy „Istenem, legyen meg a te akaratod”, és az Ő útját követni.

Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, nyögtem, mint a galamb, szemeim fönnakadtak: Uram, szenvedek, segíts rajtam!

Mit szóljak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Így múlnak el éveim lelkem keserűségében.

Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz.

Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé dobtad minden vétkeimet.

Mert nem a holtak hazájában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, nem a sírba leszállók reménykedhetnek hűségedben.

Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te hűséges vagy.

Megszabadít engem az ÚR, ezért pengessük a lantot életünk minden napján az ÚR házában.

Ézsaiás azután ezt mondta: Hozzatok egy csomó préselt fűgét, tegyétek rá a kelevényre, és életben fog maradni.

Ekkor kérdezte Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy föl tudok menni az ÚR házába?

Abban az időben Meróda-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy beteg volt, de új erőre kapott.

Felépülésének újabb negatív következménye:

Ezékiás megörült a követeknek, és megmutatta nekik kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, egész fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.

Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messzi földről, Babilóniából jöttek hozzám.

Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotában? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotában van; semmi sincs a kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

Akkor így szólt Ézsaiás Ezékiáshoz: Halld meg a Seregek URának igéjét:

Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotában van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR!

Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket nemzel, elvisznek egyeseket, és udvari szolgák lesznek Babilónia királyának a palotájában.

Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: akkor az én időmben béke és biztonság lesz!

Úgy néz ki, hogy a 15 év hosszabbításból csak gonosz dolgok származtak. Amikor eljön Isten ideje arra, hogy elmenjünk, hát menjünk el.

Itt a vége Ézsaiás könyve első részének. Ez a rész 39 fejezetből áll, érdekes egybeesés, hogy 39 könyv van az Ószövetségben is. A következő 27 fejezet egy teljesen új témát ír le, és annyira különbözik az eddigiektől, hogy egyes kritikusok szerint két különböző Ézsaiás létezett, és a második részt egy másik Ézsaiás írta a stilisztikai különbségek miatt. De ezt Istennek egy teljesen új üzenete az emberek felé – Isten új szövetségéről szól, és ezért helyénvaló, hogy ez az új rész a következő szavakkal kezdődik:

Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! - mondja Istenetek.

Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az ÚR keze minden vétkéért.

Egy hang kiált: Építsetek utat a pusztában az ÚRnak! Készítsetek egyenes utat a kietlenben Istenünknek!

Emlékeztek arra hogy, amikor Keresztelő János elkezdte a szolgálatát nagyon sok ember gyűlt oda a Jordán folyóhoz. A farizeusok is eljöttek, és azt kérdezték:

Amikor a zsidók papokat és lévítákat küldtek hozzá Jeruzsálemből, hogy megkérdezzék tőle: „Ki vagy te?”

Akkor vallott, és nem tagadott. Ezt vallotta: „Én nem a Krisztus vagyok.”

Erre megkérdezték tőle: „Hát akkor? Illés vagy te?” De kijelentette: „Nem az vagyok.” - „A próféta vagy te?” Így válaszolt: „Nem.”

Ezt mondták tehát: „Ki vagy? - hogy választ adhassunk megbízóinknak: mit mondasz magadról?”

Erre ő így felelt: „Én kiáltó hang vagyok a pusztában: készítetek egyenes utat az Úrnak, ahogyan Ézsaiás próféta megmondta.”

Ettől kezdve Ézsaiás az eljövendő Messiásról kezd beszélni.

Emelkedjék föl minden völgy, süllyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá!

Az Úr el fogja simítani a dolgokat, betölti a völgyeket és lerombolja a hegyeket, megegyenesíti a görbe utakat.

Mert megjelenik az ÚR dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. - Az ÚR maga mondja ezt.

Milyen nagyszerű nap lesz az, amikor mindenki fogja látni az Úr dicsőségét! Mennyire várjuk Jézus Krisztus visszatérésének dicső napját!

Ez volt a bevezető, és most Ézsaiás az ember gyengeségét és elesettségét írja le Isten dicsőségével szemben.

Egy hang szól: Kiálts! Én kérdeztem: Mit kiáltsak? Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé.

Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az ÚR szele. - Bizony csak fű a nép!

Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad.

Az emberek élete, Jakab szerint, csak egy lehelet, rövid ideig tart, és utána vége. Olyan mint a mező füve, amely ma él, és holnap a kemencébe vetik. Az emberi élet múlandósága valóságos, mert csak egy ideig vagyunk itt, és aztán vége. De van valami, ami megmarad: Isten Igéje. Jézus azt mondta, hogy „az ég és a föld elmúlnak, de az én Igém örökre megmarad.”

Isten Igéjének értéke és ereje örök. Az emberek generációi váltják egymást, egyik jön, a másik megy, de Isten Igéje egyik generációról a másikra száll, örökké megmarad.

Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel Sionnak, kiálts erős hangon, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek!

Az én Uram, az ÚR jön hatalommal, karja uralkodik. Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott.

Jézus azt mondta, hogy „Ime, eljövök, és a jutalmam velem van”.

Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.

Jézus azt mondta, hogy „én vagyok a jó pásztor, és életemet adom a juhaimért.”

Ki mérte meg markával a tenger vizét, ki mérte meg arasszal az eget?

A tudósok azt állítják, hogy már 50 milliárd fényévnire levő galaxisokat is felfedeztek. Megkérdőjelezem ezt az állítást, hisz honnan tudják, hogy ez nem 49 milliárd fényév? Amikor már ennyire távol vagy, akkor honnan lehetsz biztos benne? Sok feltételezésre van szükség ahhoz, hogy egy ilyen számot kihozzanak. Az egyik feltételezés az, hogy a fény mindig egyenletesen 186.000 mérföld/mp gyorsasággal halad. Vajon ez nem változhat? Ki tudja?

De ha így, ha úgy, akkor is csak azt mutatja ez számunkra, hogy Isten még nagyobb, mint gondoltuk, hisz mindezt Ő az araszával mérte ki. Mekkora a te Istened? Nagyon fontos, hogy helyes teológiai alapjaink legyenek, mert ellenkező esetben mindvégig problémákba fogunk ütközni.

A világ legfontosabb dolga, hogy tudjuk az igazságot Istennel kapcsolatban. És Isten felfedte az igazságot önmagáról a Bibliában. Isten olyan hatalmas, nagy és erős, hogy a vizeket a markával mérte ki, és az eget az araszával:

Ki mérte meg vékéval a föld porát, ki tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmokat?

Elgondolkoztatok-e már azon, hogy hány homokszem található a föld felszínén? A tudósok megpróbálták megbecsülni ezek nagyságrendjét, és ez a szám megközelíti a csillagok számát, kb. 10 a 25.-en. Amikor Ábrahámnak Isten ígéretet tett ezt mondta: „Ahogy az ég csillagai és a tenger homokszemei megszámlálhatatlanok, úgy megszámlálhatatlanok lesznek a te utódaid is.”

Ki irányította az ÚR lelkét, ki volt tanácsadója, aki oktatta?

Én gyakran megpróbáltam átvenni az irányítást és elmondani Istennek, hogy hogyan kéne csinálni a dolgokat.

Az igazság az, hogy mindnyájan megpróbáltuk már elmondani neki, hogy mi lenne a legjobb számunkra.

Kivel tanácskozott, ki világosította fel őt? Ki tanította meg a helyes eljárásra, ki tanította tudományra, és ki oktatta értelmes cselekvésre?

Isten erejét, hatalmát és bölcsességét felismerve mekkora ostobaságnak tűnik, hogy bármiben irányítani akarjam Istent! Mégis gyakran az imáink információs óráknak tűnnek gyakran, elmondjuk, hogy mi történik, és úgy teszünk, mintha Ő nem tudná mindezeket. Nem értjük Isten nagyságát és mindenhatóságát.

Ezért nagyon nevetéségesek az olyan szolgálatok, amelyek azt hirdetik, hogy mindenki meg kell gyógyuljon, csak elég erősen kell akarja. A hiba ott van, hogy az ember a vezető ülésbe helyezi magát, és Istent szolgájává akarja lealacsonyítani, irányítva Őt arra, hogy mit és hogyan tegyen. Ahelyett, hogy Isten akarata lenne meg, azért erőlködöm, hogy az én akaratom legyen meg. Istenkáromlás azt gondolni, hogy én jobban tudom, hogy mi a jó nekem, mint Isten.

A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak.

Akkoriban minden mérleg serpenyős volt: az egyik oldalára a súlyokat tették. A Példabeszédekben is olvashattuk, hogy Isten nem szereti a kettéféle súlymértéket. A csaló kereskedők egyfajta súlyt használtak a vásárlásra, és egy másikat az eladásra.

Más kereskedők, akik szerették volna bemutatni azt, hogy ők mennyire tisztességesek, előbb lefújták a port a mérlegük serpenyőjéről, és utána tették fel az árut.

Istennek a legerősebb népek, az asszírok is olyanok voltak, mint a porszemek a mérleg serpenyőjén. Egy fújással el tudta volna fújni őket, és meg is tette ezt, hisz az asszírok már régóta nincsenek sehol. Isten elfújta őket.

A Libanon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz.

A népek mind semmik előtte, pusztá semmiségnek tartja őket.

Kihez hasonlíthatnátok az Istent, és hogyan készíthetnétek el képmását?

Ézsaiás elmondja, hogy az emberek mekkora hibát követnek el azzal, hogy bálványokat készítenek Isten ábrázolására. Fogsz egy darab fát, vagy aranyat, de milyenné formálhatod azt?

A hindu vallás is kifaragott néhány istenfélét: csúnya gúnyképek ezek, egy csomó lábbal és kézzel. Vajon így néz ki Ő?

A mesterember bálványszobrot önt, az ötvös bevonja arannyal, és ezüstláncot forraszt hozzá.

Aki szegény ilyen áldozathozatalra, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan bálványszobrot készítsen, mely nem inog.

Hát nem tudjátok, nem hallottátok, nem mondták el nektek régtől fogva, nem magyarázták meg a föld alapozását?

Az, aki ott trónol a föld pereme fölött, melynek lakói csak sáskáknak tűnnek, az eget fátyolként teríti ki, kifeszíti, mint lakósátrat.

Hogyan lehet ezt az Istent megformálni? Olyan hatalmas Ő, hogy Őt semmiképpen nem lehet megformálni.

Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld bírját megsemmisíti.

Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, ő csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a polyvát.

Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze? - mondja a Szent.

Hogyan lehet összehasonlítani a végtelent a végessel? Még összehasonlítási alapunk sincs.

Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: ki teremtette az ott levőket? Előhívja seregüket szám szerint, néven szólítja mindnyájukat. Olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mert hiányozni.

A Biblia szerint Isten mindegyik csillagot a nevének nevezi. Ha 10 a 25.-en számú csillag van, akkor neki igen jó memóriája kell legyen.

Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az ÚR előtt, nem kerül ügyem Isten elé.

Csak saját magadat csapod be, ha azt gondolod, hogy elrejtettél valamit Isten elől, ha ezt hiszed, hogy Isten nem ítél meg.

Hát nem tudod, vagy nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az ÚR? Ő a földkerekség teremtője, nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen.

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

Milyen nagyszerű dolog az, hogy ez a hatalmas Isten, aki az egész világegyetemet megteremtette, engem erősít meg, és engem segít a gyengeségeimben.

Pál apostol azt mondta, hogy volt egy gyengesége, de ő ebben a gyengeségben lelt örömet, mert Isten ereje ezen keresztül nyilvánult meg: „Az Ő ereje tökéletessé lesz a mi gyengeségeinkben.”

Nagyszerű dolog felismerni saját gyengeségeinket, mert akkor megtanulunk benne bízni. Amíg azt hiszem, hogy erős vagyok, hogy meg tudom oldani a dolgokat, addig a pusztulás felé haladok. De amikor azt mondom, hogy nem vagyok rá képes, nem esek pánikba, mert az én „gyengeségemben az Ő ereje nyilvánul meg.”

Nagy biztonságba érezzük magunkat, amikor egy ember azt mondja, hogy „ne törődj vele, én majd elintézem.” Nagyon figyelj, mert ez az az ember, aki össze fog roppanni, amikor a nehézségek beköszöntenek. Aki nem biztos önmagában, de biztos az Ő Istenében, arra lehet számítani, mert rajta keresztül fog megmutatkozni az örökkévaló Isten ereje.

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.

Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.

De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.

Ez volt az eleje Ézsaiás könyve új részének – nagyon felemelő! Ézsaiás utolsó 27 fejezetét élvezet olvasni, hisz megtudhatjuk belőle, hogy Isten mit készített el a jövőnkkel kapcsolatban.

Ézsaiás 41-42.

Ézsaiás 41.-ik fejezetének első részében Isten előrejelzi Círus uralkodását, aki 150 évvel később született meg. Isten elmondja, hogy hogyan fogja őt használni, hogy hogyan fogja vezetni a királyságot és hogyan igázza majd le a népeket. Isten meg is nevezi azért, hogy tudják, hogy Ő az Isten.

Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással!

Ki indította el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? Ki adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a polyva.

Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt.

Ki tette, ki vitte véghez ezt? Ki hozta létre kezdettől fogva a nemzedékeket? Én, az ÚR, vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz vagyok.

Ezt az embert az Úr emelte fel, Ő adta neki a királyságot.

Láttára a szigeteken is megijednek, a föld szélein is reszketnek, közelednek egymáshoz, összejönnek.

Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős!

Biztatja a mester az ötvöst, aki simítókalapáccsal dolgozik az üllön, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van, meg kell erősíteni szegekkel, hogy ne mozogjon!

De te, szolgám, Izrael, Jákób, akit kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda!

Ettől, a 8.-ik verstől kezdve figyelmét Cíusról Izrael nemzetére irányítja.

A föld végén ragadtalak meg, annak széléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek meg!

Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítlek, meg is segítek, sőt győzelmes jobbommal támogatlak.

Egy szűkebb értelmezés szerint Isten mindezt a kiválasztottainak ígérte meg, Jákóbnak, azaz Izraelnek. Azt ígérte, hogy kiválasztotta és nem veti meg soha Izraelt.

Létezik egy olyan tanítás, egyáltalán nem biblikus, mely szerint Isten elvetette Izrael nemzetét, és Isten szándékait az egyház fogja betölteni. Hoseás próféciája teljes egészében arról szól, hogy Isten visszavesz a hűtlen feleséget, és ismét megváltja, ismét a mennyasszonyává fogadja. Hoseás könyve egy allegória, amelyben Isten visszafogadja, visszavásárolja a parázna nőt, aki Izraelt jelképezi.

Pál írja:

Azt kérдем tehát: elvetette Isten az ő népét? Szó sincs róla!

És Pál teljes tanításán keresztül azt magyarázza, hogy Isten hogyan fogja őket ismét visszafogadni. „Az ő kivágatásuk a pogányok üdvösségét jelenti, de összegyűjtetnek ismét, és Isten az Ezeréves Királyságban ismét visszaállítja őket.”

Nem szeretném, testvéreim, ha önmagatokat bölcseknek tartva nem vennétek tudomásul azt a titkot, hogy a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak, és így üdvözülni fog az egész Izráel, ahogyan meg van írva: „Eljön Sionból a Megváltó;

Istennek még dolga van Izraellel, és amikor Isten elkezd köztük dolgozni, akkor a Sátán uralmának utolsó 7 éve kezdődik el a földön, miután Isten Ezeréves Királysága fog eljönni a földre.

Dániel könyvének 9.-ik fejezetében kijelenti, hogy *Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. Akkor véget ér a hitszegés, és megszűnik a vétek, engesztelést nyer a bűn, és eljön hozzánk az örökké tartó igazság. Beteljesül a prófétai látomás, és felkenik a szentek szentjét. Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben. A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz.*

A hetvenedik hét eltelte után eljön a Felkent, és felszentelik a Szent helyet. Mindebből még hátra van tehát a hetvenedik hét, amely ma még jövőnek számít, és ez akkor fog elkezdődni, amikor Isten elpusztítja Izrael északi támadóját.

Isten tehát még egyszer különleges módon fog munkálkodni Izrael fiai között, miután befejezte a pogányok közti munkáját. Itt Ézsaiásnál is kijelenti, hogy: *Kiválasztottalak, nem vetlek meg!*

Ők Isten kiválasztott népe, és ettől nem térhetünk el. Isten nem vetette el őket! Ők elvetették Isten, és erről szólni fog Ézsaiás a következő fejezetekben, de Isten nem zárta ki őket, hanem igen figyelemre méltó módon fog velük bánni.

Nagyon sok zsidó üldöztetés gyökere maga az egyház volt. Úgy tűnik, hogy a mai világban a katolikusok és a protestánsok is szemben állnak egymással, és olyan mintha Isten fordítaná szembe ezeket egymással, de egyáltalán nem erről van szó. Ez az emberi politizálás következménye, egyáltalán nem Isten munkája, nem keresztény dolog. Sok olyan dolognak, ami a történelem során az egyháztól származott egyáltalán semmi köze sem volt a kereszténységhez. Sok mindent tettek a kereszténység nevében, de látható az, amit Jézus mondott, hogy „nem mind azok, akik azt mondják, Uram, Uram.”

E sok Jézus Krisztus nevében véghez vitt üldöztetés nagy keserűséget eredményezett sok zsidó ember szívében, és joggal haragszanak az egyházra, és a kereszténységre – ugyanis a kereszténységet az egyháznak látják. A kereszténység azonban ennél több. A keresztény az, aki aláveti magát Jézus Krisztusnak, aki Őt követi, aki egész életét az Úr vezetése alá rendeli, és nem szavakkal, hanem tettekkel szeret.

Isten azt mondta, hogy

Megszégyenülnek és gyalázatba esnek mindazok, akik gyűlölnék téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak.

Isten azt ígéri Ábrahámnak, hogy
Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat.

Amikor Jézus visszatér, összegyűjti a népeket, és akkor aszerint fogja megítélni őket, hogy hogyan bántak a zsidókkal. Ezt mondja:

Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg.”

Továbbra is atyámfiainak nevezi a zsidókat, mert Isten kiválasztotta őket, és nem vetette el őket.

Sokszor még pásztoroktól is kapok utálkozó leveleket, mert a Calvary Chapel segíti a zsidó embereket. Ez igaz, mert korházak és egyéb dolgok építéséhez járultunk hozzá Izraelben, ebben az évben több mint 460.000 dollárt adtunk Izraelnek különböző célokra.

A pásztorok utálkoznak, mert azt mondják, hogy Isten örökre elvetette őket, és miért segítjük mi azokat, akiket Isten elvetett? De Isten azt ígérte, hogy megáldja azokat, akik megáldják őket, és ki tagadhatja, hogy Isten minket megáldott?

Keresed, és nem találsz azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak.

Nem éri meg, hogy harcoljunk ellenük.

Mert én, az ÚR, a te Istened, erősen fogom jobb kezedet, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítlek!

És ki tagadhatja azt, hogy Isten hatalmas módon segítette ezt a népet.

Ne félj, férgecske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítlek - így szól az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje -.

Új és éles fogú cséplőszánná teszek. Hegyeket csépelsz és törsz össze, halmokat zúzol pozdorjává.

Feldobod őket, és a szél elhordja, a szélvihar szétszórja őket. Te pedig ujjongani fogsz az ÚRban, dicsekedni fogsz Izráel Szentjével.

A nyomorultak és a szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük kiszárad a szomjúságtól. De én, az ÚR, meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket.

A kopár hegyeken folyókat fakasztok, a völgyek mélyén forrásokat, a pusztát bővizű tóvá változtatom és a szomszéd földet vizek forrásává.

A pusztában cédrust növeszték meg akácot, mirtuszt és olajfát. A pusztaságba borókafenyőt ültettek, kőrifát meg ciprust.

Hadd lássák, és hadd tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az ÚR keze vitte ezt végbe, Izráel Szentje teremtette.

Izraelben ma látható, hogy ezek a dolgok bekövetkeztek: olyan területek, amelyek valamikor sivatagok, pusztaságok voltak, most hatalmas öntözőrendszereknek köszönhetően termékeny területekké lettek. Több százmillió fát ültettek a pusztaság területekre: fenyőket ültettek a sziklákra, eukaliptusz fákat a mocsaras területekre, és mindezt itt előre megjövendölték Ézsaiás könyvében.

Isten kihívást intéz a hamis istenekhez:

Álljatok elő peres ügyetekkel! - mondja az ÚR. Adjátok elő érveiteket! - mondja Jákób király.

Adják elő, és mondják meg nekünk, hogy mi fog történni. Mondják meg, mi volt régen, hadd szívleljük meg; vagy tudassák velünk, mi következik, hadd tudjuk meg a jövőt!

Mondjátok meg, mi lesz ezután, hadd tudjuk meg, istenek vagytok-e? Tegyetek akár jót, akár rosszat, hadd lássuk azokat csodálkozva!

De ti semmik vagytok, semmit sem ér, amit tesztek, utálatos dolog, ha valaki titeket választ.

A kihívást a prófécia területén intézi a hamis istenek ellen. A prófécia az egyik legmeggyőzőbb bizonyítéka annak, hogy az Írások Isten által ihletettek. Isten előre ismertetett később bekövetkező dolgokat úgy, hogy megnevezte a

helyeket, személyeket, és részletesen leírta az eljövendő eseményeket, amelyek bekövetkeztek.

Ahhoz, hogy az Írások Isten általi ihletettségét bebizonyítsuk a prófécia 100 %-a be kell teljesedjen. Ha Istennek egyetlen szava nem teljesül be, akkor azt nem Isten mondta. De mivel prófécia ezrei teljesedtek be pontosan úgy, ahogy azt előre leírták, ezért ez nagyon erős bizonyítéka annak, hogy Isten szólt.

Izrael történelmének egyik legtragikusabb napja az volt, amikor a római kormány elvette a zsidóktól a halálra ítézés jogát. Amikor ez megtörtént, akkor ők azt érezték, hogy elvesztették önkormányzatuk erejét, mert amikor Isten Noé idejében felállította az emberi kormányzást, akkor a halálra ítéleést is belefoglalta a jogok közé.

Amikor Jákób kijelentette a fiaira vonatkozó prófeciákat, akkor azt mondta Júdnak, hogy a „kormánypálca nem fog eltávozni Júdától egészen a Messiás megérkezéséig”. A kormánypálca a kormányzási jogot jelentette. Amikor Róma elvette a zsidóktól a halálra ítézés jogát, kb. Kr.sz. 12-ben, akkor a rabbik, a papok zsákruhát öltöttek és hamut szórtak a fejükre, majd egy egész héten át jajgattak és sírtak, azt hangoztatva, hogy Isten szava elbukott. A jogar eltávozott, Siló nem jött el.

De amit nem tudtak: Názáretben ott volt már a Messiás, és növekedett. Ők azonban azt hitték, hogy Isten szava elbukott, ami azt jelentette, hogy ez nem is volt Isten szava, mert Isten szava nem bukhat el. Számukra ez nemzeti katasztrófa volt. De Isten egyetlen szava sem bukott el. Ezért Isten kihívja a többi hamis istent, hogy mondják meg mi fog történni, hogy aztán amikor bekövetkezik valóban meglássuk, hogy ők istenek. Tetszik nekem az, hogy hogyan hívja ki őket Isten.

*Elindítottam északról azt, aki eljött, napkeletről azt, aki hirdeti nevemet. Eltiporja a helytartókat, mint az agyagot, mint a sarat taposó fazekas.
Ki mondta meg ezt régen, hogy tudhatnánk, jó előre, hogy azt mondhatnánk: igaz! Senki sem mondta meg, senki sem hirdette, senki sem hallotta szavaitokat.*

Isten ismét Círusról beszél, aki jönni fog.

*Én mondtam először Sionnak: Itt vannak már! Én küldtem Jeruzsálembe azt, aki örömhírt vitt.
Szétnézek, de nincs köztük senki, aki tanácsot adhatna. Ha kérdezem őket, egy szót sem szólnak.
Mert semmik ők mindannyian, semmit sem érnek tetteik! A bálványok csak olyanok, mint a puszta szél.*

Ezek a hamis istenek, de mind üres semmiségek.

Isten egy másik szolgájáról, az Igazról, Jézus Krisztusról szól. Ézsaiás megprófétálja az Ő eljövételét:

Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm.

Emlékeztek, hogy amikor Jézus bemerítkezett, akkor egy hang szólt a mennyből: „Ez az én szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm.”

Lelkemmél ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek.

A bemerítkezés után megnyílt a menny, és a Lélek galamb formájában leszállt Jézusra.

Ez Jézus bemerítkezésének és azt követő eseményeknek a prófécija.

Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán.

Izrael volt a megrepedt nádszál.

A megrepedt nádszál nem töri össze, a füstölgő mécsest nem oltja el, igazán hirdeti a törvényt.

Nem alszik ki, és nem törik össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek.

Tudjuk, hogy Jézus ott ül az Atya jobbján, várva, hogy a Királyságot átadják neki. A Zsidó levélben olvashatjuk, hogy:

mindent lába alá vetettél.” Ha ugyanis mindent alávetett neki, akkor semmit sem hagyott, ami ne lenne neki alávetve. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll,

azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg

Isten megígérte, hogy a föld megítélését neki fogja adni.

Ezt mondja az ÚRisten, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárdá tette a földet, és növényt sarjasztott, lehetetet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak:

Isten önmagát jelenti ki itt. Dániel mondta a Belsazárnak, a babilón királynak: *Ó király! A felséges Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és dicsőséget adott atyádnak, Nebukadneccarnak.*

Olyan nagy hatalmat adott neki, hogy remegtek és rettegetek tőle a különböző nyelvű népek és nemzetek. Megölte, akit akart, és életben hagyta, akit akart; fölemelte, akit akart, és megalázta, akit akart.

De amikor szíve fölfuvalkodott, és gögösen megkeményedett, letaszították királyi trónjáról, és méltóságát elvették tőle.

Száműzték az emberek közül, és csak annyi értelme maradt, mint az állatoknak. A vadzamarak között tanyázott, fűvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg el nem ismerte, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek királysága fölött, és ő azt ülteti trónra, akit akar.

De te, Bélsaccar, aki a fia vagy, nem aláztad meg magadat, bár mindezt tudtad. A menny Ura fölé helyezted magad, mert az ő házának edényeit hozták eléd, és te bort ittál azokból főrangú embereiddel, feleségeiddel és ágyasaiddal együtt, miközben dicsőítetted az ezüsből, aranyból, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket, amelyek nem látnak, nem hallanak, és semmit sem tudnak. De azt az Istent, akinek a kezében van az életed és minden utad, nem dicsőítetted.

Ahelyett, hogy azt dicsőítette volna, Aki kezében tartja az életét, a leheletét, inkább gyalázta Őt. Elgondoltátok-e már, hogy mennyire függünk Istentől? Itt Ézsaiásnál is kijelenti, hogy minden lényt Ő teremtett a földön és mindeniknek Ő adja a lehetet is.

Én, az ÚR, elhívtalak az igazságért, én fogom a kezedet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népemet, világossággal a nemzeteket. Nyisd meg a vakok szemeit, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket!

Amikor Pál Agrippához beszélt az Apcsel 26:17-től az Istentől kapott küldetését ismerteti:

Megoltalmazlak e néptől és a pogányoktól, akikhez küldelek. Azért küldelek el, hogy nyisd meg a szemüket, hogy a sötétségből a világosságra, és a Sátán hatalmából az Istenhez térjenek; hogy az én bennem való hit által megkapják bűneik bocsánatát, és örökséget nyerjenek azok között, akik megszenteltettek.

A küldetése a pogányokhoz szólt, és Pál Ézsaiás írását használja fel, ahol Isten a pogányok fényre hozatalát írja le.

Én vagyok az ÚR, ez a nevem,

Az Újtestamentumban az Úr egy címet jelent, mert a görög „kurios” megfelelője, amely héberül „adonahai”, de ezt Úr-nak írják. Amikor viszont az ÚR csupa nagybetűvel van írva, akkor az YAHVEH-t vagy YEHOVA-t jelent, és ez az Ő neve. Eredetiben csak a YHVH magánhangzókat írták le, hogy aki olvassa, az még gondolatban se tudja kiejteni.

Én vagyok az ÚR, ez a nevem, nem adom dicsőséget másnak, sem dicséretemet a bálványoknak.

Ez nagyon kemény dolog, és bárki aki valaha is Istent akarja szolgálni ezt szem előtt kell tartsa: Isten nem fogja másnak adni a dicsőségét. Sokan akarnak saját maguknak dicsőséget szerezni Istennek szolgálva.

Jézus azt mondta, hogy

Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.”

Vigyáznunk kell arra, hogy Istent oly módon szolgáljuk, hogy nem saját magunknak hozzunk dicsőséget. Ez állandó veszélyforrás, mert a testünk élvezzi a dicsőséget, hírnevet és megtisztelést. De Isten azt mondta, hogy nem adja dicsőségét másoknak. Amikor saját magunknak akarjuk a dicsőséget, akkor nagy bajba kerülünk Isten előtt.

A bálványok ellen is világosan szól Isten, és rámutat arra az ostobaságra, amelyet az emberek elkövetnek.

A régebbiek már beteljesedtek, most újakat mondok. Még mielőtt kibontakoznak, tudatom veletek.

Ez volt a kihívása is a bálványokhoz. Ő viszont elmondja, hogy mi fog történni.

Énekeljete az ÚRnak új éneket, dicséretet a föld széléig, akik tengerre szálltok, és ami a tengert betölti, a szigetek és lakóik!

Zengjen a puszta és városai, a falvak, amelyekben Kédár lakik! Ujjongjanak a kösziklákon lakók, a hegytetőkön is kiáltozzanak!

Dicsőítsék az URat, hirdessék dicséretét a szigeteken!

Az ÚR elindul, mint egy hős, indulatba jön, mint egy harcos, harsányan kiált, diadalmaskodik ellenségein.

Az Ótestamentumban több helyen is olvashatunk arra vonatkozó utalásokat, hogy amikor az Úr visszatér, akkor ordító oroszlánként fog eljönni.

A Jelenések könyvének 10.-ik fejezetében Jézus Krisztus eljövételével kapcsolatban azt olvashatjuk, hogy „úgy fog ordítani, mint az oroszlán”. Nagyon vágyom már arra, hogy ezt az ordítást meghalljam.

Sokáig hallgattam, némán türtőztettem magam. De most zihálva nyögök, és lihegek, mint egy szülő asszony.

Milyen türelmes volt Isten, hogy megengedte, hogy a föld már több mint 2000 évig ilyen állapotokban létezzen Krisztus óta. Sokszor gondolkoztam azon, hogy vajon hogyan tudott ilyen sokáig türelmes maradni Isten?

Letarolom a hegyeket és halmokat, úgymint egész növényzetük elszárad. A folyókon gázlókat készítek, és a mocsarakat kiszáritom.

Vezetem majd a vakokat olyan úton, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a rögös utat simává. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el.

Figyeljétek meg, hogy a pusztulás az újjáépítés előtt fog megtörténni. Emlékeztetek, amikor Isten elhívta Jeremiást a prófétálásra, azt mondta neki:
Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!

Néha a dolgok annyira megromlanak, hogy mielőtt építkezni lehet, előtte mindent le kell söpörni a meglevő dolgokból. Jeremiás esetében is erről volt szó, és itt Ézsaiásnál is azt írja, hogy Isten ítélete először fog eljönni, elpusztítja a földet a Nagy Nyomorúság idején, és utána fogja elkezdeni a visszaállítás munkálatait.

*Vezetem majd a vakokat olyan úton, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a rögös utat simává. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el. Meghátrálnak és csúful megszégyenülnek, akik bálványokban bíznak, akik szobroknak mondják ezt: Ti vagytok az isteneink!
Ti süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek föl, és lássatok!*

Isten népe, Izrael annyira vak volt Isten dolgaival kapcsolatban. Jézus azt mondta nekik, hogy „igaza volt Ézsaiásnak, mert szemetekkel nem láttok, fületekkel nem hallotok.” Nem ismerték fel a Messiást, mert „a sajátjaihoz jött, de ők nem fogadták Őt.”

*Van-e olyan vak, mint az én szolgám, és olyan süket, mint követem, akit küldök?
Van-e olyan vak, mint az én megbízottam, olyan vak, mint az ÚR szolgája?
Sokat láttál, de nem ügyeltél rá, nyitva volt a füled, mégsem hallottál.
Igazsága érdekében akart az ÚR nagy és felséges tanítást adni.
Ezért lett ez a nép kirabolt és kifosztott; csapdába és verembe estek mindnyájan, és börtönbe vannak zárva. Kirabolták őket, és nem volt szabadító, kifosztották őket, és nem mondta senki: add vissza!
Ki ügyel erre közületek, ki hallgatja figyelmesen a jövő érdekében?
Ki engedte meg, hogy kifosszák Jákóbot, és kirabolják Izráelt? Vajon nem az ÚR, aki ellen vétkeztünk? Nem akartak útjain járni, és nem hallgattak tanítására.
Ezért ontotta rá heves haragját és a háború tombolását. Lángolt körülötte, de nem értette, égette őt, de nem szívlelte meg.*

Elpusztultak, kiűzettek a földjükről, de nem fogták fel, hogy mindez azért történt meg velük, mert Isten megígért Messiását elutasították.

Ézsaiás 43-45.

De most így szól az ÚR, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy!

Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg.

Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted.

Mivel drágának tartalak, és becsesnek, mivel szeretlek, azért embereket adok helyetted, életedért nemzeteket.

Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek.

Ezt mondom északnak: Add ide! - és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld végéről

Isten megprófétálta azt, hogy össze fogja gyűjteni a népét a földjükre, és ez történik ma is.

mindenkit, akit nevemről neveznek, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam.

Isten három különböző szóval fejezi ki azt, amit végez: alkot, teremt, formál. A teremtés azt jelenti, hogy a semmiből létre hozni, és erre csak egyedül Isten képes.

Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle!

Gyűljön össze minden nép, gyülekezzenek össze a nemzetek! Ki tudja közülük megmondani és tudtukra adni, hogy mi volt régen? Állítsák elő tanúikat, igazolják őket, hogy aki hallja, azt mondja rá: úgy van!

Isten azt mondja a zsidóknak, hogy

Ti vagytok a tanúim

Valaki egyszer azt mondta, hogy ha a Biblia bizonyítékát keressük, akkor csak a zsidókra kell nézzünk. Isten azt mondta, hogy ismét egy nemzeté gyűjti össze őket, és valóban ismét egy nemzet lettek, nem lehet tagadni. Ez egy logikai képtelenség, de mégis valóság. Lehetetlen, hogy egy etnikai csoport 2000 éven keresztül egy nemzetállam nélkül életben maradjon. Nem volt még erre példa a történelem során.

Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, és szolgálím, akiket kiválasztottam, hogy megismerjétek, higgyetek bennem, és megértsétek, hogy csak én vagyok. Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz.

Én, én vagyok az ÚR, rajtam kívül nincs szabadító.

Egyesek azt állítják, hogy teljesen mindegy, hogy miben hiszünk, mert sok isten létezik, de Ő nem ért ezzel egyet: *Előttem nem lett isten, és utánam sem lesz.* Vajon mit mondanak erre a mormonok?

Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem valamelyik idegen isten. Ti vagytok a tanúim - így szól az ÚR -, hogy én Isten vagyok. Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg?

Ezt mondja az ÚR, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilóniába, letörök minden zárat, a káldeusok pedig jajveszékkelnek.

Én, az ÚR, vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok.

Ezt mondja az ÚR, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át, aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses:

Ne a régi dolgokat emlegessétek, ne a múltakon tûnődjete!

Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni, majd megtudjátok! Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok.

Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek,

a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet.

De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradoztál, Izráel!

Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, nem engem dicsőítettél véresáldozataiddal. Nem én voltam, akinek ételáldozatoddal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradoztál.

Isten arról szól itt, hogy Izrael nem tartotta meg az Istennel kötött szövetségét, és majdnem 2000 évig nem hoztak Istennek égőáldozatot, és más áldozatot sem.

Nem nekem vettél pénzért illatos nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Hanem te voltál az, akinek én szolgáltam vétkeid miatt, te voltál az, akiért fáradoztam bűneid miatt.

Én, én vagyok az, aki eltörölöm álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem.

Ha emlékeztetni akarsz, akkor törvénykezzünk! Mondd el, amivel igazolhatod magad!

Már ösatyád is vétkezett ellenem, és szószólóid álnokul viselkedtek.

Ezért vettem el a szentély fejedelmeit, hagytam, hogy pusztítsák Jákóbot, és káromolják Izráelt.

Mivel nem tartották meg az Istennel kötött szövetségüket, azért a pusztulás jött rájuk.

*De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam!
Ezt mondja az ÚR, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam!*

Jesúrún azt jelenti, hogy tisztességes.

Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a szárazra. Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra.

Növekednek, mint fű a víz mellett, mint csatornák mentén a fűzfák.

Egyik ezt mondja majd: Én az ÚRé vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja: Az ÚRé vagyok, és dicsekedve említi Izráel nevét.

Isten a fiatal izraeliek közötti ébredésről beszél, akik dicsekednek azzal, hogy ők az Úré lettek.

Ezt mondja az ÚR, Izráel királya és megváltója, a Seregek URa

„Ezt mondja YAHVEH, Izrael királya, és megváltója, a Seregek YAHVEH-ja.” Ez az Atya és a Fiú.

Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten.

Kicsoda olyan, mint én? Szóljon, mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam; és mondják el a jövődöt, ami következik.

Ne rettegjete, és ne féljete! Hiszen régóta hirdettem, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten rajtam kívül? Nincsen köszikla, nem tudok róla!

A bálványszobrok készítői mind hiábavalók, és amiket kedvelnek, nem érnek semmit. Tanúik nem látnak és nem tudnak semmit, ezért szégyent vallanak.

Ki formált istent, ki öntött bálványszobrot, amely semmit sem ér?

Akik a bálványokhoz ragaszkodnak, mind szégyent vallanak, mert maguk a mesterek is csak emberek. Gyűljenek össze, álljanak elő mind! Majd megrettennek és szégyent vallanak valamennyien!

A kovácmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénnél. Pörölllyel készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül.

Az ácsmester kifeszíti a mérőzsinórt, vörös krétával rajzol, majd gyaluval dolgozik, azután körzővel rajzol, és emberalakot készít, mint egy feldíszített embert, hogy házban lakjék.

Itt azokról beszél, akik istenszobrokat készítenek emberek formájára fémből vagy fából.

Az újabb kori ásatások során az Óphel dombon, amely Dávid városa volt, a Gihon forrás fölött Jeruzsálemben olyan házakat hoztak felszínre, amelyeket a babilóniai hadsereg pusztított el Nebukanozzor idején. A házakban tömördek bálványszobrot találtak, amelyeket az izraeliek készítettek, amely Ézsaiás próféciáit még inkább megvilágosítja számunkra – ezért beszél ilyen részletesen e szobrok készítéséről.

Cédrust vág ki, tölgyfát vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrisfát ültet, amelyet az eső nevel.

Ez lesz az ember tüzelője, vesz belőle, hogy melegedjék, befűt, és kenyeret süt. De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványszobrot készít, és imádja azt. Felét eltüzezi, ennél a felénél pecsenyét süt, megeszi a húst, és jóllakik; közben melegszik, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét! A fa többi részéből istent készít: bálványszobrot.

Isten rámutat arra, hogy milyen ostoba cselekedet az emberek részéről, hogy a saját istenüket a saját képmásukra készítik abból a fából, amelynek másik részét a tűzben égetik el.

Leborulva imádja, és így könyörög hozzá: Ments meg engem, mert te vagy az istenem!

Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek.

Nagy tragédia az, amikor egy ember olyan messze megy az Isten elleni lázadásában, hogy Isten megengedi, hogy elméjét teljesen elsötétítse a saját ostobasága.

Jézus azt mondta, „ahogy Ézsaiás a próféta is megmondta, ők nem tudtak hinni.” Lehetséges, hogy egy személy olyan mélységesen elutasítsa Istent, hogy élete során elérkezzen oda, hogy már nem tud hinni. János evangéliumában a 12:38-ban nem az áll, hogy nem akartak hinni, hanem az, hogy nem tudtak hinni.

Lehetséges, hogy az ember átlépje azt a vonalat, ahonnan nincs visszaút, ahol Isten már feladja őt a saját vakságának és saját ostobaságának.

Nem gondolja meg az ilyen ember, nem tudja és nem érti, hogy ezt mondaná: Felét eltüzezttem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből utálatos bálványt csinállok, és egy fatuskót imádok!

A természet felfedi Istent az ember előtt.

Az egek hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny.

Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul.

Nincs szó és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik,

mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig.

De van egy logikátlan és egy logikus módja a természet megfigyelésének. Egy fát logikus módon figyelhetünk meg, csodálhatjuk rügyezését, virágzását és élvezhetjük annak szépségét, csodálhatjuk a bele helyezett reprodukciós késztséget. Láthatjuk, amint a fa magvai szétszóródnak a propellerek segítségével, és a fa saját magát szaporítja. Ezeket a folyamatokat megfigyelve nem mondhatjuk erre, hogy ez isten. Nem, a fa nem lehet isten.

A fa csodálatának logikus módja az, hogy meglátom, csodálom, élvezem, és azt mondom, hogy ez is Isten keze munkájának része. Azt az Istent imádom, aki a fát teremtette, ahelyett, hogy a fát imádjam. Sokan azonban leragadnak a fánál, és Pál azt mondja ezekre, hogy *a teremtményt imádták és szolgálták a Teremtő helyett, aki áldott mindörökké.*

Ez az emberek igen gyakori hibája – belegabalyodnak a teremtésbe, és azt imádják, viszont a teremtés arra hivatott, hogy a Teremtő felé irányítsa figyelmünket. Az emberek viszont az anyagi világnál ragadnak le, és ezért inkább a teremtményt imádják a Teremtő helyett.

*Aki hamuban gyönyörködik, azt félrevezeti saját megcsalt szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra támaszkodtam!
Gondold meg, Jákób, mindezeket, mert te, Izráel, az én szolgám vagy! Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad!
Eltöröltem hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt. Térj hozzám, mert megváltottalak!
Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az ÚR, harsogjatok, földnek mélységei!
Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az ÚR Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen!
Ezt mondja megváltód, az ÚR, aki az anyaméhben formált: Én, az ÚR, alkottam mindent, egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdná a földet.
A csalók jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcsüket meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság.*

Tudtátok-e, hogy amikor először bevezették a fürdőkádakat az USA-ban, akkor több városban is törvénytelennek nyilvánították azokat, és az orvosok súlyos következményeket jövendöltek az emberek számára, ha minden nap fürdeni fognak?

Ahogy Pál is mondta, „bölcsnek gondolták magukat, de bolonddá lettek”. Ha az ember kihagyja Istent az életéből, akkor az az ember bolonddá válik. A Biblia szerint a „bolond azt mondja a szívében, hogy nincs Isten.”

*Én váltom valóra szolgálóm beszédét, és megvalósítom követeim tanácsát. Én mondom, hogy lakjanak Jeruzsálemben, és építsék föl Júda városait, mert helyreállítom romjait.
Én mondom, hogy száradjon ki a mély tenger, és kiszárítom folyóidat.
Én mondom Círust pásztoromnak*

Isten 150 évvel születése előtt megnevezi azt az embert, akit használni fog.

*Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!
Ezt mondja az ÚR fölkentjének, Círusnak, akinek megfogtam a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:*

Babilón városát bevehetetlennek vélték akkoriban, mert 100 méter magas és 24 méter széles fallal volt körülveve. Az Eufrátesz folyt a városon keresztül, és a folyóparton is hatalmas falakat építettek mindkét oldalon. A folyón átívelő 15 hídnál hatalmas kapukat építettek a falakba, hogy az emberek átmelessenek az egyik partról a másikra, de éjszakára ezeket a kapukat bezárták.

Amikor Círus a médekkel és a perzsákkal megérkezett Babilón alá, megostromolta a várost. Belsaccár olyan biztonságban érezte magát a városban, hogy megvetését kifejezve egy hatalmas ünnepséget hirdetett, amely hónapokig tartott, mértéktelen evéssel és ivással.

Miután Círus tanulmányozta a város védelmét, rájött, hogy semmiképpen nem tudják megostromolni ezeket a hatalmas falakat. Ezért eltérítő medreket épített az Eufrátesznek a folyó város feletti szakaszán. Aztán azon az éjszakán, amikor Belsaccár elrendelte, hogy a nagyapja, Nebukonozzor által a jeruzsálemi templomból elrabolt kelyheket előhozzák, Círus emberei eltérítették az Eufrátesz vizét a megépített csatornába.

A katonák a folyó medrében átmenetek a fal alatt, de még át kellett jussanak a folyó mentén épített falakon. Valamilyen okból, lehet hogy éppen azért mert a babilóni katonák az ünnepségek miatt olyan részek voltak, a kapukat nem zárták be éjszakára. Így Círus csapatai a nyitva hagyott kapukon keresztül betörték a városba, és még aznap éjjel elfoglalták Babilónt.

Isten a következőt mondta Círussal kapcsolatban:

királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk:

Mindezt 190 évvel az események megtörténte előtt jövendölte meg Isten.

Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszarakat leverem.

Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat

Círus hatalmas mennyiségű babilóniai gazdagság birtokosa lett.

hogy megtudd: én vagyok az ÚR, aki téged néven szólított, Izráel Istene.

Szolgámért, Jákóbért, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden, híres nevet adtam neked, noha nem ismertél

Nagyon érdekes, hogy Isten megnevezi azt a királyt, aki a babilóniai fogság után kiadja a rendeletet a város újjáépítésére. Ezért mondja Isten a bálványisteneknek, hogy mondjanak meg valamit előre, hogy aztán ha bekövetkezik az a dolog, akkor látható legyen, hogy tényleg istenek ők.

Ezt semmiféle képpen nem lehetett volna megírni, csak Isten ihletésének segítségével. Ézsaiás semmiféle képpen nem tudhatta ezt előre, nem nevezhette meg Círust, csak úgy, hogy az az Isten, aki a mi időzónánkon kívül él, belépve a mi időzónánkba szólt hozzá, mert Ő ott kint, az időn kívül minden olyan dolgot ismer előre, ami meg fog történni, és előre meg is tudja nevezni az embereket és eseményeket.

Ez egy bámulatos prófécia, hogy tudjuk, hogy az Úr az Isten. A bibliakritikusok természetesen azt állítják, hogy két Ézsaiás létezett, és a második az események után élt.

Én vagyok az ÚR, nincs más, nincs isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél.

Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy nincs más rajtam kívül, én vagyok az ÚR, nincs más!

Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az ÚR, cselekszem mindezt.

Az „én teremtek bajt” kifejezés sok problémát okozott, mert az eredeti héber szó „szomorúságot, nyomorúságot, nehézséget, próbatételt” jelent. Isten teremt azokat a nehézségeket és nyomorúságokat, amelyek azokra jönnek, akik gonosz dolgokat csinálnak.

Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az ÚR, teremtettem mindezt.

Jaj annak, aki perbe száll alkotójával

Az Istennel való perlekedés az ostobaságok csúcsa. Mégis hány ember harcol Isten ellen, hányan akarnak elmenekülni előle. De vajon miért harcolna valaki Isten ellen? Mert hamis elképzelése van Istenről. Ha helyes elképzelése van valakinek, akkor nem harcol ellene, mert tudja, hogy amit Isten tervez az életével kapcsolatban, az a lehető legjobb dolog, ami történhet vele. Isten megmondta, hogy „jót, és nem gonoszt tervezek”. Miért harcolnánk ez ellen?

Jaj annak, aki Istennel harcol, mert a saját java ellen harcol. Vannak olyanok, akik valóban harcolnak vele, de amikor győznek, akkor veszítenek csak igazán. Isten elmondta, hogy „a Lelkem nem fog mindig harcolni az emberrel”, de az emberek harcolnak a szíveikben az Isten Lelke és munkája ellen, és visszautasítják Jézus Krisztust. Jaj annak, aki visszautasítja Istent, aki nem

rendeli alá életét Istennek, mert szörnyű ítéletet von magára. Milyen ostobaság Istennel harcolni!

Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? És a készítmény ezt: Nem ügyes a kezéd?

Ott egy darab agyag az asztalon és a kézműves nekifog a formálásnak, az agyag pedig felkiált, amikor látja, hogy mi lesz belőle: „Hé, én nem ilyen akarok lenni!” Az agyagnak nincs hatalma saját sorsa felett, a kézműves kezétől függ az, hogy milyen lesz a forma. Így nekünk sincs hatalmunk a saját sorsunk felett, a mi életünk egy agyagdarab Isten kezében, és azt formálhat belőlünk, amit csak akar. Jaj annak, aki perbe száll az Isten munkájával a saját életében.

Istennek célja és terve van az életteddel kapcsolatban, és ezt csak akkor érted meg, ha engedelmeskedsz Istennek. A kézművesnek a fejében van a minta, az agyag önmagában értéktelen, mert nagyon sok van belőle. De az agyagnak megvan a lehetősége arra, hogy végtelen értéké válljon a Kézműves képességének köszönhetően. Ki tagadhatja Isten képességét arra, hogy Ő fogja az életünket, amely nagyon közönséges, és olyan ritka értéket formáján belőlünk, olyan edényt, amelyet a saját céljaira használhat.

Istennek tehát megvan a terve arra, hogy mi legyen az életemből, és ezt csak úgy ismerhetem meg, ha teljesen alárendelem neki az életemet. Az agyag nem irányíthatja a kézműves kezét!

Jaj annak, aki ezt mondja apjának: Miért nemzettél? - és anyjának: Miért vajúdtál velem?!

Ezt mondja az ÚR, Izrael Szentje és alkotója: Kérdőre akartok vonni fiaimat illetően? Parancsolni akartok kezem munkájában?

Én alkottam a földet, és én teremtettem rá embert. Az én kezem feszítette ki az eget, minden serege az én parancsomra állt elő.

A 11.-ik versben ezt olvastuk „*Parancsolni akartok kezem munkájában?*” Mi nem irányíthatjuk Isten munkáját még imádságon keresztül sem. Az imádság nem arról szól, hogy az én akaratomat erőltetem Istenre, mert az ima igazi célja az, hogy Isten akarata legyen meg. Ha az imát a saját akaratom megvalósítására használnám, akkor én irányítanám a világegyetemet, a körülöttem levő embereket, és én, az agyag határoznék a saját sorsom felől is.

De nem erről van szó. Az ima igazi célja az, hogy Isten akaratával kerüljünk összhangban, és az Ő céljainak rendeljük magunkat alá, mert az Ő tervei sokkal bölcsőbbek, mint az enyéme. Ő sokkal jobban ismeri az én helyzetemet, mint én magam, és teljes örültség lenne Istent irányítani arra, hogy azt tegye, amit én akarok. Az egész világot 10 perc alatt tönkre tudnám tenni az ilyenfajta imádságokkal.

Círusról pedig ezt mondja:

Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útját mindenütt. Ő építi föl városomat, és hazaküldi foglyaimat, nem fizetségért és nem ajándékért - mondja a Seregek ÚRa.

Ezt mondja az ÚR: Egyiptom szerzeménye, Etiópia nyeresége és a szábaiak, a nagy természetű férfiak hozzád mennek, tieid lesznek, utánad mennek, megbilincselve vonulnak. Feléd fordulva leborulnak, feléd fordulva imádkoznak: Csak nálad van Isten, nincs máshol, nincs más isten!

Bizony, te elrejtőzködő Isten vagy, Izráel Istene, szabadító!

Szégyent vallanak és gyalázatba esnek, mindnyájan gyalázatra jutnak a bálványkészítők.

Izráelt megszabadítja az ÚR örökké tartó szabadságra. Nem ér benneteket szégyen és gyalázat soha, soha többé.

Isten nem fogja elvetni Izraelt, mert véglegesen megmenti őket. De én nem szeretem a zsidókat!- mondja valaki. Hát akkor az a te bajod, mert Isten szereti őket.

Ezt mondja az ÚR, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta: Én vagyok az ÚR, nincs más!

Egyesek ezt a verset használják arra, hogy a GAP, azaz a „Időköz” elméletet alátámasszák. Szerintük az 1Mózes 1 első és második verse között meghatározatlan idő telt el.

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet. Itt van a nagy időköz, majd

A föld még kietlen és pusztá volt

Azt állítják, hogy ezalatt az időköz alatt teremtette Isten az angyalokat a Sátánnal együtt, és ezalatt az idő alatt lázadt fel a Sátán Isten ellen. Az első vers tehát az eredeti teremtésről szól, viszont az ő olvasatukban a második vers így kezdődik: „A föld kietlenné és pusztává vált...”

Ez a határozatlan időköz arra is lehetőséget teremt, hogy a fossziliákat, amelyeket több millió évesre becsülnek, ide bepréssék. Ezzel az Ézsaiás verssel is próbálják bizonyítani feltevésük helyességét:

az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta

Tehát nem pusztának és kietlennek teremtette, mert ez eléggé összeegyeztethetetlen Isten teremtésével, hisz a teremtés napjainak végén Isten rátekintett arra, amit teremtett, és megállapította, hogy az mind jó. Minden jó volt, amit teremtett, tehát nem igen teremthetett pusztá és kietlen dolgokat.

Eszerint az eredeti teremtés során is lakóhelynek teremtette a földet, és olyanok laktak itt, akiket mi történelem előtti lényeknek nevezünk. Ádám első volt a mostani emberek közül, de lehetséges, hogy az ő megteremtése előtt más olyan lények is lehettek a földön, akik az ismert történelem előtti időkben éltek. Lehet, hogy abban az időben a Sátán a föld uralkodója lehetett, mert ezt olvashatjuk Ezékielnél:

Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek.

Fölkent kerubot adtam melléd, hogy oltalmazzon, Isten szent hegyén voltál, tüzes kövek közt járkáltál.

Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned.

A nagyarányú kereskedés közben megteltél erőszakkal, és vétkes lettél. Azért száműztelek az Isten hegyéről, és elkergetett az oltalmazó kerub a tüzes kövek közül.

A GAP elmélet egyik legjobb bemutatása Pemberth: A föld legfiatalabb évei c. könyvében található. Mások, pl. Dr Morris a Korai föld c. munkájában nem ismeri el, hogy időköz létezik az 1Mózes 1 első két verse között, és ezért nehézsége támad azzal, hogy mikor teremtődtek az angyalok, és mikor bukott el a Sátán, mert nemsokkal az ember megteremtése után már ott is volt a bukott állapotában megjelent Sátán, és megkísértette az embert. Mindkét elmélet hihető, viszont mindkét elméletnek vannak gyenge pontjai.

Morris esetében az egyik hibaforrás lehet az, hogy mi történik a fossziliákkal? De itt felmerül a kérdés, hogy hány éves volt Ádám amikor Isten megteremtette őt? Egy napos, de akkor hogy lehetett felnőtt? Foga és izomzata biztos volt, tehát Isten már eleve belehelyezte a korának jellemzőit, annak ellenére, hogy az elején még csak egy napos volt.

Ennek megfelelően Isten a földet is teremthette idősebb korra jellemző tulajdonságokkal, teremthetett ősrégi fossziliákat is, csak azért, hogy összezavarja az embert. Mekkora a ti Istenetek? De ezt az egészet a tanultabb emberekre hagyom, hogy törjék ezen tovább a fejüket.

Nem rejtélyesen szóltam a földnek egy sötét helyén. Nem azt mondtam Jákób utódainak, hogy hiábavaló dolgokban keressenek engem. Én, az ÚR, igazat mondok, a valóságot jelentem ki!

Gyülekezzetek, jöjjetek ide! Lépjenek elő mindazok, akik megmenekültek a nemzetek közül! Semmit sem tudnak azok, akik fából készült bálványokat hordoznak, és olyan istenhez imádkoznak, aki nem tud segíteni.

Mondjátok meg, adjátok elő, tanácskozzatok csak egymással! Hirdetett-e valaki valaha, jelentett-e ki ilyent az ősidők óta? Csak én, az ÚR! Nincs más isten rajtam kívül, igaz és szabadító isten nincsen rajtam kívül.

A Biblia Isten kinyilatkoztatása. Az emberek hiába próbálnak Istenről koncepciókat kitalálni, mert mindnyájan tévednek. Az emberek saját képmásukra formálják Istent, de Isten kijelentette a Bibliában, hogy Ő igaz és szabadító Isten. Azt mondja, hogy forduljunk felé, és megmenekülünk, mert Ő az Isten:

Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert én vagyok az Isten, nincs más!

Magamra esküdtem, igazság jött ki számon, szavam megmásíthatatlan: Elöttem hajol meg minden térd, rám esküszik minden nyelv

Pál a filippiekhez írt levelében azt mondja:

mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel,

hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult;

megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.

Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névénél nagyobb,

hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké;

és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.

A Zsidó levélben azt írja, hogy Isten nem esküdhet saját magánál nagyobbra, ezért önmagára esküszik. És amikor Isten esküszik valamire, akkor tudhatjuk, hogy ennél biztosabb dolog nincs semmi a világon: meg fog történni, az a nap el fog jönni, amikor minden térd meg fog hajolni, és minden nyelv meg fogja vallani, hogy Jézus Krisztus Úr, az Atya Isten dicsőségére! De sokak számára az a nap már túl késő lesz az üdvösségre. És ez tragédia!

Most még átkozhatják, és mocskolódhatnak az Ő nevével, de azon a napon minden térd meg fog hajolni, mert az Isten maga esküszik erre.

és ezt mondják rólam: Csak az ÚRnál van igazság és erő! Megszégyenülve mennek hozzá mind, akik gyűlölték őt.

Milyen gyalázat fogja érne azokat, akik Jézus Krisztus neve ellen szóltak!

Az ÚR által boldogul, vele dicsekszik Izráel minden utóda.

Nagyon hatalmas és erőteljes szavak ezek!

Atyánk köszönjük a Te szavaid bizonyosságát. Csodálattal állunk előtted, egek és földek Teremtője, Aki kijelentetted a múlt és jövő dolgait. Urunk meghajtjuk térdünket előtted a mai napon, és megvalljuk, hogy egyedül Te vagy az Isten, nincs senki más rajtad kívül. Ki olyan mint Te, ó Istenünk? Ki ilyen hatalmas,

csodálatos, dicsőséges, erős? Minden hatalom és uralom a Tiéd, dicsérünk és dicsőítünk Téged!

Nyisd meg a szánkat Urunk, hogy dicsérhessük a Te neved, nyisd meg a szívünket, Urunk, hogy Téged dicsőítsünk Lélekben és igazságban. Segíts, Urunk, hogy neked, a Kézműves Mesternek alárendeljük magunkat, elfogadva azt, hogy a Te utaid a legjobbak számunkra. Hadd rendeljük alá életünket a Te Lelked érintésének, hogy olyan edényeket formálhass belőlünk, amelyek a Te nevednek hoznak dicsőséget és tisztességet, mert Te vagy az Isten, és mi Téged dicsőítünk, Jézus nevében.

Ézsaiás 46-47.

A 46.-ik fejezetben az igaz, örökkévaló Isten, Aki a mennyet és földet teremtette ellentétben áll az emberek által imádott hamis istenekkel. Az a tragédia, hogy ezek az emberek az izraeliták voltak, Ábrahám, Izsák és Jákób leszármazottai.

Ézsaiás és Jeremiás próféciái a hamis istenek imádása ellen szólnak, akik arra figyelmeztetik az embereket, hogy ha tovább folytatják a bálványok imádását, akkor Isten ítéletét fogják magukra vonni, Aki Babilónt fogja ítélő eszközéül felhasználni, és fogságba kerülnek a bálványimádás miatt.

Emlékeztek, amikor Jeremiás így kiáltott fel:

Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a folyóvíz forrását, elhagytak, hogy víztartókat vájjanak, repedezett falú víztartókat, amelyek nem tartják a vizet.

Az emberek mindig fognak valamiben hinni és valamit imádni, minden embernek van egy istene, de vannak olyan vallásos rendszerek, amelyek egyáltalán nem tartják a vizet, nem segítenek azokon, akik bennük hisznek, csak rabságba juttatják őket.

Ézsaiás megfeddi az embereket a hamis istenek imádása miatt, és a következőkben két ilyen hamis istenről fog szólni:

Összerogyott Bél, leroskadtt Nebó, állatokra és barmokra rakták szobraikat, amelyeket nektek kellett hordoznotok; most fáradtt állatokra kerülnek teherként. De nem tudják megmenteni a terhet, leroskadnak, összerogynak mind, maguk is fogságba kerülnek.

Ézsaiás rámutat arra, hogy a hamis isteneik teherré váltak számukra, és még az ökrök is roskadoznak az ő terheik alatt. Akkoriban az volt a szokás, hogy a hamis isteneket kihozták a templomokból vagy az imádatuk helyéről, rátették a szekerekre, és a különböző fesztiválokon és szent ünnepeken végigvitték őket az utcákon. Néha emberek vitték ezeket, a vállukra nehezedő tartórúdak segítségével.

Ezek a szokások ma sem tűntek el teljesen. Mexikóban például a szűz Gaudelupit ünneplik úgy, hogy ennek a szobrát felrakják a csodálatosan feldíszített szekerekre, és körbevezetik a városok utcáin, miközben az emberek letérdelnek, meghajolnak a szobor előtt.

Az ilyen szokások nagyon megszokottak voltak Ézsaiás idejében. Isten népe Bél és Nébó imádatát gyakorolta, de látható volt, hogy ezek az istenek még helyváltoztatásra sem voltak képesek önmaguk erejéből, hanem emberek kellett vigyék őket.

Ezzel ellentétben:

Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka

Izrael házának maradékai azok voltak, akik az asszírok északi királyság elleni támadása idején Júdába menekültek. Ez tehát azt jelenti, hogy mindegyik törzsből voltak menekültek Júdában, akik most már a déli királyság részévé váltak, míg a többiek az asszírok széttelepítették a világ minden sarkába.

Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jövételetek óta viszlek: Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg.

Az igaz, élő Istent nem kell hordozni, mert Ő hordoz minket, és ahelyett, hogy mi támogatnánk Őt, Ő támogat minket. Minden attól függ, hogy milyen Istent akarunk magunknak. Olyat, akit mi kell támogassunk, vagy olyat, Aki minket támogat? Olyat, aki rabságba visz, vagy olyat, Aki kimenekít onnan? A hamis istenek szöges ellentétben állnak az élő, igaz Istennel.

Isten azt kérdezte, hogy „kihez hasonlítanál engem?” Az emberek saját maguk alkották a hamis isteneik ábrázatát – kifaragták vagy formába öntötték ezeket. Isten azt kérdezte, hogy ha ki akarnátok faragni engem, akkor szerintetek mihez hasonló lennék? Milyen arcot faragnátok, kihez hasonlítanék?

Emberi szinten gondolkodva kihez tudnánk Istent hasonlítani? Emberhez hasonlóvá formálod Őt? Isten Lélek, hogyan foghatnál hozzá a kifaragásához?

Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez hasonlítanék?

Láttatok már ilyen faragott képeket, amelyek előtt leborultak, vagy akiknek hatalmas templomokat építettek? Láttatok már Diana istennő szobrait? Sokan imádták őt. De hogy nézett ki? Előlről csak mellek sokaságát lehetett látni rajta, és ő volt az élet adó isten?

Ézsaiás elmondja, hogy hogyan készítik az isteneiket az emberek:

Kiöntik az aranyat az erszényből, kimérik az ezüstöt a mérlegen. Ötvöst fogadnak, hogy istent készítsen belőle, és leborulva imádják.

Emberkéz alkotta, de az emberek olyan ostobák, hogy ezek előtt leborulnak.

Minden ember tudatában ott található az istentudat, és minden ember természetéhez tartozik, hogy imádjja istenét. Minden egyes kultúrában, még a legprimitívebb kultúrákban is isteneiket dicsőítenek. Legtöbb esetben az emberek

saját maguk kivetítése alapján készítették el isteneiket. „Ha én lennék isten, akkor ezt és ezt tenném, és így cselekednék.” Így születnek az isteneikről szóló legendák, hatalmas vadászerevével, nagy okossággal felfegyverkezve, és ezeket imádják.

A Dél-Amerikai őserdőkben, ahol a primitív emberek nem viselnek ruhát, a viharok idején fáznak, és remeg a testük, mivel még állandó lakhelyük sincsen. Ezek elgondolják, hogy ha „én isten lennék, akkor abban a nagy fában laknék, mert az hatalmas és erős, és amikor esik az eső és fúj a szél, akkor úgy tűnik, hogy az csak áll mozdulatlanul, és nem remeg úgy, mint én.” Ennek következtében a fákat istenként imádják.

Vagy ott van a Hold, amely holdtöltekor fényt ad nekik az őserdőben éjszaka. Holdtöltekor az emberek egymás karjába kapaszkodnak, körbe-körbe táncolnak, és imádják istenüket, mert azt gondolják, hogy ha ők lennének isten, akkor a holdfényében lakoznának.

A görögök is érdekes dolgokat hittek isteneikről. Azt gondolták, hogy ha „én lennék isten, akkor az Olimposz-hegyen laknék, és lenéznék a völgybe, hogy lássam ott lent az embereket, és azok a halandók soha nem tudnák úgy elcsábítani a gyönyörű lányokat, mint én, mert természetfeletti erőm segítségével behálózom, elkábítom őket, és kihasználnám ezeket a földi halandókat.”

Vállra veszik, úgy hordozzák: ha helyére teszik, ott áll, el nem mozdul helyéről. Ha kiáltanak hozzá, nem válaszol, a nyomorúságból nem szabadít meg.

És mégis az emberek olyan dolgokat imádnak, amelyek nem tudnak megmozdulni, nem tudnak válaszolni, nem tudnak beszélni hozzájuk – ezeket imádják az élő, igaz Isten helyett. Ez a tragédia!

Sokan azt mondják, hogy „én nem hiszek Istenben.” Valójában azt akarják mondani, hogy nem hisznek abban az Istenben, Aki teremtette a mennyet és a földet, és mindent ami benne van, és Aki elküldte a Fiát, hogy meghaljon az ember bűneiért. De mégis hisznek valamilyen istenben, mert mindenkinek van istene. Ugyanakkor visszautasítják az élő, igaz Isten imádatát, Aki képes nekik segíteni, képes megválaszolni a szükségleteiket, hanem ehelyett olyan istent imádnak, amely semmiféle segítséget nem nyújt nekik, csak rabságba hurcolja őket.

Gyakran valójában az élvezetek isteneit imádják, de ha az élvezeteknek adjuk át életünket, akkor a vége mindig csak sóvárgás lesz.

Mások pedig az értelem istenét imádják, de ennek az eredménye büszkeség. Megint mások a hatalom istenét imádják, és egész életükben csak a hatalomé a központi szerep – az eredmény kapzsiság.

Emlékezzetek csak, és piruljatok, szívleljétek meg ezt, ti hűtlenek!

*Emlékezzetek az ősrégi dolgokra, mert én vagyok az Isten, nincs más, Isten vagyok, nincs hozzám hasonló!
Előre megmondtam a jövődöt, és régen a még meg nem történteket.*

Egyetlen más isten, egyetlen vallási rendszer sem tudja megmondani előre a jövőt, és képtelen kijelenteni az őskorból azokat a dolgokat, amelyek még be sem teljesültek. Ézsaiás idejében még sok olyan prófécia volt, amelyek akkor még nem teljesültek be.

Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.

Most pedig a 45.-ik fejezetben említett Círusra utal, aki az Ő eszköze volt arra, hogy Izrael gyermekeit elengedje a fogságból. Mindezt Círus születése előtt 150 évvel írta meg, és ezért mondja Isten, hogy „nincs még egy olyan Isten, mint én, mert én kijelentem a dolgokat még mielőtt megtörténnének.”

Elhívok napkeletről egy saskeselyűt, tervem végrehajtóját messze földről. Alig szóltam, máris elhozom, kigondoltam, máris megteszem.

A történelemből tudjuk, hogy Isten ezt eltervezte és végre is hajtotta: Círusnak hívták a médek és perzsák azon uralkodóját, aki engedélyt adott arra, hogy Izrael gyermekei hazatérhessenek a babilóni fogságukból, és újraépíthessék templomukat.

*Hallgassatok rám, konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól!
Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik. A Sionon szabadulást szerzek ékességemnek, Izráelnek.*

A 47.-ik fejezetben Isten a Babilónra elkövetkező ítéletről szól, mivel Babilón Isten népének sanyargatása miatt megítéltetik.

*Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz lánya! Ülj a földre, nincs már trónus, káldeusok lánya! Nem neveznek többé finomnak és dédelgetettnek.
Fogd a kézimalmot, őrlj lisztet, vedd le fátyladat! Emeld föl ruhádat, takard ki combodat, úgy gázolj át a folyókon!
Ne takarja semmi meztelenségedet, hadd lássák gyalázatodat! Bosszút állok kérlelhetetlenül!
- mondja megváltónk, Izráel Szentje; Seregek URa az ő neve.
Ülj némán, menj sötét helyre, káldeusok lánya! Nem neveznek többé országok úrnőjének.
Megharagudtam népemre, eltaszítottam örökségemet, és kezedbe adtam őket.
Te pedig irgalmatlanul bántál velük, az örege is súlyos igát raktál.*

A babilóniak nem bántak kesztyűs kézzel a foglyaikkal, kemény munkával sanyargatták még az öregeket is.

Azt gondoltad, hogy úrnő maradsz örök időkre? Nem fontoltad meg ezeket, nem gondoltál a végére.

De most, halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más! Nem leszek özvegy, nem tudom meg, mi a gyermektelenség!

Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsige!

Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki.

Isten a Babilónra elkövetkező ítéletről beszélt itt, amelyet az Ő népével való kegyetlen bánásmód miatt fognak elszenvedni.

Emlékeztek, amikor Jézus arról az időről beszélt, amikor majd visszatér megítélni a földet:

Összegyűjtenek eléje minden népet, ő pedig elválasztja őket egymástól, ahogyan a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől.

A juhokat jobb keze felől, a kecskéket pedig bal keze felől állítja.”

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg.”

A népeket a zsidókkal szembeni bánásmód alapján fogja megítélni, vigyázzatok tehát, hogy ne beszéljétek a zsidók ellen, mert Isten kiválasztotta őket, és azt mondta: „megáldom azokat, akik áldanak téged, és megátkozom azokat, akik átkoznak téged.”

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetelek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Isten haragudott a zsidókra, mert ők beszennyezték nevüket a hamis istenek imádatával, és átadta őket a babilóniaknak, de azok nem voltak könyörületesek velük szemben, és ezért Isten őket is súlyosan ítéli meg.

Babilón azt gondolta, hogy a királysága örökre megmarad, *Azt gondoltad, hogy úrnő maradsz örök időkre?.. Nem leszek özvegy, nem tudom meg, mi a gyermektelenség!*

De Isten azt mondja, hogy annak ellenére, hogy élevezetekkel teli gondatlan életet éltél, egyetlen éjszaka alatt mindent el fogsz veszíteni.

Emlékeztek amikor Nabukkonozzornak furcsa álma volt, de nem emlékezett az álmra, és behívta a csillagjósokat, bölcseket, hogy megfejtsék azt számára. Az asztrológusok nagyon aktívak voltak abba az időben Babilónban, és majd a 13.-ik versben olvashatunk velük kapcsolatban is valamit.

Végül Dánielt hívták a királyhoz, és ő azt mondta:

Te, ó király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni.

Előttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és hogy megtudd, amin magadban töprengsz.

Neked, ó király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is.

Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüstből, a hasa és az oldala rézből,

a lábszárjai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből voltak.

Miközben nézted, egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet.

Összezúzódtott a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint nyári szérűn a polyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. A kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy hegygé lett, és elfoglalta az egész földet.

Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak.

Ó király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott,

kezedbe adta az embereket, a mezei állatokat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej!

De utánad más királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely az egész földön uralkodik.

A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat.

Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részint cserépből, részint vasból vannak.

Az a királyság ugyanis szétszakad, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel.

Lábujjai részint vasból, részint cserépből voltak; eszerint a királyság részint erős, részint törékeny lesz.

Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek, de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel.

Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennáll mindörökké.

Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rezet, a cserepet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata.

Akkor Nebukadneccar király arcra borult, úgy hódolt Dániel előtt, és megparancsolta, hogy mutassanak be áldozatot, és tömjénezzenek neki.

Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok ura és a titkok feltárója, ezért tudtad feltárni ezt a titkot.

A király elismerte Isten hatalmát és aztán ezt olvassuk:

Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranszobrot.

Ez az aranszobor Isten kijelentésének kicsúfolása volt. Sokan teszik ugyanezt: Kijelentik, hogy nincs Istenhez hasonló a mennyben és a földön, majd nem sokkal később beszennyezik az Ő nevét.

Nabukkonozzor elkészítette az aranszobrot, és ahogy Ézsaiás is mondja, azt hirdetik, hogy Babilón örökké élni fog, sohasem pusztulhat el, sohasem győzhetik le, mert ez egy örökkévaló királyság. De a prófécia arra utalt, hogy egyetlen pillanat, egyetlen nap alatt fog elesni, és Babilón egyetlen éjszaka alatt esett el, amikor Dániel Besaccárnak megfejtette a falra írt titokzatos kézírást. MENE, MENE, TEKEL, UPHARSZIN, azaz megmérettéted, könnyűnek találtattál, és még ma este elkérik a lelkedet, és a királyságodat darabokra szaggatják a médek és a perzsák.

Azon az éjjelen Círus, a perzsa király az eltérített Eufrátesz folyó medrében bement a városfal alatt, és még azon az éjszakán legyilkolták Belsaccárt és hercegeit. Ézsaiás 150 évvel Círus születése előtt beszél arról a felfúvaskodottságról, amely abban az időben Babilónban fog uralkodni, és kijelenti, hogy ők nem fognak könyörölni Isten népén, ezért Babilón megítéltetik, és egyetlen nap alatt el fogja veszíteni gyermekeit, és özvegyé fog válni.

A 9.-ik vers:

Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegység, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsige!

Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki.

Gyakran azt gondoljuk, hogy a titkos büntetteinket senki sem látja, de amikor Nabukkonozor a kertben sétált, egy hang szólt hozzá: „Az örök megfigyeltek téged, és nem viselkedtél jól, ezért véged van.” A király Dánielhez rohant, és kérdezte, hogy ez mi lehetett, és Dániel pedig figyelmeztette őt, hogy legyen óvatos, mert rossz úton halad. „A szíved büszkesége miatt felfúvalkodtál”, mondta neki, hisz saját magáról aranszobrot készíttetett, és ezzel Istent káromolta büszkeségében. Dániel arra figyelmeztette őt, hogy „csendben járjon az Úr előtt, hogy meghosszabbítsa napjait ezen a földön.”

Egy évig így is tett, de amikor egyszer ismét az ókor 7 csodájának egyikében, az ő függőkertjében sétált azt kérdezte: „hát nem én építettem ezt a hatalmas Babilónt?” És a hang ismét megszólalt, mert az örök továbbra is figyelték:

Számúznak az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, fűvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött, és annak adja azt, akinek akarja.

Azon nyomban beteljesedett ez a beszéd Nebukadneccaron. Számúzték az emberek közül, fűvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg olyan hosszúra nem nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai nem lettek, mint a madaraknak.

Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élőt, mert az ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre.

Mondhatod azt, hogy senki sem lát, de az örök figyelnek, Isten lát.

Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki. Bölcsességed és tudományod félrevezetett, amikor ezt gondoltad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más!

Pedig utolér téged is a baj, nem tudsz ellene varázsigét. Rád szakad a veszedelem, nem tudod elhárítani. Hirtelen ér utol a nem várt pusztulás.

Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt!

Agyonfárasztod magad tervezgetésekkel. Álljanak elő, és segítsenek meg, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, és újhold napján előre megmondják, mi történik veled.

Elképesztő, hogy egy ilyen tudományos fejlettséggel bíró társadalomban, amelyben olyan sokat tudunk a világegyetemről, a csillagokról, ebben a modern technológiával felszerelt társadalomban hihetetlen, hogy milyen sok újságban olvashatunk napi horoszkópokat. Az egész csak egy ókori babilóni babona, és az

emberek képesek a napi tevékenységeiket a csillagok állása szerint végezni. Hogyan lehetnek ennyire neveltségesek?

De hát az embereknek kell hinni valamiben, és elképesztő, hogy az emberek milyen ostobaságokban tudnak hinni, amikor Isten igazságát visszautasították. A Biblia rámutat, hogy „bölcseknek gondolják magukat, de ostobák lettek.” Abban a pillanatban, amikor kizárjuk Istent az életünkben, minden ostobaságnak áldozatává válhatunk, mert a Biblia szerint Isten át fogja adni őket a hamisságnak.

Nem akarsz hinni Istenben, Bölcs úr? Mindjárt meglátod, hogy milyen bölcs vagy. Isten megengedi, hogy az emberek ilyen ostoba, neveltséges dolgokban higgyenek, miután elutasítják Őt.

*Ennélfogva nincs meveltségük,
hiszen megismerték Istent, mégsem dicsőítették vagy áldották Istent, hanem
hiábavalóságokra jutottak gondolkodásukban, és értetlen szívük elsötétedett.
Aki azt állította magukról, hogy bölcsek, azok bolondokká lettek,
és a sötétségben végzik.*

*Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mevelik meg életüket a lángok
hatalmából. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni
szoktak.*

*Így jársz majd a varázslókkal, akikkel ifjúságod óta vesződtél. Mindenki hanyatt-
homlok menekül, nem segít rajtad senki!*

Ezek a bölcsek, asztrológusok még önmagukat sem képesek megmenteni, nemhogy téged.

Ézsaiás 48-50.

A 48.-ik fejezetben Isten elmondja, hogy hogyan fogja újra visszaállítani Jákób házát:

Halljátok meg ezt, Jákób háza, akiket Izráelről neveztek el

Izrael azt jelenti, hogy „Isten által irányított”. Gyönyörű név, egy ember, akit Isten vezet. Ezt a nevet adta az Úr Jákóbnak, miután Jákób egész éjjel harcolt vele, és végül megadta magát, de előtte könyörgött neki, hogy ne menjen el mielőtt őt megáldja.

Isten megkérdezte:

- Mi a neved?

- Jákób, azaz Sarokfogó.

- Nem leszel többé Sarokfogó, hanem „Isten által irányított ember”, Izrael.

Jákób egész életében bolondságainak élt, becsapott másokat, görbe utakon járt, és Isten azt mondta, hogy többé már nem leszel csaló, hanem Isten által vezetett leszel.

Halljátok meg ezt, Jákób háza, akiket Izráelről neveztek el, és akik Júdától származtok, akik az ÚR nevére esküsztek, és Izráel Istenét emlegetitek, de nem híven és nem igazán!

Nem igazán hagytad, hogy Isten irányítson, csak a neved van, de ez nem a valóság. Sajnos ez a mai világban is nagyon elterjedt dolog, mert sokan nevezik magukat kereszténynek, pl. egyes hollywood-i sztárok, egyes kormánytagok, de amikor az ő tetteikről olvasunk, akkor látjuk a valóságot – közülük nincs a kereszténységhez.

Az izraeliek is csak a nevet vették fel, de nem adták át életük irányítását Istennek, az emberek felveszik a keresztény nevet, de nem úgy élnek, ahogy Krisztus. Sokan lelki tisztátalanságok, világi élvezetek közepette élnek, és azt mondják, hogy Krisztushoz hasonlóak. De egyáltalán nem azok!

Isten megfeddi őket, mert csak a nevet veszik fel:

A szent városról nevezik magukat, és Izráel Istenére támaszkodnak, akinek Seregek URa a neve.

A korábbiakat már régen kijelentettem, az én számból jöttek ki, én hirdettem azokat. Hirtelen véghezvittem, bekövetkeztek.

Tudom, hogy makacs vagy, vasból vannak nyakadban az inak, a homlokod pedig érc,

Keményszívű nyakas emberek vagytok, mondja Isten. Semmi sem jut el az agyatokig, olyan kemény páncél a fejetek.

ezért jelentettem ki neked már régen, mielőtt bekövetkezett, már hirdettem, hogy ne mondhasd: Bálványom tette ezt, bálványoszobrom parancsára történt.

Isten előre kijelentette, hogy elhurcoltatja őket Babilónba, és utána visszahozza őket a fogságból, hogy ne hogy azt mondhassák majd amikor megtörténnek ezek, hogy a kis bálványoszobrunknak köszönhetjük szabadulásunkat.

Hallottad és láthattad mindezt, tanúskodhatsz is róla. Mostantól fogva új dolgokat hirdetek neked, rejtett dolgokat, melyekről még nem tudsz.

Most teremtem őket, nem pedig régen, ezelőtt nem hallottatok róluk; nem mondhatod, hogy tudtál róluk.

Nem hallottad, nem is tudtad, sohasem volt nyitva a füled. Tudtam én, hogy milyen hűtlen vagy, születésed óta hitszegőnek hívnak.

Csak nevemért túrtem ilyen sokáig, dicsőségemért fékeztem magam, és nem pusztítottalak el.

Csak a saját dicsőségem és kegyelmem akadályozott meg abban, hogy elpusztítsalak – ezt mindannyiunknak mondhatja Isten. Nyakasak, kemény fejűek vagyunk, és csak a saját neve miatt nem pusztít el minket.

De megolvasztottalak, mint az ezüstöt, megpróbáltalak a nyomorúság kohójában.

Babilónban nagy megpróbáltatásokon mentek keresztül, ez volt Isten tisztító folyamata számukra. Vajon van-e a földön még egy nép, amely annyit szenvedett, mint a zsidók? Bárhová mentek, mindenütt üldözték és utálták őket.

Önmagamért, önmagamért cselekszem, hogy engedhetném, hogy gyalázzanak? Nem adom másnak dicsőségemet!

A Biblia szerint akinek sok adatik, attól sokat is kérnek számon. Sokkal rosszabb a kinyilatkoztatott Fény elleni véték, mint a tudatlanság miatti bűn.

Az a szolga, aki ismerte ura akaratát, és nem fogott hozzá teljesítéséhez, vagy nem cselekedett akarata szerint, sok verést kap;

aki viszont nem ismerte ura akaratát, és úgy cselekedett verést érdemlő dolgokat, az kevés verést kap. Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.”

Minél jobban ismerjük Istent, és Isten akaratát az életünkre nézve, annál nagyobb bünt követünk el, ha ellene vétkezünk. Ezeket az embereket Isten saját eszközeként választotta ki, hogy elhozzák a világba a világosságot, Isten igazságát. Isten rendeleteit, parancsait, Törvényét kapták meg, és mégis elfordultak az igaz, élő Istentől, és a kánaániak isteneit kezdték imádni: Baált,

Molokot, Mammont. Bálványokat készítettek és azok előtt borultak le, és így nagyobb volt a bűnük, és nagyobb lett a büntetésük is.

Hallgass rám, Jákób! Izráel, akit elhívtam! Én vagyok az első, az utolsó is én vagyok!

Hiszen az én kezem vetette meg a föld alapját, az én jobbam feszítette ki az eget. Ha szólítom őket, mind előállnak.

Isten azt mondja, hogy ezeket az ostoba kis bálványokat imádtátok, amik se mozogni, se beszélni, se meghallgatni nem tudnak, én pedig az élő Isten vagyok, rám hallgassatok! Én vagyok az első és utolsó. A Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy „én vagyok az alfa és az omega, a kezdet és a vég”.

Hiszen az én kezem vetette meg a föld alapját, az én jobbam feszítette ki az eget.

Mit jelent ez? Azt, hogy Isten megmérte a világegyetemet jobb kezének araszával. Amikor én iskolás voltam, akkor azt tanították, hogy az univerzum kb. 4 milliárd fényévnyi átmérővel rendelkezik. Mire elvégeztem az egyetemet, már azt tanították, hogy a világegyetem átmérője 6 milliárd fényév. Elég sokat növekedett néhány rövid év alatt!

Most pedig már egyes csillagászok azt állítják, hogy tőlünk 50 milliárd fényévnnyire fedeztek fel galaxisokat. Nem tudom, hogy hogyan tudják ezt bebizonyítani, de legalábbis ezt állítják.

Persze sok a túlzás és a találgatás a tudomány nevében. Ugyanakkor van néhány csalás is, mint például sok ősember lelete. De ezeket a dolgokat a tudomány nevében követik el.

A minap egy híres archeológussal beszélgettem arról, hogy hogyan azonosítják be az őskori csontleletek korát. Ezt volt a válasza:

„Mondjuk, hogy elkezdünk egy feltáró munkálatot az egyik kanyonban, és nagy szükségünk van a lehető legtöbb pénzre ezekhez a munkálatokhoz. Amikor találunk például egy koponyát, akkor azt szeretnénk, hogy ez egy nagyon jeletős lelet legyen. Tudjuk, hogy ezen a helyen már találtak indián koponyákat, amelyeknek 4000 évvel ezelőtti koruk van, a kormeghatározási procedúra szerint. Ha tehát azt mondjuk, hogy az általunk megtalált koponya 2000 éves, akkor ennek semmi értéke nincs, mert volt itt már 4000 éves koponya is. Ahhoz tehát, hogy felfigyeljenek a leletünkre, óvatosan megvizsgálom, és néhány darabot elküldök a kormegállapító laboratóriumokba. Addig küldözgetem ezeket a darabokat, amíg azt a kort állapítják meg amelyet én szeretnék, és aztán kijelentem, hogy találtunk egy koponyát, amely 5000 éves, és ezzel bebizonyítom, hogy az indiánok 5000 évvel ezelőtt is itt voltak. Hirtelen mindenkit érdekelni kezd a dolog, és így sokkal könnyebb pénzt kapni az ásatásokra. Így szokták meghatározni a koponyák többségének korát.”

Ugyanez igaz akkor is, ha a csillagászok azt mondják, hogy felfedeztünk egy olyan galaxist, amely 6 milliárd fényévnire van tőlünk. De ez semmi, mert már előtte volt olyan felfedezés, amely 12 milliárd fényévnire tette a legtávolabbi galaxist. Úgyhogy valaki nagyot gondolt, és azt állítja, hogy 50 milliárd fényévnyi távolságban levő csillagrendszert fedezett fel. Na, most aztán kapaszkodhatnak, hogy legyőzzék ezt a fickót!

De tegyük fel, hogy igaza van. E hatalmas távolság tudatában egy teljesen új világegyetem elméletét dolgoztak ki, amely szerint az univerzum folyamatosan növekszik. Ezelőtt az ősrobbanás teória szerint a robbanás után minden kezd összehúzódni, és végül egy fekete lyukba, a semmibe fog visszahúzódni az egész világegyetem. Ezután aztán valami elromlik, és a nagy nyomás miatt ismét robbanni fog, és utána egy kis bolygón..., ideális körülmények között..., a tengeri semmiből egy amőba fejlődik ki..., és évmilliárdok múlva egy új ember állhat ismét egy új bolygón az új univerzumban, ... és ismét találgathatja az általa megtalált fossziliák korát.

Ha valóban egy 50 milliárd fényévre levő csillagrendszert fedezett fel, azzal csak annyit tett, hogy ezzel is Isten nagyságát növelte. Akkor is hatalmasnak gondoltam Őt, amikor az univerzumot 12 milliárd fényévnyi szélesnek hittem, amit a jobbkezének araszával mért ki. Mekkora lehet Isten?

Ó, Istenem, szörnyű problémám van, és ez olyan nagy probléma, hogy nem vagyok benne biztos, hogy meg tudod-e oldani vagy sem. Ó, ha rájönnénk, hogy Isten milyen hatalmas! Milyen dicső dolog lesz a mennyországban látni azt, hogy Isten hogyan rendelkezik a dolgokról.

Gyűjjetek össze mind, és hallgassatok ide! Ki mondta meg közületek azt, hogy akit az ÚR szeret, az hajtja végre akaratát Babilóniában és a káldeusok ivadékai közt?!

Én, én mondtam meg, el is hívtam őt, vezettem, hogy sikerrel járjon útján.

A 16.-ik vers nagyon felkeltette a figyelmemet:

Jöjjetek ide hozzám, halljátok meg ezt! Régen sem beszéltem rejtélyesen, amióta ez történik, jelen vagyok. Most pedig az én Uram, az ÚR elküldött engem és lelkét adta nekem.

Senki másról nem szólhat ez, csak Jézusról. Emlékeztek, amikor Jézus a farizeusokkal így beszélgetett:

Ábrahám, a ti atyátok ujjongott azon, hogy megláthatja az én napomat: meg is látta, és örült is."

A zsidók erre ezt mondták neki: „Ötvenéves sem vagy, és láttad Ábrahámot?”

Jézus így felelt nekik: „Bizony, bizony, mondom néktek, mielőtt Ábrahám lett volna: én vagyok.”

Ehhez hasonló ez az Ézsaiás vers is

Régen sem beszéltem rejtélyesen, amióta ez történik, jelen vagyok. Most pedig az én Uram, az ÚR elküldött engem és lelkét adta nekem.

Ezt mondja az ÚR, a te megváltód, Izráel Szentje: Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell.

Bárcsak figyeltél volna parancsaimra! Akkor folyamként áradna rád a jólét, a tenger hullámaihoz hasonlóan az igazság.

Ha Istenre hallgatnának, akkor jólétben élnének. Sokan közülük haragudtak a próbatételek miatt, de mindezek csak azért következtek be, mert nem tartották be Isten parancsait.

Manapság is sokan próbálnak saját cselekedeteiken alapuló igazságot kimunkálni Isten előtt. A Yom Kipur-t is arra használják, hogy méregetik a jó és rossz cselekedeteik arányát, és Istennek ajánlják ezeket bűneik bocsánatára. De Isten törvénye kimondta, hogy a vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat. Isten azt mondja nekik, hogy bárcsak megtartottátok volna parancsaimat, és akkor folyamként áradna rátok a jólét.

Annyi utódod lenne, mint a tenger partján a homok, méhed gyümölcse, mint a porszem: Neve nem veszne ki, nem pusztulna el előlem.

Menjetek ki Babilóniából, fussatok ki a káldeusok közül! Ujjongó hangon mondjátok el, hirdessétek és terjesszétek a föld határáig! Mondjátok: Megváltotta az ÚR szolgáját, Jákóbot!

Nem szomjaznak, amíg a pusztán át vezeti őket. A kősziklából vizet fakaszt nekik, megnyitja a kősziklát, és víz ömlik belőle.

Nincs békességük a bűnösöknek! - mondja az ÚR.

A 49.-ik fejezet első 7 versében mesés-zépférfi próféciát olvashatunk Jézus Krisztusról, akit Isten Megváltóként küld a földre:

Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljétek, távoli nemzetek! Már anyám méhében elhívott engem az ÚR, születésemtől fogva emlékezetben tartja nevem.

Éles karddá tette számat, keze ügyében tartott engem. Hegyes nyíllá tett, tegzébe dugott engem.

A 22.-ik prófétiás zsoltár 10.-ik versétől ezt olvashatjuk:

Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin.

Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem.

Azt is olvassuk a Jelenésekben, hogy a szájából elhangzó szavak élesek, mint a kétélű kard.

Ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Izráel, rajtad mutatom meg dicsőségemet!

És ebben Izrael nevének igazi jelentése van: „az ember, akit Isten irányít”.

Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet.

Mert kigúnyolták, visszautasították, megfeszítették.

*De az ÚRnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél.
Most pedig ezt mondja az ÚR, aki már anyám méhében szolgáljának teremtett,
hogy Jákóbot hozzá térítsem, Izraelt hozzá gyűjtsem.*

Jézus Krisztus célja az volt, hogy visszavezesse Izraelt Istenhez, az Atyához.

*Ilyen nagyra becsült engem az ÚR, Istenemnél van az erőm.
Ezt mondta: Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a
megmentett Izrael visszatérítésében légy az én szolgám. A pogányok
világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.*

Jézust a zsidók visszautasították, és így az evangélium a pogányokhoz, hozzánk jött el, akik egyszer távol voltunk Istentől és az Ő ígéreteitől, de rajta keresztül közel kerültünk ismét. Hála Istennek a pogányok világosságáért, Jézus Krisztusért.

Ezt mondja az ÚR, Izrael megváltója, Szentje annak, akit megvetnek az emberek, akit utálnak a népek, aki a zsarnokok szolgája: Királyok kelnek föl, ha meglátnak, és fejedelmek borulnak le az ÚRért, aki hűséges hozzád, Izrael Szentjéért, aki kiválasztott téged.

Ezt mondja az ÚR: A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján megsegítlek. Megőrizlek és megajándékozom általad szövetségemmel népemet, hogy te állítsd helyre az országot, és oszd szét az elpusztult örökséget.

Mondd a foglyoknak: Jöjjetek ki! - a sötétségben levőknek: Jöjjetek a napvilágra! Útközben lesz élelmük, még a kopár hegyeken is lesz legelőjük.

Nem éheznek és nem szomjaznak majd, nem bántja őket a nap heve, mert az terelgeti őket, aki könyörült rajtuk, az vezeti őket forrásvizetekhez.

Ez a Jelenések könyvének 7:16-ot juttatja eszünkbe:

Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem tűz rájuk, sem semmi más hőség,

Tovább Ézsaiás:

Minden hegyen utat készítetek, kimagaslanak az országutak.

Ezek itt messze földről jönnek, azok észak és nyugat felől, amazok meg Színím földjéről!

Színím a mai Kína területe, a keleti területek.

Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, törjete ki ujjongásba, hegyek! Mert megszánta népét az ÚR, és könyörül a nyomorultakon.

De Sion ezt mondta: Elhagyott engem az ÚR, megfeledkezett rólam az én Uram!

Isten összegyűjtötte őket a világ négy égtájáról, mégis ma sok zsidó azt kérdezi, hogy „hol volt Isten a holokauszt alatt? Isten elhagyott minket.”

De Isten ezt kérdezi tőlük:

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén?

Az anya megfeledkezhet, de Isten nem. Emlékeztek, hogy a 137-es zsoltár a babilóniai fogság a zsoltára:

Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk.

Az ott levő fűzfákra akasztottuk hárfáinkat.

Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: Énekeljete nekünk a Sion-énekekből!

Hogyan énekelhetnék éneket az ÚRról idegen földön?

Néhány idős rabbi szerint a következő két vers Isten válasza:

Ha megfeledkezem rólad, Jeruzsálem, bénuljon meg a jobb kezem!

Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha nem emlékezem rád, ha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb örömömnek!

Az Isten nem felejt el az ő fogságba került népét.

Íme, tenyerembe véstelek be, szüntelen előttem vannak falaid.

Fiaid hozzád sietnek, pusztítói és rombolói pedig kivonulnak belőled.

Emeld föl a tekintetedet és nézz körül: mind összegyűltek, eljöttek hozzád. Életemre mondom - így szól az ÚR -, hogy ékszerként veszed föl valamennyit, magadra aggatod őket, mint egy menyasszony!

Feldúlt országod pusztán heverő romjai még szűkek lesznek az ott lakóknak, mert eltávoznak pusztítói.

Majd mondják még neked gyermekeid, akiktől meg voltál fosztva: Szűk nekem ez a hely, menj odébb, hadd telepedjem le!

Ezt mondod majd magadban: Ki szülte ezeket? Hiszen én gyermektelen és meddő voltam, fogságban éltem, száműzötten. Ki nevelte ezeket? Hiszen én egyedül maradtam, honnan valók ezek?

Ez arról szól, amikor visszatérnek földjükre, jólétben élnek, és a föld szűk lesz számukra, ezért ki akarják majd terjeszteni a határokat.

Isten bámulatosan gyűjtötte össze Izrael népét, és ebben Isten akarata nyilvánult meg, és most ki akarják terjeszteni a kis országuk határait. Széltében 2 óra, hosszában 6 óra autóval az ország nagysága, ugyanakkor elképesztően mély, 5800 éves történelme van annak a földnek.

A következőkben Isten a népek megítéléséről szól:

Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Intek kezemmel a nemzeteknek, jelt adok a népeknek, és ölben hozzák haza fiaidat, leányaidat pedig vállukra emelve.

Királyok lesznek a gondviselőid, fejedelemasszonyok a dajkáid. Földre borulnak előtted, és lábad porát nyaldossák. Akkor majd megtudod, hogy én vagyok az ÚR, nem vallanak szégyent, akik bennem bíznak.

El lehet-e venni a zsákmányt a hőstől, megmenekülhetnek-e a foglyok az erőszakostól?

Igen! - ezt mondja az ÚR. A hőstől is el lehet venni a foglyokat, és az erőszakostól is megmenekülhet a zsákmánya. Perlőiddel én fogok perelni, fiaidat én szabadítom meg.

Az a nemzet vagy embercsoport, amely a zsidók ellen fordul, nemcsak egy nép ellen harcol, hanem magával az örökkévaló Istennel is.

Elnyomóiddal megetetem saját húsukat, megrészegegednek saját vérüktől, mint a musttól. Akkor majd megtudja mindenki, hogy én vagyok az ÚR, a te szabadítód, és megváltód, Jákób erős Istene.

Az 50.-ik fejezetben ismét egy bámulatos próféciát olvashatunk Jézus Krisztusról, és arról a megaláztatásról, amelyet saját népétől kell elszenvednie. Isten Izraelhez beszél:

Ezt mondja az ÚR: Hol van anyátok válólevele, amellyel elküldtem őt? Van-e hitelezőm, akinek titeket eladtalak? Csak bűneitek miatt adtalak el, vétkeitek miatt küldtem el anyátokat!

Isten kijelenti, hogy a nép elvált bűnei miatt, és nem Isten adta el őket az ellenségeiknek, hanem ők magukat adták el saját bűneik miatt, amikor elfordultak az Istentől, az élő víz forrásától.

Miért nem volt ott senki, amikor hozzátok mentem? Miért nem válaszolt senki, amikor szólítottalak? Olyan rövid már a kezem, hogy nem tud megváltani? Nincs már annyi erőm, hogy megmentselek? Íme, dorgáló szavammal kiszáritom a tengert, pusztává teszem a folyókat! Bűzlenek a halak, mert nem lesz víz, és elpusztulnak a szomjúságtól.

Feketébe öltöztetem az eget, és zsákruhát húzok rá.

Az én Uram, az ÚR, megtanított engem mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólani igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.

Az én Uram, az ÚR, megnyitotta fületem. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg.

Itt Jézus Krisztus, az Atya engedelmes szolgájaként szól. Emlékeztek arra, amikor azt mondta, hogy „nem az én akaratomat, hanem azét valósítom meg, Aki elküldött engem.” „Én mindig az Atya akaratát teszem.”

Az Ószövetségi időkben, ha valakinek a rabszolgája lettél, akkor 6 évig kellett szolgáljad őt. A gazdád felelőssége volt az, hogy minden szükségletéről gondoskodjon. Ha házasságra érett korban voltál, akkor ő adhatott neked feleséget. Ugyanakkor semmiféle tulajdonod nem lehetett, és így sem a feleséged, sem a születendő gyermekeid nem voltak a tied, hanem a gazdádéi.

A 7.-ik évben szabadon engedtek, de hat te azt mondtad, hogy szeretem a feleségemet, szeretem a gyermekeimet és szeretek itt szolgálni, és továbbra is a gazdádakat akarod szolgálni, akkor ő hívatta a város véneit, odaállított az ajtófélfához, és keresztülszúrta a füledet. Ezután fogtak egy aranykarikát, befűzték a füledbe, és ettől kezdve rabszolga voltál egész életedre saját akaratodból.

Azt olvassuk itt, hogy *az ÚR, megnyitotta fületem. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg.* Ez azt jelenti, hogy alárendelte magát az Atya akaratának. Nagyszerű képe ez annak, ahogyan Jézus Krisztus egészen a kereszthalálig rendelte alá magát az Atya akaratának.

Hagytam, hogy verjék a hátamat

Az Írásokban olvashatjuk, hogy Pilátus megostoroztatta Őt. A római ostorozás 39 csapásból állt, amelyet egy olyan bőrszíjjal végeztek, amelybe üveg és ólomdarabokat ültettek bele. Ezek a darabkák kiszakították az áldozatok húsát. Az ostorozás célja az volt, hogy vallomást csikarjanak ki az elítéltekből, azért, hogy felgöngyölíthessék a bűneseteket. Néhány ilyen csapás után mindenki, még a legkeményebb bűnözők is bevallották bűntetteiket.

Ha vallani kezdtek az elítéltek, akkor a következő csapás enyhébb volt, hogy ezáltal még inkább ösztönözzék a vallomást. De ha nem vallottak, akkor egyre erősödött az ütések ereje. *Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.*

Itt pedig azt mondja, hogy *Hagytam, hogy verjék a hátamat.* Mivel nem volt megvallandó bűne, ezért Jézust a római kormány 39 ütéssel ostorozta meg. Erről még többet fogunk olvasni és beszélni Ézsaiás 53.-ik fejezeténél.

Hagytam, hogy verjék a hátamat, és tépjék a szakállamat.

Azt is olvashatjuk róla, hogy a katonák egy zsákba bújatták a fejét és ütötték az arcát jobbról balról. Amikor az ember látja, hogy ütés fogja érni, akkor természetes reflexei segítségével csökkenteni tudja az ütések nagyságát, és még vissza is tudja rántani a fejét.

A testünk bámulatos koordinációval rendelkezik. Amikor lelépünk a járdáról, ezt nagyon finoman megtehetjük, mert a testünk koordinációja ezt lehetővé teszi. Ugyanakkor, ha már léptetek le úgy, hogy nem vettétek észre, hogy vége van a járdának, és az agyatok ezért nem tudta koordinálni a testetek mozgását, akkor tudjátok, hogy az is megtörténhet, hogy az a 10 cm-es szintkülönbség korházba juttat.

Mivel Jézus arcát eltakarták, ezért Ő nem látta a szembejövő ütések, nem tudott visszahúzódni, és így az ütések teljes erővel érték az arcát. Ennek következtében annyira összeverték, hogy a végén az arca már a felismerhetetlenségig eltorzult.

Arcomat nem takartam el a gyalázkodás és köpködés elől.

A keleti kultúrában a köpés a teljes megvetést jelenti. Az arabok nagyon gyakran megvetik az amerikai turistákat, és sokszor megtörtént, hogy amikor elmentünk mellettük, akkor egyet köptek a földre. Ez főleg akkor történik meg, amikor valamit el akarnak adni nekünk, és mi visszautasítjuk azt. A köpés a keleti kultúra része.

A zsidók nemcsak elutasították Őt, hanem leköpték. Az 52.-ik fejezetben olvashatjuk majd, hogy

Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz, nem emberi volt külseje, emberhez nem méltó volt alakja.

Jézus nem volt szép látvány, amikor megváltott minket a bűneinktől. Az arca egy felfújódott hústömeg volt, teljesen eltorzulva, tele köpésekkel. A hátát az ütések szakították szét, a töviskorona ott volt a fején, és Pilátus azt mondta: „Ime, az Ember!” De nem is lehetett felismerni, hogy ő ember volt valamikor. Mégis megtette, kibírta, nem hátrált meg, hanem alárendelte magát az Atya akaratának, mert szeretett minket.

Az előtte levő öröm helyett - a gyalázzal nem törődve - vállalta a keresztet, bár megvetette a köpéseket, és az egész dolog szégyenét, de kibírta, mert az irántunk érzett szeretete erősebb volt, mint bármi más.

A megváltás, a megtisztítás öröme hajtotta előre azokban a megalázó pillanatokban. Mennyire szeret Ő minket! Istenem segíts, hogy válaszoljunk erre a szeretetre!

De az én Uram, az ÚR, megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatban. Olyanná tettem arcomat, mint a kovakő, mert tudom, hogy nem vallok szégyent.

A teljes bizalmát az Atyába vetette.

Közel van, aki igazságot ad nekem, ki mer perbe szállni velem?! Álljunk elő együtt! Ki az én vádlóm? Lépjen ide!

*Íme, az én Uram, az ÚR, megsegít engem, ki mer bűnösnek mondani?
Mindnyájan szétmállanak, mint a ruha, moly rágja meg őket.
Aki köztetek féli az URat, hallgasson szolgája szavára! Aki sötétségben jár, és
nem ragyog rá fény, bízson az ÚR nevében, és támaszkodjon Istenére!*

Az utolsó versben egy kis pogány ceremóniára utal:

*De mindnyájan, akik tüzet szítotok, gyújtóvilakat gyártotok, saját tüzetek
lángjába kerültök, nyilaitok tüzébe, melyeket gyújtottatok! Az én kezem teszi ezt
veletek, kínok közé kell jutnotok!*

Ti, akik a hamis isteneket, a bálványokat, a hamis rendszert imádjátok, ti mind megkapjátok tőlem ítéleteket. Elképzelni sem tudom, hogy amikor egy zsidó ezeket a sorokat olvassa, akkor nem ismeri fel, hogy Jézus valóban a Messiás volt. Érthetetlen számomra, hogy miképpen tudják tagadni, hogy ezeket a próféciákat Jézus Krisztus betöltötte.

Atyánk, köszönjük azt a hatalmas szeretetet, amelyet irántunk mutatsz, bár el kell ismerjünk, hogy méltatlanok vagyunk erre. Mégis Istenem, Te egy örökkévaló szeretettel szeretsz minket, és magadhoz vontál a kedvességeddel, elküldve a Fiadat értünk. Istenem elfogadjuk a szeretetedet, és mi is nagyon szeretünk, és köszönjük, hogy kiválasztottál arra, hogy a tanítványaid lehessünk, és hogy gyümölcsöket hozzunk, hogy Veled legyünk és Téged szolgáljunk a Te királyságodban. Köszönjük, Urunk, hogy elhívtál, hogy megváltottál Jézus Krisztus vére által, és hogy Őbenne elfogadtál minket. Urunk, mi a Te gyermekeid vagyunk, és segíts nekünk, hogy gyermekeidként éljünk ebben a sötét és kifordult világban, Jézus nevében.

Legyen az Úr veletek, áldjon meg titeket, és halmozzon el az Ő áldásaival mindenben, hogy megtapasztalhattok az Ő szeretetének és kegyelmének teljes gazdagságát Jézus Krisztusban, az Ő nevéért.

Ézsaiás 51-52.

Ézsaiás következő próféciái annyira tisztán és világosan írják le, hogy mi történt Jézus Krisztussal miközben elutasították, szenvedett és meghalt, hogy azt hihetnénk, hogy mindezt a történetek után, és nem 600 évvel az események előtt írta le.

Izraelhez szól az Úr:

Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az URat keresitek! Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok!

Arra biztatja őket, hogy az Urra tekintsenek, és az igazságra törekedjenek. Ezután a bátorítás arról szól, hogy emlékezzenek arra az Ábrahámmal kötött szövetségre, amelyet az Úr kötött az ősatyákkal.

Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megszorítottam. Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. - Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zsoltárének.

Isten egy még számunkra is jövőbeli napról szól, amikor Ő ismét teljes dicsőségben, szépségben és áldásaival fogja visszaállítani Izrael népét, amikor a pusztaságaik ismét Édenkertté változnak.

Úgy tűnik, mintha e prófécia beteljesülésének kezdetét láthatjuk a mai Izraelben. Hatalmas pusztaság területeket vetettek be gabonával, de ez még nem az, amiről Isten itt beszél. Még további nehéz idők állnak előttük. Ez a nép annyit szenvedett történelme során, és még mindig hátra van egy olyan hétéves időszak, amikor ismét próbára teszik majd őket a végső határokig.

Jeremiás ezt a hét évet Jákób nyomorúságának nevezi, amikor az izraeliek ismét el kell meneküljenek földjükről, de ezúttal nem egy-két ézzeredre, hanem csak körülbelül három és fél évre. Ekkor a világ vezetője fogja ellenük fordítani haragját, de ennek az időszaknak a végén Isten helyre fogja állítani e nemzet dicsőségét, mert eljön a Messiás, megalapítja Isten királyságát ezen a földön, és Jeruzsálemből fog uralkodni. Isten vissza fogja állítani a föld szépségét és dicsőségét, amely olyan lesz, amilyen az emberiség bűnbe esése előtt volt a Teremtéskor.

Ézsaiás nagyon sok érdekes dolgot prófétált meg a föld fizikai állapotával kapcsolatban. Például:

Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, dűledezik, mint a kunyhó!

Mielőtt Isten ítéleteként az özönvíz elöntötte volna a Földet, a Föld körül egy vízburok húzódott, amely az életformákra oly káros kozmikus sugárzás nagyrésztét visszaverte. Ennek következtében az emberélet hossza kb. 900 év volt akkoriban, és így képes volt arra, hogy az agykapacitását sokkal nagyobb mértékben ki tudta fejleszteni. Gondoljatok csak bele, hogy milyen lehetne 900 évig élni! A tudósok szerint az ember az agykapacitásána csak kb. 20%-át képes használni. Ez azért van, mert ilyen rövid ideig vagyunk a földön. Mit tanulhatsz meg 100 év alatt? De ha 900 évig fejleszthetnéd az agyadat, akkor sokkal több érdekes dolgot tudnál elvégezni.

A Noé ideje előtti emberek építészetét tanulmányozva rájöhethetünk, hogy hihetelen tudományok birtokában voltak. Az ókori ember nem egy barlanglakó félig vadállat, félig szőrös ember volt kezében egy bunkós bottal, hanem egy nagyon intelligens lény volt, akinek lenyűgöző értelmi képességei voltak.

Ádám az összes állatnak nevet adott tulajdonságaik szerint. Azon a Földön nem igazán volt sötét éjszaka, mert ez a vízburok a Nap fényét tökrözte éjszaka is, így sokkal hosszabb idő volt a növények növekedésére, ezért aztán minden sokkal nagyobbra nőtt. Ezért voltak olyan hatalmasak az állatok is az özönvíz előtt.

Az özönvízkor tömegesen elpusztult állatok között találtak olyan bogarakat, amelyeknek 30 cm hossza volt. Nem a cipőddel, hanem a puskáddal kellett leterítsed. Találtak olyan aszparágusz növényt, amely 18 méter magasra nőtt, és mindenféle egyéb trópusi növényzetet az Északi Sark közelében. Kétségtelen, hogy az egész föld egy gyönyörű zöldelő paradicsom volt.

Isten erre az állapotra fogja visszaállítani a földet, és erről szól Ézsaiás is itt:

Bizony, megvigasztalja Siont az ÚR, megvigasztalja összes romjait. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az ÚR kertje. - Boldog örvendezés lesz majd benne, magasztalás és hangos zsolttárének. Figyeljétek rám, ti népek, hallgassatok rám, nemzetek! Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan. Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, és az én karomra várnak. Emeljétek szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek. De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.

A menny is eltűnik, és erről Péter is ír második levelének 2.-ik fejezetében. Jézus is azt mondta, hogy „az ég és a föld el fognak múlni, de az én szavaim örökre megmaradnak.”

Érdekes, hogy a Föld öregedik, akárcsak az univerzum. Az egyik híres tudós szerint a világegyetem olyan, mint egy hatalmas óra, amelyet egyszer felhúztak,

és fokozatosan jár le. A Nap másodpercenként 1.200.000 tonnát veszít tömegéből, de szerencsére akkora, hogy még így is képes lenne a következő 10 milliárd éven keresztül fenntartani az életet a Földön.

Amikor pedig a föld és a menny elpusztul, akkor Isten egy újat fog teremteni, és senki sem fog emlékezni a régre. Akkor egy új rend és új rendszer fog érvénybe lépni, amelyben nincs káosz, nincs rendetlenség, nincs bűn és lázadás, csak egyedül Isten dicsőséges királysága, és minden ennek a királyságnak az alattvalója lesz.

Hallgassatok rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól ne rendüljetek meg!

Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.

Az igazak örökké megmaradnak, a gonoszok pedig elpusztulnak, mint a ruha, amelyet megrág a moly. Jézus a gyehennáról ezt mondja: „ahol férgük nem fog meghallni és a tűz sosem alszik ki.” A gonoszokat, akik megvetik Istent, a pokolra vetik, de az igazak örökké élni fognak.

Az emberek válasza következik:

Ébredj, ébredj, szedd össze erődöt, ó ÚRnak karja!

Van amikor úgy tűnik, hogy Isten elaludt. Hogyan lehet Isten ennyire türelmes az emberek istenkáromlásaival, hogyan tudja elviselni ennyire a gonoszt és miért engedi meg, hogy a gonoszok jólétben éljenek – vajon miért nem csapja agyon őket azonnal? Ha én lennék Isten, akkor nagyon gyorsan véget vetnék az ilyeneknek. Isten pedig annyira türelmes, hogy megengedi, hogy káromolják, csúfolják, kinevessék Őt, mintha elaludt volna. Ezért kiáltják az emberek, hogy ébredjen fel az Úr karja.

Ébredj, ébredj, szedd össze erődöt, ó ÚRnak karja! Ébredj, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet!

Ráháb Egyiptom költői megnevezése, ugyanezt használja Észaiás a 30:7-ben is.

Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger medrén át, hogy átkelhessenek a megváltottak!

Nagyon kevés türelmem van azokkal a bibliakritikusokkal szemben, akik „Nádtenger”-nek próbálják feltüntetni a Vörös tengert, amely általában 30-40 cm mély mocsaras terület szokott lenni. Azt állítják, hogy ezen akartak átkelni annak

idején az izraeliek Mózes vezetésével, és ennek vize egy erős szél hatására feltorlódott. Emiatt szerintük nem is volt annyira nagy csoda, hogy az izraeliek ezen keresztül gázoltak.

Az izraeliek azonban hatalmas csodaként tekintettek erre az eseményre, és az itteni referencia is ezt sugallja: „a nagy mélység vizeit”. Ézsaiás sokkal közelebb volt ahhoz az időhöz, mint ezek a modern kritikusok, akik azt állítják magukról hogy Biblia tudósok. Én inkább hiszek Ézsaiásnak, mint ezeknek a mai embereknek. Ha a tenger csak 30 cm mély volt, akkor sem tudták kizárni a csodát ebből az eseményből, mert hatalmas csoda lehetett, hogy Isten az egész egyiptomi hadsereget belefulasztotta egy 30 cm mély vízbe. Lehet, hogy ki akartak találni valami bölcsét, de csak több problémát okoztak maguknak.

Így fognak visszatérni az ÚR megváltottai is, és ujjongva érkeznek meg a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Micsoda nagyszerű nap lesz az: Isten napja, amikor eljön a földre, és Izraelt ismét népévé teszi, és ők akkor fel fogják ismerni Őt, és határtalan örömmel fogadják majd egymást.

Én, én vagyok vigasztalótok! Miért félsz halandó embertől, olyan embertől, aki a fű sorsára jut?

Jézus azt mondta, hogy:

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de a lelket meg nem ölhetik. Inkább attól féljete, aki a lelket is, meg a testet is el tudja pusztítani a gyehennában.”

A Biblia szerint:

Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az ÚRban bíz, az oltalmat talál.

Elfelejtetted alkotódat, az URat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?!

Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fog el a kenyere.

Mert én, az ÚR, vagyok a te Istened, aki fölriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek URa a nevem!

Egy pillanatig azt kiáltották, hogy ébresztő Istenem, majd a 11.-ik verseben Isten a dicsőséges jövőről kezd beszélni, és azt mondja, hogy én vagyok a ti vigasztalótok, Aki kiszabadított titeket, Aki kettéválasztotta a morajló hullámú tengert, majd

Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy!

Milyen tragikus, hogy egyesek tévesen azt olvassák ki a Bibliából, hogy Isten befejezte dolgát Izraellel, és örökre elfordult tőlük. Isten ments!

Aztán most, mintha Isten azt mondaná, hogy nem én alszom, hanem ti:

Ébredj már, ébredj már, kelj föl, Jeruzsálem! Kiittad már a harag poharát, melyet az ÚR keze tartott eléd, az öblös poharat, amelytől tántorogsz, kiittad, kiürítetted. Fiai közül, akiket szült, nem állt mellé egy sem. Fiai közül, akiket fölnevelt, nem fogta kézen egy sem.

Két dolog történt veled - még csak nem is szánnak -: pusztulás és összeomlás, éhínség és fegyver - s még csak vigasztalód sincsen.

Isten a szörnyűséges időkről kezd beszélni, amely a nagy Nyomorúság idején fog eljönni, amikor majd pusztulást, éhínséget, fegyvert kell megtapasztaljanak. De ez senkit sem érdekel manapság sem, és nagyon érdekes, hogy az egész világ szeretné eltemetni ezeket az embereket. De Isten kijelenti, hogy ezek az Ő népe, és ismét sajátjává fogja fogadni őket.

Fiaid aléltan feküdtek minden utcasarkon, mint antilop a hálóban, betelt rajtuk az ÚR haragja, Istened dorgáló szava.

Ezért halld meg ezt, te szegény, aki részeg vagy, de nem bortól:

Ezt mondja Urad, az ÚR, Istened, aki népéért perel: Kivettem már kezedből a poharat, melytől tántorogsz, nem kell tovább innod haragom öblös poharából.

Eljön majd a nap, amikor minden nyomorúságuk véget fog érni, hanem Istennel fognak ismét egyesülni.

Kínzóid kezébe adom azt, akik ezt mondták neked: Hajolj le, hadd tapossunk rajtad! Te pedig olyanná tetted hátadat, mint a föld, mint az utca, amelyen taposnak.

Isten meg fogja büntetni azokat, akik őket kínozták. Amikor Jézus vissza fog jönni, az első dolga az lesz, hogy a föld népeit megítélje, annak fényében, hogy hogyan bántak a zsidókkal.

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhöz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot.

Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam, és befogadtatok,

mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám.

Akkor így válaszolnak neki az igazak: Uram, mikor láttunk téged éhezni, hogy enned adtunk volna, vagy szomjazni, hogy innod adtunk volna?

Mikor láttunk jövevénynek, hogy befogadtunk volna, vagy mezítelennek, hogy felruháztunk volna?

Mikor láttunk betegen vagy börtönben, hogy elmentünk volna hozzád?

A király így felel majd nekik: Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.”

Az atyámfiai a zsidókat jelenti itt.

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetek előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Isten ismét felkarolja a zsidókat. De vajon miért volt Isten olyan kemény velük, hisz úgy tűnik, hogy minden más emberfajnál többet szenvedtek? Ez nem egészen igaz, mert voltak olyan fajok is, amelyek teljesen eltöröltettek a földről.

A keménység oka a következő: az Úr azt mondta, hogy „akinek sok adatik, attól sokat is várnak el.” Ez számunkra is nagy figyelmeztetés, hisz oly sokat kaptunk Istentől – sok betekintést Isten terveibe, igazságába, Igéjébe. Ezzel együtt jön az a felelősség is, hogy ennek megfelelően járjunk, éljünk. És ezt a zsidók nem tették.

Mi akkor a zsidó előnye, vagy mi a körülmetélés haszna?

Minden szempontból sok. Elsősorban az, hogy Isten rájuk bízta Igéit.

És ezenkívül a szövetségeket, az ósatyákat, a törvényt, a parancsolatokat, és oly sok mindent adott Isten nekik.

Minél többet ad nekünk Isten, annál nagyobb a felelősségünk is. Ők nem vállalták ezt a felelősséget, elbuktak, és Isten ezért bánt velük olyan keményen, hisz mindezen bölcsességek és örökségek ellen fordultak.

Ébredj, ébredj, Sion, szedd össze erődet! Öltözz ékes ruhába, Jeruzsálem, te szent város, mert nem jön már ide többé körülmetéletlen és tisztátalan.

Nagyon szomorú és tragikus Jeruzsálemet a mai állapotában látni: tele prostitúcióval, drogokkal. A szent város, amelyet Isten minden város közül kiválasztott itt a földön tele van átkokkal, keserőséggel, méreggel, küszködéssel és gonosszal. Ezért várjuk már annyira azt a napot, amikor Jeruzsálem ismét Isten és az igazság városa lesz, tündöklő fénye a világnak.

Rázd le magadról a port, kelj föl, fogságba vitt Jeruzsálem, oldd le nyakadról bilincsedet, Sion fogságba vitt lánya!

Ezt mondja az ÚR: Ingyen adtad oda magad, nem pénzen váltalak meg.

Péter írta, hogy „nem aranyon és ezüstön váltattunk meg, hanem Jézus Krisztus drága vérével.”

Mennyire igaz, hogy ingyen adják el magukat az emberek. Jézus azt mondta, hogy

Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért?

Érdekes kérdés: Mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért? Ha a Sátán eljönne, és azt mondaná, hogy kérhetsz bármit a lelkédért, mit kérnél tőle? Mennyiért adnád? Egymillió dollárért? Ötmillió dollárért?

Amikor ezt ebből a nézőpontból vizsgáljuk, akkor persze azt mondjuk, hogy semmiért sem adnám oda a lelkemet, mert ez az örökkévalóság kérdése, amelyet nem akarok a sötétség fogságában tölteni. Semmiért sem adnám, mert megfizethetetlen.

Isten is megfizethetetlennek látja lelkünket, de sajnós annak ellenére, hogy egy ember azt állíthaja, hogy még ötmillióért sem adná el a lelkét, végül mégis odaadja a nagy semmiért. Milyen ostoba dolog ez, és ezt mondja itt Isten az izraelieknek is.

Az 52.-ik és 53.-ik fejezetek az Isten által kifizetett megváltás áráról szólnak, amelyet az ember megváltásáért fizetett ki.

Mert ezt mondja az én Uram, az ÚR: Egykor Egyiptomba került népem, és jövevény volt ott, aztán Asszíría sanyargatta.

Most pedig mit tegyek - így szól az ÚR -, hiszen ingyen vitték el népemet?! Ujjonganak, akik uralkodnak rajta - így szól az ÚR -, és gyalázzák nevemet szüntelen, mindennap.

Ezért majd megismeri népem a nevemet azon a napon, hogy én vagyok az, aki így szólt: Itt vagyok!

Jézus saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt, de eljön majd az a nap, amikor be fogják fogadni Őt.

Mily szép, ha feltûnik a hegyeken az örömhírt hozó lába!

Az örömhír szó itt az evangéliumot jelenti.

Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik!

Halld, őrállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az ÚR a Sionra.

Vígan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az ÚR, megváltotta Jeruzsálemet!

Kinyújtotta szent karját az ÚR minden nép szeme láttára. Meglátják majd az egész föld határán Istenünk szabadítását.

Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalan dolgot ne érintsetek! Vonuljatok ki belőle, tisztítsátok meg magatokat, akik az ÚR edényeit hordozzátok!

Pál írásain keresztül így szól a Lélek:

Ezért tehát menjetek ki közülük, és váljatok külön tőlük, így szól az Úr, tisztátalant ne érintsetek, és én magamhoz fogadlak titeket, Atyátokká leszek, ti pedig fiaimmá és leányaimmá lesztek

Ézsaiásnál is kivonulásra, elválasztódásra hív Isten, arra, hogy elválasszuk magunkat a világtól, a világ politikáitól: *ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával....és*

Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.

De nem kell sietve vonulnotok, nem kell futva mennetek, mert az ÚR jár előttem, Izráel Istene lesz mögöttetek is.

Isten egyszerre vezet és megvéd a hátbatámadástól is.

Ézsaiás 53-55.

Az Ige Istentől ihletett és hibátlan, de az emberek követtek el hibákat, amikor fejezetekre és versekre osztották a Bibliát. A cél az volt, hogy könnyen megtalálható legyen minden rész a Bibliában, de megtörténik, hogy a fejezet vagy verselválasztások nem a legjobb helyen történtek. A mi tendenciánk az, hogy amikor egy fejezet végére érünk, akkor abbahagyjuk az olvasást, és legközelebb a következő fejezetet kezdjük olvasni.

Viszont néha a gondolat nem szakad meg a fejezet végén, hanem folytatódik tovább, és ez a helyzet itt is. Az 52.-ik fejezetnek a 12.-ik verssel vége kellene legyen, és az 53.-ik fejezet a következő verssel kellene kezdődjön, mert az 52.-ik fejezet utolsó három verse a következő fejezethez kapcsolódik. Ezekkel a versekkel kezdjük tehát mi is az 53.-ik fejezet tanulmányozását.

Isten a szolgájához, az Ő egyszülött Fiához szól, Aki Isten volt, de *ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és magatartásában is embernek bizonyult;*

Jézus azt mondta:

Én önmagamtól nem tehetek semmit: ahogyan tőle hallom, úgy ítélek; és az én ítéletem igazságos, mert nem a magam akaratát keresem, hanem annak az akaratát, aki elküldött engem.”

A Gecsemáné kertben is azt mondta, hogy „nem az én, hanem a Te akaratod legyen meg”, mert szolgaként alárendelte magát az Atyának.

Ézsaiás Isten eljövendő Szolgájáról kezd profétálni az 52:13-ban:

Eredményes lesz szolgám munkája, magasra emelkedik, igen hatalmas lesz.

A „magasra emelkedik” kifejezést itt ugyanaz a héber szó fejezi ki, amelyet Jézus használt akkor, amikor azt mondta a tanítványoknak, hogy

Én pedig, ha felemeltetem a földről, magamhoz vonzok mindeneket.

Jézus ezzel a halálára utalt, amikor majd felemeltetik a keresztre.

Ezt a verset egyesek gondatlanul úgy értelmezték, hogy ha mi Jézust emeljük fel, akkor ő majd mindenkit vonzani fog, és vannak ilyen kórusdalok is, hogy „emeljük fel Őt, hogy az egész világ had láthassa.” Helytelen ez az értelmezés, mivel kiragadja a verset a szövegekörnyezetéből, amely a következő versből egyértelműen kiderül:

Ezt azért mondta, hogy jelezze, milyen halállal fog meghalni.

Vagyis a keresztahalált jelenti.

Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz, nem emberi volt külseje, emberhez nem méltó volt alakja.

Szó szerinti fordításban inkább így hangzik: „olyan torz volt az arca, hogy nem lehetett felismerni az, hogy ember.”

Az evangéliumokból tudjuk, hogy betakarták az arcát és ütlegelni kezdték a fejét. Ha látjuk az ütést, akkor a testünk fel tud készülni arra, és reflexeink segítségével tompítani tudja az ütés erejét. De ha az ütés váratlanul ér, akkor fáj csak igazán.

Mivel Jézus arcát letakarták, és úgy kezdték ütlegelni, ezért az arca valószínűleg szörnyen eltorzulhatott, és Ézsaiás szerint az emberek iszonyodtak tőle, ha ránéztek.

De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyan dolgot tudnak meg, amiről addig nem hallottak.

Ki hitte volna el, amit hallottunk, ki előtt volt nyilvánvaló az ÚR hatalma?

Mint vesszőszál, sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattünk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna.

Érdekes próféciák ezek Jézus Krisztussal kapcsolatban – nem a fizikai szépsége vonz minket Őhozzá. Gyakran még mielőtt meglátunk először valakit, elgondoljuk, hogy miként nézhet ki. Én is jártam már így, hogy az emberek mást vártak.

Gyakran meghívnak beszélni olyan helyre, ahol csak a rádióból ismernek engem, és érdekes látni, hogy mennyire sokkoló a hatás, amikor meglátnak engem, mert egész másra számítottak.

A fejünkben már nagyjából kialakítottuk azt, hogy milyen kinézete lehet Jézusnak, elképzeltük, hogy milyen páratlan fizikai szépséggel rendelkezik. Itt azonban azt olvashatjuk, hogy nem a fizikai szépsége lesz az, amely vonzani fog minket – és szerintem ez így van rendjén. Az az igazság, hogy az emberek többsége ronda, és igen kevés az igazán szép külsejű ember. A legtöbben a „még elmegy” kategóriába tartozunk, és nem a kinézetünk vonzza az embereket.

Ha Jézus egy különleges szépségű ember lenne, akkor sokkal nehezebben tudnánk azonosulni vele. Így viszont mindnyája azonosulhatunk vele, mert a lelki szépsége és szeretete vonz minket hozzá, és nem az számít, hogy milyen a külső formája.

Amikor János a mennyben meglátta a trónuson ülő jobb kezében a tekercset, és hallotta az angyalt:

aki hatalmas hangon hirdette: „Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit?”

De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba.

És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen.

Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az orozlán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét”.

És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek;

János első pillantásával megöletett Bárányként látta Jézust a mennyben, nem pedig valami fizikailag tökéletes és jóképű lényként, mint ahogy mi elképzeljük Jézust. Valószínű, hogy az Úr értünk történt szenvedésének nyomai még láthatóak rajta. Ezeket a nyomokat viselte feltámadása után is, mert emlékeztek, hogy Tamás azt mondta, hogy

„Ha nem látom a kezén a szegkek helyét, és nem érintem meg ujjammal a szegkek helyét, és nem teszem a kezemet az oldalára, nem hiszem.”

És később Jézus

így szólt Tamáshoz: „Nyújtsd ide az ujjadat, és nézd meg a kezeimet, nyújtsd ide a kezedet, és tedd az oldalamra, és ne légy hitetlen, hanem hívő.”

Ézsaiás azt írja, hogy:

Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmaik férfiai, betegség ismerője.

Bizonyára van elképezéletek azzal kapcsolatban is, hogy Pál hogyan nézhetett ki. Kemény óriásként gondolhatunk rá a levelei alapján. Egyszer olvastam a korai egyház egyik tagjának leírását Pál apostolról. A leírás egy vékony, csupa csont és bőr emberről szól, aki kb. 1.50 magas, szörnyen elferdült orral, a szeme bevörösödött, állandóan folyt belőle valami...és én nagyon bosszús lettem, mert egyáltalán nem ilyennek képzeltem el Pált. Szeretem őt nagyon, mert hihetetlen nagy bölcsességet adott Ő át nekünk, és annyira megszerettem őt, hogy már nagyon várom azt, amikor a mennyben vele együtt tudok lenni.

Lehet, hogy egy embert nagyon szeretünk, de fizikai vonzalmat nem érzünk iránta. Mégis manapság a szeretetet állandóan összekapcsoljuk a fizikai vonzalommal, ahelyett, hogy magával a személlyel kapcsolnánk ezt össze. Tragikus ez a gondolkodás, és ezért van az, hogy olyan sok házasság tönkremegy, mert valaki az arccal köt házasságot, és kiderül, hogy nincs jellem mögötte.

Egyik legrosszabb estém az volt, amikor egy szép arcú lánnyal mentem találkára. Nagyon szörnyű volt, mert igaz, hogy szép volt, de igen csak unalmas. Az esténk is szörnyen unalmas volt, semmiről sem beszélgettünk.

Igy követik el az emberek is a hibákat a kapcsolatok keresésével, mert a fizikai külsőt nézik, ahelyett, hogy a személy valódi jellemét látnák mögötte.

Eltakartuk arcunkat előle

Láttatok már olyan dolgot, amit megpillantva el kellett forduljatok, mert nem bírtátok elviselni a látványt? Lehet, hogy ez fog akkor is megtörténni, amikor először meglátjátok Őt azokkal a nyomokkal, amelyeket a miattunk történt szenvedése miatt visel. Nem lesz emberi kinézete.

Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődünk vele.

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze.

Ezért olyan nevetséges a zsidókat vádolni és üldözni Jézus Krisztus halála miatt. Az egyháztörténelem erről szól – és ez egyszerűen nem biblikus, idióta viselkedés. A zsidók sem felelősek jobban Jézus Krisztus haláláért, mint te meg én. Mindnyájan egyformán viseljük a felelősséget, mert a mi vétkeink miatt kapott sebeket. Az én bűnöm vitte Őt a keresztre, az én bűnöm miatt kellett elszenvedje a verést, a megvetést. Én vagyok a hibás!

Nem vádolhatunk és üldözhetünk valaki mást a mi saját bűneink miatt. Mi magunk vagyunk a felelősök!

Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

Én vagyok a felelős az Ő szenvedéséért és haláláért, és Ő értem halt meg, hogy bűneimnek bocsánatot nyerjen, hogy visszaállítsa az Istennel való kapcsolatomat.

Isten az embert azért teremtette, hogy állandó kapcsolatban, közösségben lehessen vele. De amikor az ember bűnt követett el, hátat fordított Istennek és a kapcsolat megszakadt vele, mert a szent és igaz Istennel nem lehet újból közösségben lenni addig, amíg valami meg nem tör a bűnömet. Ezért jött Jézus, hogy a vétkeim, bűneim büntudatát elhordozza, meghaljon helyettem, és így most már ismét közösségben lehetek Istennel.

Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

Emlékezték, hogy Jézus azt kiáltotta a kereszten a 22.-ik zsoltár szavaival, hogy „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?”, és a zsoltár 4.-ik versében találjuk meg erre a választ: *te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei.* Isten elfordult a Fiától amikor a mi bűneink rajta voltak, mert ez a bűn következménye: elszakadás Istentől. Ezért amikor a bűneink Jézus válára kerültek, akkor Ő elszakadt az Atyától, és ezért kiáltotta azt, hogy „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?” Hogy Isten minket ne kelljen megtagadjon, ezért Őt súlytotta minden bűnünkért.

Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki.

Emlékeztek, hogy mi történt Pilátus előtt:

Pilátus ekkor így szólt hozzá: „Nekem nem felelsz? Nem tudod, hogy hatalmam van arra, hogy szabadon bocsássalak, de hatalmam van arra is, hogy megfeszíttesselek?”

Jézus így válaszolt: „Semmi hatalmad nem volna rajtam, ha felülről nem adatott volna neked: ezért annak, aki engem átadott neked, nagyobb a bűne.”

Ezért aztán ki akarta szabadítani őt Pilátus, mert nagyon kényelmetlenül érezte miatta magát.

Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját.

Semmit sem mondott saját védelmére.

Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiírtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!

Érdekes kifejezés, hogy „kiírtják a földön élők közül”. Emlékeztek, amikor Dániel ezt profétálta:

Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben.

A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz.

A „megölik” szó itt valójában azt jelenti, hogy kiírtják.

A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után

Emlékeztek az arimátiai József, aki gazdag volt, eljött, és kikérte Pilátustól Jézus testét.

bár nem követett el gonoszsgot, és nem beszélt álnokul.

Az ÚR akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az ÚR akarata célhoz jut vele.

Lelki gyötrelmeitől megszabadulva látja őket, és megelégedett lesz.

Azért gyöttrődött, hogy mi újjászülethessünk. És az elégítette meg Őt, hogy látta a mi megváltásunkat, az Istennel helyreállt közösségünket.

Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket.

Milyen sokan lettünk igazzá Jézus Krisztus ismerete által! És mindezt Krisztus születése előtt 700 évvel írták le. Ezért Péter Pünkösdkor ezt mondta az embereknek Jézus Krisztus keresztfeszítéséről:

A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok,

azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a pogányok keze által felszegeztétek és megöltétek.

Péter a keresztfeszítésről azt mondja, hogy az Istennek előre elhatározott döntése és terve szerint történt. Isten előre tudta és megtervezte, hogy megmutassa nekünk, hogy mennyire szeret minket.

Ez a szeretet, és nem az, ahogy mi szeretjük Istent, hanem az, hogy ő szeretett minket, és elküldte a Fiát engesztelő áldozatul bűneinkért.

Pál pedig azt mondta, hogy

Hiszen még az igazért is aligha halna meg valaki, bár a jóért talán még vállalja valaki a halált.

Isten azonban abban mutatta meg rajtunk a szeretetét, hogy Krisztus már akkor meghalt értünk, amikor bűnösök voltunk.

A te bűneidet, a te vétkeidet is elhordozta,

Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban

Pál a római levélben írja:

Isten gyermekei vagyunk.

Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak,

Tovább Ézsaiásnál olvassuk:

hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

Mindkét oldalán egy-egy bűnöst feszítettek meg, és emlékeztek, hogy még odaszegezése közben is azt imádkozta, hogy „Atyám bocsásd meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek.” Közbenjárt a bűnösökért.

Ez a prófécia Jézus halálával beteljesedett, és ezáltal Ő volt az egyedüli ember a történelemben aki betölthette a Messiás szerepét. Ha Jézus nem a Messiás, akkor nincs Messiás. Senki más nem lehet a Messiás. Jézus mind a 300 pontot betöltötte, minden olyan próféciát, amely az életéről, a szolgálatáról és a haláláról szólt.

Itt Ézsaiásnál láthatunk példát erre a teljesen egyértelmű prófeciára, és ha ez nem Jézus Krisztusra utal, akkor senki másra nem utalhat.

Egyedülként töltötte be ezeket a próféciákat, és ha ezek után valaki visszautasítja Őt, az azt jelenti, hogy a saját lelkiismerete és az igazság ellen is vétkezik.

A következő fejezetben arról olvasunk, hogy Izrael YEHOVA feleségeként helyreáll:

*Ujjongj, meddő, aki nem szültél, vígan ujjongj! Örvendj, aki nem vajúdtál, mert több fia lesz az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak! - mondja az ÚR.
Széles helyet keress sátradnak, feszítsd ki sátorponyvádat teljes szélességükben! Húzd meg köteleidet, erősen verd le cövekeidet!*

Isten meg fogja növelni Izrael nagyságát, és az emberek számát, ismét megáldva őket:

*Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid a népek örökébe lépnek, és elpusztított városokat telepítenek be.
Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat! Ifjúkorod szégyenét is elfelejted, özvegyiséged gyalázatára nem emlékezel többé.*

Hóseás egy klasszikus képet fest arról, hogy Isten saját feleségeként vette magához Izraelt, de ők megtagadták Istent, más isteneket kezdetek szolgálni, de Isten végül ismét megváltja őket a maga számára, és vissza fogja állítani azt a jó kapcsolatot velük, amire mindig is vágyott. Itt is ugyanez a gondolat olvasható:

*Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek URa a neve, és aki megváltott, az Izrael Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak.
Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az ÚR, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened:
Egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal összegyűjtelek.*

Isten dicső irgalma, kegyelme és türelme látható itt Izraellel szemben, hisz ezer év annyi az Úrnak, mint egy pillanat. Egy pillanatra elhagyta, de nagy kegyelemmel fogja összegyűjteni őket.

*Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked - mondja megváltó URad.
Mert úgy teszek, mint Nóé idejében: Ahogyan megesküdtem, hogy nem árasztja el Nóé özönvize többé a földet, úgy esküszöm meg most, hogy nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé.
Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg - mondja könyörülő URad.
Ó, te nyomorult, vihartépte, vigasztalan! Íme, én drágakövekre építem falaidat, zafírokból rakom le alapodat.*

Rubinból készítem el falad párkányát, és kapuidat briliánskövekből, összes határaidat meg gyémántokból.

Fiaid mind az ÚR tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége.

Igazság által leszel erős, nem kell félned az elnyomástól: távol marad tőled, sem a rettentéstől: nem közelít hozzád.

Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben.

Hiszen én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat élesíti, és fegyvert készít munkájával, én teremtettem az öldöklőt is, hogy pusztítson.

Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az ÚR szolgáinak, így szolgáltatok nekik igazságot - így szól az ÚR.

Az igazság nem tőlünk ered, nem a saját cselekedeteink miatt vagyunk igazak, hanem egyedül csak az Ő kegyelme által. Itt elsősorban Izrael nemzetének adja ezt az ígéretet, miután összegyűjtötte és a saját népének nevezte: akkor semmiféle fegyver sem győzheti le őket, minden nyelv elbukik, amely ellene fordul.

Ez az ígéret túlmutat Izraelen, és elérkezik hozzánk, az Úr szolgálóihoz, akik Krisztusban találjuk meg az igazságunkat.

A dicsőséges Királyságról szól ezután:

Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért!

Az Úr utálja a nyerészkedést, utálja azt, hogy ha az emberek kihasználják egymást és profitot hajtanak be másoktól. Isten el fogja pusztítani ezt az egész kereskedelmi rendszert, és amikor ez megtörténik, akkor nagy örömnép lesz a mennyben, míg a földről nagy sírás és kesergés hallatszik majd.

A Jelenések könyvének 18.-ik fejezete teljes egészében arról szól, hogy Isten bemutatja, miként fogja elpusztítani ezt a kereskedelemre felépített világot, amely az embereket rabszolgákká tette hitelkártyák és hitelek által. A Jézus Krisztus által megalapított Új Világban semmiféle nyerészkedésnek nem lesz helye, az emberek kapzsiságának nem lesz lehetősége kihasználni a gyengébb, szegényebb embereket.

Minek adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, keresményeteket azért, amivel nem lehet jóllakni?

Isten ezt az egész ma is létező rendszert bírálja, mert olyan dolgokért dolgozunk, amelyek nem elégítenek meg.

Hallgassatok csak rám, és jó ételt fogtok enni, élvezni fogjátok a kövér falatokat! Figyeljetelem rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! Örök szövetséget kötök veletek, mert hűséges maradok Dávidhoz.

Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött.

Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenedért, az ÚRért, Izráel Szentjéért, aki dicsővé tesz téged.

Keressétek az URat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!

Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az ÚRhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.

Milyen nagyszerű szavak ezek, amelyeket Isten hozzánk intéz a mai napon!

Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim - így szól az ÚR.

Sokszor nem értem, hogy Isten miért teszi azt, amit tesz. Az Ő gondolatai nem az én gondolataim, az Ő utai nem az én utaim, mert nagyon sok mindent másképp tennék az Ő helyében. Ez nem azt jelenti, hogy bölcsebben cselekednék, mint Ő, csak egyszerűen mást tennék, mint Ő.

De az Ő gondolatai és az enyémekek között az a különbség, hogy Ő már ismeri a végét az elejétől kezdve, ezért nem kell azon gondolkozzon, hogy ez vajon helyes-e vagy sem, mert tudja, hogy helyes. Amikor én teszek valamit, akkor csak remélhetem, hogy helyes, amit teszek. Néha helyes, de sokszor kiderül, hogy nem az, viszont amikor elkezdtem cselekedni, akkor azt gondoltam, hogy helyes volt.

Nagyon sokszor azt gondolom, hogy ez a legjobb út, de aztán később rájövök, hogy nem így van. Volt egy sokkal jobb út is. Isten ezért mondja, hogy az én gondolataim, nem a ti gondolataitok, és az én utaim nem a ti utaitok.

Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én utaim a ti utaitoknál, és az én gondolataim a ti gondolataitoknál.

Hatalmas a különbség, és itt látszik meg igazán az ember esendősége, mert néha megharagszom Istenre, mert nem úgy cselekszik, ahogy én akarom. Nem nevetséges, hogy valaki azért haragudjon meg Istenre, mert Ő nem azt cselekedete, amit az ember akart, vagy nem úgy tette a dolgokat, ahogy ő akarta?

Ha minden az én akaratom szerint lenne, akkor sohasem lenne problémám, gyengeségem, gondom. Minden nagyon símán menne, viharmentesen, de ez nem Isten útja. Mert az én módszerem szerint semmiféle jellemformálás, jellemerősödés nem menne végbe, hanem egy gyenge elkényeztetett személlyé válnék, akivel nagyon nehéz lenne kijönni, mert nem érteném meg az olyanokat, akiknek vannak problémáik, gyengeségeik, hanem kibírhatatlan lennék velük szemben.

Ezért aztán Isten nem engedi, hogy az én gondolataim szerint menjenek a dolgok, és megengedi, hogy megbotoljak, hogy elessek, és gyengeségeket, próbatételeket, nehézségeket kell megtapasztaljak azért, hogy amikor a testvérem bajban van, akkor alázattal tudjak odamenni és felemelni őt, miközben tudom, hogy én is könnyen eleshetek.

Isten útjai a legjobbak, és ha ragaszkodom ahhoz, hogy Isten az én útjaim szerint tegye a dolgokat, az egyszerűen ostobaság, mert ezáltal a saját tudásomat emelem Isten tudása fölé.

Pál írja, hogy

Isten ugyanis haragját nyilatkoztatja ki a mennyből az emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen, azok ellen, akik gonoszságukkal feltartóztatják az igazságot.

Ha mi ismerjük Isten igazságát, és mégis a mi gondolatainkat, utainkat emeljük fel, azt jelenti, hogy Isten igazságát feltartóztatjuk. Nem parancsolgathatunk annak, Akiről tudjuk, hogy fölöttünk áll.

Mennyivel jobb az, amikor azt mondom, hogy „Istenem, legyen meg a Te akaratod”, alárendelem az én utaimat a Tiednek, hogy a Te akaratod teljesüljön az én életemben. Tedd azt, amiről tudod, hogy a legjobb, és nem kérdőjelezem meg, nem panaszkodom, nem nyavalygok akkor, amikor nem az én akaratom szerint történnek a dolgok.

Nem bírom a nyavalygást, ezt a gyermekeimtől is megkérdezhetitek – de ők ezt már megtanulták. Sok rosszat csinálnak, de nem nyavalyognak!

El tudom képzelni, hogy mi lehet Isten hozzáállása az emberek folyamatos nyavalygásához és panasz-áradatához.

Nem tudom, hogy milyen magasan van a menny a föld fölött, és nem hiszem, hogy valaki ezt tudhatja, de az biztos, hogy nagyon magasan van – annyival magasabbak Isten gondolatai is a mieinknél, és az Ő útjai is a mieinknél. A legbölcsebb dolog tehát az, ha átadom az Úrnak a vezetést, és ezt írja a Biblia is.

„Kötelezzétek el útjaitokat az Úrnak, és Ő beteljesít mindent”. Amit Ő tervez, és amit Ő akar, azt meg is fogja valósítani az életemben, ha alárendelem az én utaimat neki.

Mert ahogyan az eső és a hó lehull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyert az éhezőknek,

ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.

Isten egy természeti képet használ arra, hogy bemutassa az Ő Igéjének munkáját. Akár az eső és a hó, amely az égből jön, az Isten igéje is a mennyből származik, nem pedig az emberek kitalációja, mint ahogy azt egyesek szeretnék elhíttetni velünk:

A teljes Írás Istentől ihletett; szent emberek írták le azt, amit a Szentlélek ihletett bennük. Isten Igéje a mennyből jött hozzánk azzal a céllal, hogy itt a földön munkálkodjon, nem pedig a mennyben, itt a földön van gyümölcse és eredménye.

Az eső is azért öntözi a földet, hogy az élet minden lehetőségét megadja a földnek. Ha ránézünk egy száraz, poros, elhagyatott sivatagi földre, teljesen pusztának tűnik, de mégis, az a kietlen, száraz föld tele van rejtett életformákkal, és amikor eső esik, gyönyörű növények kezdenek fejlődni rajta. A sivatag lila, sárga, arany és kék színekben fog pompázni, miután az eső a magokat életre keltette.

Ilyen a mi életünk is – ahogy Isten Igéje megérinti az életünket, képes arra, hogy átalakítsa azt, és életre keltse a lelkünket, ezáltal megelevenítve azokat a lehetőségeket, amelyek rejtve voltak bennünk. Az ember Isten Igéje nélkül halott, élettelen, száraz és kietlen marad. Amikor viszont Isten esője áztatni kezdi az életemet, akkor az eredmény a sok gyümölcs lesz.

Isten munkájának első gyümölcse velem kapcsolatos, az, amit velem tesz. A második pedig az, amit Isten rajtam keresztül tud tenni, másokat segítve.

ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen

A zsoltárokból olvassuk, hogy

Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezék, ha kéréit hozza!

Isten Igéje a mag, és ha azt másokhoz elviszed, akkor biztosan aratni is fogsz, mert Isten Igéje nem tér vissza üressen hozzá. Tanuljátok meg használni az Igét, és hagyjátok abba az Ige védelmezését. Nincs szüksége a ti védelmetekre, hanem arra van szükség, hogy használjátok Isten Igéjét.

Hányan kezdték olvasni azért a Bibliát, hogy megértve azt még jobban tudják támadni, és az lett a vége, hogy hívőkké lettek. A mi gyülekezetünkben is sok ilyen példa van.

Isten azért küldte el az Igéjét, hogy reményt, örömet, bátorítást és életet hozzon el számunkra. Mindezek az Ige olvasása közben el is jönnek számunkra, mert az Ige be fogja teljesíteni azt a küldetését, amiért Isten elküldte azt. Ezért olyan fontos, hogy Isten Igéje átitassa az életünket. Minden nap egy újabb darabkáját tanulmányozva életünk ki fog rügyezni, virágozni dicsőségben és szépségben.

Bizony, örömmel jöttök ki, és békességben vezetnek benneteket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak.

Annak a szeme előtt, aki Isten Igéjén él, még a természet is harmóniába kerül. Egyszerűen dicsőséges – mert ahogy Istennel harmóniába kerülsz, úgy a körülötted levő természettel is összhangba kerülsz, és olyan dolgokat kezdesz látni, amit előtte még sohasem láttál.

Mindig azt szoktam mondani, hogy ha nem vagy még keresztény, akkor add át az Úrnak az életed még vakáció előtt, mert nem élvezheted igazán a szabadságodat sem, ha nincs Krisztus a szívedben. Olyan dolgokat fogsz látni Krisztus által betöltekezve, amit soha nem láttál azelőtt. Meglátod azokat a virágokat, amelyeket azelőtt egyszerűen csak letapostál, és le fognak nyűgözni azzal, hogy milyen nagyszerű tervezőmunka eredményei, hogy milyen gyönyörű színekben pompáznak.

Új dolgokat fogsz látni

A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak. A tövis helyén ciprus nő, a csalán helyén mirtusz nő. Az ÚR dicsőségére lesz ez, örök jelül, amely nem pusztul el.

Eljön majd Isten dicsőséges napja, amikor Ő mindent helyre fog állítani.

Tudjátok, hogy az Isten Igéjének legnagyobb része az, hogy sohasem kell aggódnok az eredmény miatt, mert Isten Igéje nem fog üresen visszatérni, hanem el fogja végezni azt, amiért Isten elküldte. Mindig tudom, hogy áldással távoztok innen, mert az Ige dolgozik.

Ha ez én szavaimat kellett volna egész eset hallgassátok, akkor nem tudom, hogy mi történne veletek. De Isten Igéje dolgozni fog a ti életetekben, és a Szent Lelke által alkalmazza is azt az életeitekre, és ez gazdagítani fogja az életeteket az Ő kegyelme által.

Ézsaiás 56-60.

Az 56.-ik fejezetben az Úr felsorolja azokat a feltételeket, amelyek teljesítése esetén mi is az előző fejezetben megismert örökkévaló királyságának és megváltásának részei lehetünk.

Ezt mondja az ÚR: Tartsátok meg a törvényt, cselekedjete igazságosan, mert hamarosan eljön szabadításom, és nyilvánvalóvá lesz igazságom.

Már Ézsaiás idejében is úgy szólt a bátorítás, hogy éljenek az emberek Úr szabadítása közelségének tudatában. Isten azt akarta, hogy minden egyes generáció a Királyság közeli eljövételének fényében éljen.

Péter azt írta, hogy eljön az a nap, amikor az emberek majd csúfolódnak az eljövendő királyság közelségével kapcsolatban, és azt fogják állítani, hogy minden úgy folytatódik, ahogy egyszer elkezdődött. De Péter szerint ezek az emberek szándékosan tudatlanok, mert Isten már egyszer elpusztította ítéletével a világot, amikor özönvizet zúdított rá. És azt is leírja Péter, hogy

Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják, hanem türelmes hozzátok, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen.

De el fog jönni az Úr napja, mégpedig úgy, mint a tolvaj, amikor az egek recsegeve-ropogva elmúlnak, az elemek égve felbomlanak, a föld és a rajta levő alkotások is megégnek.

A késlekedés oka tehát az, hogy Isten arra vár, hogy az emberek feléje forduljanak.

Amikor Arizónában laktunk, és az első gyülekezetünket pásztoroltam, emlékszem, hogy lakott ott egy bámulatos hölgy, aki emlékezetem szerint soha nem jött el az istentiszteletünkre, de azt állította, hogy nagyon kedveli a feleségemet és engem.

Érdekes jellem volt, korábban sok évet töltött Kínában misszionáriusként, és abban az időben éppen a hadsereg egyik kórházában volt ápolónő Arizónában.

Amikor én elkezdtem neki beszélni az Úr közeli eljövételéről, akkor azt mondta, hogy igen, elhiszem, hogy az Úr rövidesen eljön értem, mert már elég öreg vagyok ehhez. Ő így képzelte az Úr közeli eljövételét. Bizonyos értelemben ez igaz is, hiszen Isten egyszer mindannyiunkért eljön, és egyikünk sem lesz itt olyan nagyon sokáig. Ha nem is jön el az egész testéért egyszerre, akkor is igen rövid időnk van hátra ezen a földön.

Mi az élet?

Mert a ti életetek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik.

Nagyon rövid a mi életünk, főleg ha ezt az időt az örökkévalósággal vetjük össze. Mégis, e rövid idő alatt dől el a mi örökkévalóságunk, a mi sorsunk. Nagyon bámulatos dolog ez, ha belegondolunk!

Ez tehát arra ösztönöz, hogy bármennyi időm is van még hátra, azt az Úrral töltssem, Neki szolgáljak, és teljesen elkötelezzem Neki életemet, energiámat, mert az idő rövid. Amikor tehát Ézsaiás azt mondja, hogy az Úr ideje közel van, ez mindannyiunkra vonatkozik. Az Úr ideje mindig nagyon közel van, és ennek tudatában kell élnünk, tudván azt, hogy egyetlen életünk van, amely hamarosan elmúlik, és csak az fog megmaradni belőle, amit Jézus Krisztusért teszünk. Minden más csak fa, széna és szalma, ami el fog égni. Semmi másnak nincs értéke az örökkévalóság síkján: sem az amit magamért tettem, sem az, amit a közösségért, semmi más, csak az, amit Jézus Krisztus nevében és dicsőségéért tettem.

Az idő tehát rövid, és ez egy állandó üzenet minden generáció számára. Hogyan éljünk Isten akarata szerint?

Tartsátok meg a törvényt, cselekedjétek igazságosan – Isten azt akarja, hogy igazságos és őszinte életet éljünk. Nem akarja, hogy csaljunk, lopjunk és megrövidítsünk másokat. Ő azt akarja, hogy a helyes dolgokat cselekedjünk, és ez nem egy nagy kérdés. Micsoda nagyszerű világ volna ez, ha minden ember igazságosan és őszintén kezelné embertársait.

De nem ez a helyzet a mai világban! Mindig vannak olyan emberek, akik ki akarják használni a pozíciójukat mások kizsákmányolása árán. Mindig félelmetes dolog, ha hátrányos pozícióba kerülünk valaki mással szemben, mert biztosak lehetünk benne, hogy ki fognak használni.

Jézus azt mondta: „*Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok*, mert ők kihasználták az embereket, a szegény özvegyasszonyokat, az emberek problémáit és betegségeit, és ezekből gazdagodtak meg.

Az ember nem igazságos, de Isten azt akarja, hogy igazságosak legyünk.

Ezt mondja az ÚR: Tartsátok meg a törvényt, cselekedjétek igazságosan, mert hamarosan eljön szabadításom, és nyilvánvalóvá lesz igazságom.

Boldog az a halandó, aki így cselekszik, az az ember, aki ehhez ragaszkodik

Isten kijelenti, hogy aki igazságos és őszinte azt Ő megáldja,.

Isten mindig az elnyomottakat és a szegényeket védi. Ha mi nyomorgatjuk őket és mi tesszük szegénnyé őket, akkor Istennel fogunk szembeállni.

vigyáz, hogy meg ne sértse a szombatot, és vigyáz, hogy keze semmi rosszat ne tegyen.

A szombat törvényét Isten Izrael nemzetének adta szövetségül. Amikor Isten a 2Mózesben ezt a törvényt adta, azt mondta, a 31:16-ban:

Tartsák meg Izráel fiai a szombatot, tegyék a nyugalom napjává nemzedékről nemzedékre örök szövetségül.

Isten a körülmetélést is örök szövetségül adta az izraelieknek. A szombat törvénye sem a pogány világra, sem a zsidón kívüli egyházra nem vonatkozott, és ennek ellenére az embernek szüksége van egy pihenő napra.

Bizonyára sokkal egészségesebbek lennénk, ha heti egy napig tényleg csak pihennénk, hisz az eredeti követelmény is a pihenésre vonatkozott, hogy a szervezetnek lehetősége legyen a regenerálódásra. Ezek az emberek nem Isten rendelete szerint akarták a szombatot megtartani, hanem szórakozásra akarták felhasználni, akárcsak mi magunk is.

A zsidók szombatja a pénteki naplementétől a szombati naplementéig tartott.

A korai egyházban, amikor felmerült a kérdés, hogy a pogányokból lett hívők mely törvényeket kell megtartsák, akkor az apostolok úgy határoztak, hogy nem fogják rájuk kényszeríteni azt a rabigát, amelyet a zsidók maguk sem voltak képesek megtartani. A következőket írták tehát a pogányokból lett gyülekezeteknek:

tartózkodjatok a bálványáldozati hústól, a vértől, a megfulladt állattól és a paráznaságtól. Ha ezektől őrizkedtek, jól teszitek.

Amikor Pál a korintusiaknak írt, akkor ezt egy kicsit megváltoztatta, és azt mondta, hogy

Mindazt, amit a húspiacon árulnak, megehetitek, ne kérdezzesetek semmit lelkiismereti okokból,

mert „az Úré a föld és annak teljessége”.

Ha meghív titeket a hitetlenek közül valaki, és el akartok menni, mindent megehettek, amit elétek tesznek; ne kérdezzesetek semmit lelkiismereti okokból.

De ha valaki azt mondja nektek: „Ez bálványáldozati hús”, ne egyétek meg: amiatt, aki erre figyelmeztetett, és a lelkiismeret miatt.

Lelkiismeretről beszélek, de nem a sajátunkról, hanem a másikéről. Mert miért vádolja az én szabadságomat a másik lelkiismerete?

Ha én hálával eszem, miért kárhoznátának engem azért, amiért én hálát adok?

Akár esztek tehát, akár isztok, bármi mást cselekesztek, mindent Isten dicsőségére tegyetek!

Jézus azt mondta, hogy

Nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy a száján, hanem ami kijön a szájából, az teszi tisztátalanná az embert.

Pál a rómaikhoz írt levelében ír azokról, akik féltek húst enni, mert azt gondolták, hogy sohase lehet tudni, hogy ezt a húst áldozták-e bálványnak vagy sem, ezért aztán félelemből lettek vegetáriánusok. „Aki erős a hitben, az húst eszik”, mondja Pál.

A hitben erőtlent fogadjátok be, de ne azért, hogy nézeteit bírálgassátok.

*Az egyik azt hiszi, hogy mindent ehét, az erőtlén pedig zöldségfélét eszik.
Aki eszik, ne vesse meg azt, aki nem eszik, aki pedig nem eszik, ne ítélje meg
azt, aki eszik, hiszen az Isten befogadta őt.*

Nagyon könnyű abba a hibába esni, hogy azt gondoljuk, mindenki úgy kellene éljen, mint én, mindenki ezt kellene tegye, amit én. Nagyon szeretnénk irányítani az egész világot, hogy a saját belátásunk szerint megmondhassuk az embereknek, hogy mit tehetnek és mit nem. De Pál azt mondta, hogy nem ítélehetem meg azt, akinek nagyobb szabadsága van, mint nekem.

Ki vagy te, hogy más szolgája felett ítélkezel? Tulajdon urának áll, vagy esik. De meg fog állni, mert van hatalma az Úrnak arra, hogy megtartsa, bármennyire is csodálkozom ezen.

A Kolossébelieknek pedig ezt írta Pál:

*Senki el ne ítéljen titeket ételért és italért, ünnep, újhold vagy szombat miatt.
Hiszen ezek csak árnyékai az eljövendő Krisztusnak, aki a valóság.*

A szombat tehát csak az árnyéka volt annak a megnyugvásnak, amit Jézus jelent számunkra. Szombaton pihenni kellett, de most már Jézus lett a mi szombatunk. Mi az üdvösségünk tekintetében Jézusban nyugszunk, mert nem kell már küszködjünk azért, hogy megváltassunk – a szombat tehát Jézus Krisztusra mutatott előre, aki elhozta a mi nyugodalmunkat Istentől.

Ezért Ézsaiás Izrael népéhez intézte a szombatról szóló sorait, nem pedig a pogányokból lett gyülekezetekhez, mert Pál szerint

Ez az egyik napot különbnek tartja a másik napnál, az pedig egyformának tart minden napot, - mi vagyunk azok, akik minden napot az Úr napjának tartunk.

Amikor reggel felkelek azt mondom: „Uram, az a Te napod, mit szeretnéd, hogy ma cselekedjek?” Nem nézem a naptáramat, hogy lássam, milyen nap van, mert mindegyik az Úr napja, az életem az Övé.

Ne mondjon ilyet az az idegen, aki az ÚRhoz csatlakozott: Bizonyára elkülönít engem népétől az ÚR.

Nem hihetjük azt, hogy el vagyunk választva Isten népétől, mert Isten Jézus Krisztusban lebontotta azt a köztes falat, amely a zsidók és köztünk volt, és mindnyájunkat egy közös test részévé egyesített.

Ne mondja a herélt sem: Én már kiszáradt fa vagyok!

Mert ezt mondja az ÚR: Ha a heréltek megtartják szombatjaimat, azt választják, ami nekem kedves, és ragaszkodnak szövetségemhez, akkor fenntartom nevük emlékét házamban és falaimon belül, különbül, mint a fiak és a leányok. Örök nevet adok nekik, amelyet nem lehet eltörölni.

Jézus azt mondja, hogy egyesek heréltnek születnek, mások ezt az életformát maguk választják Isten országáért. Ezek az emberek tartózkodnak a házasságtól

azért, hogy jobban szolgálhassák az Urat. Mi nagyon szűken értelmezzük ezt az embercsoportot, de nem hiszem, hogy a Biblia így értelmezi ezt a szót, hanem azokra vonatkozik ez, akik cölibátust fogadnak Isten országa érdekében.

Pál a korintusi férfiakat arra bízta, hogy ha képesek rá, akkor éljenek úgy, mint ő:

Aki nőtlen, az az Úr dolgaival törődik: hogyan legyen tetszésére az Úrnak.

Aki viszont megházasodott, az a világi dolgokkal törődik: hogyan legyen tetszésére a feleségének; ezért élete megosztott.

Gyakran egyedül könnyebb elviselni a nehézségeket, áldozatokat, mintsem a feleségedre is ráerőszakolni a nélkülözést és a megpróbáltatásokat.

Pál azt mondja, hogy egyik sem bűn, de a nőtlenség sok problémától megkímél. Vannak olyanok, akik ezt az életvitelt választották Isten szolgálata miatt, és Isten megáldotta őket fiatal emberekkel, mint Pált is Timóteussal és a többi fiatallal, akiknek lelki fejlődését egyengethetik.

Az idegeneket, akik csatlakoznak az ÚRhoz, és őt szolgálják, akik szeretik az ÚR nevét, és az ő szolgálói lesznek, mindazokat, akik vigyáznak, hogy meg ne sértsék a szombatot, és ragaszkodnak szövetségemhez,

elviszem szent hegyemre, és örömet szerzek nekik abban a házban, ahol hozzám imádkoznak. Égőáldozataik és véresáldozataik kedvesek lesznek oltáromon. Mert az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.

A zsidók nem igazán követték ezt a Templom megépítésekor, mert elválasztva tartották a pogányokat a zsidóktól, és nem engedték meg nekik, hogy a templom azon részébe menjenek, ahová a zsidók bemehettek. Pál apostol nagy összetűzésbe került a zsidókkal, mert azok azt hitték, hogy egy körülmetéletlent vitt be a Templom zsidóknak fenntartott részébe. Ez okozta azt a problémát Jeruzsálemben, melynek majdnem Pál megöletése lett az eredménye, annak ellenére, hogy Pál ártatlan volt.

Az Úr kijelentette: *az én házam neve imádság háza lesz minden nép számára.* Ez tehát az idegenekre is vonatkozott, azokra, akik az Urat követték.

Emlékeztek, hogy amikor Jézus a templomban meglátta a pénzváltókat és a galambárosokat, ostort készített és elkezdte felborogatni az asztalaikat, és kiűzte őket a Templomból, miközben azt mondta nekik:

„Meg van írva: Az én házamat imádság házának nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek.”

Nagyon megharagudott ezekre az emberekre, mert a pénzváltók kihasználták az embereket. Mivel a templomi adományokat csak zsidó pénzben fogadták el, nem pedig az akkor használatos római érmékben, mert ezeket tisztátalannak tartották, ezért az emberek be kellett váltásuk a római pénzeiket templomi shekelre. A baj csak az volt, hogy a pénzváltók hatalmas nyereséggel dolgoztak, és a valóságban az Úr pénzének egy részét tették zsebre. Istent lopták meg.

Ugyanez volt a helyzet a galambárosokkal is. Az utcán egy galambot fillérékért meg lehetett venni, míg a templomi árusok hatalmas pénzeket kértek érte. Ezek megegyeztek a papokkal, akik minden áldozati galambot megvizsgáltak, és mindegyikben hibát találtak, amelyiket az utcáról hozták be, és ezeket nem áldozhatták fel Istennek. Így kénytelenek voltak megvenni a templom által „lepecsételt” galambokat magas áron, és ezáltal rabolták el az emberek kevés pénzét. Ez bosszantotta fel Jézust, és pontosan ezt a verset idézi Ézsaiástól, ahol Isten szándéka szerint az Ő háza az imádság háza kell legyen mindeki számára. Minden embert, aki Istenhez akart imádkozni szabadon be kellett volna engedni oda.

Így szól az én Uram, az ÚR, aki összegyűjti a szétszóródott Izráelt: Még gyűjtök azokhoz, akiket összegyűjtöttem!

A pogányokhoz is meg fog érkezni az evangélium.

*Ti, mezei vadak, jöjjetek mind, és egyetek, ti, erdei vadak is mind!
Az örök mind vakok, nem vesznek észre semmit, mindnyájan néma ebek, nem tudnak ugatni. Álmodozva hevernek, szeretnek szunnyadozni.
Nagy étvágyú ebek ezek, nem tudnak jóllakni, és ezek a pásztorok nem tudnak figyelni. Mind a maga útján jár, mindegyik a maga nyeresége után, kivétel nélkül.*

Mindenki a maga nyereségét nézi – milyen érdekes, hogy az Úr ezt pontosan abban az igerészen mondja, amelyből Jézus a Templomban idézte, hogy *Az én házamat imádság házának nevezik: ti pedig rablók barlangjává teszitek.*”

*Jöjjetek, hozok bort, igyuk részegre magunkat! Legyen a holnap is olyan, mint a ma, vagy még sokkal jobb!
Az igaz ember elvész, és senki sem törődik vele. A hűséges emberek kimúlnak, és senki sem ügyel rá.*

Sokan ezt az egyház elragadtatásakor történő eseményeknek látják, amikor az igaz emberek elvitetnek, és senki sem törődik azzal, hogy valójában az elkövetkező Nagy Nyomorúság elől vitettek el.

*A gonosz miatt múlik ki ugyan az igaz,
de békességre jut; és fekvőhelyén pihen, aki egyenes úton járt.*

Most pedig a gonoszokhoz szól Isten, akik itt maradnak a földön:

Jöjjetek csak ide, ti boszorkányivadékok, te hűtlen, parázna fajzat!

Ezeket a szavakat lelki értelemben kell vizsgálni: a pogány vallási rendszereket jelentik, és a pogány istenek imádatát.

Az Izraeliek Istenhez kellett volna feleségül menjenek: Isten azt mondja, hogy eggyé válok veletek, és a férj és feleség mintáját mutatja be nekik. Ez azt jelenti, hogy ők egyedül csak Istent szerethették volna, egyedül csak hozzá kellett volna hűségesek legyenek. De a valóságban más isteneket imádtak, a pogányok isteneit, Baált, Molokot, és a többieket. Isten figyelmeztette őket, hogy Óhozzá jöttek feleségül, és ha más isteneket imádnak az lelki paráznaságot jelent.

Mit csúfolódtok, miért jártatjátok a szátokat, miért öltögetitek a nyelveteket? Hiszen ti vagytok a hűtlen népség, a hazug fajzat, akik bujálkodtok a tölgyfáknál, minden bujazöld fa alatt, gyermekeket vágtok le a patakoknál, a sziklahasadékokban!

Elképzелhetetlen számunkra ebben a világban, hogy a szülők a saját kisbabáikat a tűzbe dobták istenimádat közben. Jeruzsálemben a Természettudományi Múzeumban megtekinthetők azok az istenszobrok, amelyeket az ásatások során felfedeztek. Egyik fémszobrot láttam, amelynek a karjai előre voltak nyújtva. Ezeket a szobrokat izzásig felforrósították a tűzben, és az élő kisbabáikat ezekbe a kinyújtott karokba tették, akik ott égtek el a tűzben, miközben szüleik ezt a szobrot imádták. Ezen praktikák ellen szólt itt Isten, mivel az életet ennyire semmibe vették, hogy képesek voltak feláldozni saját babáikat az isteneiknek.

Az ásatások során olyan falba épített korszókat találtak, amelyekben babák csontvázai voltak, akiket élve temettek a falakba, hogy isteneiknek áldozzák őket. Az ilyen szokások ellen szólt Isten, mert ezek utálatosságok voltak az Ő szemében, és megtíltotta nekik ezeket.

Ezek a szörnyűségek a körülöttük élő népek mindennapi szokásai voltak. Bizonyára ti most azt mondjátok, hogy „teljesen fel vagyok dűlva ezek miatt, hát ki képes arra, hogy egy kisbabát megöljön?” Nos, attól tartok, hogy itt az Egyesült Államokban évente több milliót áldoznak fel közülük. Mikor is kezdődik le egy ember élete?

Isten tehát ezek ellen szól:

A patak sima köveit tetted örökségeddé, azok jutottak osztályrészedül. Itáláldozatot is mutatsz be nekik, ételáldozatot is viszel. Én ebbe belenyugodjak? Magasba nyúló hegyen helyezted el fekvőhelyedet, oda is fölmentél áldozatot bemutatni.

Az izraeliek, akárcsak a pogányok a hegyek tetején helyezték el az áldozó helyeiket.

Az ajtó mögé és az ajtófélfához tetted bálványod jelképét. Tőlem elszakadva levetköztél, fölmentél széles fekvőhelyedre. Megegyeztél az egyikkel, akinek a fekvőhelyét szereted, és fajtalanoktál vele.

A Molokhoz zarándokoltál olajjal és sok illatszerrel. Messzire küldted követeidet, le egészen a holtak hazájáig.

A sokféle mesterkedés elfárasztott, mégsem vallottad be, hogy hasztalan, hanem újból erőt gyűjtöttél, ezért nem betegedtél bele.

Kitől tartottál és féltél, hogy hazudoznod kell? Miért nem törődtél velem, miért nem gondoltál rám? Talán hallgatok én ősidők óta, azért nem félsz engem?!

Én tudom megmondani, hogyan boldogulsz. De amit te csinálsz, az nem használ neked.

Ha segítségért kiáltasz, tud-e rajtad segíteni bálványaid tömege? Valamennyit fölkapja a szél, a szellő is elsodorja. De aki hozzám folyamodik, az öröklí az országot, és részt kap szent hegyemen.

Ezt mondja: Töltsétek, töltsétek, egyengessétek az utat, vegyétek el népem útjából, amiben megbotozhat!

Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkűvel is. Felüdütem az alázatosak lelkét, felüdütem a megtörttek szívét.

Mert nem örökké perlek, és nem vég nélkül haragszom, hiszen elalélta előttem a lélek, az emberek, akiket én alkottam.

Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő pedig elpártolt tőlem, és a maga esze után járt.

Láttam útjait, mégis meggyógyítom és vezetem őt. Vigasztalással fizetek neki és gyászolóinak.

Megteremttem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az ÚR: Meggyógyítom őt!

Annak ellenére, hogy megtagadták Istent, és a pogányok utálatos szokásait követték, Isten mégis megígéri, hogy helyreállítja őket.

De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai.

A bűnösöknek nincs békességük! - mondja Istenem.

58.-ik fejezet – Az Úr Ézsaiást bátorítja:

Kiálts, ne sajnáld a torkod! Harsogjon hangod, mint a kürt! Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne, Jákób házának, hogy mi a vétke!

Az emberek következetlenek voltak, mert a templomi alkalmakon résztvevők száma egyáltalán nem lett kevesebb. Az emberek a vallási külsőségeket megtartották, mert népszerű dolog volt felszínesen vallásoskodni, de közben szíveik elidegenedtek Istentől.

Templomba jártak, Istent imádták ott, de aztán hazamentek és a kis bálványaikhoz fordultak, és a saját testük vágyait elégitették ki.

Ennyire nagy volt a kettősség abban az időben, és ilyen nagy kettősség létezik a mai világunkban is. Egyesek felszínesen elismerik Isten létezését, de valójában a szívük és életük nem támasztja alá ezt. Istent pedig a szív érdekli.

Emlékeztek, Jeremiás idejében, aki röviddel Ézsaiás után prófétált, volt egy népszerű, Istent követő király, Jósiás. Mindenki visszatért a Templomba, és azt mondhatnánk, hogy ébredés volt a nép között, de az Úr azt mondta Jeremiásnak, hogy menjen a Templomhoz és így kiáltson:

Ne bízzatok ilyen hazug szavakban: az ÚR temploma, az ÚR temploma, az ÚR temploma van itt!

Mert csak ha igazán megjobbitjátok útjaitokat és tetteiteket, ha igazságosan ítélték ember és embertársa között,

Ézsaiás így folytatja:

Ők minden nap keresnek engem, szeretnék megismerni utaimat, mint egy olyan nép, amelynek tettei igazak, és nem hagyja el Istene törvényét; igaz döntéseket kérnek tőlem, szeretnének Istenhez közel lenni.

Szerették a formásokat, a vallásosságot, elmentek, hogy meghallgassák, hogy mit mond Isten, aztán pedig elkezdtek panaszkodni:

Miért bőjtölünk - mondják -, ha te nem látod meg, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseiteket, mert robotosaitokat hajszoljátok.

Hiszen pörölve és veszekedve bőjtöltök, sőt bűnösen, ököllel verekedve. Nem úgy bőjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban.

Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyötri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákba öltözik, és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnek, és az ÚR kedves napjának?

Azt gondoljátok, hogy külsőségeket akarok tőletek? Jézus azt mondta, hogy amikor bőjtöltök, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, akik szeretik mutogatni mindenkinek, hogy böjtöt tartanak, nagyon szomorú arcot öltenek, hogy mások is lássák tetteiket. Az emberek pedig ájúldoznak, hogy milyen nagy lelki életet élnek, de az Úr azt mondja, hogy ne tegyétek így. Nem érdekelnék a böjti külsőségek, hanem az, hogy a szívetek engem keressen. Ne akarjatok bebizonyítani valamit, ne azért tegyétek, hogy előnyhöz jussatok. Hányszor akarnak az emberek csak azért bőjtölni, hogy valamilyen előnyt csikarjanak ki Istentől? Vagy hogy arra kényszerítsék Őt, hogy a böjt miatt megválaszolja imáikat?

Ha a lelkemet böjttel szeretném ostromozni, egyetlen tiszta szándékból tegyem azt: csak azért, hogy Isten még jobban átvegye az életem irányítását. Istennek bőjtöljek, és ne az embereknek.

Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot!

Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény bujdosókat, ha mezítelent láatsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!

Isten azt akarja, hogy felszabadítsd az elnyomottakat, hogy megetesd az éhezőket, hogy felöltöztessed a szegényeket, hogy a sajátodból adj valaki másnak, és

Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az ÚR dicsősége lesz mögötted.

Ha segítségül hívod az URat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul, ha kenyeret adsz az éhezőknek, és jól tartod a nyomorultat, akkor fölragyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény.

Az ÚR vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged. Csontjaidat megerősíti, olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz.

Fölépítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá.

Ha nem jársz kedvteléseid után a nyugalom napján, az én szent napomon, ha a nyugalom napját gyönyörűségnek hívod, az ÚR szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat, nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalasz ügyeidről.

akkor gyönyörködni fogsz az ÚRban, én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak ősdnek, Jákóbnak örökségében. Az ÚR maga mondja ezt.

Az 59.-ik fejezetben

Nem az ÚR keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson

Uram, miért nem látod, hogy böjtölünk, miért nem hallod meg könyörgéseinket? Az Úr nem süket, és nem gyenge. Nem Isten hibája az, ha nem kapunk válaszokat imáinkra. Bennünk van a hiba:

hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.

Dávid azt mondta, hogy

Ha álnok szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr.

Isten azt mondja, hogy nem a fülem süket, nem a kezem rövid, hanem a ti bűneitek megtörték a kapcsolatot köztem és köztetek. A bűn akadályozhatja

imáitokat, mert a bűn közéték és Isten közé ékelődik, és ekkor hiábavaló az imádság, sőt becsapjuk vele magunkat. Gyakran mondanak ilyeneket az emberek, hogy „Tudom, hogy bűnben élek, tudom, hogy ezt nem kéne csináljam, de legalább imádkozom.”

Az imádságaiknak így semmi értelme nincs, sőt ezzel be is csapják magukat, mert Isten megmondta, hogy nem fogja meghallani, mert a bűnük választófalaként áll köztük és Isten között.

Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkatok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog.

Egyes emberek felemelték kezeiket Isten felé, de Isten azt mondja, hogy hiába emelik fel, mert vérrel szennyezettek, bűn tapad kezeikhez. És ha így imádkozunk Istenhez, ez már vétek ellene, megbántjuk ezzel Őt.

Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnék. Haszontalanságban bíznak, és hiábavalóságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnek. Mérgező kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. Meghal, aki tojásaiból eszik, és ha rátaposnak, vipera kel ki.

Pókhálójukból nem lesz ruha, nem takarózhatnak készítményükbe, készítményük csak bajt okoz, erőszakos tetteket követnek el.

Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás van útjaikon.

Nem ismerik a béke útját, eljárásuk nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, annak nincs köze a békehez.

Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk.

Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, és sötétségben vagyunk, mint a holtak.

Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögdécselünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk.

Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismernünk.

Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az URat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk hazug beszédet gondolt és szólt.

Háttérbe szorul a törvény, távol áll az igazság, elbukik a hűség a tereken, nem érvényesülhet a becsület.

Oda van már a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Láta ezt az ÚR, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend.

Az ember tragikus állapotát mutatja be Ézsaiás költői szavakkal. Ézsaiás itt a héber költészet segítségével a gondolatokat képek formájában mutatja be számunkra: görbe ösvényeken tapogatóznak, mint a vakok, déli fényben botladoznak, sötétségben laknak, mint a holtak.

Isten látja az ember romlottságát, kapzsiságát, amely uralja a szívét, és látja, hogy egyetlen ember sem igazságos, őszinte vagy egyenes. Senki sem keresi az igaz utat, mindenki annyi rosszat tesz, amennyit csak lehet, és

Amikor látta, hogy nincs ott senki, és elámult, hogy nincs, aki közbelépjen, saját karja segítette őt, saját igazsága támogatta.

Senki sem állította meg ezt, az emberek mind mentek előre a maguk útján.

Felöltötte az igazságot mint páncélt, védelmező sisak van a fején.

Ez az Efezusi levél 6.-ik fejezetére emlékeztet minket, ahol Pál figyelmeztet minket arra, hogy öltjük fel Isten teljes fegyverzetét: Az igazság mellvértjét, az üdvösség sisakját.

A bosszúállás ruháit öltötte magára, felindulása mint köpeny borul rá. Amilyenek voltak a tettek, aszerint fog megfizetni. Haraggal fizet ellenfeleinek, tetteik szerint ellenségeinek, tetteik szerint fizet meg a szigeteknek.

A Zsidó levélben azt olvashatjuk, hogy

Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek.” És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.” Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.

És itt pontosan erről az ítéletről beszél.

Félni fogják az ÚR nevét napnyugaton, és dicsőségét napkeleten, amikor eljön mint egy sebes folyam, amelyet az ÚR szele korbácsol fől.

Amikor az ellenség sebes folyamként özönlik majd a nép ellen, úgy fog tűnni, hogy senki sem segít nekik, senki sem jár közben az igazságért Isten előtt. Az igaz ember mintha el volna szigetelve valahol. Ekkor a Lélek fog közbelépni. Isten maga fog közbelépni, és elkezd munkálkodni az emberek között.

De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnöseihez! - így szól az ÚR. Ilyen szövetségem van nekem velük - mondja az ÚR: Lelkem, mely rajtad nyugszik, és ígéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké - mondja az ÚR.

Mindezek ellenére az Úr meg fogja mutatni irgalmát és kegyelmét ezeknek az embereknek. Pál postol azt írta, hogy *a megkeményedés Izráelnek csak egy részét érte, amíg a pogányok teljes számban be nem jutnak,*

és így üdvözülni fog az egész Izráel, ahogyan meg van írva: „Eljön Sionból a Megváltó; eltávolítja a hitetlenséget Jákób házából,
Pál tehát pontosan erre az Ézsaiási próféciaira utal, arra a napra, amikor Jézus visszatér, és megalapítja az Ő országát, örök szövetséget kötve az emberekkel.

Pál azt írta, hogy ha Isten minket, pogányokat beoltott a olajfába, és ez dicsőséget hozott a világnak, mennyivel nagyobb lesz ez a dicsőség, amikor majd magukat a levágott ágakat fogja visszaoltani, és ezzel Izraelre utalt.

*Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az ÚR dicsősége.
Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az ÚR, dicsősége meglátszik rajtad.
Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez.
Emeld föl tekintetedet, és nézz körül! Mindnyájan összegyűltek, és hozzád jönnek, fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák.
Ha majd látod, öröme derülsz, repesve tágul a szíved. Özönlik hozzád a tengerek kincse, a népek gazdagsága hozzád kerül.
Ellep a tevék sokasága, Midján és Éfa tevéi. Mindnyájan Sebából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az ÚR dicső tetteit hirdetik.
Kédár minden nyáját hozzád terelik, Nebájót kosai szolgálatodra állnak, hogy oltáromra kerüljenek kedves áldozatként. Így ékesítem föl ékes templomomat.
Kik ezek, akik repülnek, mint a felhő, mint a galambok szállnak dúcaikba?
Csak szavamra várnak a szigetek, legelőször Tarsís hajói, hogy elhozzák fiaidat messziről, ezüstjükkel és aranyukkal együtt, Istened, az ÚR nevének dicsőségére, Izráel Szentje dicsőségére, hogy fölékesítsen téged.
Idegenek építik várfalaidat, és királyaik szolgálatodra állnak. Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked.
Kapuid legyenek nyitva állandóan, ne legyenek zárva se éjjel, se nappal, hogy elhozhassák a népek gazdagságát királyaik vezetésével.
De azok a népek és országok, amelyek nem szolgálnak téged, elpusztulnak, azok a népek egészen kipusztulnak.
Hozzád kerül a Libánon dicsősége: ciprus, kőris és fenyő egyaránt, hogy ékesítse szent helyemet. Így teszem lábam zsámolyát dicsőségessé.*

Amikor ezt a dicsőséges próféciát olvassuk a Messiásról, meg tudjuk érteni, hogy miért volt a zsidóknak annyi nehézségük Jézus Krisztussal. Még a saját tanítványai is azt várták, hogy mikor fogja megdönteni a római kormányzást, és felkavarta őket az, amikor a saját keresztrefeszítéséről kezdett beszélni nekik:

Erre megkérdezte tőlük: „Hát ti kinek mondotok engem?”

Simon Péter megszólalt, és így felelt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia.”

Jézus így válaszolt neki: „Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér fedte fel ezt előtted, hanem az én mennyei Atyám.

...

Ettől fogva kezdte el Jézus Krisztus mondani tanítványainak, hogy Jeruzsálemben kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és írástudóktól, meg kell ölelnie, de harmadnapon fel kell támadnia.

Péter ekkor magához vonta őt, és feddeni kezdte: „Isten mentsen, Uram, ez nem történhet meg veled!”

Ő pedig megfordult, és így szólt Péterhez: „Távozz tőlem, Sátán, botránkoztatasz engem, mert nem az Isten szerint gondolkozol, hanem az emberek szerint.”

Amikor tehát Jézus az elutasításáról és halálról kezdett beszélni, Péter ezt már nem bírta elviselni. A zsidóknak ez nagy nehézséget okozott. Az Ézsaiás 53.-ik fejezetében olvastuk ugyan, hogy:

Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfja, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele.

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza.

Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az ÚR őt sújtotta mindnyájunk bűnéért.

De aztán itt a 60.-ik fejezetben olvassuk azt a hatalmas dicsőséget is, amely Izraelre beköszönt majd, amikor eljön a Messiás. Természetes dolog volt, hogy a zsidók nehezen tudták összeegyeztetni ezeket az ellentétes próféciaikat a Messiással kapcsolatban. Aztán úgy oldották ezt meg, hogy a szenvedést lelki síkra terelték, és csak a Messiás uralkodásának dicsőségét fogadták el fizikai valóságnak.

Ennek következtében aztán nem ismerték fel a Messiásukat, aki a saját próféciaikat teljesítette be. A 61.-ik fejezetben található próféciaiban egy világos határvonalat találhatunk Jézus két eljövételével kapcsolatban. Egy versen belül található ez a határvonal, ami után azonnal Jézus második eljövételéről kezd beszélni.

Amikor Jézus a kapernaumi zsinagógában ezt a prófeciát kezdte tanítani, akkor annak első részét fel is olvasta, majd hirtelen megállt, összetekerte a tekercset, és leült. Körbenézett és azt mondta az embereknek: „ez az Írás teljesedett be ma a szemetek láttára.” De a legérdekesebb dolog az, hogy pontosan ott állt meg, ahol az első eljövételének a részletei befejeződtek. Nem olvasta fel a második lejövételére vonatkozó rész egyetlen szavát sem, amely így kezdődik: „... Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót...”. Ez még ezután fog elkövetkezni.

A 60.-ik fejezetben láthatjuk a Messiás dicsőséges uralkodását, és Izrael előkelő helyét, amikor az összes nemzet oda fog sereglenni hozzá, és dicsőségben lesz részük. Ezt várták a tanítványok is. Miután Jézus feltámadt

Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: „Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígését, amelyről hallottátok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg.”

Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: „Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izraelnek?”

Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.

Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.”

Akkor is erre a dicsőséges időre vágytak a tanítványok, és hallottuk, amint azon vitatkoznak egymás között, hogy amikor az Úr megalapítja az Ő országát, akkor „én nagyobb leszek, mint te”, azon vitatkoztak, hogy ki lesz a legnagyobb közülük. Az Úr megkérdezte, hogy miről vitatkoznak, ők meg azt válaszolták: „Á, semmiről.”

Ekkor ezt mondta nekik: „Aki a legnagyobb akar lenni, legyen mindenki szolgája.” Ekkor kezdett arról tanítani, hogy a nagyság felé vezető út a szolgáson keresztül vezet, és hogy amikor alázatos leszel az Úr előtt, akkor Ő fog felemelni téged.

Nehéz volt tehát a zsidóknak megemésztieni ezeket a sorokat, és mivel igazi hazafiak voltak, nagyon vágytak Izrael dicsőségére, és amikor Jézus ezt nem teljesítette be, hanem ehelyett a kereszt szenvedéseinek vetette magát alá, ezt már nem bírták elfogadni, és sokan megtagadták Őt és elfutottak Tőle. Azt várták, hogy azonnal megalapítja az Ő országát, és nem tudták, hogy Isten ezt a köztes időt arra fogja használni, hogy a pogányok közül is összegyűjtsön egy hívő csapatot, Krisztus testét és mennyasszonyát.

Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: Az ÚR városa, Izrael Szentjének Sionja.

Bár elhagyott és gyűlölt voltál, feléd sem járt senki, de majd örökre fenségessé teszlek, és örvendezővé nemzedékről nemzedékre.

Népek tejét szopod, királyi emlékön táplálkozol, és megtudod, hogy én, az ÚR, vagyok szabadítód és megváltód, Jákób erős Istene.

Réz helyett aranyat hozatok, vas helyett ezüstöt, fa helyett rezet hozatok, és kő helyett vasat. Békét adok, hogy az irányítson, és igazságot, hogy az parancsoljon.

Híre sem lesz többé országodban erőszaknak, határaidban pusztulásnak és romlásnak. Isten szabadítását nevezed kőfalaidnak, és dicséretét kapuidnak.

Mekkora dicsőség lesz, amikor az emberek csak özönlenek befelé a kapukon, hogy az Urat dicsőítsék, magasztalják, és nagy ünnepeken vesznek majd részt.

Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az ÚR lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed.

Nem megy le többé napod, és holdad nem fogy el. Az ÚR lesz örök világosságod, letelnek gyászod napjai.

Egész néped igaz lesz, örökre birtokában lesz az ország; facsemete, amelyet én ültettem, kezem alkotása, amely megmutatja dicsőségemet. A kevés is ezerré nő, a kicsiny is hatalmas néppé. Én, az ÚR, rövid idő múlva megvalósítom ezt.

Az Úr kijelenti, hogy minden célját meg fogja valósítani a maga idejében – visszaállítja ezt a népet, ezt a várost, ezt a nemzetet. Milyen nagyszerű nap lesz, amikor eljön a Messiás. És ezért sóvárog ma is a zsidók és a keresztények szíve, várva azt a napot, amikor Isten igazsága úgy fogja ellepni a földet, mint a vizek a tengert.

A mai világra tekintve egyre inkább azt látjuk, hogy itt az ideje, hogy Isten közbelépjen. Láthatjuk az igazságtalanságokat, amelyek belepik a földet, és úgy tűnik, hogy ha valaki felemeli hangját az igazság mellett, azt elszigetelik, egyedül marad, és kinevetik, kicsúfolják.

Eljött az ideje annak, hogy az Úr Lelke meginduljon az ellenség ellen, és hogy a Messiás visszajöjjön, és igazságot hozzon az Ő Királyságával erre a földre.

Isten keresi az igazságos ítélet lehetőségét, keres olyan embereket, akik nemcsak a szájukkal tisztelik Őt, hanem szívükkel és cselekedeteikkel is. Olyan embereket keres, akik tiszta szívvel szolgálni akarják Őt, és meghallgatja az Ő fohászkozásait, kiáltásait, de a bűnösöknek nincs békesége és nyugalma.

Istenem, segíts nekünk, hogy úgy éljünk, hogy az kedves legyen a Te szemedben, hogy megtapasztaljuk a Te békességedet, és hogy a szíveink a Te szeretettedben erősödjenek meg, miközben a Messiás eljövételére várunk, és arra, hogy Isten ígéretei teljesedjenek be az Ezeréves Királyságban.

Isten áldjon benneteket, és segítsen nektek, hogy az Ő kegyelmében és szeretetében bővüljétek, és másokkal legyetek irgalmasak, megértőek, türelmesek és kedvesek. Segítsen Ő nekünk, hogy jó szolgái és jó képviselői legyünk neki, felemelve az elesetteket, segítve az elnyomottakat, megosztván velük azt, amit Isten nekünk adott. Engedjük, hogy Isten az Ő igazságának eszközévé tegyen minket ebben a szükségét szenvedő világban.

Isten azon csodálkozott, hogy nem volt egyetlen közbenjáró sem, senki sem akart jelentkezni erre a feladatra. Istenem segíts, hogy mi lehessünk a közbenjárók ezekben a napokban. Isten áldjon meg, és használjon titeket az Ő céljaira, Jézus nevében.

Ézsaiás 61-62.

Az Újszövetségben olvashatjuk, hogy az ószövetségi próféták gyakran olyan dolgokról írtak, amiket maguk sem igazán értettek, mivel Isten Lelkének ihletésére írtak. Például nem értették, hogy Isten a pogányok köréből fogja megalkotni Krisztus testét.

Pál apostol azt mondta az egyház megalkotásáról, hogy titok volt mindeddig, és most, az újszövetségi időkben ezt felfedte előttünk Isten.

Ezért aztán az ószövetségi próféciaikban nagyon gyakran összekeveredik Jézus Krisztus első és második eljövételének prófécija, és megtörtént, hogy mindkét eljövételéről ugyanabban a mondatban vagy bekezdésben írtak. A valóság az, hogy ők nem látták azt, hogy Jézus Krisztus kétszer fog eljönni.

Titok volt ez számukra, ugyanakkor eléggé nagy ellentéteket is tartalmaztak ezek a próféciaik: egyrészt a Messiás dicsőséges királyságának megalapítását írták le, amikor Ő majd Dávid trónján fog ülni, és az egész világ özönleni fog Jeruzsálembe, majd arról beszéltek, hogy Őt vissza fogják utasítani és megvetik, fájdalom férfია lesz, aki ismeri a szomorúságot... Nem érthették, hogy miről írnak, mert mindezeket a mi javunkra írták le.

Amikor Dániel szerette volna megérteni, amit prófétált, akkor az Úr azt mondta, hogy „pecsételd le Dániel, ez az utolsó időkre vonatkozik, nem azért írtad, hogy te megérthessed”. Ezt egy következő generációnak írták le. Most pedig mi, akik a történelem ismeretének előnyével tekinthetünk ezekre a sorokra, láthatjuk, hogy Krisztus eljött, megvetették és visszautasították, és most már a második eljövételére tekinthetünk várakozással – és a körülöttünk levő világban végbemenő eseményekre ráismerhetünk, és mondhatjuk, hogy „ez az amiről Dániel írt”, és ezek kezdenek kibontakozni a mi időkben is.

Ézsaiás 61.-ik fejezetében olvasunk egy olyan prófeciát, amelyben Ézsaiás Krisztus mindkét eljövételét összevonja egyetlen prófeciában. Jézus értette eljövételének mindkét vetületét, és amikor a názáreti zsinagógában el kezdte olvasni ezt a részt, akkor ő, ha a mi mostani Bibliánkat nézzük, akkor a 2. vers közepén megállt, összetekerte a papírtekercset, és azt mondta: „Ma a szemetek láttára beteljesedett ez a prófécia.” Azért nem folytatta, mert a továbbiak már Jézus Krisztus második eljövételéről szólnak. Ez pedig nem teljesedett be akkor, és azóta sem, csak majd, amikor ismét el fog jönni.

Miről van szó?

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak

Emlékeztek, amikor Keresztelő János a börtönben volt, és üzent Jézusnak, amiből látjuk, hogy ő maga sem értette a Jézussal kapcsolatos próféciákat. János azt várta, hogy Krisztus azonnal megalapítsa a földi királyságát, és miután már elég sokat ült ott a börtönben, akkor kezdett türelmetlen lenni, elküldte az ő tanítványait Jézushoz, és megkérdezte, hogy „Te vagy az eljövendő, vagy valaki mást várjunk?” Másszóval, mikor fogod elkezdni a munkádat, mert már meguntam a raboskodást. János tudta, hogy Jézus az igazi, mert az Úr megmondta neki, hogy akire rá fog szállni a Lélek, az az igazi.

Ezt látta János Jézus bemerítkezése alkalmával, de mivel Jézus nem döntötte meg a római kormányt, és nem kezdett uralkodni a földön, ezért kérdezte meg, hogy Ő-e az igazi. Jézus nem válaszolt közvetlenül, hanem abban az órában sok beteget gyógyított meg, sok vaknak nyitotta meg a szemét, és azt mondta a tanítványoknak:

„Menjetek, és mondjátok el Jánosnak, amiket hallotok és láttok: vakok látnak, és bénák járnak, leprások tisztulnak meg, és süketek hallanak, halottak támadnak fel, és szegényeknek hirdettetik az evangélium, és boldog, aki nem botránkozik meg énbennem.”

Másszóval azt üzenté Jánosnak, hogy „ismered a próféciákat, én éppen most teljesítem be azokat, ebből tudhatod az igazat.”

Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosaknak,

Jézus elmondta, hogy nem azért jött, hogy az igazakat hívja el, hanem azért, hogy bűnösöket gyógyítson. Szeretem megfigyelni Jézus Krisztus szolgálatát azok felé, akik bevalottan bűnösök voltak, és azt is, hogy milyen volt a hozzáállása az önelégült egyénekhez.

Amikor a paráznaságon ért asszonyt elé hozták nagyon nagy kegyelemmel, megértéssel és kedvességgel fordul hozzá:

„Hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged?”

Ő így felelt: „Senki, Uram.” Jézus pedig ezt mondta neki: „Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!”

Milyen tappintatosan bánik vele.

Aztán ott a szamaritánus asszony, aki nem volt éppen a legerkölcösebb asszony a környéken, mert 5 különböző emberhez ment feleségül, majd végül eldöntötte, hogy a házasság nem neki való, ezért aztán csak egyszerűen összeköltözött egy másik férfival. Egyesek azt hiszik manapság, hogy milyen modernek, de ez a dolog már réges-régen fel volt találva – az emberek erköcstelének voltak a kezdetektől fogva. Mégis Jézus nagyon kegyelmesen bánt vele, felfedve neki a kilétét:

Az asszony így felelt: „Tudom, hogy eljön a Messiás, akit Krisztusnak neveznek, és amikor eljön, kijelent nekünk mindent.”

Jézus ezt mondta neki: „Én vagyok az, aki veled beszélek.”

Krisztus mindig gyönyörűen bánt a bűnösökkel, mindig jó híre volt azok számára akik beismerték bűneiket. De az öngazultak számára csak a kemény szavakat osztotta:

„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, nagyon letarolta őket. Ha mindig a kedves, alázatos Jézusra gondoltok, aki a gyerekekkel olyan nyájasan beszélget, akkor azért érdemes elolvassátok Máté 22.-ik fejezetét is, hogy lássátok az önelégültekkel szemben tanusított hozzáállását is.

Uramnak, az ÚRnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az ÚR. Elküldött, hogy örömhírt vigyek az alázatosoknak, bekötöztem a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.

Ez a legutolsó rész Jézusnak arra a szolgálatára vonatkozik, amelyet feltámadásakor végzett a halottak felé: „hogyan szabadulást hirdessen a foglyoknak.”

Páltól tudjuk, hogy Krisztus feltámadásakor lement a föld gyomrába, és amikor feljött, akkor kiengedte a foglyokat a fogságukból.

Még az Ábrahám előtti időkben is voltak olyan ószövetségi emberek, akik igazak voltak, mert hittek Istenben. Ábrahám lett aztán a hit jelképe azok számára, akik hittek. Ők Isten ígéreteinek beteljesedésére vártak, és a Zsidó 11.-ben azt olvashatjuk, hogy mindnyájan

Hitben haltak meg ezek mind, anélkül, hogy beteljesültek volna rajtuk az ígéretetek. Csak távolról látták és üdvözölték azokat és vallást tettek arról, hogy idegenek és jövevények a földön.

Mert akik így beszélnek, jelét adják annak, hogy hazát keresnek.

És ha arra a hazára gondoltak volna, amelyből kijöttek, lett volna alkalmuk visszatérni.

Így azonban jobb után vágyakoztak, mégpedig mennyei után. Ezért nem szégyelli az Isten, hogy őt Istenüknek nevezzék, mert számukra várost készített.

Isten dicsőséges királyságát várták, és abban a hitben haltak meg, hogy Isten egyszer el fogja hozni ezt a királyságot.

Ugyanakkor a bikák és kecskék vére nem törölte el az ő bűneiket, ezért kellett Jézus meghalljon a kereszten. Az ószövetségi véráldozatok csak elfedték bűneiket, de nem törölték el azokat, és ezért kellett Jézus Krisztus áldozatára várjanak, és ezért ment le Jézus hozzájuk, feltámadásakor, hogy prédikáljon azoknak a lelkeknek, akik egyszer még engedetlenek voltak, de hittek és bíztak Istenben.

Pál leírja, hogy amikor leszállt Jézus a föld gyomrába, akkor kiengedte a foglyokat a fogságukból, és a Máté 27.-ben pedig azt olvassuk, hogy *A sírok megnyíltak, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste.*

Ezek kijöttek a sírokból, és Jézus feltámadása után bementek a szent városba, és sokaknak megjelentek.

Az első eljövételnek egyik célja tehát az volt, hogy szabadon engedje azokat, akiket a halál fogva tartott, mert Jézus azt mondta:

„Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbennem, ha meghal is, él; és aki él, és hisz énbennem, az nem hal meg soha.

Van egy szükséges átmenet, mert ez a test

Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban;

elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben,

feltámasztatik erőben.

És tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.

Azért sóhajtozunk ebben a testben, mivel vágyakozunk felőlni rá mennyből való hajlékunkat...

Reggelenként már nehéz felkelni az ágyból, mert a bal lábam kezd már nagyon fájni. Néhány lépést óvatosan kell megtegyek ahhoz, hogy tudjam használni – nem hittem volna, hogy megérem ezt a kort. A sátram kezd már elhagyni, de Istennek hála egy olyan házam lesz, amelyet nem kézzel készítettek, és amely örökkévaló lesz a mennyekben. És egy napon nem meghalni fogok, hanem elköltözni ebből a sátorból az Isten által elkészített palotába.

Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét

Eddig tartott a prófécia első része – Isten kegyelmének esztendeje most van, most térhetünk hozzá. Itt aztán Jézus összetekerte a tekercest, mert véget ért az Ő első eljövételére vonatkozó rész. Észaiás viszont ezt nem láthatta, nem érthette, és így folytatja:

Istenünk bosszúállása napját

De ez csak a jövőben fog kiöntetni erre a földre. Amikor a pecsétet feltörik, Isten ítélete eljön a földre, és a Nagy Nyomorúság időszaka fog elkövetkezni. Olvashatjuk, hogy a föld főemberei

így szóltak a hegyekhez és a sziklákhöz: „Essetek ránk, és rejtsetek el minket a királyi trónuson ülő arca előtt, és a Bárány haragja előtt, mert eljött az ő haragjuk nagy napja, és ki állhat meg?”

Ez a majd a Nagy Nyomorúság idején fog bekövetkezni, de ekkor már az egyház nem lesz a földön. Teljesen összeférhetetlen Isten természetével és Jézus Krisztus munkálkodásával az az állítás, hogy az egyház a földön marad, minközben Isten kiönti haragját. Pál a Róma 5:9-ben és az 1Thesszalonika 5:9-ben is kijelenti, hogy *az Isten nem haragra rendelt minket.*

Viszont Isten gyermekeként ezen a földön életem végéig lesznek megpróbáltatásaim és nehézségeim. Jézus azt mondta, hogy a világon nyomorúságotok van, de biztatok: én legyőztem a világot...

Ha e világból valók volnátok, a világ szeretné a magáét, de mivel nem e világból valók vagytok, hanem én választottalak ki titeket a világból, azért gyűlöl titeket a világ.

Emlékezzetek arra az ígére, amelyet én mondtam nektek: Nem nagyobb a szolgálta az uránál. Ha engem üldöztek, titeket is üldözni fognak, ha az én ígémet megtartották, a titeket is meg fogják tartani.

Ezen a földön nem lesz könnyű életünk Isten gyermekeként, de nem kell szembenézzünk Isten haragjával, a Nagy Nyomorúsággal. Hatalmas különbség az, hogy az átlalam megtapasztalt nehézségek a Sától származnak, de a világ által megtapasztalható Nagy Nyomorúság pedig Isten haragjának következménye lesz.

Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállása napját, vigasztalok minden gyászolót.

Az Ezeréves Királyság idejében vagyunk már:

Hamu helyett fejdísz adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, a csüggedés helyett örömeiket. Igazság fának nevezik őket, az ÚR ültetvényének: őt ékesítik.

Felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat, újjáépítik a lerombolt városokat, amelyek nemzedékeken át romokban heverték.

Az Izraelben ma is folyó újjáépítés eredményeit sajnos még le fogják rombolni, mivel Izrael még két hatalmas harcnak a színtere lesz, amelyek valószínűleg az emberiség legnagyobb és legvéresebb harcai lesznek.

Jelentkeznek majd az idegenek, hogy legeltessék nyájaitokat, és más népek fiai lesznek földműveseitek és szőlőműködésaitok.

Vannak olyanok, akik arról tanítanak, hogy Isten végül mindenkit meg fog menteni, senki sem fog elveszni, még a Sától is megtér, és bűnbocsánatot nyer. Nem ezt tanítja a Biblia a végső visszaállításról, hanem Isten az ő népének végérvényes helyreállításról beszél. Őket hűtlen feleségként állították félre, és Isten ismét vissza fogja őket hozni, ahogy Hoseás próféciájában olyan képszerűen le is van ez írva.

Hoseás próféta egy parázna nőt kellett elvegyen feleségül, és az egyik gyermeküket „Nem népemnek” nevezte el. A felesége visszament a prostituált életébe, újból tönkerezte az életét, mert minden arra járó emberrel lefeküdt. Ezután azt mondta Isten Hoseásnak, hogy „keresd meg a feleséged, vedd vissza, váltsd meg, tisztítsd meg, mert szolgaságban van.”

E költői képeken keresztül mondta el Isten, hogy ismét vissza fogja állítani Izrael és önmaga között a kapcsolatot, és hogy ismét úgy fogja szeretni őt, mint férj a feleségét.

Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Istenünk szolgáinak mondanak.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy a papok valóban szolgák kell legyenek, rabszolgák. Sokszor a papok azt gondolják, hogy kiváltságok illetik meg őket a pozíciójuk miatt, de ez teljesen ellentétes a szó értelmével és Isten szándékától. Jézus azt mondta, hogy *aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája.*

Megtanította a tanítványoknak, hogy ez mit jelent: törülközőt kötött a dereka köré, körbe ment, és mindegyikük lábát megmosta, majd azt mondta, hogy ők is meg kell tanuljanak szolgákká lenni.

Nagyszerű kiváltásunk van tehát: Istent úgy szolgáljuk, hogy közben egymást szolgáljuk. „Mindent Isten dicsőségére cselekedjétek, úgy mintha neki tennétek, tudván, hogy tőle kaptok jutalmat érte.”

A Jelenések könyvének első fejezetében János ezt mondja Jézusról: *Jézus Krisztustól, a hű tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká, szó szerinti fordításban papok országává.*

Ez lesz tehát az egyház szerepe az Ezeréves Királyság idején: Isten papjai leszünk.

A Jelenések 5.-ik fejezetében, amikor Jézus átveszi a tekercset az Atya jobb kezéből, és egy új dalt énekelnek:

„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.

Itt is Isten papjaiként szerepelünk tehát.

Titeket pedig az ÚR papjainak neveznek, Istenünk szolgáinak mondanak. A népek gazdagságát élvezitek, kincseikkel büszkélkedhettek.

És ismét Izraelről van szó:

A kétszeres szégyen és szidalom után ujjongani fognak osztályrészüknek, mert kétszer annyi jut mindenkinek az országban, örökké tartó örömben lesz részük.

Mert én, az ÚR, szeretem az igazságot, gyűlölöm a rablást és az álnokságot. Megadom munkájuk megérdemelt jutalmát, és örök szövetséget kötök velük. Híresek lesznek utódaik a nemzetek közt, és ivadékaik a népek között. Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az ÚR.

És erre a dicső ígéretre itt a válasz:

Nagy örömöm telik az ÚRban, víg öröme indít Istenem, mert az üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit. Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az ÚR is, és örömeinek minden nép hallatára.

Alig várjuk már, hogy eljőjön Isten dicsőséges országa erre földre.

A 62.-ik fejezetben Isten tovább folytatja Izrael visszaállításának történetét:

Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyughatom Jeruzsálem miatt, míg nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya. Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes királyok. Új nevet adnak neked, melyet az ÚR maga határoz meg. Ékes korona leszel az ÚR kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén. Nem mondanak többé elhagyottnak,

A zsidók gyakran megkérdézik, hogy hol volt Isten akkor, amikor a szüleiket a német koncentrációs táborokban égették el? Ők maguk is azt érzik, hogy Isten elhagyta őket.

Nem mondanak többé elhagyottnak, országodat sem mondják pusztaságnak, hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem, országodat pedig úgy, hogy férjné van. Mert gyönyörködik majd benned az ÚR, és országodnak ő lesz a férje. Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont, úgy vesz el téged, aki felépít; ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.

Az Újszövetségben ugyancsak vőlegény-menyasszony kapcsolat van Krisztus és az egyháza között. Pál az efezusiakhoz címezett levelében a házassági kapcsolatról ír:

Férfiak! Úgy szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az egyházat, és önmagát adta érte, és amint az egyház engedelmeskedik Krisztusnak, úgy engedelmeskedjenek az asszonyok is a férjüknek mindenben. Milyen nagyszerű bensőséges kapcsolatunk van Jézus Krisztussal, mint menyasszony a vőlegényével.

Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam. Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az URat emlékeztetitek, ne legyetek némák!

Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja, és dicséretének helyévé nem teszi Jeruzsálemet a földön.

Más szóval addig imádkozzunk, amíg Isten újra visszaállítja királyságát Jeruzsálemben. A Biblia azt írja, hogy *Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek!* Itt folyamatos közbenjárásra és imádságra buzdít Isten. „Soha ne hallgassanak...” – ez igen érdekes kifejezés az imával kapcsolatban.

Emlékeztek, amikor Jézus az ima erejét mutatta be, akkor nagyon valószínűtlen szereplőket használt. Egy özvegy asszony minden nap zaklatott egy bírót, hogy fizessen meg az ő ellenségeinek. Minden nap ott volt, és a bíró végül azt mondta: „Nem félek se Istent, se embert, de ez az özvegy meg fog őrjíteni”, ezért aztán az ő javára döntött.

Jézus ezt a történetet az imában való kitartásunkra való bátorításként mondta el. Ezt nagyon nehezen tudom agyilag felfogni, mert miért választott Jézus egy ilyen embert arra, hogy Istent képviselje. A bíró nem volt igaz ember, mert azt mondta, hogy „Nem félek sem Istent, sem embert...” De az egésznek tulajdonképpen ez az értelme: Ha még egy igazságtalan bíró is beadja a derekát a kitartás előtt, mennyivel inkább fog válaszolni gyermekeinek kitartó imáira egy igazságos Atya a mennyben. A bíró tehát nem Istent jelképezi, hanem pontosan Isten ellentétét.

Ne hagyjátok békén Istent addig, amíg Jeruzsálemet az Ő dicséretének helyévé nem teszi.

Az ÚR esküre emelte jobb kezét, erős karját: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek. Nem isszák többé idegenek mustodat, amelyért te fáradoztál

Emlékeztek, hogy a történelem során milyen gyakran megtörtént, hogy ellenségeik lerohanták az izraelieket és elrabolták a termésüket. Gedeon is egy barlangban őrlötte a gabonáját, hogy elrejtse azt a midjániak elől, mert ahogy betakarították a termést, a midjániak kilesték őket és jöttek rabolni.

hanem azok élvezik, akik betakarítják, és dicsérik az URat: azok isszák meg szent udvaraimban, akik leszüretelik.

Vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon, készítsetek utat a népnek! Töltsétek, töltsétek föl az országutat, hányjátok le róla a köveket, állítsatok útjelzőket a népek között!

Hírül adta az ÚR a föld széléig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód, vele jön szerzeménye, előtte jön munkája eredménye.

Szent népnek nevezik őket, az ÚR megváltottainak, téged pedig sokat látogatott városnak hívnak, nem leszel elhagyatott!

Ézsaiás 63-66.

Isten népének megújítása előtt el fog jönni Isten haragjának napja, a Nagy Nyomorúság ideje. A 63.-ik fejezet első 6 verse erről az időszakról szól, és két kérdéssel kezdődik, majd az Úr válaszol ezekre:

Ki jön ott Edómból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? - Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításához!

- Miért vörös az öltözeted, miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?

- A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.

Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.

A Jelenések Könyvének 14.-ik fejezetében egy ehhez kapcsolódó részt olvashatunk a 10.-ik verstől:

„Ha valaki imádja a fenevadat és annak a képmását, és felveszi annak a bélyegét a homlokára vagy a kezére,

az is inni fog az Isten haragjának borából, amely készen van elegyítetlenül haragjának poharában, és gyötrődni fog tűzben és kénben a szent angyalok és a Bárány előtt;

gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké, és sem éjjel, sem nappal nincs nyugalom azoknak, akik imádják a fenevadat és az ő képmását, és akik magukra veszik az ő nevének bélyegét.

És láttam: íme, egy fehér felhő, és a felhőn ült valaki, az Emberfiához hasonló: a fején aranykorona volt, a kezében pedig éles sarló.

Egy másik angyal jött ki a templomból, és hatalmas hangon kiáltott a felhőn ülőnek: „Ereszd neki a sarlódat, és arass, itt az aratás órája, mert beérett az aratnivaló a földön.”

A felhőn ülő pedig ledobta a sarlóját a földre; és learatták a földet.

Egy másik angyal is jött ki a mennyei templomból, akinél szintén éles sarló volt.

Az oltártól pedig ismét egy angyal jött ki, akinek hatalma volt a tűzön, és hatalmas hangon kiáltott annak, akinél az éles sarló volt: „Ereszd neki éles sarlódat, és szüreteld le a föld szőlőjének fürtjeit, mert megérték a szemei”.

Az angyal ledobta éles sarlóját a földre, leszüretelte a föld szőlőjét, és belevetette Isten haragjának nagy borsajtójába;

megtaposták a borsajtót a városon kívül, és a borsajtóból vér ömlött ki, amely a lovak zablájáig ért ezerhatszáz futamnyira.

A Jelenések Könyvének 19.-ik fejezetének 11.-ik versétől pedig ezt olvashatjuk:

És láttam a megnyílt eget: íme egy fehér ló, és aki rajta ül, annak neve Hű és Igaz, mert igazságosan ítél és harcol,

szeme tűz lángja, és fején sokágú korona és rajta egy egy név, amelyet senki sem tud rajta kívül;

és vérbe mártott ruhába volt öltözve. Ez a név adatott neki: az Isten Igéje.

A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, tiszta fehér gyolcsba öltözve.

A 7.-ik és 8.-ik versekből kiderül, hogy ez a sereg az Ő egyháza.

Szájából éles kard jött ki, hogy megverje vele a népeket: mert ő vasvesszővel fogja pásztorolni őket, és fogja taposni a mindenható Isten búsult haragjának borsajtóját.

Ezek tehát az Ézsaiás 63-ban olvasható kérdésekkel és válaszokkal összefüggő verssorok.

A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.

Mert bosszúállás napja van a szívemben, eljött a megtorlás esztendeje.

Pusztító és félelmetes nap lesz Isten haragjának kiöntetése a földre.

A Zsidó levélben olvashatjuk:

Ha valaki elveti Mózes törvényét, az két vagy három tanú vallomása alapján irgalom nélkül meghal.

Mit gondoltok: mennyivel súlyosabb büntetésre lesz méltó az, aki Isten Fiát lábbal tapodja, a szövetség vért, amellyel megszenteltetett, közönségesnek tartja, és a kegyelem Lelkét megcsúfolja?

Mert ismerjük azt, aki így szólt: „Enyém a bosszúállás, én megfizetek.” És ismét: „Az Úr megítéli az ő népét.”

Félelmetes dolog az élő Isten kezébe esni.

Sokat szoktunk beszélni a megváltásról, a szabadulásról és gyakran megkérdezzük, hogy mit értünk az alatt, hogy megszabadulni. Azt, hogy megmenekülünk Istenek a földre kiöntendő haragjától. A megváltásnak van egy pozitív és egy negatív vetülete: Egyrészt megváltatunk azért, hogy egy dicsőséges örökkévalóságot tölthessünk Vele, de ugyanakkor megmenekülünk attól a haragtól is, amely kiöntetik a föld összes istentelen és igazságtalan emberére.

Mivel Isten csak lassan hozza el ítéletét, ezért gyakran azt gondoljuk, hogy Ő gyenge. Sokan tragikus hibát követnek el, amikor Isten hosszútűrését gyengéségnak látják.

Az Ő bosszúállásának napja el fog jönni, mert megígérte ezt és be is fogja teljesíteni azt. Eddig minden ígéretét teljesítette, és csak saját magunkat csapjuk be azzal, ha azt hisszük, hogy most meg fog állni. Minden további prófécia be fog teljesedni, és már nagyon közel vagyunk ismét ahhoz, hogy Isten újból közbelépjen az emberi történelemben, és megítélje az embereket.

Péter azt írja, hogy az emberek szándékosan nem akarják tudni, hogy Isten már egyszer elpusztította a földet. Azt akarják hinni, hogy minden úgy fog folytatódni, ahogy az elejétől fogva elkedődött. De Isten már közbelépett a múltban, és meg fogja tenni ezt a jövőben is. De ez a jövőben elkövetkezendő közbelépés a dicsőséges Ezeréves Királyságot fogja elhozni, amelyet már annyira várunk.

*Föltekintettem, de nem volt segítöm, csodálkoztam, mert nem volt támogatóm.
Saját karom segített nekem, és felindulásom támogatótt.
Népeket tapostam el haragomban, szétzúztam őket felindulásomban, és a földre
öntöttem levüket.*

A 7.-ik verstől kezdve egy gyönyörű imádságot olvashatunk – Ézsaiás a maradék
népet képviseli, és Istenhez imádkozik:

Az ÚR hűségét magasztalom, az ÚR tetteit dicsérem

Milyen érdekes, hogy miután az Úr kijelenti az ítélet és bosszúállás napjának
eljövetelét, a próféta az Úr hűségét és tetteit kezdi dicsérni.

*mindazt, amit az ÚR tett értünk, sok jótéteményét Izráel háza iránt, mert
irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.*

Ha körbenézünk, akkor láthatjuk, hogy Isten milyen szerető és kedves volt velünk

*Mert ezt mondta: Mégis csak az én népem ez, fiaim, nem tudnak meghazudtolni.
Ezért szabadította ki őket
minden nyomorúságukból. Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította
meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket.*

A korai egyházban levő tanítványok felismerték Jézus Krisztussal való szoros
kapcsolatukat, és azt is felismerték, hogy az üldöztetéseket Jézus Krisztus miatt
kellett elszenvedjék. Amikor megverték őket, és megparancsolták nekik, hogy ne
beszéljenek többet Jézus Krisztus nevében, akkor örömmel távoztak onnan, mert
méltónak találtattak arra, hogy az Ő nevéért szenvedjenek – mivel az Úr
azonosul az Ő üldöztetést szenvedő gyermekeivel.
Tudnunk kell, hogy bármikor üldöznek minket az Úr miatt, Ő osztozik a mi
nyomorúságainkban, szenvedéseinkben.

*Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és
könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ösidőktől fogva.
Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért
ellenségükké vált, és harcolt ellenük.
De visszaemlékezett népe a régi időkre, Mózesre: Hol van, aki a tengerből
kihozta nyájának pásztorát? Hol van, aki belé öntötte szent lelkét?
Hol van, aki dicső karjával megragadta Mózes jobb kezét? Kettéhasította előttük
a vizet, örök nevet szerezve magának.
Átvezette őket a mély tengeren, mint a lovat a pusztán; meg sem botlottak.
Mint mikor a jószág pihenni tér a völgybe, úgy pihentette meg őket az ÚR lelke.
Így terelgetted népedet, dicső nevet szerezve magadnak.
Tekints le az égből, nézz le szent és dicső hajlékodból: Hol van féltő szereteted
és hatalmad? Szíved megindulása és irgalmad miért marad távol tőlem?*

Hiszen te vagy a mi atyánk, Ábrahám nem ismer bennünket, Izráel nem törődik velünk. URam, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva megváltónknak nevezünk. Miért engeded, URam, hogy letévedjünk utaidról? Miért engeded, hogy a szívünk kemény legyen, s ne féljen téged? Fordulj szolgálódhoz, örökséged törzseihez! Szent néped csak kis ideig birtokolta szent helyedet, azután ellenségeink taposták.

Olyanok lettünk, mintha sohasem uralkodtál volna rajtunk, mintha nem a te nevedről neveztek volna el. Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek!

Ahogy a tűz lángra lobbantja a rőzsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismertesd meg nevedet ellenségeiddel: reszkessenek tőled a népek, ha majd váratlanul félelmes dolgokat művelsz: ha leszállsz, meginognak tőled a hegyek.

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Ézsaiás imája ez: Istenem, miért nem mutatod meg magad úgy, mint ahogy megmutattad már magad a múltban, amikor az emberek látták hatalmad dicsőségét?

Ezékiel 38.-ik fejezetében Isten azt mondja amikor elpusztítja az Izrael ellen törő hatalmas ellenséget, hogy

Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel, és megtudják majd, hogy én vagyok az ÚR.

Ézsaiás ezért a napért imádkozik, hogy ismét láthatóvá váljon Isten munkálkodása a földön.

Az Ézsaiás 64:3-ben ezt olvastuk:

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Bárcsak ki tudnánk várni azt, amit Isten előre elkészített számunkra!

Pál mondta a korintusiakban ír levelében, hogy:

„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg sem sejtett”, azt készítette el az Isten az őt szeretőknak.

Nekünk pedig kinyilatkoztatta Isten a Lélek által; mert a Lélek mindent megvizsgál, még Isten mélységeit is.

Mert ki ismerheti meg az emberek közül azt, ami az emberben van? Egyedül az emberi lélek, amely benne lakik. Ugyanígy azt sem ismerheti senki, ami Istenben van, csak Isten Lelke.

Mi pedig nem a világ lelkét kaptuk, hanem az Istenből való Lelket, hogy megismerjük mindazt, amit Isten ajándékozott nekünk.

Pál az efezusiakért imádkozta, hogy Isten adja nekik a bölcsesség és a megértés lelkét, hogy megértsék mi az elhívásuk reménysége.

Bárcsak tudnátok, hogy mi mindent tartogat Isten az Ő gyermekei számára! Bárcsak megismernétek az Ő országának dicsőségét! Annyira nagyszerű, és

annyira elképzeltetlenül gyönyörű, hogy amikor Pál egy kis ízelítőt kapott belőle, akkor azt írta, hogy vétek lenne emberi szavakkal leírni azt. Pál azt mondta, hogy ezért adott neki Isten egy tüskét a testébe, hogy a földön tudja tartani, mert különben minden mértéket meghaladóan elbizakodott volna.

Legtöbben nagyon földhözragadtak vagyunk, ahelyett, hogy a mennyei dolgokra tekintenénk. Bárcsak sokkal inkább a mennyet vennénk figyelembe, bárcsak többet tetkintenénk arra, hogy meglássuk mi az, amit Isten azok számára készített el, akik szeretik őt, mert így sokkal megfelelőbb perspektívából szemléljük a világot, és nem volnánk annyira belemerülve azokba a dolgokba, amelyek amúgy is el fognak pusztulni:

mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökkévalók.

Ha a Lélek kinyilatkoztatja a láthatatlan dolgokat számotokra, akkor már nincs maradásotok ebben a világban, amiben most élünk, csak éppen egy kis könnyű érintéssel szeretnétek majd továbblépni innen.

Soha, senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért.

Találkozol azzal, aki örül, mert igazak tettei, utaidon jár, és rád gondol. De te megharagudtál, mert vétkeztünk. Régóta így vagyunk, bárcsak megszabadulnánk!

Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél.

Látnunk kell, hogy Ézsaiás nem magyarázkodik Isten előtt, mint ahogy azt mi igen gyakran tesszük. Sokszor olyanok vagyunk, mint Ádám: „Uram, az asszony, akit nekem adtál feleségnek, az volt a hibás.”

A Biblia azt írja, hogy aki magát akarja megigazítani, az nem lesz tiszta, de aki bevallja bűneit, annak megbocsájtatik.

Dániel is először beismerte az emberek bűnét, és elfogadta, hogy Isten igaz, és azt mondta, hogy „mi vagyunk a hibások, mi vétkeztünk”. Nagyon fontos, hogy Istenhez nyitott lapokkal érkezzünk, és beismerjük, hogy bűnösök vagyunk, és rábízunk magunkat Isten irgalmára, ahelyett, hogy kezdenénk magyarázni a bizonyítványunkat. Istent nem a bizonyítványunk érdekli, hanem a beismerő vallomásunk. „Istenem, én vagyok a hibás.”

Minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Szegény emberek a saját kis igazságaikat erőltetik és ilyeneket mondanak: „Megteszem, ami tőlem telhető, adakozok a Vörös Keresztnek, adok a kéregetőknek, stb., stb.” Az emberek megpróbálnak jó cselekedeteket felölteni magukra, és ezekkel büszkélkednek, de Isten szerint ezek mind büdös szennyes ruhák.

Pál apostol ezt mondta:

nekem lehetne bizakodásom a testben is. Ha másvalaki úgy gondolja, hogy testben bizakodhat, én méginkább:

nyolcadik napon metéltek körül, Izráel népéből, Benjámin törzséből származom, héber a héberek közül, törvény szempontjából farizeus, buzgóság szempontjából az egyház üldözője, a törvényben követelt igazság szempontjából feddhetetlen voltam.

Ellenben azt, ami nekem nyereség volt, kárnak ítéltém a Krisztusért.

Sőt most is kárnak ítélek mindent Krisztus Jézus, az én Uram ismeretének páratlan nagyságáért. Őérte kárba veszni hagytam, és szemétnak ítélek mindent, hogy Krisztust megnyerjem.

Hogy kitűnjék rólam őáltala: nincsen saját igazságom a törvény alapján, hanem a Krisztusba vetett hit által van igazságom Istentől a hit alapján,

A Jelenések Könyvének 17.-ik fejezetében János látja a vőlegény által imádott mennyasszonyt puha gyolcsba, tisztán. A puha gyolcs a szentek igazsága.

Engem Jézus Krisztus igazságába öltöztetnek, mely igazságot Isten a Jézus Krisztusba vetett hitem alapján számítja be nekem.

Pál is erről beszélt: „Levettem a régi szennyes ruhámat. Ami eddig nyereség volt, azt kárnak ítélem Krisztusért.”

Ézsaiás így folytatja:

Nincs aki nevedet segítségül hívná, aki buzgón ragaszkodnék hozzád. Elrejtetted orcádat előlünk, bűneink hatalmába adtál bennünket.

URam, atyánk vagy te mégis! Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezed alkotása vagyunk mindannyian.

A fazekas és az agyag képet háromszor használja a Biblia azért, hogy Isten mindenható szuverenitását bemutassa az emberrel való kapcsolatában. Ézsaiáson kívül még Jeremiás és Pál apostol is használja ezt.

Pál azt írja:

Ugyan ki vagy te, ember, hogy perbe szállsz az Istennel? Mondhatja-e alkotójának az alkotás: „Miért formáltál engem ilyenre?”

Nincs-e hatalma a fazekasnak az agyagon, hogy ugyanabból az agyagból az egyik edényt díszessé, a másikat pedig közönségessé formálja?

A fazekas teljhatalommal bír, azt formál az agyagból, amit akar, és ez nagyon félelmetes dolog lehet, ha nem ismerjük a fazekast. De mi ismerjük Őt, és tudjuk, hogy bármit is készít belőlem, az a lehető legjobb lesz számomra. Az egyetlen módszer arra, hogy megtudjam, hogy mit akar a fazekas formálni belőlem az, hogy átadjam neki megamat, és engedelmeskedjek neki.

URam, ne haragudj ennyire, ne emlékezzél örökké bűneinkre! Tekints ránk: mindnyájan a te néped vagyunk!

Szent városaid pusztává lettek, pusztává lett a Sion is, Jeruzsálem pedig lakatlanná.

Szent és ékes templomunk, ahol őseink dicsértek téged, tűz martaléka lett. Romba dőlt minden, ami drága volt nekünk.

Még ezek után is türtözteted magad, URunk? Hallgatsz, és még tovább gyötörsz bennünket?

A nép maradékának imádságára Isten így válaszol:

Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! - mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet.

Kitártam kezemet naphosszat a lázadó nép felé, amely nem a jó úton jár, hanem saját gondolatai után.

Ez a nép csak bosszant engem, dacol velem szüntelen. Kertekben mutatnak be áldozatot, téglalotárokon tömjéneznek.

Sírkamrákban üldögélnek, kriptákban töltik az éjszakát, disznóhúst esznek, és undok moslák van edényükben.

Azt mondják: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert én szent vagyok! Olyanok ezek, mintha egész nap égő tűz füstje csavarná orromat.

Pál a római levél 10.-ik fejezetében idéz ebből és megmutatja nekünk, hogy Isten a zsidók lázadását arra használta, hogy a pogányok közül hívja el az ő népét.

Föl van ez írva nálam. Nem hallgatok, amíg meg nem fizettem. De megfizetek nekik!

Ezt mondja az ÚR: A ti bűneitekért, de egyben őseitek bűneiert is, akik a hegyeken tömjéneztek, és a halmokon gyaláztak engem, régi tetteik büntetését mérem ki rájuk.

Ezt mondja az ÚR: Ha mustot találnak a szőlőfűrtben, ezt mondják: Ne pusztítsd el, mert áldás van benne! Ugyanígy bánok majd szolgálóimmal is: nem pusztítom el valamennyit.

Adok még Jákóbnak utódokat, Júdának is, akik hegyeimet öröklők. Választottaim veszik birtokukba, szolgálóim laknak rajta.

Isten össze fogja gyűjteni a választottait a Máté 24 szerint, és vissza fogja hozni őket erre a földre, az örökségükbe. Ha a választottakat az egyházként akarjuk értelmezni, ez igen szegényes Biblia magyarázatra vall. Ez az izraeli nemzet Isten általi visszaállításának tagadását jelenti – antiszemita indíttatású tanítások ezek mind, amelyek azzal próbálják magyarázni a zsidók elleni utálatot, hogy Isten már befejezte velük a munkálkodását. Ez egyszerűen nem igaz, mert nem biblikus.

A Sárón juhok legelője lesz, az Ákór völgye marhák delelője, népem birtoka; azoké, akik engem keresnek.

De nektek, akik elhagyjátok az URat, elfeledkeztek szent hegyemről, a szerencseistennek terítetek asztalt, a sorsistennőnek öntötök italáldozatot, fegyver lesz a sorsotok, valamennyien a vágóhídra kerültök. Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattatok rám, hanem azt tettétek, amit rossznak látok, azt választottátok, ami nem tetszik nekem.

Azért ezt mondja az én Uram, az ÚR: Szolgáim enni fognak, ti pedig éheztek! Szolgáim inni fognak, ti pedig szomjaztok! Szolgáim örülni fognak, ti pedig szégyent vallotok!

Szolgáim ujjongani fognak örvendező szívvel, ti pedig kiáltoztok majd fájó szívvel, és jajgattok összetört lélekkel!

Neveteket csak átok formájában hagyjátok választottaimra: Így öljön meg az én Uram, az ÚR! Szolgáinak pedig más nevet ad.

Mi ez a másik név? Antiókiában keresztényeknek nevezték el őket. Ez lett Isten szolgáinak új neve. Isten még mindig a népek között dolgozik egészen addig, amíg ezeknek ideje beteljesedik, és ehhez mi már nagyon közel vagyunk. Hamarosan véget fog érni Isten kegyelmének és irgalmának kiöntetése a pogányok felé – ha az Ő országának részese akarsz lenni, akkor jobb, ha ezt most megteszed, mert nemsokára megszűnik ez a lehetőség.

Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást, és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől.

A 17.-ik vers egy elszigetelt vers:

Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

Ez már az Ezeréves Királyság után fog megtörténni, amelyről a 2Péterben olvashatunk. Isten ezt az egész univerzumot hatalmas forráságban fogja elolvasztani, és egy új eget és földet fog teremteni.

Egyes tanítások szerint a föld örökké meg fog maradni, és ezeket a tanításokat néhány költői zsoltársorra alapozzák. A 2Péterben mégis az anyagi univerzum végéről olvashatunk.

Kezdetben teremtette Isten a mennyet és a földet.

Itt a „teremtette” szó héber eredetije a „bara”, ami azt jelenti, hogy valamit a semmiből teremteni. Csak egyedül Istennek van meg erre a képessége.

Van egy másik szó az alkotásra, amelyet a héber „asa” fejez ki, és ez azt jelenti, hogy „összeilleszteni már létező anyagokat”. Az ember csak ilyen alkotásra képes – már meglévő anyagokból tud összeállítani új dolgokat.

Amikor itt Ézsaiásnál olvassuk, hogy Isten ezt mondja *én új eget és új földet teremtek*, akkor ismét a „bara” szót használja, amely azt jelenti, hogy a semmiből fog egy teljesen új mennyet és földet létrehozni.

Annak fényében, hogy ez a jelenlegi univerzum teljesen el fog tűnni, vajon milyen emberek kell legyünk? Ha az egész anyagi világ el fog pusztulni, akkor vajon milyen ember kell legyek? Mert ha teljesen anyagi beállítottságú vagyok, akkor teljesen el fogok pusztulni. Akkor hát milyen legyek? Lelki. A lelki dolgokat kell értékeljem, a mennyben kell kincseket gyűjtsek, ahol a moly nem eszi meg, sem a tolvajok nem tudják ellopni.

Lelki ember kell legyek, lelki dolgokra érzékeny, mert az anyagi univerzum el fog pusztulni.

Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.

Abban a végső időben semmilyen korábbi élményünkre sem fogunk emlékezni. Egyesek azon aggódnak, hogy nem fogják élvezni a mennyországot akkor, ha a gyermekeik vagy a szüleik nem lesznek ott. Semmire nem fogunk emlékezni, ami itt történt velünk, soha nem fognak ezek a dolgok eszünkbe jutni.

Az Ezeréves Királyság alatt

Ezért örvendjétek és vigadjatok mindörökké annak, amit teremtek. Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig örömré.

Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajgatás hangja.

Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öreg ember, aki magas kort nem ér. Mert a legfiatalabb is százéves korában hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít.

Másszóval, aki nem éri meg a száz évet arra azt fogják mondani, hogy milyen szomorú, hogy csak ennyit élt.

Az Ezeréves Királyság alatt a Isten a Földet az özönvíz előtti állapotokra állítja vissza. A Föld köré védőburkot fog vonni, amely megvédi majd a kozmikus sugárzásoktól, és ez lelassítja majd az öregedési folyamatokat.

Mi nem fogunk meghalni, mert akkorra már kiköltözünk ezekből a sátrakból, és az új testeinkben leszünk. De lesznek olyan emberek, akik túlélnek a Nagy Nyomorúságot, a népek ítéletét, és megérik az Ezeréves Királyság kezdetét. Az ő gyermekeik fognak majd tovább élni a földön.

Mi pedig Krisztussal együtt fogunk uralkodni itt, a papok királyságában, mi fogjuk Krisztust képviselni az emberek előtt, és az embereket Krisztus előtt. Új testben leszünk, Pál magyarázata szerint:

De megkérdézhető valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg?

*Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad,
és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot, talán
búzáét vagy valami másét.*

*De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott, mégpedig minden egyes
magnak a neki megfelelő testet.*

Ha Istennek ez tetszik, akkor tudom, hogy nekem is tetszeni fog. Vajon mire leszünk képesek az új testünkben? Sokat gondolkozom ezen. Bizonyára a mostanitól különböző molekuláris szerkezet lesz, és ez nagyon érdekessé fogja tenni a földi létünket. Majd meg fogjuk tudni...

*Házakat építenek, és laknak bennük, szőlőket ültetnek, és élvezik gyümölcsüket.
Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne, nem úgy ültetnek, hogy más élvezze.
Mert népem élete oly hosszú lesz, mint a fáké. Választottaim maguk élnek
munkájuk eredményéből.*

*Nem hiába fáradoznak, nem veszedelemre szülnek, mert az ÚR áldott népe ez,
ivadékaival együtt.*

Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom.

*A farkas a báránnyal együtt legel, az oroszlán szalmát eszik, mint a marha, és a
kígyónak por lesz a kenyere. Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki -
mondja az ÚR.*

A Föld, a teremtett világ és az ember is ismét tökéletes harmóniában lesz Istennel. Milyen dicsőséges lehetett Ádám harmóniája Istennel, miközben az egész világegyetem is harmóniában volt Vele! Milyen pusztító hatása volt a bűnnek, hisz megbontotta ezt a harmóniát az ember és Isten, az ember és a természet között. Maga a természet is szenvedett az átok következtében, és nincs már Istennel harmóniában. Az állatvilág ragadozói, az oroszlánok, a farkasok kegyetlensége is arra utal, hogy nincs harmóniájuk Istennel.

*Ezt mondja az ÚR: A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya.
Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom?*

Egy új templomot fognak építeni majd, de Isten azt mondja, hogy nincs arra szükségem.

*Hiszen mindent az én kezem alkotott, így keletkezett minden - így szól az ÚR.
Mert én arra tekintek, aki nyomorult és megtört szívû, és aki ígéimet tiszteli.*

Minden az enyém, mindent én teremtettem. Ezért olyan nehéz bármit is adni Istennek, mert minden az Ővé.

Most pedig az Úr visszajövetele előtti áldozatokról szól, amelyek elfogadhatatlanok Isten számára:

Bikát vágnak le, de embert is ölnek, juhok áldoznak, de kutya nyakát is szegik. Ételáldozatot mutatnak be, de disznóvért is, tömjéneznek emlékeztetőül, de a bálványt is áldják. Ők is maguk választották meg útjukat, és förtelmes bálványaikban gyönyörködtek.

Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amitől borzadnak.

Mivel nem hallgattak Jézus Krisztus igazságára, ezért Isten átadja őket az Antikrisztus hazugságainak. Jézus azt mondta, hogy én az Atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be; ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.

Az Antikrisztus szövetséget fog kötni Izraellel, felépíti a Templomukat, visszaállítják az áldozatokat, de Isten azt mondja, hogy nem hittek Krisztusban, ezért semmi köze sem lesz hozzájuk.

Mert szóltam, de nem feleltek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem.

Halljátok az ÚR igéjét, akik tisztelitek szavát: Honfitársaitok, akik gyűlölnék és kítaszítanak benneteket nevem miatt, ezt mondják: Mutassa meg dicsőségét az ÚR, látni akarjuk örömeiket! Ők azonban szégyent vallanak.

Amikor Pál az egyházat üldözte, azt hitte, hogy az Úrnak tesz jó szolgálatot, és Isten nevében tett mindent.

Zúgás hangzik a városból, hangzik a templomból: az ÚR hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint.

Mielőtt vajúdott, már szült is. Mielőtt rájött a fájdalom, fiút hozott a világra.

Ki hallott ilyet, ki látott ehhez foghatót? Vajon egy országért csak egy napig kell vajúdni? Születik-e nép csak úgy egyszerre? Hiszen alig vajúdott Sion, máris megszülte fiait.

Csak megindítsam, és ne vezessem le a szülést? - kérdezi az ÚR.

Isten nem fogja itt leállítani a próféciaák beteljesítését. Ha eddig beteljesítette azokat, akkor a továbbiakat is be fogja teljesíteni.

Vagy én, aki a szülést vezetem, megakadályozzam? - kérdezi Istened.

Örüljétek Jeruzsálemmel! Vigadjatok vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívből örüljétek vele mind, akik gyászoltátok!

Mert jóllakásig szophattok vigasztalást nyújtó emlőjéből. Gyönyörködve szívhatjátok telt mellét.

Bizony, ezt mondja az ÚR: Folyamként árasztom rá a békességet, mint megáradt patakot, a népek gazdagságát. Megszoptatnak, karjukon hordoznak, és térdükön ringatnak benneteket.

Ahogy az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztallak én titeket: Jeruzsálemben kaptok vigasztalást!

Meglátjátok, és örül szívetek, testetek is virul, mint a fű. Megtudják, hogy az ÚR támogatja szolgálóit, ellenségeit pedig megbünteti.

Mert eljön az ÚR tűzben, harci kocsijai gyorsak, mint a forgósél. Rájuk zúdítja lángoló haragját, és fenyítését lángoló tűzben.

Mert tűzzel ítél az ÚR, kardja mindenkit elér, és sokan lesznek, akiket megöl az ÚR.

Elpusztulnak mindazok, akik megszentelik és megtisztítják magukat, de csak azért, hogy kertekben áldozzanak egy középen álló körül, és akik disznóhúst, undok állatot és egeret esznek - így szól az ÚR.

Ismerem tetteiket és gondolataikat. Eljött az ideje, hogy összegyűjtsem a különböző nyelvű népeket. Jöjjenek és lássák dicsőségemet!

Csodát teszek majd köztük, és a megmentetteket elküldöm a népekhez: Tarsísba, Púlba és Lúdba, az ijászokhoz, Tubalhoz és Jávánhoz, a messzi szigetekre, amelyek még nem hallották híreimet, és nem látták dicsőségemet. Vigyék hírül dicsőségemet a népeknek.

Elhozzák minden honfitársatokat az összes népek közül ajándékol az ÚRnak: lovakon, kocsikon és gyaloghintókon, öszvéreken és tevéken, szent hegyemre, Jeruzsálembe - mondja az ÚR -, ahogyan Izráel fiai szokták elhozni ajándékukat tiszta edényben az ÚR házába.

Én pedig ezek közül is választok papokat és lévítákat - mondja az ÚR.

Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok - így szól az ÚR -, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is.

Azután újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem - mondja az ÚR.

Ezen a napon a világmindenség ismét harmóniába kerül Istennel, a lázadóknak viszont más sors adatik. Nagyon óvatosak kell legyünk, és nem szabad megmásítsuk Isten Szavát, csak azért mert nem egyezik a mi saját igazságról alkotott képünkkel.

Sokszor gúnyolták már az örökkévaló büntetés és átok gondolatát, amely a hitetlenekre vár. A gúnyolódások miatt kevesen beszélnek a pokolról, Isten ítéletéről, Isten haragjáról, vagy az átkozottak örökkévaló büntetéséről. De ha Isten beszél erről, ezért mi kötelesek vagyunk szólni ezekről, mert az Ő szolgálai vagyunk.

Jobban szeretnék 10.000 prédikációt tartani a mennyországról, mint akár csak egyet is a pokolról. Nem szeretek a pokolról beszélni, tanítani. Jobban szeretnék 1000-szer tanítani Isten szeretetéről, mint akár egyszer is Isten haragjáról. Jobban szeretnék Isten jóságáról, kegyelméről, áldásairól tanítani, mert nagyon szeretem ezeket a témákat, és nem szeretem Isten gonoszok elleni bosszúállásának, ítéletének témáit.

Mégis, mivel Isten beszél ezekről, és én Isten szóvivője vagyok, ezért muszály beszéljek róla. Ezért tanítok versről versre, és ezért nem tudom átugrani az ilyen verseket, pedig nagyon szeretném átugrani pl. Ézsaiásnak ezt az utolsó versét is. Mert milyen jó lenne itt befejezni, hogy az egész világ dicsőségben fog visszaállni, és az Urat dicséri majd mindenki. Dicsőség Istennek!

Amikor eltávoznak, meglátják azoknak a holttestét, akik hűtlenül elhagytak engem. Nem pusztulnak el ott a férgek, a tűz sem alszik ki, és minden ember undorodni fog tőlük.

Jézus az itt található kifejezéseket használva figyelmeztetett az eljövendő ítéletre.

Ne féljete azoktól, akik megölik a testet, de azután többé nem árthatnak.

Megmondom nektek, kitől féljete: attól féljete, akinek azonfelül, hogy megöl, arra is van hatalma, hogy a gyehennára vessen.

... az olthatatlan tűzre,

ahol férgük nem pusztul el és a tűz nem alszik el.

A Hádész nem a végső helye a hitetlen halottaknak, mert őket ki fogja adni Isten nagy fehér trónuson történő ítéletekor. De akinek nem lesz beírva a neve az Élet könyvébe, azt a tűz tavába, a gyehennára küldik, és ez a második halál. Nagy különbség van a Hádész és a gyehenna között, mert a gyehenna az örökkévaló helye lesz a gonoszoknak.

Amikor Jézus ítéletre fog visszatérni, akkor a bal kezére állítottaknak azt mondja, hogy

Menjete előlem, átkozottak, az ördögnek és angyalainak elkészített örök tűzre.

Mert éheztem, és nem adtatok ennem, szomjaztam, és nem adtatok innom, jövevény voltam, és nem fogadtatok be, mezítelen voltam, és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam, és nem látogattatok meg.

Akkor ezek is így válaszolnak neki: Uram, mikor láttunk téged éhezni vagy szomjazni, jövevénynek vagy mezítelennek, betegen vagy börtönben, amikor nem szolgáltunk neked?

Akkor így felel nekik: Bizony, mondom néktek, amikor nem tettétek meg ezeket eggyel a legkisebbek közül, velem nem tettétek meg.

És ezek elmennek az örök büntetésre, az igazak pedig az örök életre.”

Ez a tűz az ördögnek és angyalainak volt előkészítve, nem az embereknek. De akik úgy döntöttek, hogy a Sátán mellé állnak, és Isten ellen lázzadnak, azok is a tűz tavába fognak kerülni vele együtt. A Jelenések könyvének 14.-ik fejezetében pedig azt olvassuk, hogy *gyötrődésük füstje száll felfelé örökkön-örökké.*

Nincs merszem megváltoztatni ezeket a szavakat, úgy kell elmondjam, ahogy írva van. Nem is csökkenthetem ennek a hatását, mert Isten ítélete el fog jönni minden gonosz emberre, és mindenkire, aki Isten igazságát gonoszságra fordítja. Isten ítélni fog, és félelmetes dolog Isten kezébe kerülni.

De ez nem igazságos, mondhatnád erre. Nem módosíthatom Isten szavait, csak azt mondhatom, amit az Írások mondanak, mert Isten azt mondta a Jelenések könyvében, hogy *Ha valaki hozzátesz ezekhez, arra az Isten azokat a csapásokat bocsátja, amelyek meg vannak írva ebben a könyvben;*

ha pedig valaki elvesz e prófétai könyv igéiből, attól az Isten elveszi osztályrészét az élet fájából, a szent városból és mindabból, ami meg van írva ebben a könyvben.

Nem változtathatok Isten örökkévaló ítéletén, amely a hitetleneket fogja súlytani. Ezért olyan fontos, hogy Jézus Krisztussal éljünk, hogy alárendeljük neki életünket, és Isten örökkévaló királyságának részesei legyünk.

De én ezen nem izgulok, mert nem tervezem, hogy itt legyek az ítéletkor, és így azzal foglalkozom, ahol akkor leszek.

Ahol az ember kincse van, ott lesz a szíve is, a szívem az Úrral és a mennyei dolgokkal törődik. De kötelességem bemutatni nektek a másik oldalt is.

Istenem, köszönjük a Jézus Krisztusban megtalált reménységünket, az elhívásunk reménységét, és azokat a nagyszerű dolgokat, amelyekről Ézsaiásban olvashattunk az eljövendő Királyságról, amikor az Úrral együtt uralkodhatunk igazságban a megújult Földön. Azért imádkozunk, Uram, hogy hamar jöjj el, alapítsd meg ezt a Királyságot, hogy mi is részesülhessünk abban a dicsőségben, amelyben az Atyával együtt osztottatok még a világ teremtése előtt.

Uram, áldd meg a népedet, áldd meg az Igédet, ültessd azt a szíveinkbe, hogy a te szavaid erősítsék és táplálják az életünket Jézus nevében.